

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
December 2024

จงมีพลังด้วยการตระหนักรู้ถึงการเกิดเป็นบราห์มินของลูกและทำให้ทุกคนมีพลัง

วันนี้ คำพูดที่แสนหวานอันหลากหลายของการจดจำระลึกถึงในความรักและสร้อยคอไข่มุกแห่งความรักของลูกๆที่น่ารักทุกคนมาถึงบัฟดาตาค่อนเวลาอมฤต ความรักของลูกๆทำให้แม้กระทั่งบัฟดาตาก็หลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งความรัก บัฟดาตาเห็นว่าลูกแต่ละคนมีพลังของความรักที่ไม่ขาดตอน พลังของความรักนี้ทำให้ลูกทุกคนเป็นโยคีที่ง่ายดาย บนพื้นฐานของความรัก ลูกกำลังอยู่เหนือสิ่งดึงดูดทั้งหมดและก้าวไปข้างหน้ามากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ บาบามีเห็นลูกแม่แต่คนเดียวที่ไม่เคยสัมผัสถึงการได้รับความรักอันแสนพิเศษและน่ารักจากบัฟดาตาและดวงวิญญาณพิเศษ การเริ่มต้นของชีวิตบราห์มินของทุกดวงวิญญาณบราห์มินเริ่มต้นด้วยพลังแห่งความรัก พลังแห่งความรักของการเกิดเป็นบราห์มินนี้ได้กลายเป็นพรและกำลังทำให้ลูกก้าวไปข้างหน้า ดังนั้น วันนี้จึงเป็นวันพิเศษของความรักระหว่างพ่อกับลูกๆ ลูกแต่ละคนได้ประดับพวงมาลัยให้แก่บัฟดาตาในหัวใจของลูกด้วยสร้อยคอไข่มุกแห่งความรักจำนวนมากมาย พลังอื่นๆทั้งหมดก็หลอมรวมกันในวันนี้ แต่พลังของความรักได้ปรากฏออกมา บัฟดาตาจึงหลุดหายไปในมหาสมุทรแห่งความรักของลูกๆเช่นกัน

วันนี้เรียกว่าวันแห่งความทรงจำระลึกถึง (การตระหนักรู้) วันแห่งความทรงจำระลึกถึงไม่ใช่เพียงแค่วันแห่งการระลึกถึงพ่อบราห์มาเท่านั้น แต่บัฟดาตากล่าวว่า: วันนี้และตลอดไปจงจดจำระลึกถึงการตระหนักรู้ในรูปแบบต่างๆทั้งหมดที่บัฟดาตาได้เตือนลูกตั้งแต่วันที่ลูกเกิดมาจนถึงตอนนี้ จดจำลูกประจำของการตระหนักรู้ในรูปแบบเหล่านั้นไว้แล้วมันจะกลายเป็นลูกประจำที่ยาวมาก การตระหนักรู้แรกที่ลูกทุกคนได้รับคืออะไร? ลูกจดจำบทเรียนแรกได้ใช่หรือไม่? นั่นเป็นใคร การตระหนักรู้นี้ได้ให้การเกิดใหม่แก่ลูก และมันได้เปลี่ยนแปลงทัศนคติ สายตา และความตระหนักรู้ของลูกทันทีที่ลูกจดจำการตระหนักรู้เช่นนั้น ลูกก็มีประกายแห่งความสุขทางจิตวิญญาณในดวงตาและบนใบหน้าของลูก ลูกจดจำความตระหนักรู้ได้ ในขณะที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาสวดมนต์และหมนลูกประจำ หากลูกจดจำความตระหนักรู้ได้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าแม้กระทั่งความตระหนักรู้เดียวตั้งแต่เวลาอมฤตจนกระทั่งเวลาที่ลูกกลายเป็นคารมาโยคี ความตระหนักรู้นี้จะทำให้ลูกมีพลัง เพราะเมื่อความตระหนักรู้ของลูกเป็นเช่นไร ลูกก็จะพัฒนาพลังนั้นตามนั้นโดยอัตโนมัติ เหตุนี้เองวันนี้จึงเรียกว่าวันแห่งความทรงจำระลึกถึงและเป็นวันแห่งพลังด้วย ทันทีที่พ่อบราห์มาปรากฏต่อหน้าลูก และทันทีที่สายตาของพ่อทอดมองมายังลูกดวงวิญญาณ ลูกก็จะได้รับพลัง ลูกทุกคนล้วนมีประสบการณ์ ลูกทุกคนมีประสบการณ์ใช่หรือไม่? ไม่ว่าลูกจะเห็นท่านในรูปที่มีตัวตน หรือไม่ว่าลูกจะสัมผัสท่านในสภาพที่อေးแวกในขณะที่ได้รับการหล่อเลี้ยงจากรูปที่อေးแวก ทันทีที่ลูกพูดว่า "บัฟดาตา" จากหัวใจของลูกในหนึ่งวินาที ลูกก็จะได้รับพลังโดยอัตโนมัติ ดังนั้น โอ้ ดวงวิญญาณผู้ทรงพลังเวลานี้จงทำให้ดวงวิญญาณอื่นมีพลังด้วยพลังของลูก ลูกมีความกระตือรือร้นเช่นนี้ใช่หรือไม่? ลูกมีความกระตือรือร้นลูกต้องทำให้ดวงวิญญาณที่ไร้พลังมีพลังใช่หรือไม่? บัฟดาตาเห็นว่ามีความกระตือรือร้นที่ดีมากในทุกหนแห่งที่จะทำให้ดวงวิญญาณที่อ่อนแอมีพลัง

ลูกกำลังวางแผนโปรแกรมสำหรับชีพรাত্রีด้วยความงดงามและโอฬารตระการตาอย่างมาก ลูกทุกคนมีความกระตือรือร้นใช่ไหม? ลูกมีความกระตือรือร้นเช่นนี้หรือไม่? ผู้ที่มีความกระตือรือร้นที่จะแสดงความมหัศจรรย์ในชีพรাত্রีปีนี้ ยกมือขึ้น! แสดงความมหัศจรรย์เช่นนั้นที่ความปั่นป่วนจบสิ้นลงและมีชัยชนะ: ว้าว! ว้าว ดวงวิญญาณที่ทรงพลัง! ว้าว! ทุกโชนมีแผนรายการแล้ว ปัญญาบกว้างแผ่ไปเช่นกัน นี่เป็นสิ่งที่ดี อย่างน้อยให้สักหยดหนึ่งแก่ดวงวิญญาณที่กำลังเรวร้อน แก่ดวงวิญญาณที่กระหาย และแก่ดวงวิญญาณที่ไร้ความสงบ ท้ายที่สุดแล้ว พวกเขาคือพี่น้องชายหญิงของลูก ลูกรู้สึกเมตตาต่อพี่น้องชายหญิงของลูกใช่หรือไม่? ทุกวันนี้ ในช่วงเวลาของภัยพิบัติเหล่านี้ พวกเขาก็จดจำระลึกถึงพระเจ้า แต่พวกเขายังจดจำซัดดีและเทพ เช่น พิชเนศ หนุมาน และเทพอื่นๆเป็นอย่างมาก แล้วพวกเขาเหล่านั้นคือใคร? ลูกคือพวกเขาเหล่านั้นใช่หรือไม่? พวกเขาจดจำลูกทุกวัน พวกเขาร้องเรียก: "ผู้มีเมตตา ผู้มีความเห็นอกเห็นใจ! จงมีเมตตา! จงมีความเห็นอกเห็นใจ! ให้ความสงบและความสุขแม้เพียงหยดเดียว!" พวกเขากระหายน้ำหนึ่งหยดจากลูก โอ้ซัดดี โอ้เหล่าเทพ เสียงของดวงวิญญาณที่ไม่มีความสุขและกระหายน้ำไม่มาถึงลูกหรือ? เสียงนั้นกำลังมาถึงลูกใช่หรือไม่? เมื่อบัฟดาตาได้ยินเสียงเรียก ท่านก็จะระลึกถึงซัดดีและเหล่าเทพ ดังนั้น ดาดีจีจึงได้สร้างโปรแกรมที่ดี บาบาชอบสิ่งนี้ ทุกวันคือวันแห่งการจดจำระลึกถึง แต่ในวันนี้ ลูกได้รับพลังทั้งหมดโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการจดจำระลึกถึง เวลานี้ บัฟดาตาได้บอกกับ

ลูกๆทั้งหลายในทุกหนแห่งว่า ตั้งแต่พຽ່ງนี้จนถึงชีพรাত্রี จงมีเป้าหมายพิเศษในหัวใจของลูกว่าจะให้หนึ่งหยดและให้สาส์นผ่านความคิด คำพูด ความสัมพันธ์ และสายสัมพันธ์ของลูกในรูปใดรูปหนึ่งแก่ดวงวิญญาณให้ได้จำนวนมากที่สุดอย่างแน่นอน จบสิ้นการพຽ່ງบ่นที่มีต่อลูก ลูกๆคิดว่าวันแห่งการทำลายล้างยังไม่ปรากฏชัด และดังนั้นลูกก็จะสามารถจบสิ้นการพຽ່ງบ่นต่อลูกได้ทุกเมื่อ แต่ไม่ใช่เลย! หากลูกไม่จบสิ้นการพຽ່ງบ่นนั้นในตอนนี้ ลูกจะได้รับการพຽ່ງบ่นจากผู้คนที่ถามว่า: “ทำไมคุณไม่บอกเราก่อนละ เราก็คงจะได้ทำอะไรบางอย่างไปแล้วเหมือนกัน” ตอนนั้น พวกเขาจะพูดว่า “โอ้ พระภู!” ดังนั้น ให้พวกเขาได้หยดหนึ่งของมรดกบางอย่าง ให้เวลาพวกเขาบ้างเช่นกัน ดับกระหายพวกเขาได้แม้เพียงหยดเดียว สำหรับผู้ที่กระหายน้ำ แม้กระทั้งหยดเดียวก็มีความสำคัญมาก ดังนั้น นี่คือโปรแกรมใช่หรือไม่? บัพาดาไม่เพียงแค่แสดงธงเขียวให้ลูกเห็นเท่านั้น แต่ยังติดลงด้วยว่าตั้งแต่พຽ່ງนี้เป็นต้นไป ลูกดวงวิญญาณที่พอใจต้องให้สาส์นแก่ดวงวิญญาณทั้งหมด อย่างน้อยในวันชีพรাত্রีทำให้พวกเขาได้พูดถ้อยคำที่หวานชื่นว่า ในวันเกิดของพ่อ พวกเขาได้รับสาส์นเช่นกัน จงเล่าให้ทุกคนฟังถึงความหวานของดิลคฺชฺโกลีนี้และป้อนดิลคฺชฺนี้แก่พวกเขา อย่าได้เฉลิมฉลองชีพรাত্রีในลักษณะที่ธรรมดาๆ แต่ให้แสดงความมหัศจรรย์บางอย่าง ลูกมีความกระตือรือร้นเช่นนี้หรือไม่? ผู้ที่อยู่ในแถวแรกมีความกระตือรือร้นหรือไม่? สร้างความโอฬารตระการให้มาก อย่างน้อยก็ให้พวกเขาเข้าใจว่าชีพรাত্রีมีความสำคัญอย่างยิ่งมากเพียงใด "เป็นวันเกิดของพ่อของเรา" ให้พวกเขาได้ยินสิ่งนี้และเฉลิมฉลองอย่างมีความสุข อังชะ

บัพาดาเห็นว่าในเวลาอมฤต ลูกส่วนใหญ่มีความซาบซึ้งของการจดจำระลึกถึงและการได้มาซึ่งการบรรลุผลของพระเจ้าที่ดีมาก อย่างไรก็ตาม มีความแตกต่างในความซาบซึ้งที่ลูกมีในช่วงเวลาอมฤตกับเมื่อลูกอยู่ในสภาพคาร์มา-โยคี เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น? ในขณะที่กระทำการใด ลูกอยู่อย่างมีทั้งจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจิตสำนึกแห่งกรรม วิธีการสำหรับสิ่งนี้คือ “ในขณะที่กระทำการใด ฉัน ดวงวิญญาณนี้...” ดวงวิญญาณไหน? ลูกรู้อยู่แล้ว ลูกได้รับความเคารพตนเองในรูปแบบต่างๆของลูกดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณเช่นนี้คือผู้ที่กลายเป็นคาราวันฮาร์และทำให้ประสาทสัมผัสทางกายของเขาส่งออกมา “ประสาทสัมผัสทางกายเหล่านี้คือคนงานของฉัน แต่ฉันคือคาราวันฮาร์ที่ทำงานผ่านคนงาน ฉันละวาง” ในโลกนี้เช่นกัน เมื่อผู้กำกับในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ให้คำแนะนำแก่เพื่อนร่วมงานหรือผู้ที่เป็นเครื่องมือในการพูด เขาจะลืมหรือไม่ว่าเขาเป็นผู้กำกับของพวกเขา? เขามีความตระหนักรู้ ฉันเองเป็นคาราวันฮาร์ดวงวิญญาณที่ทรงพลัง ดวงวิญญาณและร่างกาย – การตระหนักรู้หนึ่งคือหนึ่งคาราวันฮาร์และอีกหนึ่งคือคาราวันฮาร์ – กลับมาหลอมรวมเข้าด้วยกัน ลูกทุกคนจำสิ่งที่พอบราห์มาฝึกฝนในสมัยแรกๆของท่านได้หรือไม่? ลูกเห็นสมุดบันทึกไดอารี่ของท่านเล่มหนึ่งใช่ไหม? ในไดอารี่ทั้งหมดมีเพียงคำว่า “ฉันเป็นดวงวิญญาณ จาโชดา (ภรรยาทางโลก) เป็นดวงวิญญาณ ลูกคนนี้เป็นดวงวิญญาณ คนนี้เป็นดวงวิญญาณ คนนั้นเป็นดวงวิญญาณ” ท่านฝึกฝนพื้นฐานนี้อย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ ดังนั้นลูกต้องฝึกฝนบทเรียนแรกอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ: “ฉันเป็นใคร” ลูกต้องตรวจสอบตนเอง อย่าคิดว่า: “ยังงั้นก็เป็นดวงวิญญาณอยู่แล้ว” มีประสบการณ์ว่าฉันดวงวิญญาณนี้เป็นคาราวันฮาร์ กำลังทำงานให้สำเร็จ คาราวันฮาร์แยกห่างจากคาราวันฮาร์ ลูกยังได้ยินประสบการณ์อื่นของพอบราห์มาเกี่ยวกับประสาทสัมผัสทางกายของท่านในฐานะคนงานของท่านด้วย ลูกได้ยินเกี่ยวกับศาลที่จัดขึ้นทุกคืนใช่ไหม? ดังนั้น ในฐานะที่เป็นนายของประสาทสัมผัสทางกายเหล่านั้น ท่านจึงถามคนงานของท่านซึ่งเป็นประสาทสัมผัสทางกายของท่านเกี่ยวกับสวัสดิภาพของพวกเขา ดังนั้นพอบราห์มาจึงฝึกฝนรากฐานนี้อย่างมั่นคงมาก ดังนั้น ลูกๆที่อยู่กับท่านในวันสุดท้ายของท่านได้ประสบการณ์อะไร? ได้ประสบการณ์ว่าแม้ในขณะที่กระทำการใดและอยู่ในร่างกาย แม้ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา พ่อก็สัมผัสว่าไม่มีร่างกาย แม้ว่าท่านจะต้องชำระสะสางบัญญัติกรรม ท่านก็ทำสิ่งนั้นในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ท่านไม่ได้รับอิทธิพลจากบัญญัติกรรมของท่าน และท่านก็ไม่ได้ให้ประสบการณ์ที่ท่านชำระสะสางบัญญัติกรรมของท่านแก่ผู้อื่น ลูกได้ตระหนักรู้หรือไม่ว่าพอบราห์มากำลังจะกลายเป็นอะแคว? ลูกไม่ตระหนักรู้ใช่หรือไม่? เป็นเพราะท่านได้ฝึกฝนการละวาง ฝึกฝนการเป็นผู้สังเกตการณ์ ฝึกฝนปราศจากร่าง นั่นคือ สภาพคาร์มาทิต เป็นระยะเวลาที่ยาวนานจึงได้สัมผัสกับรูปนั้นในที่สุด การฝึกฝนเป็นระยะเวลาที่ยาวนานนี้มีประโยชน์มาก อย่าคิดว่าลูกจะสละละทิ้งจิตสำนึกของร่างกายของลูกในเวลาสุดท้าย ไม่เลย ประสบการณ์ของการปราศจากร่างและละวางจากร่างกายและสภาพคาร์มาทิตเป็นสิ่งที่จำเป็น ช่วงเวลาสุดท้ายของใครก็ตาม – ไม่ว่าจะเป็นเด็ก ผู้ใหญ่ ผู้มีสุขภาพที่แข็งแรง หรือเจ็บป่วย – ก็สามารถมาถึงได้ทุกเมื่อตลอดเวลา ดังนั้นจึงควรใส่ใจต่อการฝึกฝนในการเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ไม่ว่าภัยพิบัติทางธรรมชาติจะเกิดขึ้นมากมายเพียงใด สภาพที่ปราศจากร่างนี้จะทำให้ลูกละวางและเป็นที่รักของพระเจ้าได้อย่างง่ายดาย ดังนั้น บัพาดาจึงทำให้ลูกชัดเจนได้คำว่า “เป็นระยะเวลาที่ยาวนาน” ไม่ว่าจะเป็นเกิดอะไรขึ้นก็ตาม ให้สัมผัสกับสภาพของผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง สภาพของการเป็นคาราวันฮาร์ และสภาพที่ปราศจากร่างช้าแล้วช้าเล่า และแล้วในช่วงเวลาสุดท้าย ลูกเหล่าเทวดานางฟ้าทั้งหลายย่อมรับประกันได้ว่าจะกลายเป็นเทพอย่างแน่นอน หากลูกต้องการเป็นเหมือนพ่อ แล้วพ่อก็เป็นผู้ไม่มีตัวตนและเป็นเทวดา การเป็นเหมือนพอบราห์มา

หมายถึงการอยู่ในสภาพที่เป็นเทวดา เช่นเดียวกับเมื่อลูกเห็นรูปที่เป็นเทวดาในรูปที่มีตัวตน ลูกได้สัมผัสว่าพ่อ ในขณะที่ฟัง พูด หรือกระทำกิจกรรมใดๆในร่างของท่านนั้น ท่านก็ละวาง การละทิ้งงานของลูกไว้สักพักและกลับมาปราศจากร่างนั้นเป็นไปได้ในช่วงเวลาสั้นๆ อย่างไรก็ตาม ในขณะที่ทำกิจกรรมต่างๆของลูก ลูกจะต้องหาเวลาเพื่อสัมผัสกับสภาพที่ปราศจากร่างที่ทรงพลังอยู่เรื่อยๆ ลูกทุกคนคือเทวดานางฟ้า โดยการได้รับการคำจูนของการเกิดเป็นบราห์มินี้จากพ่อ ลูกกำลังทำงานของลูกในรูปที่มีตัวตนเพื่อให้สาส์น เทวดานางฟ้าละวางจากร่างกายในขณะที่อยู่ในร่างกาย ลูกได้เห็นตัวอย่างนี้ในพอบราห์มา สิ่งนี้ไม่ใช่เรื่องที่เป็นไปไม่ได้ ลูกได้เห็นและมีประสบการณ์กับสิ่งนี้แล้ว ลูกทุกคนที่เวลานี้เป็นเครื่องมือ ถึงแม้ว่าจะมีการขยายตัวมากมายในตอนนี้อย่างไรก็ตาม ลูกก็ไม่มีลูกคนไหนที่รับผิดชอบมากเท่ากับพอบราห์มาสำหรับความรู้ใหม่ ชีวิตใหม่ และการสร้างโลกใหม่นี้ ดังนั้นเป้าหมายของทุกคนคือการกลับมาทบทวนกับพอบราห์มา นั่นคือ การกลายเป็นเทวดานางฟ้า การทบทวนกับพ่อซึ่งหมายถึงการทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพที่ไม่มีตัวตน เป็นเรื่องยากหรือไม่? ลูกรักพ่อและดาดาใช่หรือไม่? ดังนั้น จึงเป็นเหมือนผู้ที่ลูกรัก เมื่อลูกมีความคิดว่าลูกต้องกลับมาทบทวนกับพ่อแล้วนั้นก็ไม่ใช่เรื่องยาก เพียงแค่ใส่ใจซ้ำแล้วซ้ำเล่า นี่ไม่ใช่ชีวิตธรรมดา มีหลายคนที่ใช้ชีวิตธรรมดา มีหลายคนที่ทำหน้าที่ที่ยิ่งใหญ่ อย่างไรก็ตามไม่มีใครนอกจากลูกดวงวิญญาณบราห์มินี่จะทำหน้าที่ที่ลูกกำลังทำอยู่ได้

ดังนั้น วันนี้ ในวันแห่งความทรงจำระลอกถึงนี้ บัพดาดาจึงให้พรแก่ลูก: เข้ามาใกล้! เข้ามาใกล้! เข้ามาใกล้! ปลดปล่อยเรื่องแห่งจิตใจของลูกจากการคำจูนที่มีขีดจำกัดทั้งหมด การคำจูนที่มีขีดจำกัดทั้งหมดของความคิด คำพูด การกระทำ ความสัมพันธ์ และสายสัมพันธ์ จากนั้นไปให้มีประสบการณ์ทางจิตของการหลุดพ้นในชีวิต รวบรวมว่าลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน อัจชะ

บาบาได้รับจดหมายมากมายจากทุกหนแห่ง บัพดาดาได้รับข่าวและรายงานของชาวมธูบันที่เป็นอิสระจากความโกรธด้วย บัพดาดาพอใจกับความกล้าหาญของพวกเขา สำหรับอนาคตเพื่อที่จะอยู่อย่างอิสระอยู่เสมอ ให้สวมเกราะของพลังของความอดทนอยู่เสมอ แล้วเมื่อนั้น ไม่ว่าใครจะข่มขู่หรือรบกวนลูกมากเพียงใด ลูกก็จะอยู่อย่างปลอดภัยอยู่เสมอ อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณเช่นนั้นที่มีความมุ่งมั่นและเป็นตัวของการจดจำระลอกถึงอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่ใช้พลังทั้งหมดของพวกเขาในเวลาที่ถูกต้อง ถึงผู้ที่มีความเมตตาต่อทุกดวงวิญญาณ ถึงผู้ที่นำความคิดที่จะกลับมาทบทวนกับพ่อกับมาในรูปที่มีตัวตน ถึงลูกๆที่น่ารักและพิเศษสุดเช่นนี้ รัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัพดาดา

ถึงดับเบิลฟอเรเนอร์: ดับเบิลฟอเรเนอร์มีความซาบซึ้งสองเท่า เพราะพวกเขารู้สึกว่า เช่นที่พ่อกับแม่จากแดนไกล พวกเขา ก็มาจากแดนไกลเช่นกัน บัพดาดาได้เห็นลักษณะพิเศษอย่างหนึ่งของลูกดับเบิลฟอเรเนอร์ นั่นคือ พวกเขาจะตะเกียงจากตะเกียงอื่น และด้วยวิธีนี้ พวกเขาจึงได้เฉลิมฉลองเทศกาลดิwaliของตะเกียงที่จุดแล้วของบัพดาดาในหลายประเทศ ดับเบิลฟอเรเนอร์มีความใส่ใจอย่างมากในการให้สาส์น บัพดาดาได้เห็นว่าเป็นทุกกลุ่มมีลูกๆ จาก 35 ประเทศ ถึง 40 ประเทศ ขอแสดงความยินดีด้วย! จงโอบรับต่อไปอย่างสม่ำเสมอ และในฐานะที่เป็นเทวดานางฟ้าจงให้สาส์นต่อไปในขณะที่โอบรับ นี่เป็นสิ่งที่ดี บัพดาดาไม่ได้เห็นเพียงแค่ลูกใน 35 ประเทศเท่านั้น แต่ท่านยังเห็นผู้ที่อยู่ในดินแดนอื่นๆพร้อมกับลูกด้วย ดังนั้น ลูกคือดวงวิญญาณอันดับหนึ่งที่จะกลับมาทบทวนกับพ่อใช่หรือไม่? ลูกเป็นอันดับหนึ่งหรือเป็นผู้ที่จะตามลำดับกันไป? ลูกเป็นอันดับหนึ่งหรือไม่? ลูกไม่ได้เป็นผู้ที่ตามลำดับกันไปใช่หรือไม่? การจะเป็นอันดับหนึ่งหมายถึงการมีชัยชนะในทุกขณะ ผู้ที่มีชัยชนะจะประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่ง ลูกเป็นเช่นนั้นใช่หรือไม่? ดีมาก ลูกคือผู้ที่ได้รับชัยชนะ และจะเป็นผู้ที่ยังคงได้รับชัยชนะอยู่เสมอ อัจชะ ไม่ว่าลูกจะไปที่ไหน จงเตือนทุกคนว่าดับเบิลฟอเรเนอร์ทั้งหมดจะต้องกลายเป็นอันดับหนึ่ง อัจชะ

บัพดาดาได้มอบความรักและความทรงจำระลอกถึงมากมายจากหัวใจของท่านแก่ผู้เป็นแม่ทุกคนและผู้เป็นแม่ที่น่ารักทุกคนของเกาปาล พันดาวาสก์เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นเยาวชนหรือผู้ครองเรือน ก็เป็นมิตรร่วมทางของพระผู้เป็นเจ้าแห่งพันดาวาสอยู่เสมอ บัพดาดาได้มอบความรักและความทรงจำระลอกถึงมากมายให้แก่พันดาวาสที่เป็นมิตรร่วมทาง

ถึงดาดิจ: วันนี้ลูกจะทำอะไร? ลูกได้รับพลังใจใช่หรือไม่? ลูกได้รับพรแห่งพลังใจ ลูกได้เล่นบทบาทที่ดีมาก ดังนั้น ขอแสดงความยินดี! ลูกได้รับพรมากมายจากทุกคน ทุกคนมีความสุขเมื่อเห็นลูก ไม่ว่าลูกจะพูดหรือไม่ก็ตาม เมื่อบางสิ่งเกิดขึ้นกับลูก ทุกคนจะรู้สึกว่ามันเกิดขึ้นกับพวกเขา ทุกคนมีความรักมากมาย ทุกคนมีความรักเช่นนั้น ลูกมีความรักมากมายต่อทุก

คน ความรักนี้เองที่ทำให้ทุกคนเคลื่อนไหวไป ไม่ว่าจะเป็นมิตรนำมากหรือน้อยก็ตาม ความรักนี้เองที่ทำให้พวกเขาเคลื่อนไหวไป ดีมาก

อิชูดาคิ: คนนี้ก็ชำระสะสางบัญชีของเธอแล้วเช่นกัน (อิชูดาคิได้ล้มลงมาและต้องพักผ่อน) ไม่เป็นไร ความพยายามของคนนี้ช่างง่ายดาย บัญชีของเธอชำระสะสางได้อย่างง่ายดาย มันเกิดขึ้นได้ง่ายมากในขณะที่นอนลง ลูกได้รับความสบายเหมือนวิชฌู อัจชะ ท้ายที่สุดแล้ว ลูกก็เป็นผู้ปกป้องยักษ์ย่ำตั้งแต่สมัยสะการจนถึงปัจจุบัน มีพรมากมายสำหรับการเป็นผู้ปกป้องยักษ์

ลูกดาดีทุกคนใกล้ชิดกับบัปดาตามาก ลูกเป็นเพชรพลอยที่ใกล้ชิด ทุกคนมีค่ามากสำหรับดาดี ชุมชุมก็ดีเช่นกัน ชุมชุมของลูกผู้เป็นดาดีได้ปกป้องยักษ์มาเป็นเวลาหลายปีและจะยังคงทำเช่นนั้นต่อไป ความเป็นหนึ่งเดียวกันนี้เป็นพื้นฐานของความสำเร็จทั้งหมด ลูกได้นำพ่อมาไว้ตรงกลาง ความเอาใจใส่ที่ลูกมีนี้เป็นสิ่งที่ดีมาก อัจชะ ลูกทุกคนสบายดีไหม?

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นผู้เพียรพยายามอย่างง่ายดายโดยการมีทุกความสัมพันธ์กับพ่อผู้เดียวที่เป็นมิตรร่วมทางของลูก
พ่อเองก็เสนอที่จะเติมเต็มความรับผิดชอบของท่านในการเป็นมิตรร่วมทางในทุกความสัมพันธ์ อยู่กับพ่อในแต่ละความสัมพันธ์ตามเวลาและทำให้ท่านเป็นมิตรร่วมทางของลูก เมื่อลูกมีท่านเป็นมิตรร่วมทางตลอดเวลาและท่านเป็นมิตรร่วมทางของลูก ก็ไม่มีอะไรยากเลย เมื่อลูกรู้สึกเหงาหรือโดดเดี่ยว อย่าได้จดจำพ่อในรูปของจุด แต่ให้นำรายการของการบรรลุผลของลูกมาไว้เบื้องหน้า นำเรื่องราวของประสบการณ์ที่แตกต่างกันและความสนุกสนานในช่วงเวลาต่างๆมาสู่สำนึกของลูกและสัมผัสกับความหวานชื่นของทุกความสัมพันธ์ และแล้วงานหนักใดๆก็จะจบสิ้นลง และลูกก็จะกลายเป็นผู้เพียรพยายามอย่างง่ายดาย

คติพจน์: กลายเป็นผู้ที่มีรูปแบบต่างๆ และรับรู้รูปแบบต่างๆของมายา แล้วลูกจะกลายเป็นเจ้าแห่งมายา

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกแต่ละคนต้องดูแลตัวเองของลูกเอง ลูกต้องการน้ำมันของความรู้และโยคะเพื่อที่จะ
ลูกสว่างอยู่อย่างปลอดภัยท่ามกลางพายุใดก็ตามอย่างแน่นอน
- คำถาม:** ความเพียรพยายามใดที่ทำให้ลูกได้รับมรดกที่แฝงตัวจากพ่อที่แฝงตัว?
- คำตอบ:** การอยู่อย่างสำราญตน ด้วยการอยู่ในความเงียบสงบและในการจดจำระลึกถึงพ่อลูกจะได้รับมรดกที่แฝง
ตัว เป็นสิ่งที่ดีมากถ้าลูกละร่างกายของลูกในการจดจำระลึกถึง ไม่มีความยากลำบากใดในสิ่งนี้ พร้อมกัน
กับการจดจำระลึกถึง ลูกต้องรับใช้ด้วยความรู้และโยคะนี้ ถ้าลูกไม่สามารถทำสิ่งนี้และแล้วทำการมาโยคะ
ลูกได้รับพรถ้าลูกทำให้ผู้คนมากมายมีความสุข คำพูดและพฤติกรรมของลูกต้องบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์
- เพลง:** นี่คือการบรรพระหว่างผู้เข้มแข็งและผู้อ่อนแอ

โอม ชานติ บาบาสอบแล้วว่าเมื่อใดก็ตามที่ลูกฟังเพลงเช่นนี้ ลูกแต่ละคนควรจะไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้สำหรับ
ตนเอง ลูกๆ รู้ว่าเมื่อบางคนตายจะมีการจุดตะเกียงให้สว่างไว้ 12 วันสำหรับดวงวิญญาณนั้น ลูกกำลังเตรียมการที่จะตาย
และลูกก็กำลังเพียรพยายามที่จะทำให้ตะเกียงของลูกเองลูกสว่าง ผู้ที่จะถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำคือผู้ที่เพียรพยายามทำ
สิ่งนี้ ปวงประชาไม่ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำนี้ ลูกต้องเพียรพยายามที่จะไปข้างหน้าในลูกประจำแห่งชัยชนะ
ลูกต้องใส่ใจดูแลเพื่อที่ว่ามายา, แมวไม่ทำให้ลูกทำบาปซึ่งจะดับตะเกียงของลูก ลูกต้องการทั้งพลังความรู้และพลังโยคะ
สำหรับสิ่งนี้ พร้อมกับการมีโยคะลูกต้องมีความรู้ด้วยเช่นกัน ลูกแต่ละคนต้องดูแลตัวเองของลูกเอง ลูกต้องเพียร
พยายามจนถึงเวลาสุดท้าย ขณะที่ลูกกำลังวิ่งแข่งขันลูกต้องดูแลตัวเองของลูกนั้นอย่างดีมากที่จะไม่ให้กระพริบหรือดับ
ไป เหตุนี้เองลูกต้องเติมน้ำมันแห่งความรู้และโยคะนี้ทุกวัน ถ้าลูกไม่มีพลังโยคะใดเลยลูกจะไม่สามารถวิ่งได้และดังนั้น
จึงถูกทิ้งไว้เบื้องหลัง มีวิชาต่างๆ มากมายในโรงเรียน และถ้าบางคนไม่ดีในบางวิชาเขาต้องเพิ่มความเพียรพยายามอย่าง
มากที่จะศึกษาวิชาคณิตศาสตร์(อีกวิชาหนึ่ง) สิ่งเดียวกันใช้กับที่นี่ วิชาของการทำงานรับใช้ด้วยร่างกายก็ดีมากด้วยเช่น
กัน ลูกได้รับพรจากผู้คนมากมายผ่านสิ่งนี้ ลูกบางคนรับใช้ด้วยความรู้นี้ วันแล้ววันเล่างานรับใช้จะเฝ้าแต่เพิ่มขึ้นต่อไป
เจ้าของหนึ่งคนสามารถมี 6 ถึง 8 ร้าน แต่ไม่ใช่ว่าทุกร้านสามารถดำเนินการเช่นเดียวกัน บางร้านก็มีลูกค้าน้อยกว่าและ
บางร้านก็มีมากกว่า วันนั้นจะมาถึงเมื่อลูกไม่มีเวลาที่จะหลับนอนในเวลากลางคืน ทุกคนจะมารู้ว่า บาบาส, มหาสมุทรแห่ง
ความรู้, ได้มาเพื่อเติมยาม(apron)ของพวกเขาด้วยเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลาย ในเวลานั้นลูกมากมายจะมา, อย่า
ได้ถามเลย! เมื่อมีร้านใดขายของที่ดีมากในราคาถูกผู้คนก็บอกต่อกันไป ลูกๆ รู้ว่าคำสอนราชาโยคะเหล่านี้ง่ายดายมากที่
จะเข้าใจ เมื่อทุกคนมารู้ว่าพวกเขาสามารถได้รับเพชรพลอยของความรู้ที่นี้ พวกเขาจะเฝ้าแต่มา ลูกต้องเฝ้าแต่รับใช้ด้วย
ความรู้และโยคะนี้ ถ้าลูกไม่สามารถรับใช้ด้วยความรู้หรือโยคะ ลูกก็สามารถได้คะแนนโดยการทำงานรับใช้ด้วยร่างกาย
ลูกจะได้รับพรจากผู้คนมากมาย ลูกต้องให้ความสุขแก่ผู้อื่น นี่คือนิยามที่ไม่แพงเลย นี่คือนิยามแห่งเพชรและพลอยที่ไม่
สูญสลาย พวกเขาทำลูกประจำของเพชรพลอยทั้ง 8 และกราบไหว้บูชา แต่พวกเขาไม่รู้ว่าการกระทำนั้นแทนใคร ลูกๆ
เข้าใจว่าลูกกลับมาคือควรแก่การกราบไหว้อย่างไร และลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาอย่างไร ความรู้ที่ไม่มีใครใดอื่นใน
โลกรู้หรือศรัทธาอย่างยิ่ง! ลูกๆ ดวงดาวที่โชคดี เวลานี้มีศรัทธาว่าลูกเคยเป็นนายของสวรรค์ และลูกกลายเป็นนายของนรก
ในเวลานี้ เมื่อลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกจะกลับมาใช้ชาติเกิดที่นั่น เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นนายของสวรรค์อีกครั้ง
หนึ่ง เพียงลูกๆ บรรพบุรุษที่รู้เกี่ยวกับยุคบรรจบพบกันนี้ ที่เหลือของโลกนั้นอยู่ในยุคเหล็ก ทุกยุคแตกต่างกัน เมื่อลูกอยู่
ในยุคทองลูกจะกลับมาใช้ชาติเกิดในยุคทอง เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน, ถ้าลูกคนใดจากร่างของลูกไป, ลูกจะกลับ
มาใช้ชาติเกิดที่นั่นตามสันสการ์ของลูก ลูกๆ บรรพบุรุษเป็นของยุคบรรจบพบกัน ศุภรเหล่านั้นเป็นของยุคเหล็ก ลูกได้รับ
ความรู้ในยุคนั้นบรรจบพบกัน ลูกๆ บรรพบุรุษและบรรพบุรุษเป็นองค์แห่งความรู้, ผู้ที่ในเวลานี้อยู่ที่การบรรจบพบ
กันในทางปฏิบัติ ลูกต้องวิ่งแข่งขันและดูแลร้าน ลูกไม่สามารถดูแลร้านได้ถ้าลูกไม่ได้เข้าถึงความรู้และโยคะนี้ บาบาสจะ
ให้การตอบแทนของงานรับใช้ที่ลูกทำ เมื่อไฟบุษยาณูถูกสร้างขึ้น บรรพบุรุษหลายประเภทก็ไปที่นั่น บ้างได้รับบริจาค
จำนวนมาก และบ้างก็ได้รับน้อยกว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้สร้างไฟบุษยาณูของความรู้ของรูตร้านี้ในเวลานี้ เรา
เป็นบรรพบุรุษและเป็นธุรกิจของเราที่จะเปลี่ยนแปลงมนุษย์ไปเป็นเทพ ไม่มีไฟบุษยาณูใดที่จะถูกกล่าวได้ว่าพวกเขากำลัง
กลายเป็นเทพจากมนุษย์ สิ่งนี้ถูกเรียกว่าไฟบุษยาณูของความรู้ของรูตร้านี้ และสิ่งนี้ก็ถูกเรียกว่าสถานที่ที่ศึกษาเล่าเรียน
(พาทชาลา)ด้วยเช่นกัน ลูกทุกคนสามารถได้รับสถานภาพเทพด้วยการศึกษาความรู้และโยคะนี้ บาบาสได้แนะนำลูกแล้วว่า

ลูกได้มาที่นี้จากการอยู่ในดินแดนสูงสุดกับบาบา ลูกพูดด้วยเช่นกันว่าลูกเป็นผู้อาศัยของดินแดนสูงสุด ในเวลานี้ลูกกำลังสร้างสวรรค์โดยการกำหนดการกำหนดของบาบา ผู้ที่สร้างโลกนั้นจะกลายเป็นนายของโลกนั้นอย่างแน่นอน ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นดวงดาวที่โชคดีที่สุดในโลก ผู้ที่เป็นพระอาทิตย์แห่งความรู้ พระจันทร์แห่งความรู้และดวงดาวแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความรู้ทำให้เรากลายเป็นเช่นนั้น พระอาทิตย์ พระจันทร์ และดวงดาวนั้นเป็นทางวัตถุ และมีการเปรียบเทียบเรากับสิ่งเหล่านั้น และแล้วเราจะกลายเป็นพระอาทิตย์แห่งความรู้ พระจันทร์แห่งความรู้ และดวงดาวแห่งความรู้ เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ผู้ที่กำลังทำให้เราไปเป็นเช่นเหล่านั้น ชื่อเหล่านี้ให้ไว้แก่เราอย่างแน่นอน เราเป็นลูกๆของพระอาทิตย์แห่งความรู้ผู้ที่ถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านไม่ได้อาศัยอยู่ที่นี้ บาบาพูดว่า พ่อมาและทำให้ลูกหัดเทียบกับพ่อเอง เป็นที่นี้ที่ลูกต้องกลายเป็นพระอาทิตย์แห่งความรู้และดวงดาวแห่งความรู้ ลูกเข้าใจว่าในอนาคตลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์อีกครั้งที่นี้อย่างแน่นอน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายาม เราเป็นนักเรียนผู้ได้รับชัยชนะเหนือมายา ผู้คนเหล่านั้นอดทนต่อความยากลำบากอย่างมาก ฯลฯ เพื่อที่จะควบคุมจิตใจของพวกเขา ลูกไม่ต้องทำหะฐะโยคะ ฯลฯ บาบาพูดว่า ลูกไม่ต้องมีประสบการณ์ความยากลำบากใดๆ ฯลฯ พ่อเพียงพูดว่า ลูกต้องมาหาพ่อและดังนั้นลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อ พ่อได้มาเพื่อพาลูกๆ กลับบ้าน ไม่มีมนุษย์คนใดจะพูดเช่นนี้ แม้ว่าบางคนเรียกตนเองว่าอัสวร(พระเจ้า) พวกเขาจะไม่เรียกตนเองว่าผู้นำทาง บาบาพูดว่า พ่อเป็นผู้นำทางหลัก พ่อคือความตายเหนือความตายทั้งหมด มีเรื่องราวเกี่ยวกับสัตย์วันสาวิตรี เพราะเธอได้มีความรักสำหรับผู้ที่มีร่างกาย เธอจึงมีประสบการณ์ของความทุกข์ ลูกๆ ดวงวิญญาณกลับมามีความสุขที่รู้ว่าพ่อจะพาลูกดวงวิญญาณกลับบ้านและลูกจะไม่มีวันกลับมาไม่มีความสุข ลูกเข้าใจว่าบาบาได้มาเพื่อพาลูกกลับไปบ้านที่แสนหวานของลูก บ้านนั้นลูกเรียกว่าสถานที่แห่งการหลุดพ้น สถานที่เหนือเสียง มีการกล่าวว่าพ่อเป็นความตายเหนือความตายทั้งหมด (ความตาย) นั้นเพียงแต่นำดวงวิญญาณเดียวไป ในขณะที่พ่อเป็นความตายที่ยิ่งใหญ่ เมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วย เมื่อพ่อได้กลายเป็นผู้นำทางและพาทุกคนกลับบ้าน เจ้าบ่าวนี้นำลูกๆ เจ้าสาวทั้งหมดกลับบ้าน และดังนั้นลูกต้องจดจำท่าน ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังศึกษาและลูกจะมาที่นี่อีกครั้งหนึ่ง ลูกต้องกลับไปยังบ้านที่แสนหวานของลูกก่อน และแล้วจึงลงมาที่นี่อีกครั้ง ลูกๆ เป็นดวงดาวแห่งสวรรค์ ก่อนหน้านี้ลูกเคยเป็นดวงดาวของนรก ลูกๆ ถูกเรียกว่าเป็นดวงดาว ลูกนั้นถูกเรียกว่าดวงดาวที่โชคดีตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกได้รับสมบัติของปูของลูก นี่คือเหมือนที่เต็มไปด้วยพลังอย่างมาก อย่างไรก็ตามเหมือนนี้ปรากฏขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น มีเหมือนประเภทอื่นมากมายที่เฝ้าแต่ปรากฏขึ้น ถ้าลูกจะแสวงหาสิ่งเหล่านั้น ลูกจะพบมากมาย ลูกเพียงแต่พบเหมือนของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายนี้เพียงครั้งเดียว มีตำรามากมายแต่จะไม่สามารถลูกเรียกว่าเพชรพลอย บาบาถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ นี่คือเหมือนที่ไม่มีตัวตนของเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลาย ย่อม(apron)ของเรา กำลังได้รับการเติมเต็มด้วยเพชรพลอยเหล่านี้, ลูกๆ ควรจะมีประสบการณ์ของความสุข ลูกทั้งหมดควรมีความภาคภูมิใจทางจิตวิญญาณในสิ่งนี้ ร้านที่ทำธุรกิจอย่างมากกลายเป็นที่รู้จัก ลูกต้องสร้างปวงประชาพร้อมกันกับทายาท ลูกต้องเติมเต็มย่อม(apron)ของลูกที่นี้ด้วยเพชรพลอยเหล่านี้ และแล้วไปและให้ท่านแก่ผู้อื่น พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือมหาสมุทรของความรู้ และท่านกำลังเติมเต็มย่อม(apron)ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้เหล่านี้ ไม่ใช่มหาสมุทรนั้นที่พวกเขาได้วาดภาพที่มีเทพได้รับการถวายเพชรพลอยเต็มลาด ลูกไม่สามารถได้รับเพชรพลอยจากมหาสมุทรนั้น เป็นเรื่องของเพชรพลอยของความรู้นี้ ตามละคร ลูกจะได้รับเพชรพลอยจากเหมือนเหล่านี้อีกครั้ง เมื่อลูกไปในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาอีกครั้งจะมีเพชรและพลอยที่ไม่มีขีดจำกัดที่ลูกจะใช้สร้างวัด ฯลฯ ของลูก เมื่อแผ่นดินไหว ฯลฯ เกิดขึ้นทุกสิ่งถูกฝัง จะมีการสร้างประสาทร่างกายมากมายที่นั่น ไม่ใช่เพียงหนึ่ง ที่นี้ด้วย ผู้ปกครองมีการแข่งขันมากมายกับกันและกัน ดังนั้นลูกๆ เข้าใจว่าจะมีการสร้างอาคารเช่นเดียวกับวงจรที่แล้ว จะมีการสร้างอาคาร ฯลฯ อย่างง่ายดายมากที่นั่น วิทยาศาสตร์จะให้การช่วยเหลือมากมาย แต่คำว่า “วิทยาศาสตร์” จะไม่คงอยู่ที่นี่ ในอินเดีย คำว่า “วิทยาศาสตร์” ถูกเรียกว่า “วิญญาณ” ทุกวันนี้มีการใช้ชื่อวิญญาณบวกัน คำว่า “วิญญาณ” ใช้กับความรู้ ญาณและโยคะรวมกันถูกเรียกว่าวิญญาณ เราได้รับเพชรพลอยผ่านความรู้นี้และเรากลับมามีพลาณามียดีเสมอผ่านโยคะ นี่คือความรู้ของญาณและโยคะ ซึ่งจะทำให้มีการสร้างอาคารขนาดใหญ่มากมายขึ้นในดินแดนสุขาวดี เวลานี้เรากำลังมาถึงความรู้ทั้งหมดนี้ ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังทำให้บาร์ตไปเป็นสวรรค์ ลูกต้องไม่มีความผูกพันใดๆกับร่างกายของลูกอีกต่อไป ลูกดวงวิญญาณจะต้องละร่างกายของลูก และไปยังสวรรค์ที่ลูกจะได้รับร่างกายใหม่ เมื่อลูกอยู่ที่นั่น ลูกจะเข้าใจด้วยเช่นกันว่าเมื่อใดที่ลูกจะจากร่างเก่าของลูกและรับร่างใหม่ ที่นั่นไม่มีการตกใจหรือความทุกข์ เป็นสิ่งที่ดีที่จะรับร่างใหม่ บาบา กำลังทำให้เราเป็นเช่นเดียวกันกับที่ท่านเคยทำในวงจรที่แล้ว เรากำลังกลายเป็นเทพจากมนุษย์ มีศาสนาเดียวกันจำนวนนับไม่ถ้วนในวงจรที่แล้วเช่นที่มีอยู่ขณะนี้ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เขียนไว้ในกิตะ มีการกล่าวว่า ผ่านบราห์มาจึงมีการสร้างศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ลูกสามารถอธิบายว่าการทำลายล้างศาสนาที่นับไม่ถ้วนทั้งหมดเกิดขึ้นอย่างไร การสร้างศาสนากำลังเกิดขึ้นอยู่ในขณะนี้ บาบา มาเมื่อศาสนาเทพได้หายไปโดยสิ้นเชิง ดังนั้นสิ่งนั้นจะสามารถอยู่มาตั้งแต่ก่อนการบันทึกเวลาได้อย่างไร? สิ่งเหล่านี้ง่ายดายมาก อะไร

ถูกทำลาย? ศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนทั้งหมด เวลานี้มีศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วน เวลานี้เป็นเวลาสุดท้าย ลูกควรมีความรู้ทั้งหมดนี้ไว้ในสติปัญญาของคุณ ไม่ใช่แค่เพียงชีพบาบาเท่านั้นที่อธิบาย บาบานี้ไม่ได้อธิบายสิ่งใดหรือ? ท่านก็มีบทบาทของท่านที่จะเล่นด้วย ศรีมัทของบราห์มาได้รับการจดจำด้วย ลูกจะไม่พูดว่าศรัทธาชนะได้ให้ศรีมัท ทุกคนที่นั่นเป็น “ศรี” (สูงส่ง) และดังนั้นพวกเขาไม่ต้องการคำแนะนำ เป็นที่นี้ที่ลูกได้รับคำแนะนำของบราห์มา ที่นั่นคำแนะนำของทุกคน ราชา ราชีนี และปวงประชาจะสูงส่ง บางคนต้องให้หนทางเหล่านั้นแก่พวกเขามาก่อนหน้านี้อย่างแน่นอน เหล่าเทพคือผู้ที่เคยได้รับคำสั่งที่สูงส่ง เป็นด้วยศรีมัทที่สวรรค์ถูกสร้างขึ้นและด้วยคำแนะนำของปีศาจที่นรกถูกสร้างขึ้น ชีวให้ศรีมัทแก่ลูก สิ่งเหล่านั้นง่ายดายมากที่จะเข้าใจ ร้านทั้งหมดเหล่านั้นเป็นของชีพบาบาและลูกคือลูกๆผู้ที่ดำเนินการร้านเหล่านั้น ชื่อของผู้ที่ดูแลร้านอย่างดีก็ได้รับการยกย่องเช่นเดียวกับในธุรกิจอื่นๆ อย่างไรก็ตามเพียงจำนวนน้อยที่สามารถทำธุรกิจนี้ ลูกทั้งหมดควรทำธุรกิจนี้ แม้เด็กเล็กๆก็สามารถทำธุรกิจของความรู้และโยคะนี้ เพียงแต่เก็บดินแดนแห่งความสงบและดินแดนของความสุขไว้ในสติปัญญาของคุณ ผู้คนเหล่านั้นพูด: ราม! ราม! ที่นี้ลูกต้องคงอยู่ในความเงียบสงบและมีการจดจำระลึกถึง ไม่มีความจำเป็นต้องพูดสิ่งใด ดินแดนของวิษณุและดินแดนของชีวาเป็นสิ่งที่ง่ายดายมากที่จะเข้าใจ จดจำบ้านที่แสนหวานของคุณและอาณาจักรที่แสนหวานของคุณ พวกเขาให้มันตราทางร่างกายในขณะนี้คือมันตราที่ละเอียดอ่อน การจดจำระลึกถึงนี้ละเอียดอ่อนอย่างที่สุด ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้เรากลายเป็นนายของโลก ลูกไม่ต้องพราหมณ์ตราใดๆ เพียงแต่อยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกไม่ต้องทำเสียงดังใดๆ เราได้รับมรดกที่แฝงตัวของเราจากพ่อที่แฝงตัวด้วยการกลับมาสำรวจตรวจสอบตนเองและอยู่ในความเงียบสงบ เป็นการดีมากที่จะละร่างกายขณะอยู่ในการจดจำระลึกถึงนี้ ไม่มีความยากลำบากใดเลยในสิ่งนี้ ผู้ที่ไม่สามารถคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงควรฝึกฝนสิ่งนี้ บอกทุกคนว่าบาบาพูดว่า จดจำพ่อและความคิดสุดท้ายของคุณจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง เป็นการจดจำระลึกถึงนี้ที่บาปของคุณจะปลดปล่อยไปและแล้วพ่อจะส่งลูกไปสวรรค์ เป็นการง่ายที่จะเชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของคุณกับชีพบาบา ที่นี้ลูกต้องรับคำตักเตือนทั้งหมด ถ้าลูกต้องการกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์(สโตประธาน) พฤติกรรมของคุณควรจะเป็นบริสุทธิ์ และคำพูดและทุกสิ่งอื่นของคุณควรบริสุทธิ์ นี่หมายถึงลูกต้องพูดกับตนเอง เมื่อลูกพูดกับมิตรของคุณ ลูกต้องพูดด้วยความรัก มีเพลงหนึ่ง: “โอ ที่รัก จงพูดคำพูดที่ประมาณคำมิได้เสมอ!” ลูกคือรูปบาสน์ต Rup Basant (โยคีที่ประพรมเพชรพลอยแห่งความรู้) ลูกๆ ดวงวิญญาณกลายเป็นรูป (rup) พ่อเป็นมหาสมุทรของความรู้ ดังนั้น ท่านจะมาและพูดความรู้ที่แน่นอนแน่นอน ท่านพูดว่า พ่อมาเพียงครั้งเดียวและนำร่างกายมาใช้ เวทย์มนต์นี้ไม่น้อยเลย บาบาก็เป็นรูปบาสน์ต(Rup Basant)ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามผู้ไม่มีตัวตนไม่สามารถพูดได้ เหตุนี้เองท่านจึงต้องใช้ร่างกาย แต่ท่านไม่ได้เข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการตาย ลูกๆ ดวงวิญญาณมาเกิดและกลับมาใช้ชาติเกิด ลูกๆ อุทิศตนเองแก่พ่อ ดังนั้นบาบากล่าวว่า ลูกไม่ควรมีความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งใด อย่าได้คิดว่าสิ่งใดเป็นของคุณ บาบาสั่งวิธีการที่ฉลาดมากสำหรับลูกที่จะจบสิ้นความผูกพันยึดมั่น ลูกต้องถามพ่อทุกอย่างก้าว มายาเป็นเช่นที่ว่าเธอหลอกลูกล้มลง สิ่งนี้เป็นเหมือนการชกมวยอย่างแท้จริง หลายคนได้รับบาดเจ็บและแล้วก็ลุกขึ้นมาใหม่ พวกเขาแม้กระทั่งเขียนว่า บาบามาตาบตีฉันและทำให้ใบหน้าของฉันสกปรก เป็นราวกับว่าพวกเขาตกลงมาจากชั้นสี่ ถ้าลูกมีความโกรธที่นั่นก็เป็นเหมือนกับการตกลงมาจากชั้นสาม สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างมาก เพียงแต่มองดู, ลูกบางคนร้องขอเทพ พวกเขาขอให้บาบาส่งเทพไปให้ เพื่อที่ว่าพวกเขาจะสามารถรับฟังมูรลืออย่างถูกต้องแม่นยำ สิ่งอำนวยความสะดวกนี้ด้วยได้ถูกจัดเตรียม เมื่อหลายคนฟังเทพเหล่านั้น สติปัญญาของพวกเขาสามารถเปิดขึ้นและมากมายได้รับคุณประโยชน์ เมื่อผู้ใดก่อตั้งวิทยาลัย เขาก็ได้รับปัญญาอย่างมากในชาติเกิดหน้าของเขา บาบากล่าวว่า จงซื้อเครื่องบันทึกเสียงและผู้อื่นมากมายจะได้รับคุณประโยชน์จากสิ่งนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลับมาสโตประธาน ลูกจะต้องระมัดระวังอย่างมาก รักษาอาหาร เครื่องดื่ม คำพูด พฤติกรรม และทุกสิ่งอื่นของคุณให้บริสุทธิ์มาก กลายเป็นรูปบาสน์ตเช่นพ่อ
2. เต็มยาม(apron)ของคุณด้วยเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายจากเหมือนที่ไม่มีใครและคงอยู่ในความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ขณะที่ลูกเฝ้าแต่ให้ท่านเพชรพลอยเหล่านั้นแก่ผู้อื่น

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงโดยเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นและด้วยเหตุนี้จึงจบสิ้นชื่อ

และร่องรอยทั้งหมดของความทุกข์และความไม่สงบ

ผู้ที่อยู่ในสำนักรู้อย่างสม่ำเสมอของผู้เดียวสามารถทำให้สภาพของพวกเขาสม่ำเสมอและมั่นคง(ek-ras) การมีสภาพที่สม่ำเสมอและมั่นคงหมายถึงการได้สัมผัสกับความหวานชื่น(ras) ของความสัมพันธ์ทั้งหมด และการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดจากผู้เดียว ผู้ที่ทำให้พ่อเป็นของพวกเขานในทุกความสัมพันธ์และอยู่ อย่างเป็นตัวของการจจำระลึกถึงได้อย่างง่ายดายกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น ผู้ที่ทำลายความ ผูกพันยึดมั่นไม่สามารถรู้สึกถึงคลื่นแห่งความทุกข์ใดๆของการหารายได้, ในการดูแลทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาหรือใครก็ตามที่กลับมาลืมน่วย ผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นหมายความว่าไม่มีชื่อหรือร่องรอยของ ความทุกข์หรือความไม่สงบ และความไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์:

ผู้ที่ให้อภัยคือผู้ที่เมตตาและเฝ้าแต่ให้พรแก่ทุกคน

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้กลับมาไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง เป็นด้วยการจดจำระลึกถึงที่ลูกดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ พ่อมาเพื่อรับใช้ดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านมาและทำให้พวกเขาสะอาดและบริสุทธิ์

คำถาม: ลูกควรรักษาสำนักอะไรไว้เพื่อให้อาหารและเครื่องดื่มของลูกกลับมาบริสุทธิ์?

คำตอบ: หากลูกมีสำนึกว่าลูกได้มาหาบิดาเพื่อที่จะไปยังดินแดนแห่งสัจจะและเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ อาหารและเครื่องดื่มของลูกจะกลับมาบริสุทธิ์เพราะเทพไม่เคยรับประทานอาหารใดที่ไม่บริสุทธิ์ เมื่อลูกมาหาบิดาที่แท้จริงเพื่อที่จะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ดินแดนแห่งสัจจะ ลูกไม่สามารถกลับมาไม่บริสุทธิ์

โอมชานติ พ่อทางจิตถามลูกๆ ทางจิต: ลูกๆ ลูกกำลังจดจำใครเมื่อลูกนั่งที่นั่น? ลูกกำลังจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ท่านอยู่ที่ไหน? ลูกเรียกหาท่าน: “โอผู้ชำระให้บริสุทธิ์!” ทุกวันนั้นแม่ชฌายาสีร้องเรียก: “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ สีดา ราม ราม ผู้ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ได้โปรดมา!” ลูกๆ เข้าใจว่ายุคทองนั้นลูกเรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์และยุคเหล็กโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกกำลังนั่งอยู่ที่ไหนในขณะนี้? ที่ตอนจบของยุคเหล็ก เหตุนี้เองลูกร้องเรียก: “บิดาโปรดมาและทำให้เราบริสุทธิ์” เราเป็นใคร? ดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ต้องกลับมาบริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ เขาได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ เมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกก็ได้รับร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ ร่างกายเหล่านี้เป็นเหมือนหุ่นดินเผา ในขณะที่ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณพูดและร้องเรียกโดยผ่านอวัยวะของพวกเขา: “เรากลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างมาก โปรดมาและทำให้เราบริสุทธิ์” พ่อทำให้ลูกบริสุทธิ์ ในขณะที่กิเลสทั้ง 5 ของราวันทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นพ่อได้เตือนลูกแล้วว่า ลูกเคยบริสุทธิ์และหลังจากใช้ 84 ชาติเกิด เวลานั้นลูกอยู่ในชาติเกิดสุดท้ายของลูก พ่อพูดว่า ฉันเป็นเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ลูกได้ร้องเรียกหาฉัน: “โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด โอ พระเจ้า พ่อ โปรดปลดปล่อยฉัน” ทุกคนร้องเรียกหาเพื่อตนเอง: “ปลดปล่อยฉันและกลายเป็นผู้นำทางให้ฉันและพาฉันกลับบ้านสู่ดินแดนแห่งความสงบ” ชานยาสิก็ถามเช่นกันว่าพวกเขาสามารถมีความสงบที่มั่นคงได้อย่างไร ดินแดนแห่งความสงบคือบ้านของลูกจากที่ที่ลูกดวงวิญญาณลงมาเพื่อเล่นบทบาทของลูก เพียงดวงวิญญาณคงอยู่ที่นั่นไม่ใช่ร่างกาย ดวงวิญญาณอยู่อย่างเปลือยเปล่า นั่นคือปราศจากร่างกาย ความหมายของ “เปลือยเปล่า” ไม่ได้หมายถึงไม่มีเสื้อผ้า ไม่เลย ดวงวิญญาณอยู่อย่างเปลือยเปล่า (ไม่มีร่างกาย) ปราศจากร่างกาย พ่อพูดว่า: ลูกๆ ลูกแต่ละดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่นในโลกดวงวิญญาณที่ไม่มีร่างกาย นั่นลูกเรียกว่าโลกที่ไม่มีตัวตน ได้มีการอธิบายแก่ลูกว่า ลูกลงบันไดมาอย่างไร ลูกใช้ชาติเกิดสูงสุด 84 ชาติเกิด ในขณะที่บางคนก็ใช้ชาติเกิดเดียว ดวงวิญญาณยังคงลงมาเรื่อยๆ จากเบื้องบน พ่อพูดว่า: เวลานั้นพ่อมาเพื่อให้ลูกบริสุทธิ์ ชีพบาบาสอนลูกโดยผ่านบราห์มา ชีพบาบาคือพ่อของดวงวิญญาณ ในขณะที่บราห์มาลูกเรียกว่าอติเทพ เพียงลูกๆ รู้ว่าพ่อเข้ามาในดาด้าน้อย่างไร ลูกร้องเรียกหาพ่อ: “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ โปรดมา” ดวงวิญญาณร้องเรียกผ่านร่างกายของพวกเขา สิ่งหลักคือดวงวิญญาณ นี่คือนิรันดร์ของความทุกข์ เพียงแต่ดูว่าที่นั่นในยุคเหล็ก ในขณะที่กำลังนั่งอยู่บางแห่งผู้คนก็ตายในที่นั้นที่ไม่มีใครแม้กระทั่งเจ็บป่วยเลย ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ เป็นชื่อที่ดีมาก หัวใจของลูกกลับมามีความสุขเมื่อลูกพูดถึงชื่อของสวรรค์ ชาวคริสต์เช่นกันพูดว่าดินแดนสุขาวดีได้คงอยู่ 3,000 ปีก่อนพระคริสต์ ที่นั่นชาวบาร์ตไม่รู้อะไรเลย พวกเขามีประสบการณ์ของความสุขมากมายและพวกเขากำลังมีประสบการณ์ของความทุกข์มากมายด้วยเช่นกัน พวกเขากลับมาไม่ประสาธน์ พวกเขาคือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิด ศาสนาอื่นๆ มาหลังจากครั้งวงจร เวลานั้นลูกเข้าใจว่าเหล่าเทพคงอยู่เป็นเวลาครั้งวงจรและไม่มีศาสนาอื่นใดเลย และเมื่อรามของยุคเงินปรากฏขึ้นมาก็ไม่มีชาวพุทธหรือชาวอิสลาม มนุษย์อยู่ในความมืดสนิท พวกเขาพูดว่าช่วงเวลาของโลกหลายแสนปี เหตุนี้เองมนุษย์จึงกลับมาสับสนและเชื่อว่ายุคเหล็กยังคงอยู่ในวัยทารก เวลานั้นลูกเข้าใจว่ายุคเหล็กกำลังสิ้นสุดลงและยุคทองกำลังจะมาถึง เหตุนี้เองลูกจึงมาหาพ่อเพื่อประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ ลูกทั้งหมดเคยอยู่ในสวรรค์ พ่อมาเพียงเพื่อก่อตั้งสวรรค์เท่านั้น เพียงลูกเท่านั้นที่ไปสู่สวรรค์ ทุกคนอื่นจะกลับไปยังดินแดนแห่งความสงบ นั่นคือบ้านที่แสนหวานที่ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่และแล้วก็ลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ดวงวิญญาณไม่สามารถพูดได้หากไม่มีร่างกาย ที่นั่นเพราะดวงวิญญาณไม่มีร่างกาย พวกเขาจึงคงอยู่ในความเงียบสงบ และแล้วเป็นเวลาค้างว่างจะมีเหล่าเทพของสุริยวงศ์และจันทร์ราวงค์ และแล้วในยุคทองแดงและยุคเหล็กมีมนุษย์ เคยมีอาณาจักรของเทพ เวลานั้นพวกเขาไปที่ไหน? ไม่มีใครรู้ เวลานั้นลูกได้รับความรู้ี้จากพ่อ ไม่มีมนุษย์คนใดที่มีความรู้ี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและให้ความรู้ี้แก่ลูกผู้เป็นมนุษย์ ด้วยความรู้ี้ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเหล่าเทพ

ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นเทพจากมนุษย์ อาหารและเครื่องดื่มของเทพไม่เคยไม่บริสุทธิ์ พวกเขาไม่เคยสูบบุหรี่ ฯลฯ อย่าได้ถามเลยว่าผู้คนที่ไม่บริสุทธิ์ที่นี่ทำอะไร! พวกเขาได้รับประทานทุกสิ่ง พ่ออธิบายในเวลา: ก่อนหน้านั้น บาร์ตันเคยเป็นดินแดนแห่งสัจจะ ต้องเป็นพ่อที่แท้จริงผู้ที่ก่อตั้งบาร์ตอย่างแน่นอน พ่อถูกเรียกว่าสัจจะ พ่อพูดว่า: เพียงพ่อเท่านั้นที่ทำให้บาร์ตันไปเป็นดินแดนแห่งสัจจะ พ่อสอนลูกว่าลูกสามารถกลับมาเป็นเทพที่แท้จริงได้อย่างไร ลูกๆ มากมายมาที่นี่ เหตุนี้เองจึงได้มีการสร้างอาคารเหล่านี้ ฯลฯ พวกเขาจะยังคงสร้างต่อไปจนถึงเวลาสุดท้าย จะมีการสร้างอาคารอีกมากมายและมีการซื้อบางแห่ง ชีพบาบาทำงานนี้โดยผ่านบราห์มา บราห์มากลับมาน่าเกลียดเพราะนี่คือชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา และแล้วเขาจะกลับมาสวยงาม มีรูปภาพของกฤษณะที่มีทั้งน่าเกลียดและสวยงาม ยังมีรูปภาพขนาดใหญ่ที่สวยงามมากมายที่พิพิธภัณฑด้วยเช่นกัน ลูกสามารถอธิบายรูปภาพเหล่านี้แก่ใครก็ตามได้เป็นอย่างดี บาบามีพิพิธภัณฑที่สร้างขึ้นที่นี่ นี่ลูกเรียกว่าหอคอยแห่งความเงียบ ลูกรู้ว่าลูกกำลังกลับไปบ้านของลูก ดินแดนแห่งความสงบ เราคือผู้อยู่อาศัยของสถานที่นั้นและแล้วเรามาที่นี่ รับร่างกายที่นี่และเล่นบทบาทของเรา ก่อนอื่นใด ลูกๆ ควรมีศรัทธาว่าไม่ใช่ผู้รู้หรือนักบุญที่กำลังสอนลูก ดาด้านนี้เป็นชาวฮินด์ แต่ผู้เดียวที่เข้ามาในท่านเพื่อที่จะพูดกับลูกคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่มีใครรู้จักท่าน พวกเขายังคงพูดว่า “พระเจ้าผู้เป็นพ่อ” แต่พวกเขาก็ยังพูดว่าท่านไม่มีนามหรือรูป, ที่ท่านไม่มีตัวตน พวกเขาพูดว่าท่านไม่มีรูปและแล้วพวกเขาก็พูดว่าท่านอยู่ทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน ถามพวกเขาว่าดวงวิญญาณสูงสุดอยู่ที่ไหน และพวกเขาจะตอบว่าท่านอยู่ทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน หรือท่านอยู่ภายในทุกคน โอ! แต่มีดวงวิญญาณในแต่ละคน ทุกคนเป็นพี่น้องกัน ดังนั้นพระเจ้าจะสามารถอยู่ในแต่ละอนุภาคได้อย่างไร? ลูกไม่สามารถพูดว่ามีดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดในแต่ละคน ลูกเรียกหาพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุด: บาบามาและทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ลูกเรียกหาพ่อให้มาและทำธุรกิจนี้ งานรับใช้ของการทำให้ลูกทั้งหมดบริสุทธิ์ ลูกเชิญพ่อให้เข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ ลูกพูดว่า “بابา เราไม่บริสุทธิ์” พ่อไม่เคยเห็นโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อมาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์เพียงเพื่อรับใช้ลูก อาณาจักรของราวันนี่ในเวลาที่จะต้องถูกทำลาย ลูกทั้งหมดผู้ที่ศึกษาราชาโยคะจะกลายเป็นราชาเหนือราชา ท่านได้สอนลูกสิ่งนี้มานับครั้งไม่ถ้วน และท่านจะสอนลูกอีกครั้งหลังจาก 5,000 ปี อาณาจักรของยุคทองและยุคเงินได้รับการก่อตั้งขึ้นแล้วในเวลาอันใกล้ อันดับแรกจะต้องมีสกุลบราห์มิน บราห์มาพ่อของมวลมนุษย์ได้รับการจดจำกันมา ท่านลูกเรียกว่าอดัมและอดิเทพ(เทพองค์แรก)ด้วยเช่นกัน ไม่มีใครรู้อะไร มีหลายคนผู้ที่มาที่นี่และฟังสิ่งเหล่านี้แต่แล้วก็กลับมาได้รับอิทธิพลจากมายา แทนที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญพวกเขาก็กลายเป็นดวงวิญญาณบาป มายามีพลังมาก เธอทำให้ทุกคนกลายเป็นดวงวิญญาณบาป ที่นี่ไม่มีดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์เลย เทพเป็นดวงวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อลูกทั้งหมดกลับมาไม่บริสุทธิ์ที่ลูกเรียกหาพ่อ เวลานั้นคือโลกที่ไม่บริสุทธิ์แห่งอาณาจักรของราวัน ซึ่งถูกเรียกว่าป่าหนามด้วยเช่นกัน ยุคทองถูกเรียกว่าสวนดอกไม้ มีดอกไม้ชิ้นหนึ่งมากมายในสวนมูกาล(Mughal) ลูกสามารถหาดอกไม้ได้ที่นั่นด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีใครรู้นัยสำคัญของดอกไม้เหล่านั้นหรือทำไมพวกเขาจึงถวายดอกไม้แก่ข้าพเจ้า พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบาย: มีดอกไม้มากมายหลายประเภทที่พ่อสอน มีดอกมะลิชิ้นหนึ่ง มีดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมอื่นๆ(ราตันโจตี) และแม้กระทั่งบางคนก็เป็นเหมือนดอกไม้ พวกเขาทั้งหมดตามลำดับกันไป สิ่งนี้ลูกเรียกว่าดินแดนแห่งความทุกข์ ดินแดนแห่งความตาย ยุคทองคือดินแดนแห่งอมตะ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวถึงในคัมภีร์ ดาด้านนี้ได้ศึกษาคัมภีร์ พ่อไม่ได้สอนจากคัมภีร์ พ่อเองเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ บางครั้งท่านกล่าวถึงกิตะ เป็นพระเจ้าที่พูดกิตะซึ่งเป็นเพชรพลอยของคัมภีร์ทั้งหมด แต่ชาวบาร์ตไม่รู้ว่าพระเจ้าเป็นใคร พ่อพูดว่า: พ่อรับใช้ลูกอย่างไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนใดๆ และทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก พ่อเองไม่ได้กลายเป็นสิ่งนั้น ลูกไม่ได้จดจำพ่อในสวรรค์ ทุกคนจดจำพ่อในเวลาของความทุกข์ แต่ไม่มีใครจดจำพ่อในเวลาของความสุข สิ่งนี้ลูกเรียกว่าเป็นการละเล่นของความทุกข์และความทุกข์ ไม่มีศาสนาอื่นในสวรรค์ ศาสนาเหล่านั้นทั้งหมดมาในภายหลัง ลูกเข้าใจว่าโลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลาย จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติมากมายและพายุจะมาพร้อมกับความแรงอย่างมาก ทุกคนจะถูกทำลาย เวลานั้นพ่อมาและเปลี่ยนลูกจากไม่รู้คิดเป็นรู้จัก พ่อให้ทรัพย์สินสมบัติมากมายแก่ลูก ฯลฯ สิ่งเหล่านั้นไปไหนหมด? เวลานั้นลูกกลับมาล้มละลาย บาร์ตซึ่งรู้จักกันในชื่อนกกระจอกทองเวลานี้กลายเป็นอะไร? พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาในเวลาและสอนราชาโยคะแก่ลูกอีกครั้ง นั่นคือหะรุโยคะ แต่นี่คือราชาโยคะ ราชาโยคะนี้สำหรับชายและหญิง แต่หะรุโยคะนั้นเรียนรู้โดยผู้ชายเท่านั้น พ่อพูดว่า: ลูกต้องเพียรพยายามและแสดงให้ทุกคนเห็นว่าลูกกำลังกลายเป็นนายของโลกอย่างแน่นอน โลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลายอย่างแน่นอน ขณะนี้เหลือเวลาน้อยมาก สงครามนั้นจะเป็นสงครามสุดท้าย เมื่อสงครามนั้นเริ่มขึ้นก็จะไม่หยุด สงครามนั้นจะเริ่มขึ้นเมื่อลูกได้มาซึ่งสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกและกลับมามีค่าที่จะไปสวรรค์ พ่อพูดอีกครั้ง: อย่าได้กลับมาไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงของลูก เป็นในสิ่งนี้ที่มายาสร้างอุปสรรค อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่

พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นดอกไม้ชิ้นหนึ่งด้วยการศึกษาอย่างดีกับพ่อ เพื่อที่จะทำให้ป่าแห่งชวากหนามนี้ไปเป็นสวนดอกไม้ จงกลายเป็นผู้ช่วยอย่างเต็มที่ของพ่อ
2. เพื่อที่จะได้รับสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมและมีสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในสวรรค์ จงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง และอย่าได้กลับมาไม่ระมัดระวัง

พร: พร: ขอให้ลูกสัมผัสกับมือแห่งพรของพ่ออยู่เหนือศีรษะของลูกอย่างสม่ำเสมอและกลายเป็นนายผู้ทำลายอุปสรรค

สมณศูกเรียกว่าผู้ทำลายอุปสรรค ผู้ที่มีพลังทั้งหมดสามารถกลายเป็นผู้ทำลายอุปสรรค ใช้แต่พลังตามความต้องการในเวลานั้นและแล้วจะไม่มีอุปสรรคใดๆ คงอยู่ได้ ไม่ว่าจะมึนงงของมายามากเพียงใด เพียงอยู่อย่างเต็มไปด้วยความรู้ ดวงวิญญาณที่เต็มไปด้วยความรู้ไม่สามารถพ่ายแพ้ต่อมายา เมื่อลูกมีมือแห่งพรของบัณฑิตาอยู่บนศีรษะของลูกดีลักแห่งชัยชนะก็จะถูกเติม มือของพระเจ้าและมิตรร่วมทางของท่านทำให้ลูกเป็นผู้ทำลายอุปสรรค

คติพจน์: ผู้ที่สร้างสมคุณธรรมในตนเองและให้ทานคุณธรรมเหล่านั้นกับผู้อื่นคือผู้ที่เป็นตัวของคุณธรรม

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับภาระจลักรถึง เป็นเพียงด้วยการจลักรถึงเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลับมาอ่อนหวาน เป็นเพียงในการจลักรถึงนี้เท่านั้นที่ลูกมีการบรรจบมา
- คำถาม:** เพียงลูกๆ เท่านั้นที่คิดเกี่ยวกับความลับใจของละครนี้ ซึ่งเป็นประเด็นที่มีค่าควรแก่การไตร่ตรองอย่างลึกซึ้ง?
- คำตอบ:** ลูกทราบว่าบทบาทของใครก็ตามที่อยู่ภายในละครไม่สามารถมีการแสดงได้สองครั้งในหนึ่งวงจร บทบาททั้งหมดที่ทุกคนในทั้งโลกแสดงนั้นใหม่อย่างแท้จริง ลูกคิดเกี่ยวกับวันต่างๆ ได้เปลี่ยนแปลงมาอย่างไรจากยุคทองจนกระทั่งถึงเวลานี้ กิจกรรมทั้งหมดเปลี่ยนแปลงอย่างไร บทบาทของกิจกรรมประจำวันของ 5000 ปีที่มีการบันทึกไว้ภายในแต่ละดวงวิญญาณไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้เลย ประเด็นที่เล็กลงนี้ไม่สามารถเข้าไปในสติปัญญาของผู้ใดนอกจากลูกๆ

โอมซานติ พ่อทางจิตตามลูกๆ ทางจิต: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกสามารถที่จะเห็นใบหน้าที่สูงส่งที่สุดและเครื่องแต่งกายที่สูงส่งที่สุดของอนาคตของลูกหรือไม่? นี่คือนครบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกรู้สึกลูกกำลังจะไปสู่ราชวงศ์ของผู้นี้ในโลกใหม่ยุคทองซึ่งเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความสุข เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดสำหรับสถานที่นั้น ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี่ลูกควรจะมีความคิดเหล่านี้ เมื่อนักเรียนกำลังศึกษาเล่าเรียน อย่างแน่นอนที่สติปัญญาของพวกเขานั้นจะรู้ว่า พรุ่งนี้พวกเขาจะกลายเป็นอะไร ในทำนองเดียวกัน ขณะที่ลูกนั่งที่นี่ ลูกควรจะรู้ว่าลูกจะไปสู่ราชวงศ์วิชา ในเวลานี้สติปัญญาของลูกได้กลายเป็นทางจิต มนุษย์อื่นๆ ไม่ได้ควงหมุ่นสิ่งต่างๆ เหล่านี้ในสติปัญญาของพวกเขานี้ไม่ใช่สัทสังกรรมดา ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี่ลูกรู้ว่าลูกกำลังนั่งในความเป็นมิตรของพ่อที่แท้จริงของลูก ผู้เดียวที่เรียกว่าชีวา ชีพบาบาคือผู้สร้าง ดังนั้นมีเพียงท่านเท่านั้นที่รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างนี้ เพียงท่านเท่านั้นที่ให้ความรู้ให้แก่เรา ท่านให้ความรู้ราวกับว่าท่านกำลังบอกเรื่องราวของเมื่อวานนี้แก่เรา ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี่ลูกก็จดจำว่าลูกได้มาที่นี่เพื่อที่จะได้รับการชุบชีวิตใหม่ นั่นคือเพื่อที่จะแลกเปลี่ยนร่างปัจจุบันของลูกเพื่อได้รับร่างที่สูงส่ง ดวงวิญญาณนี้พูดว่านี่คือร่างเก่าที่ไม่บริสุทธิ์(ตโมประธาน)อย่างสมบูรณ์ของฉัน ฉันจะแลกเปลี่ยนร่างนี้เพื่อได้รับร่างเหมือนกับผู้นั้น เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของเรานั้นง่ายดายอย่างยิ่ง! ผู้เป็นครูผู้ที่กำลังสอนลูกจะฉลาดยิ่งกว่าลูกๆ ผู้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาเล่าเรียน ท่านกำลังสอนลูกถึงวิธีการที่กระทำการดี ลูกเข้าใจว่าพระเจ้าผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดกำลังสอนลูกอยู่ในเวลานี้ และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านทำให้ลูกกลายเป็นเทพ การศึกษานี้เป็นไปสำหรับโลกใหม่ ไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับโลกใหม่เลย ลักษณะและนารายณ์คือนายของโลกใหม่ เหล่าเทพนั้นก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ทุกคนสามารถเป็นเช่นเดียวกันเพราะนี่คืออาณาจักร ลูกควรเฝ้าแต่มีความคิดเช่นนั้น ในเวลานี้เราดวงวิญญาณกำลังจดจำพ่อที่บริสุทธิ์ เพื่อที่จะเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์เป็นบริสุทธิ์ ลูกๆ ดวงวิญญาณจดจำพ่อที่แสนหวานของลูก พ่อตัวท่านเองก็พูดว่า ด้วยการจดจำพ่อลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และสโตประธาน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับภาระจลักรถึงและการจลักรถึง อย่างแน่นอนที่พ่อถามลูกๆ ว่าลูกได้จดจำท่านเป็นเวลานานเพียงไร ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจลักรถึงนี้ที่ลูกบรรจบมา ลูกเข้าใจว่าการบรรจบนี่คืออะไร นี่ไม่ใช่การจาริกแสวงบุญ สิ่งนี้เป็นเหมือนกับการบรรจบมากกว่า ลูกต้องคงอยู่อย่างระมัดระวังอย่างยิ่งในสิ่งนี้ ไม่มีเรื่องของพายุของมายาในความรู้นี้ ลูกๆ พูดว่า ฉันพยายามที่จะจดจำท่าน แต่เพียงพายุเดียวของมายาก็ชกฉันล้มลง พายุอันดับหนึ่งคือสำนึกที่เป็นร่าง และแล้วก็มีพายุของตัณหาหาคะ ความโกรธ ความละโมภ และความผูกพันยึดมั่น ลูกๆ พูดว่า บาบา ฉันพยายามอย่างมากที่จะอยู่ในการจลักรถึงเพื่อที่จะไม่มีอุปสรรคใดๆ เกิดขึ้น แต่ทั้งที่เป็นเช่นนั้นพายุนั้นก็ยังมีมา ในวันนี้ก็จะมีความโกรธและวันพรุ่งนี้ก็จะพายุของความละโมภ “บาบา, วันนี้สภาพของฉันนั้นดีมาก ฉันไม่ได้มีประสบการณ์ของพายุใดๆ ตลอดทั้งวัน ฉันมีประสบการณ์ของความสุขออย่างยิ่ง ฉันได้จดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก และฉันได้แม่น้ำตาของความรัก” ด้วยการมีการจลักรถึงพ่อ ลูกก็จะกลับมาอ่อนหวานอย่างยิ่ง ลูกก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกได้ไปถึงที่ใดด้วยการอยู่อย่างพ่ายแพ้มายา ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ ผู้คนพูดถึงหลายแสนปีหรือพวกเขาพูดว่าสิ่งนั้นได้ดำเนินมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา ลูกจะพูดว่า เรากำลังเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพอีกครั้ง เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและให้ความรู้นี้ เพียงพ่อที่พิเศษที่สุดผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์เท่านั้นที่สามารถให้ความรู้ที่พิเศษที่สุดนี้ได้ ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนนั้นก็เรียกว่าเป็นผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์ ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนนั้นจะให้ความรู้นี้ได้อย่างไร? พ่อตัวท่านเองนั้นก็ได้อธิบายว่าท่านเข้ามาในร่างนี้อย่างไร ทั้งที่เป็นเช่นนั้นผู้คนก็อยู่อย่างสับสนและถาม:

“ท่านนั้นจะเข้ามาในร่างเดียวกันนี้เสมอหรือ?” ในละคร ได้มีการทำให้ร่างนี้กลายเป็นเครื่องมือ ไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงแม้เพียงน้อยนิดที่สุดได้ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจประเด็นเหล่านี้ และแล้วลูกก็อธิบายประเด็นเหล่านั้นแก่ผู้อื่น เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียน เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียนและสอน ดวงวิญญาณนั้นมีคุณค่ามากที่สุด ดวงวิญญาณนั้นคงอยู่ตลอดไปในขณะที่ร่างกายนั้นตาย เราดวงวิญญาณกำลังได้รับความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของ 84 ชาติเกิดของสิ่งสร้างจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ใครกำลังได้รับความรู้? เราดวงวิญญาณ ในเวลานี้ลูกๆ ดวงวิญญาณได้เข้าใจโลกที่ไม่มีตัวตนและอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนจากพ่อที่เต็มไปด้วยความรู้แล้ว มนุษย์ไม่รู้ว่าพวกเขาต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาคิดว่าตนเองนั้นเป็นร่างกายและดังนั้นพวกเขาจึงห้อยกลับหัว ได้มีการจดจำกันว่าดวงวิญญาณคือสัจจะ ผู้มีชีวิตและเป็นตัวของปิตุสข ค่ายกย่องที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือค่ายกย่องของดวงวิญญาณสูงสุด มีค่ายกย่องพ่อผู้เดียวอย่างมากมาย ท่านเท่านั้นคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ลูกจะไม่ยกย่องยุง ฯลฯ อย่างมากเท่ากันด้วยการพูดว่ายุงนั้นจัดความทุกข์และประทานความสุขและเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่เลย ค่ายกย่องนี้เป็นของพ่อ ลูกๆ เองก็เป็นผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุขที่ยิ่งใหญ่ด้วย ลูกๆ ไม่ได้มีความรู้มาก่อนหน้านี้ รวากับว่าลูกนั้นเคยมีสติปัญญาทารก เด็กเล็กนั้นก็ไม่ได้มีความรู้และพวกเขาก็ไม่ได้มีข้อบกพร่องใด ดังนั้นเนื่องจากพวกเขาริสุทธิ์ พวกเขาจึงเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ยิ่งเด็กนั้นเล็กเพียงไร เด็กนั้นก็เหมือนเหมือนกับดอกไม้อันดับหนึ่งมากเท่านั้น รวากับว่าเขานั้นอยู่ในสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของเขายังแท้จริง เด็กก็ไม่ได้รู้เกี่ยวกับกรรม กรรมที่เป็นบาปหรือกรรมที่เป็นกลาง และดังนั้นจึงเป็นเหมือนกับดอกไม้ เขาขึ้นดึงดูดทุกคน เช่นที่พ่อผู้เดียวนั้นก็ดึงดูดทุกคน พ่อได้มาเพื่อดึงดูดทุกคนและทำให้พวกเขากลายเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมบ้างก็ยังคงอยู่อย่างเป็นหนาม ผู้ที่ตกภายใต้อิทธิพลของกิเลสทั้งห้าก็เรียกว่าหนาม หนามอันดับหนึ่งคือสำนึกที่เป็นร่างเป็นไปด้วยหนามนี้ที่หนามอื่นๆ ทั้งหมดนั้นเกิดขึ้นมา ป่าของหนามนั้นก็ให้ความเจ็บปวดอย่างมาก มีหนามอยู่หลากหลายประเภทในป่า เหตุนี้เองโลกนี้จึงเรียกว่าเป็นดินแดนของความทุกข์ ไม่มีหนามใดในโลกใหม่ ซึ่งเหตุนี้เองโลกนี้จึงเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความสุข ชีพบาบาสร้างสวนดอกไม้และรวันก็เปลี่ยนสิ่งนั้นให้กลายเป็นป่าของหนาม เหตุนี้เองจึงมีการเผารวันด้วยกิ่งหนาม ในขณะที่ได้มีการถวายเป็นดอกไม้แก่พ่อ เพียงพ่อและลูกๆ เท่านั้นที่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ไม่มีใครอื่นสามารถรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ลูกรู้ว่าไม่สามารถมีการเล่นบทบาทเดียวกันได้สองครั้งในละคร ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าบทบาททั้งหมดที่ทุกคนในโลกแสดงนั้นใหม่ เพียงแต่คิดถึงสิ่งนั้นว่ากลางวันนั้นได้เปลี่ยนจากยุคทองจนกระทั่งถึงเวลานี้ได้อย่างไร, กิจกรรมทั้งหมดของลูกนั้นเปลี่ยนไปอย่างไร การบันทึกกิจกรรมของ 5000 ปีของลูกก็ได้มีการบันทึกไว้ในลูกๆ แต่ละดวงวิญญาณ สิ่งนั้นไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงได้ ลูกๆ แต่ละดวงวิญญาณมีบทบาทของตัวเองบันทึกไว้ในภายในลูก แม้แต่ประเด็นเล็กๆ นี้ไม่สามารถเข้าไปในสติปัญญาของบางคนได้ เวลานี้ลูกรู้ถึงอดีต ปัจจุบันและอนาคตของละครนี้ นี่คือโรงเรียนที่ซึ่งพ่อสอนลูกให้กลับมาบริสุทธิ์โดยการจดจำท่าน ลูกเคยคิดไหมว่าพ่อนั้นจะมาและสอนการศึกษาที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์แก่ลูก? ด้วยการศึกษานี้ที่ลูกกลายเป็นนายของโลก ตำราของหนทางความเลื่อมใสศรัทธานั้นแยกต่างหากไป สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นการศึกษาเล่าเรียน โดยปราศจากความรู้ ลูกจะสามารถหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? หากปราศจากพ่อ ลูกจะได้รับความรู้ซึ่งทำให้ลูกสามารถหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? ลูกนั้นจะทำความเลื่อมใสศรัทธาเมื่อลูกนั้นอยู่ในการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์หรือ? ไม่เลย มีความสุขอย่างสิ้นเหลือที่นั่น ดังนั้นเหตุใดลูกจึงทำความเลื่อมใสศรัทธาเล่า? เป็นเพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้ ความรู้ทั้งหมดนี้ได้ถูกปลูกฝังไว้ในลูกๆ ดวงวิญญาณแล้ว ดวงวิญญาณไม่ได้เป็นของศาสนาใด เมื่อดวงวิญญาณนำร่างกายมาใช้ เขาก็พูดว่า เขาเป็นของศาสนาใด อะไรคือศาสนาของดวงวิญญาณ? อันดับแรกแต่ละดวงวิญญาณเป็นเหมือนจุด ดวงวิญญาณคือตัวแห่งความสงบและอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ เวลานี้พ่ออธิบายว่าลูกๆ ทั้งหมดมีสิทธิ์เหนือพ่อ ลูกๆ มากมายที่ได้แปรเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่นๆ จะปรากฏตัวขึ้นอีกครั้งและกลับสู่ศาสนาดั้งเดิมของตน ไปไม้ทั้งหมดที่ได้เคลื่อนออกไปจากศาสนาเทพและได้แปรเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่นก็จะกลับมาสู่ตำแหน่งของตนเอง อันดับแรก ลูกต้องให้คำแนะนำพ่อ ทุกคนนั้นสับสนเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ลูกๆ เข้าใจหรือไม่ว่าใครกำลังสอนลูกอยู่ในเวลานี้? พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด! กฤษณะคือผู้ที่มีการสร้าง บราห์มาบาบานั้นก็เรียกว่าเป็นดาต้า(พี่ชายคนโต) ลูกทั้งหมดคือพี่น้อง และแล้วทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการสภาพของลูก ไม่ว่าร่างกายของพี่น้องชายจะเป็นเช่นไรก็ตาม ไม่ว่าร่างกายของพี่น้องหญิงจะเป็นเช่นไรก็ตาม แต่ละดวงวิญญาณเป็นเพียงดวงดาวเล็กๆ ความรู้ทั้งหมดนี้ถูกบันทึกไว้ภายในดวงดาวเล็กๆ ดวงดาวที่ปราศจากร่างกายไม่สามารถพูดได้ ลูกๆ แต่ละดวงดาวได้รับอวยวะมากมายที่ลูกใช้เพื่อแสดงบทบาทของลูก โลกของลูกๆ ดวงดาวนั้นแยกห่างจากโลกนี้ไปอย่างสมบูรณ์ ดวงวิญญาณมาที่นี้และนำร่างกายมาใช้ ร่างกายนั้นอาจจะใหญ่หรือเล็กก็ได้ ลูกๆ ดวงวิญญาณจดจำพ่อของลูก และนั่นเช่นกันก็เป็นการจดจำระลึกถึงในขณะที่ลูกนั้นอยู่ในร่างกาย ลูกๆ ดวงวิญญาณจดจำพ่อเมื่อลูกอยู่ที่บ้านใหม่? ไม่เลย ที่นั่นลูกไม่ได้มีสำนึกรู้ว่าลูกอยู่ที่ใด เป็น

เพียงเมื่อทั้งดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดอยู่ในร่างกายที่การพบปะของทั้งสองสามารถเกิดขึ้นได้ ได้มีการจดจำกันว่าดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดได้คงอยู่แยกห่างจากกันเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน พวกเขาได้แยกห่างจากกันเป็นเวลานานเพียงไร? ลูกจำได้หรือไม่ว่าลูกได้แยกห่างมาเป็นเวลานานเพียงไร? ด้วยทุกวินาทีที่กำลังผ่านไป, ในเวลานี้ก็ได้เป็นเวลา 5000 ปี ลูกกำลังจะเริ่มต้นอีกครั้งด้วยปีที่หนึ่ง นี่คือบัญชีที่ถูกต้องแม่นยำ หากใครบางคนถามลูกว่าผู้นี้ถือกำเนิดเมื่อใด ลูกสามารถบอกพวกเขาได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ศรีกฤษณะนั้นก็ใช้ชาติเกิดแรก ลูกไม่สามารถคิดคำนวณหาหรือวินาทีเมื่อชีวาถือกำเนิด สำหรับกฤษณะลูกสามารถคิดคำนวณวันที่ นาที่และวินาที นาฬิกาของมนุษย์อาจทำให้มีความแตกต่างในการคิดคำนวณ ลูกไม่สามารถบอกว่าชีพบบามาเมื่อใด แต่ไม่สามารถมีความแตกต่างแม้เพียงน้อยนิดที่สุดในช่วงขณะที่ชีพบบาอวตารลงมา ลูกไม่สามารถบอกว่าท่านมาเมื่อลูกได้นิมิตของท่าน ไม่ ลูกสามารถเพียงแค่คาดเดาส่งนี้ แต่ลูกไม่สามารถคิดคำนวณหาหรือวินาทีได้ การอวตารของท่านนั้นเป็นไปในทางจิต(ไม่ใช่ร่างกาย) ท่านมาในเวลาของกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกสามารถที่จะบอกนาที่เมื่อการจุติอื่น ๆ นั้นได้เกิดขึ้น ยกตัวอย่างเมื่อดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกายของเขา เครื่องแต่งกายที่ดวงวิญญาณใช้เริ่มแรกนั้นเล็ก และแล้วเครื่องแต่งกายนั้นก็ค่อยๆเติบโตขึ้น ดวงวิญญาณพร้อมกับร่างของเขานั้นก็ออกมาจากครรภ์ ลูกต้องไตร่ตรองสิ่งเหล่านี้และแล้วก็อธิบายแก่ผู้อื่น มีมนุษย์อยู่มากมายแต่ไม่มีแม่เพียงหนึ่งคนที่จะสามารถเป็นเหมือนกันกับอีกผู้หญิงหนึ่งทุกประการ เช่นที่ลูกมีหอประชุมขนาดใหญ่ ดังนั้นเวลาที่ลูกได้มีการแสดงการเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ก็ใหญ่โตอย่างยิ่ง ลูกมาที่นี่เพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นนารายณ์ และเพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในโลกลใหม่ที่พ่อสร้างขึ้น อย่างไรก็ตามโลกเก่าที่กำลังจะถูกทำลาย โลกใหม่กำลังมีการก่อตั้งขึ้นด้วยบาบา และแล้วท่านก็ต้องบำรุงรักษาโลกนั้น อย่างแน่นอนที่จะต้องเป็นเมื่อท่านได้ละร่างนี้ที่ท่านจะสามารถมาอีกครั้ง และบำรุงรักษาโลกใหม่ โลกเก่าต้องถูกทำลายไปก่อนหน้านั้น กองฟางนี้จะต้องถูกจุดให้ลุกเป็นไฟ ในเวลาสุดท้ายเพียงบาร์ดเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ ทุกสิ่งอื่นจะถูกทำลาย มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ในบาร์ด เวลาลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่ลูกนั้นจะไม่มีประสบการณ์ของการลงโทษใดๆหลังจากการทำลายล้าง หากบาปของลูกไม่ได้รับการปลดปล่อยก็จะมีประสบการณ์ของการลงโทษและลูกจะไม่ได้รับสถานภาพใดๆ เมื่อผู้คนถามลูกว่าลูกกำลังจะไปที่ใด บอกพวกเขาว่าลูกกำลังจะไปพบกับชีพบบาผู้ที่ได้มาในร่างกายของบราห์มา บราห์มานี้ไม่ใช่ชีวา ยิ่งลูกรู้จักพ่อมากเพียงไร ลูกก็จะมีความรักต่อท่านมากเท่านั้น บาบาวุฒา ลูกๆ อย่าได้มีความรักต่อใครอื่น ตัดขาดความรักของลูกจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงสิ่งนั้นกับเพียงผู้เดียวเท่านั้น นี่เป็นเหมือนกับคู่รักและผู้เป็นที่รัก 108 กลายเป็นคู่รักที่แท้จริง แต่แม้แต่ในบรรดาพวกเขา, ก็มีเพียง 8 เท่านั้นที่กลายเป็นคู่รักแท้จริงอย่างแน่นอน มีลูกประจำของ 8 ได้มีการจดจำเพชรพลอยทั้งเก้ากลับมา ลูกปิดเหล่านี้คือลูกปิดทั้งแปดและที่ 9 นั่นคือบาบา มีเทพหลักอยู่ 8 องค์ และแล้วครอบครัวจนกระทั่งถึงตอนสิ้นสุดของยุคเงินเป็นของเจ้าชายและเจ้าหญิง 16,108 บาบานั้นก็ได้แสดงให้เห็นสวรรค์บนอุ้งมือของท่าน ลูกๆ ก็มีความซาบซึ้งว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลก ลูกต้องทำการต่อรองนี้กับบาบา มีคำกล่าวว่าแทบจะไม่มีนักธุรกิจใดที่จะทำการต่อรองนี้ ไม่ได้มีนักธุรกิจใดๆ เช่นนั้น ดังนั้นลูกๆต้องรักษาความกระตือรือร้นที่จะไปหาบาบา ผู้เดียวที่อาศัยอยู่เบื้องบน เพราะผู้คนไม่รู้จักท่าน พวกเขาเพียงแค่พูดว่าท่านจะมาในเวลาสุดท้าย ในขณะที่เป็นตอนสิ้นสุดเดียวกันของยุคเหล็ก เป็นเวลาเดียวกันของกิตะและมหากาตะ ยาดาวาสเดียวกันเหล่านั้นกำลังทำชิปนาฐเหล่านั้นในเวลานี้ เป็นอาณาจักรเดียวกันของฆราวาสเหล่านั้น และลูกคือพันดาวาสเดียวกันที่กำลังยืนอยู่ที่นี่ ลูกๆกำลังหารายได้ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่บ้าน พระเจ้าได้มาหาลูกขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่บ้าน เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า ลูกๆ หารายได้ของลูก! ชีวิตนี้ได้รับการจดจำกันว่ามีความค่าเช่นเพชร ในเวลานี้ลูกต้องไม่สูญเสียสิ่งนั้นไปด้วยการวิ่งไล่ตามเปลือกหอย เวลาลูกกำลังทำให้ทั้งโลกกลายเป็นอาณาจักรของราม(พระเจ้า) ลูกกำลังได้รับพลังจากชีวา อย่างไรก็ตามผู้คนมากมายของทุกวันนี้ก็ประสบกับความตายก่อนเวลาอันควร บาบาเปิดลอคของสติปัญญาของลูก ในขณะที่มายนั่นลอคสติปัญญาของลูก ลูกๆ ผู้เป็นแม่นั้นก็ได้รับโหของความรู้ ท่านคือผู้เดียวที่ให้พลังแก่ลูกๆ ผู้ที่ไร้เดียงสาและอ่อนแอ นี่คือน้ำทิพย์ของความรู้ ความรู้ที่เขียนไว้ในคัมภีร์นั้นไม่ได้เรียกว่าเป็นน้ำทิพย์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คงอยู่ในแรงดึงดูดของพ่อผู้เดียวและกลายเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม เฝ้าหมามทั้งหมดของสำนักที่เป็นร่างของลูกในการจดจำระลึกถึงพ่อที่แสนหวานของลูก

2. ในชาติเกิดนี้ซึ่งมีคุณค่าเช่นเพชร ลูกต้องสะสมรายได้ที่ไม่สูญสลาย ลูกต้องไม่สูญเสียชาติเกิดนี้ไปด้วยการไล่ตามเปลือกหอยที่ไร้ค่า มีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียวและคงอยู่ในความเป็นมิตรของผู้เดียว

พร: พร: ขอให้ลูกมีโชคแห่งความสุขของชีวิตบราห์มินและรับประทานอาหารบำรุงแห่งความสุขและแบ่งปันความสุขกับผู้อื่นเสมอ
ไม่มีใครในโลกนี้ที่จะมีโชคดีเท่ากับลูกบราห์มินเพราะลูกทุกคนได้รับบัลลังก์หัวใจของบรรพบุรุษในชาตินี้เท่านั้น ลูกรับประทานอาหารบำรุงแห่งความสุขและแบ่งปันความสุขกับผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ ในเวลานี้ลูกเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล ตลอดทั้งวงจรไม่มีเวลาใดที่ลูกจะมีชีวิตที่ไร้กังวลเช่นนั้น ในยุคทองลูกจะไร้กังวล แต่ลูกไม่มีความรู้เรื่องนี้เลยที่นั่น ในเวลานี้ลูกมีความรู้และเหตุนี้เองจึงปรากฏในหัวใจของลูกว่าไม่มีใครมีโชคเท่ากับลูก

คติพจน์: ผู้ที่มีสิทธิในอำนาจการปกครองตนเองในยุคบรรจบพบกันจะประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลกในอนาคต

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน จงไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ที่ลูกได้รับไป เพียงด้วยการไตร่ตรองความรู้ที่เท่านั้น
ที่ลูกสามารถสกัดเอาน้ำทิพย์ออกมาจากความรู้ได้

คำถาม: อะไรคือวิธีที่จะมั่งคั่งเป็นเวลา 21 ชาติเกิด?

คำตอบ: เพชรพลอยของความรู้นี้ ลูกสร้างสมเพชรพลอยของความรู้นี้มากเท่าใดในยุคนั้นพบกันที่เป็นสิริมงคล
มากที่สุดนี้ ลูกจะกลับมั่งคั่งมากตามนั้น เพชรพลอยของความรู้ของเวลาปัจจุบันจะกลายเป็นเพชรและ
พลอยที่นั่น เพียงเมื่อลูกดวงวิญญาณฟังเพชรพลอยของความรู้และสร้างสมความรู้ที่นั่น และแล้วถ่ายทอด
ให้แก่ผู้อื่น ใบหน้าของลูกจะสามารถคงอยู่อย่างร่าเริงเบิกบานได้ และแล้วชื่อของพ่อจะได้รับการสรรเสริญ
ด้วยวิธีนั้น เพียงเมื่อนิสัยที่เป็นปีศาจร้ายถูกขจัดออกไปลูกจึงจะสามารถกลับมั่งคั่งได้

โอม ชานติ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ เกี่ยวกับความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ เข้าใจว่าไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทอง
และลูกไม่แน่ใจได้รับความรู้ในยุคทอง กฎณะไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาและไม่ได้เป่าขลุ่ยของความรู้ ขลุ่ยนั้นหมายถึง
ถึงการให้ความรู้ มีภารกิจว่า มีเวทมนตร์ในขลุ่ย ดังนั้นจะต้องมีเวทมนต์บางอย่างอย่างแน่นอน เพียงการเป่าขลุ่ยนั้น
เป็นสิ่งที่ธรรมดา ขอทานทางลัทธิศาสนา(fakirs)ก็เป่าขลุ่ยด้วยเช่นกัน ขลุ่ยนี้มีเวทมนตร์ของความรู้ ความไม่รู้จะไม่
ได้ชื่อว่าเป็นเวทมนตร์ ผู้คนเชื่อว่าศัริศฤกษ์เคยเป่าขลุ่ยและเขาได้รับการยกย่องอย่างมากมาสำหรับสิ่งนั้น พ่อพูดว่า
กฎณะเป็นเทพ ลูกเฝ้าแต่เปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ และจากเทพเป็นมนุษย์ มีโลกแห่งเทพและโลกแห่งมนุษย์ด้วยเช่น
กัน เป็นด้วยความรู้ที่ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ เมื่อเป็นยุคทองลูกมีมรดกแห่งความรู้นี้ ไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาใด
เลยในยุคทอง ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นอีกครั้งเมื่อเทพกลายเป็นมนุษย์ มนุษย์ได้ชื่อว่าเป็นโลกที่เต็มไปด้วยกิเลสและเทพ
ปราศจากกิเลส โลกแห่งเทพได้ชื่อว่าเป็นโลกที่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ เทพไม่ได้มีความรู้ที่ เหล่า
เทพอยู่ในการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เพียงผู้ที่อยู่ในความตกต่ำจำเป็นต้องมีความรู้ที่ ลูกพัฒนาคุณธรรมที่
สูงส่งโดยการศึกษาความรู้ พฤติกรรมของผู้ที่ซึมซับความรู้จะสูงส่งอย่างยิ่ง พฤติกรรมของผู้ที่สร้างสมความรู้ที่น้อย
กว่าจะมีการปะปนจะไม่เรียกว่าชั่วร้าย พ่อจะเรียกพวกเขาว่าเป็นลูกของพ่อได้อย่างไรถ้าพวกเขาไม่ได้ซึมซับความรู้ที่? ถ้า
ลูกๆ ไม่ได้รู้จักพ่อ พ่อจะสามารถรู้จักลูกได้อย่างไร? ลูกดูลูกดูหมิ่นพ่ออย่างมาก! การดูลูกดูหมิ่นพระเจ้าเป็นสิ่งที่เลวร้าย
มาก เมื่อลูกกลายเป็นบราห์มินลูกก็หยุดดูลูกดูหมิ่นพ่อ ดังนั้นลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ที่ นักเรียนไตร่ตรอง
มหาสมุทรแห่งความรู้ที่และทำความก้าวหน้า ลูกกำลังได้รับความรู้ที่ ดังนั้นลูกต้องไตร่ตรองความรู้ที่เพื่อที่จะสามารถเอา
น้ำทิพย์ออกมาได้จากสิ่งนั้น ลูกจะกำลังไตร่ตรองอะไรถ้าลูกไม่ได้กำลังไตร่ตรองความรู้ที่น้อย? การไตร่ตรองความคิดที่ชั่ว
ร้ายที่ลูกก็เพียงแต่ได้แต่แยกขยะออกมา! เวลานั้นลูกเป็นนักเรียนของพระเจ้า ลูกรู้ว่าพ่อกำลังสอนการศึกษาแก่ลูกที่ได้
เปลี่ยนลูกจากมนุษย์เป็นเทพ เหล่าเทพไม่ได้สอนสิ่งนี้แก่ลูก เหล่าเทพจะไม่ได้ชื่อว่ามีมหาสมุทรแห่งความรู้เลย เพียงพ่อ
เท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกควรถามตนเองว่าลูกมีทุกคุณธรรมที่สูงส่งหรือไม่ ถ้าลูกมีนิสัยที่ชั่วร้ายใดก็ตามลูก
ควรจะต้องขจัดสิ่งเหล่านั้นออกไปเพียงเมื่อนั้นลูกจะสามารถกลายเป็นเทพได้ เวลานั้นลูกอยู่ในยุคนั้นพบกันที่เป็นสิริมงคล
มากที่สุด ลูกกำลังกลายเป็นผู้เป็นมงคลที่สุด และดังนั้นบรรยาการรอบตัวลูกต้องดีเหมือนกัน คำพูดที่สกปรกไม่ควร
ออกมาจากปากของลูกเลย ไม่เช่นนั้นจะกล่าวได้ว่าลูกมีสถานภาพที่ต่ำ ลูกสามารถเข้าใจเกี่ยวกับผู้คนได้จากบรรยาการ
โดยรอบพวกเขา คำพูดที่เขาพูดก็จะทำร้ายจิตใจเท่านั้น ลูกๆ ต้องสรรเสริญชื่อของพ่อ ใบหน้าของลูกควรคงอยู่อย่างร่าเริง
เบิกบานอย่างสม่ำเสมอ เพียงเพชรพลอยเท่านั้นที่ควรออกมาจากปากของลูกอย่างสม่ำเสมอ รูปภาพนี้ของลักษมีและ
นารายณ์ก็แสดงให้เห็นว่าเขาทั้งสองนี้ร่าเริงเบิกบานมาก ดวงวิญญาณของทั้งสองนั้นได้ซึมซับเพชรพลอยของความรู้
เพชรพลอยของความรู้ได้ออกมาจากปากของพวกเขา และเขาก็เพียงแต่ได้ฟังและพูดถึงเพชรพลอยของความรู้เท่านั้น
พวกเขาจะมีความสุขอย่างมาก! เพชรพลอยของความรู้ที่ลูกกำลังจะได้รับในขณะนี้ในภายหลังจะกลายเป็นเพชรและ
พลอยที่แท้จริง ลูกประจำของเพชรพลอยทั้งเก้าไม่ได้เป็นพลอยและเพชร แต่เป็นลูกประจำของเพชรพลอยที่มีชีวิต ผู้คน
คิดว่าเป็นเพชรพลอยที่แท้จริงและสวมแหวนมาลาของเพชรพลอยทั้งเก้า เป็นเพียงในยุคของการบรรจบพบกันที่เป็นสิริ
มงคลที่สุดนี้ที่ลูกประจำของเพชรพลอยของความรู้ลูกสร้างขึ้น เพชรพลอยของความรู้เหล่านี้ทำให้ลูกมั่งคั่งเจริญรุ่งเรือง
เป็นเวลา 21 ชาติเกิด ไม่มีใครสามารถขโมยเพชรพลอยเหล่านี้ไปจากลูกได้ ถ้าลูกสวมใส่เพชรพลอยที่ลูกอาจถูกจีปล้น
ในไม่ช้า ดังนั้นลูกต้องทำให้ตนเองรู้คิดอย่างมากและขจัดนิสัยที่ชั่วร้ายใดๆ ออกไป ใบหน้าของบางคนที่มีนิสัยที่ชั่วร้าย

ของความโกรธก็จะแดงเหมือนทองแดง ใบหน้าของผู้ที่ช็อกแฉะกับกิเลสจะน่าเกลียด กฎณะถูกแสดงภาพที่น่าเกลียด เป็นเพราะด้วยกิเลสที่กฎณะได้เปลี่ยนจากสวยงามเป็นน่าเกลียด ลูกๆ ต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ทุกประเด็น การศึกษานี้สามารถทำให้ลูกได้รับความมั่งคั่งอันมากมาย ลูกๆ ต้องเคยได้ยินว่าที่ปรึกษาของพระราชินีวิกตอเรีย ซึ่งเคยยากจนมาก ถึงกับเคยอ่านตำราภายใต้แสงไฟบนถนน อย่างไรก็ตามการศึกษานั้นไม่สามารถทำให้ลูกได้รับเพชรพลอยเหล่านี้ ด้วยการศึกษากฎณะสามารถได้รับสถานภาพที่สูงได้ ดังนั้นนี่เป็นการศึกษาที่เป็นประโยชน์ไม่ใช้เงิน การศึกษาคือทรัพย์สินสมบัติ ทรัพย์สินมัตตินั้นมีขีดจำกัด แต่ทรัพย์สินมัตตินี้ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพ่อกำลังสอนลูกและทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก เมื่อลูกอยู่ที่นั่นลูกจะไม่ศึกษาสิ่งใดที่จะได้รับรายได้ เพราะด้วยความเพียรพยายามที่ลูกทำในขณะนี้ ลูกจึงได้รับทรัพย์สินสมบัติที่ล้นเหลือที่นั่น ทรัพย์สินสมบัติของลูกที่นั่นไม่สูญสลาย เหล่าเทพได้มีทรัพย์สินสมบัติมากมาย แม้เมื่อพวกเขาตกอยู่ในหนทางบาปในอาณาจักรของราวันพวกเขายังคงมีความมั่งคั่งมากมาย พวกเขาได้ให้มีการสร้างวัดมากมาย ซึ่งต่อมาภายหลังถูกรูปปล้นโดยพวกมุสลิม พวกเขาเคยมั่งคั่งเพียงใด! ลูกไม่สามารถมั่งคั่งได้มากเท่าที่พวกเขาเคยมั่งคั่งด้วยการศึกษาได้ในปัจจุบัน ดังนั้นจงมองดูมนุษย์ได้กลายเป็นอะไรด้วยการศึกษานี้ ลูกกลับมามั่งคั่งจากยากจน จงดูว่าบาร์ตันนั้นยากจนเพียงใดในปัจจุบัน! ผู้ที่มั่งคั่งจะไม่มีเวลาเลย ผู้คนมีความหยิ่งโสอย่างมากเกี่ยวกับทรัพย์สินสมบัติและตำแหน่งของพวกเขา ลูกต้องจับสันความหยิ่งโสของลูกที่นี่ เราแต่ละคนเป็นดวงวิญญาณ และดวงวิญญาณไม่มีเงินหรือเพชรหรือพลอย ฯลฯ ดวงวิญญาณไม่มีสิ่งใดเลย พ่อพูดว่าลูกๆ ที่แสนหวาน จงลืมหุ่นร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างของลูกทั้งหมด เมื่อดวงวิญญาณจากร่างกาย ความมั่งคั่ง ฯลฯ ของเขาก็จบสิ้นทั้งหมดสำหรับเขา และแล้วเมื่อดวงวิญญาณนั้นเริ่มศึกษาใหม่และรับรายได้ เขาก็จะสามารถกลับมามั่งคั่งได้ ถ้าเขาเคยทำบุญหรือทำทานเขาก็จะเกิดในครอบครัวที่มั่งคั่ง มีคำพูดว่า ท่านได้รับผลของการกระทำในอดีต ถ้าลูกได้สร้างวิทยาลัยหรือธรรมศาลา ฯลฯ หรือให้ทานความรู้ ลูกจะได้รับผลของสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามนั้นเป็นเพียงชั่วคราว ลูกให้ทานและทำบุญที่นี่ ลูกไม่ได้ทำสิ่งนี้ในยุคทอง มีเพียงการกระทำที่ดีในยุคทองเพราะนั่นคือมรดกของเวลาปัจจุบัน จะไม่มีการกระทำใดของลูกที่เป็นบาปที่นั่นเพราะราวันไม่ได้คงอยู่ที่นั่น เป็นเมื่อลูกเริ่มช็อกแฉะในกิเลสที่การกระทำของลูกเต็มไปด้วยกิเลส เป็นเพราะด้วยกิเลสที่ลูกทำกรรมที่เต็มไปด้วยบาป ไม่มีการกระทำบาปใดในสวรรค์ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการกระทำของลูก มายานี้, ราวันทำให้ลูกพัฒนานิสัยที่ชั่วร้าย และแล้วพ่อมาทำให้ลูกเต็มไปด้วยทุกคุณธรรมทั้งหมด และแล้วจึงมีสงครามระหว่างผู้ที่ เป็นของสกุละรามและผู้ที่ เป็นของสกุละราวัน ลูกๆ คือลูกๆ ของราม ลูกๆ ที่ดีมากมายก็พ่ายแพ้ต่อมายา บาบ่าจะไม่เอ่ยชื่อของใคร ท่านยังคงมีความหวังต่อพวกเขา ท่านต้องยกระดับแม้ผู้ที่ตกต่ำมากที่สุด พ่อต้องยกระดับทุกคนในโลก ทุกคนในอาณาจักรของราวันได้มาถึงสภาพตกต่ำอย่างสมบูรณ์ ทุกวันพ่อให้หนทางแก่ลูกที่จะช่วยเหลือตนเองและผู้อื่นให้ปลอดภัย อย่างไรก็ตามถ้าลูกยังคงลืมหอง ลูกก็จะกลายเป็นผู้ที่ตกต่ำที่สุดของทั้งหมดและแล้วลูกก็ไม่สามารถที่จะปีนได้สูง สภาพของการตกต่ำนั้นจะยังคงกีดกร้อนพวกเขาอยู่ภายใน เช่นที่มีการพูดว่า “อะไรก็ตามที่ท่านจดจำในขณะสุดท้ายของท่าน... ดังนั้นพวกเขาจะจดจำสภาพที่ตกต่ำของเขาเสมอ ดังนั้นพ่อนั่งที่นี่และอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกๆ ทุกวงจร ลูกคือผู้ที่ฟังว่าวงจรของโลกหมุนไปอย่างไร พวกสัตว์จะไม่เข้าใจสิ่งนี้ เพียงลูกเท่านั้นที่ฟังสิ่งนี้แล้วเข้าใจ มนุษย์คือมนุษย์! ลัทธิมีและนารายณ์มีหู ตาและจมูก ฯลฯ ด้วยเช่นกัน ที่จริงแล้วเขาเป็นมนุษย์ อย่างไรก็ตามเพราะพวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่งเขาจึงได้ชื่อว่าเทพ เวลานี้ลูกรู้ถึงวงจรว่าพวกเขากลายเป็นเทพเช่นนั้นได้อย่างไรและพวกเขาต่อมาตกต่ำได้อย่างไร ผู้ที่เฝ้าแต่ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้จะสามารถสร้างสมสิ่งนี้ได้ ผู้ที่ไม่ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เรียกได้ว่าเป็นบุคคล ผู้ที่ให้ความรู้แก่ผู้อื่นจะเฝ้าไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ต่อไปและคิดว่าเขาควรจะอธิบายอะไรในประเด็นใด พวกเขาเฝ้าแต่หวังว่าแม้พวกเขาไม่เข้าใจในวันนี้ พวกเขาจะเข้าใจในอนาคต การเฝ้าแต่มีความหวังหมายถึงการมีความสนใจในงานรับใช้ ลูกต้องไม่เหนื่อยล้า ถ้าแม้บางคนคือผู้ที่เคยปีนขึ้นสูงและแล้วก็ตกต่ำมาหาลูก ลูกจะยังคงขอให้เขานั่งลงด้วยความรักอย่างยิ่งใช่ไหม? หรือว่าลูกจะบอกเขาให้ออกไป? ลูกจะต้องถามเขาเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของเขา เขาได้จากไปไหนเป็นเวลาหลายวันและเหตุใดจึงไม่มาใช่ไหม? เขาก็จะตอบว่าเขาได้พ่ายแพ้ต่อมายา พวกเขาเข้าใจว่าความรู้ดีมาก พวกเขาจดจำทั้งหมดนี้ได้ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีเรื่องของชัยชนะหรือการพ่ายแพ้ จะต้องมีการสร้างสมความรู้นี้ ลูกไม่สามารถเป็นเทพได้ถ้าลูกไม่ได้กลายเป็นบราห์มิน ไม่มีบราห์มิน(ทางโลก)ในหมู่ชาวคริสต์ ชาวพุทธ พาสี ฯลฯ ลูกๆ ของบราห์มินเหล่านั้นก็เป็นบราห์มิน เวลานี้ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกรู้ว่าลูกต้องจดจำอัลฟา เป็นด้วยการจดจำอัลฟา ลูกได้รับอาณาจักร เมื่อลูกพบปะใครบางคน จงขอให้เขาจดจำอัลฟา, อัลล่าห์ อัลฟาได้ชื่อว่าสูงส่งที่สุด พวกเขาขึ้นไปที่อัลฟา อัลฟาเป็นตัวอักษรที่ตั้งตรงที่สุด (ตัวเขียนภาษาฮินดี) อัลฟาก็เป็น 1 (เอก หนึ่ง) ด้วยเช่นกัน มีพระเจ้าเพียงหนึ่งเท่านั้น ที่เหลือเป็นลูกๆ ของท่าน พ่อเรียกได้ว่าเป็นอัลฟา ท่านให้ความรู้แก่ลูก ท่านทำให้ลูกๆ เป็นลูกของท่านด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกควรมีความสุขอย่างมากมาย! บาบากำลังรับใช้เราอยู่อย่างมาก! ท่านกำลังทำให้เราเป็นนายของโลก อย่างไรก็ตามท่านเองไม่ได้เข้าไปยังโลกที่บริสุทธิ์นั้น ไม่มีใครเชื่อเชิญท่านให้มาในโลกที่บริสุทธิ์ เป็นเพียงผู้ที่อยู่ในโลก

ที่ไม่บริสุทธิ์เท่านั้นที่ร้องเรียกหาท่าน ท่านจะทำอะไรถ้าท่านมาในโลกที่บริสุทธิ์? ท่านได้ชื่อว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้น เป็นหน้าที่ของท่านที่เปลี่ยนโลกเก่านี้ให้เป็นโลกที่บริสุทธิ์ ชื่อของพ่อคือชีวา และลูกๆ คือชาลีแกรม ทั้งท่านและลูกได้รับการกราบไหว้บูชา อย่างไรก็ตามผู้ที่กราบไหว้บูชาพวกเขาไม่ได้รู้ว่าพวกเขากำลังกราบไหว้บูชาใคร พวกเขาเพียงแค่ได้สร้างระบบของการกราบไหว้บูชาขึ้น พวกเขาสร้างวัดที่สวยงาม ขึ้นหนึ่ง ทำด้วยเพชรและพลอยให้แก่เทวี่ทั้งหลายและกราบไหว้บูชาพวกเขา เขาทำภาพลักษณ์รูปไข่จากดินเหนียวเพื่อกราบไหว้บูชาและภายหลังทำลายเสีย: ไม่ต้องใช้ความเพียรพยายามใดๆในการทำสิ่งเหล่านั้น แต่มีการทำความเพียรพยายามในการทำรูปปั้นเทวี่ทั้งหลาย การกราบไหว้บูชาสิ่งเหล่านั้นไม่ใช้ความเพียรพยายามใดๆเลย ทุกสิ่งที่ได้รับนั้นฟรี ก่อนหินถูกนำไปมาในน้ำและเกลี้ยงกลมก็กลายเป็นรูปไข่ มีการพูดว่าดวงวิญญาณเป็นรูปไข่และอาศัยอยู่ในธาตุบราห์ม และเหตุนี้เองที่อยู่อาศัยนั้นจึงได้ชื่อว่าบราห์มันด์(รูปไข่) ลูกกลายเป็นนายของบราห์มันด์และเป็นนายของโลกด้วยเช่นกัน ดังนั้นก่อนอื่นใดลูกต้องอธิบายเกี่ยวกับพ่อผู้เดียว ทุกคนเรียกชีวาว่า“บาบา”และจดจำท่าน ประการที่สองแม้บราห์มาก็ได้ชื่อว่าบาบา เนื่องจากท่านเป็นพ่อของปวงประชา(ประชาบิดา) ท่านคือพ่อของผู้คนทั้งหมด ท่านเป็นบรรพบุรุษต้นกำเนิดของพวกเขาด้วยเช่นกัน เวลาลูกๆมีทั้งหมดของความรู้นี้ผู้คนมากมายพูดถึงประชาบิดาบราห์มาแต่ไม่มีใครเลยรู้จักท่านอย่างถูกต้องแม่นยำ บราห์มาเป็นลูกของใคร? ลูกจะพูดว่าท่านเป็นลูกของพ่อสูงสุด,ดวงวิญญาณสูงสุด ชีพบาบาได้นำท่านมาเลี้ยงดูและดังนั้นท่านจะต้องเป็นชีวิตที่อยู่ในร่างกายทั้งหมดคือลูกๆของพระเจ้า และแล้วเมื่อได้รับร่างกายจึงกล่าวได้ว่าเป็นการนำมาเลี้ยงดูโดยประชาบิดาบราห์มา ไม่ใช่การเลี้ยงดูอีกแบบหนึ่ง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้นำลูกดวงวิญญาณมาเลี้ยงดูหรือไม่? ไม่ เป็นลูก (ชีวิตที่อยู่ในร่างกาย) ที่ได้มีการนำมาเลี้ยงดู ขณะนี้ลูกคือบราห์มากุมารและบราห์มา กุมารี ชีพบาบาไม่ได้นำใครมาเลี้ยงดูเลย ดวงวิญญาณทั้งหมดคงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลาย ทุกดวงวิญญาณได้รับร่างกายของตนเองและบทบาทของตนเองที่เขาจะต้องแสดง บทบาทเหล่านี้คงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลายซึ่งได้ดำเนินมาตั้งแต่ก่อนมีการบันทึกเวลา ไม่สามารถมีตอนต้นหรือตอนจบของสิ่งนั้นได้ อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จบสิ้นความหยิ่งยะโสใดๆที่มีในเรื่องทรัพย์สินสมบัติหรือตำแหน่งของลูก ทำให้ตนเองมั่งคั่งด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย อย่าได้เหนียวแน่นในการทำงานรับใช้

2. เพื่อที่จะรักษาบรรยากาศให้ดี จงให้เพียงเพชรพลอยแห่งความรู้นี้ออกมาจากปากของลูกเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ จงมีความใส่ใจต่อการไม่พูดสิ่งใดที่ทำให้ผู้ใดเสียใจ อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส

พร: พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยพลังทั้งหมดและสามารถทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกมั่นคงในหนึ่งวินาที ไม่ว่าบรรยากาศจะเป็นอย่างไร

บัปติตามอบพลังทั้งหมดให้กับลูก ๆ เพื่อเป็นมรดกของลูก การมีพลังแห่งการจดจำระลึกถึง หมายถึงความสามารถที่จะจดจ่อจิตใจและสติปัญญาของลูกที่ใดก็ตามที่ลูกต้องการ และสามารถทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกมั่นคงได้ในหนึ่งวินาทีในบรรยากาศใดก็ตาม สถานการณ์อาจปั่นป่วนและบรรยากาศอาจจะตาโมกุณี มายาอาจพยายามทำให้ลูกเป็นของเธอ แต่ทุกๆที่เป็นเช่นนั้นลูกจะต้องมีความมั่นคงในหนึ่งวินาที เมื่อลูกมีพลังควบคุมเช่นนั้นแล้วจึงจะกล่าวได้ว่าลูกเป็นผู้ที่มีพลังทั้งหมด

คติพจน์: ผู้ที่สวมมงกุฎแห่งความรับผิดชอบเพื่อคุณประโยชน์ของโลกและของแสงแห่งความบริสุทธิ์จะมีมงกุฎสองชั้น

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ขณะนี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ในขณะที่อยู่ที่นี่ลูกต้องจดจำโลกใหม่และทำให้ดวงวิญญาณของลูกบริสุทธิ์

คำถาม: พ่อได้ให้ความเข้าใจอะไรแก่ลูกที่ได้เปิดลือคบนสติปัญญาของลูก?

คำตอบ: พ่อให้ความเข้าใจของละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ที่ก่อเร้าลือคที่ลือคสติปัญญาของลูกนั้นลูกเปิดออก สติปัญญาของลูกเปลี่ยนจากหินและลูกทำให้สูงส่งดั่งาม พ่อให้ความเข้าใจแก่ลูกว่านักแสดงแต่ละคนในละครนี้มีบทบาทที่คงอยู่ตลอดไปของตนเองที่จะเล่น ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกแต่ละคนศึกษาเล่าเรียนในวงจรก่อนหน้านี้ ลูกก็จะทำเช่นนั้น ในขณะที่ ลูกจะเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิในมรดกของลูก

โอม ซานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี่และสอนลูกๆ ทางจิต ตั้งแต่ที่ท่านกลายเป็นพ่อของเรา ท่านก็กลายเป็นครูของเราเช่นกันและท่านก็ให้คำสอนแก่เราในรูปของสัตว์ด้วย ลูกๆ รู้ว่าเมื่อท่านเป็นทั้งพ่อ ครู และสัตว์ ท่านก็จะไม่ได้เป็นเด็กเล็กๆ ท่านเป็นผู้ที่สูงส่งและยิ่งใหญ่ที่สุด พ่อรู้ว่าลูกทั้งหมดเป็นลูกของท่าน ตามแผนของละครลูกเคยเรียกหาท่านเพื่อมาและลูกไปสู่โลกที่บริสุทธิ์แต่ลูกก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ขณะนี้ลูกเข้าใจแล้วว่ายุคทองลูกเรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์และยุคเหล็กลูกเรียกว่าโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกพูดด้วยเช่นกันว่า โปรตมาและปลดปล่อยพวกเรามาจากกรงขังของราวัน! ปลดปล่อยเรามาจากความทุกข์ทั้งหมดของเราและพาเรากลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขของเรา ชื่อทั้งสองนั้นดีมาก: การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตหรือดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข! ไม่มีสติปัญญาของใครนอกจากของลูกๆ ที่รู้ว่าดินแดนแห่งความสงบอยู่ที่ไหนหรือดินแดนแห่งความสุขอยู่ที่ไหน พวกเขาสิ้นคิดอย่างสิ้นเชิง เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือการกลับมาสู่จิต ผู้ที่สิ้นคิดมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการกลับมาสู่จิตเหมือนพวกเขา(ลักษมีและนารายณ์) ลูกต้องสอนทุกคนว่าเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของที่นี่คืออะไร? คือการกลายเป็นเทพจากมนุษย์ นี่คือโลกมนุษย์และนั่นคือโลกแห่งเทพ ยุคทองคือโลกของเทพและดังนั้นยุคเหล็กจะเป็นโลกของมนุษย์อย่างแน่นอนเนื่องจากเวลานี้เราต้องกลายเป็นเทพจากมนุษย์ เราต้องอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดอย่างแน่นอน คนเหล่านั้นคือเทพและคนเหล่านั้นคือมนุษย์ เทพมีความรู้คิด พ่อทำให้พวกเขารู้คิด ท่านคือนายของโลก แม้ว่าท่านไม่เคยกลับมาเป็นนายของโลกนั้น แต่ก็ยังมีคำสรรเสริญนี้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้เดียวที่ให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในโลกใหม่และมีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดในโลกเก่า ภาพของเทพเหล่านั้นอยู่เบื้องหน้าลูก มีคำยกย่องพวกเขาทุกวันนี้แม้แต่วัตถุธาตุทั้งห้าก็ได้รับการกราบไหว้บูชา พ่ออธิบายว่าเวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกแต่ละคนก็เข้าใจตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ตามความเพียรพยายามของลูกว่าลูกได้วางเท้าข้างหนึ่งในสวรรค์และเท้าอีกข้างหนึ่งในนรก แม้ว่าลูกจะมีชีวิตอยู่ที่นั่น สติปัญญาของลูกก็อยู่ในโลกใหม่ ดังนั้นลูกต้องจดจำผู้เดียวที่ส่งลูกไปสู่โลกใหม่ ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อท่านนั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ชีพบาบาแห่งนี้และอธิบายสิ่งนี้ พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาอย่างแน่นอน แต่พวกเขาไม่รู้ว่าเมื่อใดที่ท่านมาหรือเมื่อท่านมาท่านได้ทำอะไร พวกเขาเฉลิมฉลองกลางคืนของชีวาและพวกเขาก็เฉลิมฉลองการเกิดของกฤษณะเช่นกัน พวกเขาไม่ได้ใช้คำเดียวกันสำหรับชีพบาบาเหมือนกับที่พวกเขาใช้กับกฤษณะ แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่า “ชีพราตรี” พวกเขาก็ไม่ได้เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น มีการอธิบายความหมายแก่ลูกๆ แล้ว มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดในตอนท้ายของยุคเหล็กและมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในยุคทอง เวลานี้ลูกๆ ได้รับความรู้แล้วและลูกรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของวงจร ผู้ที่เคยศึกษาสิ่งนี้ในวงจรที่แล้วก็จะศึกษาในเวลานี้ ไม่ว่าพวกเขาจะทำความเพียรพยายามอะไร พวกเขาก็จะเริ่มทำสิ่งเดียวกันนั้นอีกครั้งและประกาศสิทธิในสถานภาพตามนั้น ทั้งวงจรอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกคือผู้ที่ได้รับสถานภาพที่สูงส่งแล้วเป็นผู้ที่ลงมาตามนั้น พ่อได้อธิบายแล้วว่าดวงวิญญาณของมนุษย์ทุกคน,ทุกคนในลูกประคำลงมา ตามลำดับกันไป นักแสดงแต่ละคนได้รับบทบาทของตนเองที่จะเล่น – บทบาทอะไรก็ตามที่แต่ละคนเล่นในแต่ละช่วงเวลา พ่อที่นั่งและอธิบายว่าละครที่ลูกสร้างขึ้นคงอยู่ตลอดไป เวลานี้ลูกต้องอธิบายให้แก่พี่น้องของลูกในสิ่งที่พ่อสอนลูก สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าพ่อมาและอธิบายแก่เราทุก 5000 ปีแล้วเราก็ต้องอธิบายสิ่งนี้แก่พี่น้องของเรา ในประเด็นของดวงวิญญาณ ลูกทั้งหมดคือพี่น้องชาย พ่อพูดว่า เวลานี้ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง ดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อของเขาเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาก็ได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์เครื่องประดับ(ร่างกาย)ของเขาก็ไม่บริสุทธิ์เช่นกัน ทุกคนตามลำดับกันไป รูปลักษณะและกิจกรรมของแต่ละคนนั้นก็ไม่สามารถเหมือนกันกับอีกคนหนึ่งได้

แต่ละคนก็เล่นบทบาทของตนเองตามลำดับกันไป ไม่สามารถที่จะมีการเปลี่ยนแปลงแม้เพียงเล็กน้อยในละคร ลูกจะเห็นฉากเดียวกันในวันพรุ่งนี้ที่ลูกเคยเห็นเมื่อวานนี้ สิ่งเดียวกันจะซ้ำรอย นี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัดของเมื่อวานและวันนี้ ได้อธิบายแก่ลูกเมื่อวานว่าลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรอย่างไรและลูกสูญเสียอาณาจักรนั้นไปอย่างไร วันนี้ ขณะนี้ลูกเข้าใจความรู้นี้เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร วันนี้ บาร์ตคือนรกเก่าและวันพรุ่งนี้ก็จะป็นสวรรค์ใหม่ สติปัญญาของลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่โลกใหม่ ลูกกำลังจะกลับมาสูงส่งด้วยการทำตามศรัทธา ผู้ที่สูงส่งจะอยู่ในโลกที่สูงส่งอย่างแน่นอน ลักษณะและนารายณ์นั้นสูงส่งและดังนั้นพวกเขาจึงอาศัยอยู่ในสวรรค์ที่สูงส่ง ผู้ที่กดโกงตกต่ำจะอาศัยอยู่ในนรก ขณะนี้ลูกเข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนี้ เพียงเมื่อลูกเข้าใจละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้อย่างชัดเจนมากแล้วเท่านั้นที่สิ่งนั้นจะนั่งอยู่ในสติปัญญาของลูก พวกเขาเฉลิมฉลองกลางคืนของชีวาแต่พวกเขาไม่รู้อะไรเลย ดังนั้นลูกๆ ต้องได้รับการทำให้สดชื่นแล้วลูกจะต้องทำให้ผู้อื่นสดชื่น เวลานั้นลูกได้รับความรู้แล้วและลูกก็ได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า พ่อไม่ได้เข้าไปในสวรรค์ บทบาทของพ่อคือการเปลี่ยนโลกนี้จากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ที่นั่น ลูกมีสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีขีดจำกัดในขณะที่ลูกล้มละลาย เหตุนี้เองลูกจึงเรียกหาพ่อให้มาและให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกแก่ลูก ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดทุกอย่างจนและแล้วลูกก็กลับมายากจนขึ้นแค้นทุกอย่างจนด้วยเช่นกัน เมื่อลูกใช้ภาพเพื่ออธิบาย พวกเขาจะสามารถเข้าใจได้ ลักษณะและนารายณ์ซึ่งเป็นเทพอันดันดับแรกนั้นก็กลายเป็นมนุษย์ธรรมดาในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด เวลานั้นลูกๆ ได้รับความรู้แล้ว ลูกรู้ว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว โลกของเทพนั้นก็เรียกว่า ไวกูณร์และดินแดนสุขาวดีด้วยเช่นกัน ลูกจะไม่เรียกบาร์ตด้วยชื่อนั้นในเวลานี้ เวลานั้นคือโลกปีศาจ ขณะนี้เป็นการบรรจบกันของตอนสิ้นสุดของโลกปีศาจและตอนเริ่มต้นของโลกเทพ เวลานั้นลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกไม่สามารถได้ยินสิ่งเหล่านี้จากปากของใครอื่น พ่อมาและใช้ปากของผู้อื่น ผู้คนไม่เข้าใจว่าท่านใช้ปากของใคร พ่อเข้ามาใช้ร่างของผู้ใด? ลูกดวงวิญญาณก็อยู่ในร่างกายของลูกเอง ชีพบาบาไม่ได้มีพาหนะเป็นของท่านเองท่านจึงต้องการปากอย่างแน่นอน มิฉะนั้นแล้วท่านจะสอนราชาโยคะแก่ลูกได้อย่างไร? ท่านจะไม่สอนลูกด้วยแรงบันดาลใจ ดังนั้น จงจดประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดไว้ในหัวใจของลูก ความรู้ทั้งหมดที่อยู่ในสติปัญญาของพระเจ้านั้นควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกัน สติปัญญาของลูกต้องซึมซับความรู้นี้ มีคำพูดว่า สติปัญญาของลูกนั้นลูกต้องหรือไม่? สติปัญญาอยู่ในแต่ละดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณเข้าใจด้วยสติปัญญาของเขา ใครทำให้สติปัญญาของลูกกลายเป็นหิน ขณะนี้ลูกเข้าใจว่าราวันได้เปลี่ยนสติปัญญาของลูกให้กลายเป็นอะไร เมื่อวานนี้ ลูกไม่รู้เกี่ยวกับละครนี้ มีลอคก็อดเรจในสติปัญญาของลูก คำว่า “พระเจ้า” นั้นก็อยู่ในคำนั้น สติปัญญาที่พ่อให้แก่ลูกนั้นก็เปลี่ยนไปเป็นสติปัญญาที่เป็นหิน แล้วพ่อก็มาอีกครั้งและเปิดลอค ในยุคทองทุกคนมีสติปัญญาที่สูงส่งดั่งมา พ่อมาและให้คุณประโยชน์ทุกคน สติปัญญาของทุกคนนั้นก็เปิดขึ้นตามลำดับกันไป ดวงวิญญาณก็ลงมาเรื่อยๆ ที่นี้ คนแล้วคนเล่า ไม่มีใครสามารถคงอยู่เบื้องบน ไม่มีใครที่ไม่บริสุทธิ์สามารถอยู่ที่นั่นได้ พ่อชำระลูกให้บริสุทธิ์และพาลูกกลับไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณทั้งหมดที่บริสุทธิ์ก็อาศัยอยู่ที่นั่น นั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตน ขณะนี้ลูกๆ เข้าใจทุกสิ่งและดังนั้นบ้านของลูกก็ดูเหมือนจะอยู่ใกล้กับลูกมาก ลูกมีความรักอย่างมากต่อบ้านของลูก ไม่มีใครมีความรักต่อบ้านหลังนั้นมากเท่ากับลูก อย่างไรก็ตาม ลูกก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน ในลูกผู้ที่รักพ่อก็รักบ้านด้วยเช่นกัน มีลูกที่เป็นที่รักเป็นพิเศษเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าผู้ที่ทำความเพียรพยายามอย่างดีและกลับมาเป็นลูกที่เป็นที่รักพิเศษจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ไม่ขึ้นอยู่กับการว่าลูกนั้นจะมีร่างกายที่แก่ชราหรือร่างกายที่เยาว์วัย ผู้ที่ฉลาดกว่าในความรู้และโยคะนั้นเป็นชีเนียร์ มีลูกที่เยาว์วัยมากมายที่ฉลาดกว่าในความรู้และโยคะ และดังนั้นพวกเขาจึงสอนผู้ที่อายุมากกว่า มิฉะนั้นแล้วกฎโดยทั่วไป ผู้ที่แก่กว่าจะสอนผู้ที่อายุน้อยกว่า ทุกวันนี้ มีคนที่แคะแกรนด้วยเช่นกัน ตามความเป็นจริงทุกดวงวิญญาณนั้นแคะแกรน ดวงวิญญาณเป็นเพียงจุด ลูกจะขึงน้ำหนักดวงวิญญาณได้อย่างไร? ดวงวิญญาณเป็นเพียงดวงดาว จากการได้ยินคำว่า “ดวงดาว” ผู้คนก็มองขึ้นไปเบื้องบน เมื่อลูกได้ยินคำว่า “ดวงดาว” ลูกก็มองที่ตนเอง ลูกคือดวงดาวของโลกขณะที่ดวงดาวเหล่านั้นคือดวงดาวของท้องฟ้า ดวงดาวเหล่านั้นไม่มีชีวิตและลูกนั้นมีชีวิต ดวงดาวเหล่านั้นไม่เคยเปลี่ยนแปลงในขณะที่ลูกๆ ผู้เป็นดวงดาวที่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกเล่นบทบาทที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น! ในขณะที่เล่นบทบาทของลูก ปรกาษาของลูกก็กลับมาหมองมัวแบบเตอร์ของลูกก็กลับมาหมองมัว และแล้วเมื่อลูกๆ ดวงวิญญาณกลับมาหมองมัวอย่างสมบูรณ์พ่อก็มาและอธิบายความรู้แก่ลูกในวิธีที่แตกต่างกันมากมาย พลังที่ลูกดวงวิญญาณมีอยู่ภายในตัวลูกก็ใช้จนหมดสิ้น ขณะนี้ลูกต้องเติมเต็มตนเองด้วยพลังจากพ่อ เวลานั้นลูกกำลังเติมแบบเตอร์ของลูกอีกครั้ง มายาสร้างอุปสรรคมากมายในสิ่งนี้ เธอพยายามหยุดลูกจากการชำระแบบเตอร์ของลูก ลูกคือแบบเตอร์ที่มีชีวิต ลูกรู้ว่าลูกจะกลับมาสโตปประธานด้วยการมีโยคะกับพ่อ เวลานั้นลูกกลับมาโตไม่ประธาน มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างการศึกษาที่มีขีดจำกัดและการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดนี้! ดวงวิญญาณทั้งหมดขึ้นไปตามลำดับกันไป จากนั้นพวกเขาก็ลงมาในเวลาของเขาเองเพื่อเล่นบทบาทของเขาเอง แต่ละคนได้รับบทบาทที่โสมุญสลายของเขาเองที่จะเล่น ลูกได้เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของลูกมาแล้วกี่ครั้ง? เป็นเวลาที่ครั้งที่ลูกดวงวิญญาณได้รับการชำระและกลับมาหมองมัวแล้ว? เมื่อลูกรู้ว่าแบบเตอร์ของ

ลูกหมดกำลัง เหตุใดลูกจึงใช้เวลาานที่จะซาร์จแบตเตอรี่? เป็นเพราะมายาไม่ปล่อยให้ลูกซาร์จแบตเตอรี่ของลูก มายาทำให้ลูกลืมที่จะซาร์จแบตเตอรี่ของลูกเอง เธอทำให้แบตเตอรี่ของลูกหมดกำลังครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกพยายามที่จะจดจำพ่อ แต่ก็ไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ มายาแม้กระทั่งทำให้แบตเตอรี่ของผู้ที่ได้ซาร์จแบตเตอรี่ของพวกเขาและที่เข้ามาใกล้สภาพที่สโตประธานหมดกำลัง เธอทำให้พวกเขาทำความเข้าใจและปล่อยแบตเตอรี่ของพวกเขาให้หมดกำลังอย่างรวดเร็ว สิ่งนี้จะเฝ้าแต่เกิดขึ้นจนถึงเวลาสุดท้าย และแล้วในตอนสิ้นสุดของสงครามเมื่อทุกสิ่งจบสิ้นลง ลูกแต่ละคนก็จะได้รับสถานภาพตามที่ลูกนั้นได้ซาร์จแบตเตอรี่ของลูกได้มากแค่ไหน ดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกของพ่อ พ่อมาและดูแลพวกเขาทั้งหมดซาร์จแบตเตอรี่ของพวกเขา การละเล่นนี้ถูกสร้างขึ้นมานั้นมหัศจรรย์มาก! ขณะที่ลูกพยายามที่จะมีโยคะกับพ่อ ลูกก็เคลื่อนห่างไปจากท่านช้าแล้วช้าและดังนั้นลูกจึงสูญเสียไปอย่างมาก ลูกได้รับแรงบันดาลใจให้ทำความพยายาม ไม่ใช่เคลื่อนห่างออกไป ทุกวงจรในขณะที่ลูกกำลังเพียรพยายาม เมื่อละครมาถึงจุดจบ และบทบาทของลูกก็จบลงด้วยเช่นกันตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกประจำของลูกดวงวิญญาณก็ยังคงมีการทำขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง ลูกๆรู้ว่ามิลูกประจำของรูตรัคและลูกประจำของวิชฌด้วยเช่นกัน ลูกประจำของเขานั้นควรที่จะวางไว้ในอันดับแรก พ่อสร้างโลกที่สูงส่ง เช่นที่มีลูกประจำของรูตรัค(ดวงวิญญาณทั้งหมด)ก็มีลูกประจำของรูนดร้า(วิชฌ)ด้วยเช่นกัน ลูกประจำของบราห์มินไม่สามารถมีการทำขึ้นได้ในเวลานี้เพราะการเปลี่ยนแปลงยังคงเกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ จะสรุปได้เมื่อลูกประจำของรูตรัคถูกสร้างขึ้น จะมีลูกประจำของบราห์มินแต่ก็ยังไม่สามารถมีการสร้างขึ้นได้ ในความเป็นจริงทุกคนเป็นลูกของประชาบิดา บราห์มา มีลูกประจำของลูกๆของชีพบาบาและลูกประจำของวิชฌด้วยเช่นกัน ลูกกลายเป็นบราห์มินและดังนั้นลูกประจำหนึ่งนั้นต้องมีสำหรับชีวาและอีกลูกประจำหนึ่งนั้นสำหรับบราห์มา ความรู้ทั้งหมดนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกตามลำดับกันไป ทุกคนรับฟังสิ่งนี้ แต่มันก็ออกไปจากหูของบางคนในขณะนั้น พวกเขาไม่ได้ยิน บางคนไม่แม้กระทั่งจะศึกษาเล่าเรียน พวกเขาไม่รู้ว่พระเจ้ามาเพื่อจะสอนพวกเขา พวกเขาไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนเลย ลูกควรศึกษาการศึกษาด้วยความสุขอย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องซาร์จแบตเตอรี่(ดวงวิญญาณ)ของลูกอีกครั้ง ด้วยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงจนกว่าลูกจะกลับมาสโตประธาน ลูกต้องไม่มีความไม่ระมัดระวังที่แบตเตอรี่ของลูกจะหมดกำลัง
2. เพื่อที่จะกลายเป็นลูกที่รักเป็นพิเศษ ลูกต้องรักบ้านเช่นที่รักพ่อ ลูกต้องกลับมาซาบซึ้งในความรู้นี้และโยคะ ลูกต้องอธิบายให้แก่พี่น้องของลูกในสิ่งที่พ่ออธิบายให้แก่ลูก

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากบ่วงพันธะของกรรมใดๆด้วยการทำให้พ่อผู้เดียวเป็นโลกของลูกและลูกดึงดูดโดยผู้เดียวนั้น
อยู่ในประสบการณ์ของการเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่นอยู่เสมอ เพียงแค่ “บาบาผู้เดียวเท่านั้นคือโลกของฉันและไม่มีการดึงดูดอื่นใด มีบ่วงพันธะของกรรม” อย่าให้มีพันธะใดๆของสันสการ์ที่อ่อนแอของลูก ผู้ที่มีสิทธิ์บางอย่างของ“ของฉัน” เหนือใครก็ตามสามารถมีความโกรธหรือความหยิ่งยโสและนั่นก็เป็นบ่วงพันธะของกรรมเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อบาบาคือโลกของลูก เมื่อลูกมีสำนึกรู้นี้ และแล้ว "ของฉัน, ของฉัน" ทั้งหมดจะถูกหลอมรวมในคำว่า “บาบาของฉัน” และลูกจะเป็นอิสระจากบ่วงพันธะของกรรมอย่างง่ายดาย

คติพจน์: ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่คือผู้ที่มีทัศนคติและสายตาที่ไม่มีขีดจำกัด

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการทำงานของลูก จงใส่ใจเสมอที่จะมองดูว่าลูกไม่ได้ทำอะไรที่ผิดภายใต้อิทธิพลของมายา ที่จะต้องถูกลงโทษ

คำถาม: ใครที่ฉลาดที่สุดในสายตาของพ่อ?

คำตอบ: ผู้ที่ซึมซับความบริสุทธิ์เป็นผู้ที่มีปัญญา ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ก็ไม่มีปัญญา ลักษณะและนารายณ์กล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่มีปัญญามากที่สุด ลูกๆ จะกลับมามีปัญญาด้วยเช่นกัน ความบริสุทธิ์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสิ่งนี้ ดังนั้นพ่อจึงเตือนลูกว่า: ลูกๆ จงระมัดระวังที่ดวงตาจะไม่หลอกลวงลูก แม้ในขณะที่มองดูโลกเก่านี้ ก็อย่าได้เห็นมัน จงจดจำโลกใหม่แห่งสวรรค์

โอม ซานติ ลูกๆ ที่แสนหวานที่จากหายไปนานเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งเข้าใจว่าเวลานี้ลูกเป็นนักเดินทางในโลกเก่านี้เพียงอีกไม่กี่วันเท่านั้น ผู้คนในโลกเชื่อว่าพวกเขายังคงต้องอยู่ที่นั่นเป็นเวลาอีก 40,000 ปี ลูกๆ มีศรัทธา อย่าได้ลืมสิ่งเหล่านี้ ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ หัวใจของลูกควรจะพองโต ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกสามารถมองเห็นได้ด้วยดวงตาทั้งหมดจะต้องถูกทำลาย ดวงวิญญาณเป็นอมตะ จันดวงวิญญาณนี้ได้ใช้ 84 ชาติเกิด ขณะนี้بابามาเพื่อพาเรากลับบ้าน เมื่อโลกเก่าจะถูกทำลาย พ่อมาเพื่อสร้างโลกใหม่ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าโลกเปลี่ยนจากเก่าเป็นใหม่และใหม่เป็นเก่าอย่างไร เราเคยวนไปรอบวงจรนี้หลายต่อหลายครั้งมาแล้วก่อนหน้านี้ เวลานี้วงจรกำลังจะสิ้นสุดลง จะมีเทพจำนวนเล็กน้อยเท่านั้นในโลกใหม่ จะไม่มีมนุษย์ที่นั่น ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับกรรมของลูก เมื่อผู้คนสร้างการกระทำที่ผิด สำนักของพวกเขาจะกักตกรอน เหตุนี้เองพ่อจึงถามว่า: ลูกไม่ได้ทำบาปใดๆ เช่นนั้นในชาติเกิดนี้ใช่ไหม? โลกนี้เป็นอาณาจักรของเราวันที่สกปรกและไม่บริสุทธิ์ โลกนี้เต็มไปด้วยความมืดมิด เวลานี้พ่อกำลังให้มรดกของลูกแก่ลูกๆ ลูกไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอีกต่อไป มีการล้มลูกคลุกคลานไปในความมืดมิดของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกมาที่นี้แล้ว ขณะนี้ลูกมีมือของพ่อ เพราะลูกไม่ได้รับการคำจูนของพ่อ ลูกจึงได้จมอยู่ในแม่น้ำแห่งยาพิษ หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินต่อไปเป็นเวลาครึ่งวงจร หลังจากที่ถูกได้รับความรู้ที่นี้แล้ว ลูกจะไปสู่โลกใหม่ของยุคทอง นี่คือนยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคล จากที่ไม่บริสุทธิ์และสกปรก ลูกก็กลับมาสวยงามและสะอาด ลูกเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ ใครทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกจะไม่เรียกพ่อทางร่างว่าเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้ถึงหน้าที่การงานของบราห์มาและวิษณุด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกควรจะมีคุณสมบัติที่บริสุทธิ์มากเพียงใด! ดินแดนสูงสุด, อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและดินแดนที่มีตัวตน ทั้งหมดนี้คงอยู่ในยุคบรรจบพบกัน เวลานี้พ่อนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ว่า นี่คือการบรรจบกันของโลกเก่าและโลกใหม่ ผู้คนร้องเรียกหา: โปรดมาและทำให้เราที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์! บทบาทของพ่อแสดงในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น เนื่องจากท่านคือผู้สร้างและผู้กำกับ ดังนั้นอย่างแน่นอนท่านจะมีกิจกรรมบางอย่าง ลูกทั้งหมดรู้ว่าท่านไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นมนุษย์ ท่านไม่ได้มีร่างเป็นของท่านเอง คนอื่นเป็นได้ทั้งมนุษย์หรือเทพ ชีพบาบาไม่สามารถเป็นเทพหรือเป็นมนุษย์ได้ ร่างกายนี้ถูกยืมมาใช้เพียงชั่วคราว ท่านจะไม่ถือกำเนิดจากกรรม พ่อเองพูดว่า ลูกๆ พ่อจะสามารถสอนราชา โยคะให้แก่ลูกได้อย่างไร ถ้าพ่อไม่มีร่างกาย? แม้ว่าผู้คนจะพูดว่า ดวงวิญญาณสูงสุดอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน เวลานี้ลูกๆ เข้าใจแล้วว่าพ่อมาได้อย่างไร ขณะนี้ลูกกำลังเรียนรู้ราชา โยคะ ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถสอนสิ่งนี้ได้ ไม่มีเทพใดสามารถศึกษาราช โยคะ เป็นที่นี้ ในยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่ลูกจะกลายเป็นเทพด้วยการศึกษาราช โยคะ ลูกๆ ควรมีความสุขอย่างยิ่งที่เวลานี้ลูกกำลังจะเสร็จสิ้นวงจร 84 ชาติเกิด พ่อมาในตอนท้ายของทุกๆ วงจร พ่อเองพูดว่านี่คือชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของผู้นี้ ศรีภคขณะนี้เป็นเจ้าชายของยุคทอง เขาจะไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด ชีพบาบาไม่เข้ามาสู่วงจรของ 84 ชาติเกิด ดวงวิญญาณศรีภคขณะเปลี่ยนจากนาเกลียดเป็นสวยงาม ไม่มีใครรู้สิ่งเหล่านี้เลย ลูกรู้ถึงสิ่งนี้ตามลำดับกันไปเช่นกัน มายานั้นแข็งแกร่งมาก เธอจะไม่ปล่อยใครไว้ตามลำพัง พ่อมาเพื่อรู้ทุกสิ่ง มายา, จระเข้ก็สามารถกลืนกินผู้ใดก็ได้อย่างสมบูรณ์ พ่อรู้เรื่องนี้ดีมาก อย่างไรก็ตาม อย่าได้คิดว่าพ่อคืออันตรายามิ (ผู้ที่ล่วงรู้ความลับในหัวใจของแต่ละคน) ไม่เลย อย่างไรก็ตามพ่อสามารถเห็นกิจกรรมของทุกคน ชาวาก็มาถึงบาบาเช่นกัน มายากลืนกินลูกทั้งเป็นอย่างสมบูรณ์ มีประเด็นเช่นนั้นอยู่มากมายที่ลูกๆ ไม่เข้าใจ พ่อรู้ทุกสิ่ง ผู้คนคิดว่าดวงวิญญาณสูงสุดรู้ความลับทั้งหมดที่อยู่ภายในทุกคน พ่อพูดว่า พ่อไม่ได้รู้ความลับทั้งหมดที่อยู่ภายในแต่ละคน พ่อรู้ทั้งหมดเกี่ยวกับลูกจากพฤติกรรมของลูก พฤติกรรมของบางคนก็สกปรกมาก ดังนั้นพ่อเตือนลูกๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่าและบอกว่าลูกต้องระมัดระวังเกี่ยวกับมายา อย่างไรก็ตาม แม้พ่อจะอธิบาย สิ่งนั้นก็ไม่ได้นั่งอยู่ในสติปัญญาของบางคน ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่

ที่สุด พวกเขาไม่แม้แต่จะตระหนักว่าพวกเขากำลังข้องแวะในกิเลส สิ่งนี้ก็เกิดขึ้นเช่นกัน ดังนั้นบาบาพูดว่า: ถ้าลูกทำผิด ใ้บอกบาบาตามความเป็นจริงและอย่าได้ซ่อนเร้นสิ่งนั้น ไม่เช่นนั้นแล้วบาบาจะทวิคุณเป็น 100 เท่า สำนักของลูกจะเฝ้า แต่กััดกร่อนลูกอยู่ข้างใน บาบาจะเฝ้าแต่เติบโตต่อไปเรื่อยๆจนกระทั่งลูกล้มลงอย่างสิ้นเชิง ลูกๆ ต้องคงอยู่อย่างมีสัจจะต่อ พ่ออย่างแท้จริง หรือไม่เช่นนั้นลูกจะประสบกับความสูญเสียเป็นอย่างยิ่ง นี่คือโลกของราวัน ทำไมเราควรจดจำโลกของ ราวัน? เราจะต้องไปสู่โลกใหม่ เมื่อพ่อกำลังสร้างบ้านใหม่ ลูกๆของเขาก็มีความสุขมาก เพราะพวกเขาเข้าใจว่าบ้านใหม่ กำลังถูกสร้างสำหรับพวกเขา นี่คือประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด โลกใหม่แห่งสวรรค์กำลังถูกสร้างขึ้นสำหรับเรา เวลาที่เรา กำลัง จะจากไปสู่โลกใหม่ ตามที่เราจดจำพ่อได้มากเพียงใด เราก็จะกลับมาสวยงามมากเท่านั้น เพราะเราเคยได้รับอิทธิพลของ กิเลสต่างๆ เราจึงกลายเป็นหนาม ลูกๆรู้ว่าผู้ที่หยดมาที่นี่ก็ได้รับอิทธิพลจากมายา พวกเขาไม่ได้อยู่กับพ่ออีกต่อไป แต่ กลายเป็นคนทรยศและกลับไปหาศัตรูเก่า มายากลืนผู้คนมากมายในลักษณะนี้ มีมากมายที่ตายไป มีคนที่ดีมากมายที่พูด ว่าพวกเขากำลังจะทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น พวกเขาพร้อมที่จะมอบชีวิตให้กับยักยาด้วยเช่นกัน วันนั้นพวกเขาก็ไม่อยู่ที่นั่นแล้ว การ ครอบครองลูกเป็นไปกับมายา ไม่มีใครในโลกรู้ว่าการครอบครองกับมายาเกิดขึ้นได้อย่างไร คัมภีร์ก็ได้แสดงการบรรจบระหว่าง เทพและปีศาจและสงครามระหว่างพญาวาสและพินดาวาสเกิดขึ้นได้อย่างไร ลูกสามารถถามใครก็ตามว่าสองประเด็นนี้ใน คัมภีร์นั้นเป็นไปได้อย่างไร เทพไม่มีความรุนแรง พวกเขาอยู่ในยุคทอง พวกเขาจะเข้ามาสู่ยุคเหล็กเพื่อที่จะต่อสู้หรือ? ไม่ มีใครเข้าใจว่าพญาวาสและพินดาวาสเป็นใคร พวกเขาเพียงแต่อ่านสิ่งที่เขียนไว้ในคัมภีร์และแล้วก็ท่องสวดสิ่งนั้น บาบา ได้ศึกษากิตะทั้งหมด เมื่อนั้นได้รับความรู้นี้ มันเริ่มคิดถึงความหมายของสิ่งเหล่านั้นเกี่ยวกับสงครามที่เขียนไว้ในคัมภีร์กิตะ ศรีกฤษณะไม่ใช่พระเจ้าแห่งกิตะ พ่อได้อยู่ในผู้นี้ และดังนั้นท่านจึงทำให้เราละทิ้งกิตะนั้นไป เวลาที่เรามีแสงสว่าง มากมายจากพ่อ เป็นดวงวิญญาณที่ได้รับแสงสว่าง เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อลูกเคยจดจำท่านในความเลื่อมใสศรัทธา ลูกพูดว่า เมื่อท่านมาเราจะอุทิศตนเองต่อท่าน อย่างไรก็ตามลูกไม่เข้าใจว่าท่านจะมาอย่างไร หรือลูกจะอุทิศตนเองต่อท่านอย่างไร เวลาที่ลูกๆ เข้าใจว่าเราดวงวิญญาณ เป็นเช่นเดียวกับพ่อ แต่การเกิดของพ่อนั้นพิเศษสุดไม่เหมือนใคร ท่านสอนลูกอย่างดีมาก ลูกเองก็พูดว่า ผู้เดียวนั้นคือ พ่อเดียวกัน ท่านคือผู้เดียวที่กลายเป็นพ่อของเราทุกวงจร เราทั้งหมดพูดว่า “บาบา,บาบา” และบาบาก็พูดว่า “ลูก ลูก” ใน ฐานะที่เป็นครูของลูก ท่านสอนราชาโยคะแก่ลูกและทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ในขณะที่เป็นของพ่อนี้ ลูกต้องรับคำ สอนที่ท่านให้ลูกในฐานะครูของลูกด้วยเช่นกัน หัวใจของลูกควรจะได้เต็มไปด้วยความสุขในขณะที่ลูกกำลังรับฟังสิ่งนี้ ถ้า ใครบางคนกลับมาสกปรกก็ไม่สามารถมีความสุขนั้นได้ แม้ว่าพวกเขาจะพยายามอย่างหนัก พวกเขา ก็ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่ง ในสกุลของเรา มีนามสกุลมากมายสำหรับผู้คน ทุกสิ่งนั้นมีขีดจำกัด ดูซิว่านามสกุลของลูกนั้นยิ่งใหญ่แค่ไหน! บราห์มาผู้ เป็นปู่ของปู่ทวดที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ไม่มีใครรู้จักท่าน พวกเขาพูดว่าชีพบาบาอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ไม่มีใครแม้แต่ จะรู้เกี่ยวกับบราห์มา พวกเขามีภาพของบราห์มา,วิษณุและชางก้า แต่พวกเขาก็ได้วางบราห์มาไว้ในอาณาเขตที่ละเอียด อ่อน พวกเขาไม่รู้ชีวประวัติของบราห์มา บราห์มาจะอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนได้อย่างไร? เขาจะนำลูกมาเลี้ยงดูจากที่ นั้นได้อย่างไร? พ่อพูดว่า นี่คือพาหนะของพ่อ พ่อเข้ามาในเขาในชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา เวลา นี้คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลซึ่งบทตอนของกิตะได้เกิดขึ้น ประเด็นหลักในสิ่งนี้คือความบริสุทธิ์ ไม่มีใครรู้วิธีที่จะ กลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา ฯลฯ ไม่เคยพูดกับลูกว่า จงลิ้มร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทาง ร่างกายทั้งหมดของลูกและให้จดจำนั้นผู้เป็นพ่อท่านนั้น ดังนั้นการกระทำที่เป็นบาปทั้งหมดที่ลูกทำมาเพราะมายาก็จะถูก เผาไป พวกเขาไม่รู้จักพ่อ พ่อพูดไว้ในกิตะ: พ่อมาเพื่อยกระดับผู้รู้เหล่านี้ ฯลฯ พ่ออธิบาย: นี่คือนาตเกิดสุดท้ายของดวง วิญญาณทั้งหมดที่ได้เล่นบทบาทของพวกเขาดังแต่ตอนเริ่มต้นของวงจรจนถึงปัจจุบันนี้ นี่เป็นชาติเกิดสุดท้ายของผู้นี้เช่น กัน ผู้นี้ได้กลายเป็นบราห์มาอีกครั้ง ในวัยเด็กของเขา เขาเป็นเพียงเด็กชาวบ้าน เขาได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของเขาแล้ว จาก ตอนแรกจนถึงตอนสุดท้าย เวลาที่ลือคในสติปัญญาของลูกๆได้ถูกเปิดออกแล้วลูกก็กลับมาฉลาด ก่อนหน้านั้นลูกสิ้นคิด! ลักษณะและนารายณ์นั้นรู้คิด ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์เรียกว่าไม่รู้คิด ประเด็นหลักคือความบริสุทธิ์ ลูกเขียนว่า: มายา ทำให้เราล้มลง ดวงตาของเรากลายเป็นอาชญากร พ่อเตือนลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า ท่านพูดว่า ลูกๆ อย่าพ่ายแพ้ต่อมายา เวลา นี้ลูกต้องกลับบ้าน พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ โลกเก่านี้จะถูกทำลาย เรากำลังจะกลับมาบริสุทธิ์และ ดังนั้นเราต้องการโลกที่บริสุทธิ์เช่นกัน ลูกๆ ต้องกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พ่อจะไม่มีโยคะ บาบาไม่ได้กลับมาไม่ บริสุทธิ์ที่ท่านจะต้องมีโยคะ บาบาพูดว่า พ่ออยู่ที่นี้เพื่อรับใช้ลูก ลูกเคยเรียกหาพ่อให้มาและชำระลูกผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้ บริสุทธิ์ เป็นเพราะลูกเรียกหาพ่อให้มา พ่อถึงได้มา พ่อแสดงหนทางที่ง่ายดายมากที่สุดที่จะทำตาม: เพียงแค่อยู่นใน “มาน มานะบาฟ” เหล่านี้คือคำพูดของพระเจ้า เพราะพวกเขากล่าวถึงชื่อของศรีกฤษณะ ทุกคนจึงลืมนพ่อ พ่อคืออันดับแรก ศรี กฤษณะคืออันดับที่สอง บาบาคือนายของอาณาเขตสูงสุด ในขณะที่กฤษณะคือนายแห่งสวรรค์ ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นใน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ในบรรดาทุกคน กฤษณะคืออันดับหนึ่ง ทุกคนรักเขา คนอื่นๆทั้งหมดก็ทำตามเขา ไม่ใช่ทุกคน

สามารถไปสวรรค์ได้ ดังนั้นลูกๆ ที่สุดแสนหวาน,ความสุขของลูกควรจะลึกล้ำมากจนแทรกซึมเข้าไปในกระดูก ลูกหลายคนที่มาหาบาบา ก็ไม่สามารถอยู่อย่างบริสุทธิ์ได้ เมื่อบาบาถามพวกเขาว่า: “เมื่อลูกต้องแะในบาปทำไมลูกถึงมาหาบาบา?” พวกเขาตอบว่า “ฉันจะทำอะไรได้? ฉันไม่สามารถอยู่ห่างได้ ถ้าฉันมาที่นี้บางทีลูกศรอาจยิงตรงเป้า จะมีใครนอกจากพ่อที่จะให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ฉัน? ดังนั้นฉันจึงมาและนั่งที่นี้ มายามีพลังมาก ฉันก็มีศรัทธาว่าบาบาจะเปลี่ยนฉันจากไม่บริสุทธิ์เป็นบริสุทธิ์และสวยงาม แต่ฉันจะทำอย่างไรได้? ด้วยการพูดสัจจะบางที่ฉันอาจจะดีขึ้นมาได้ ฉันมีศรัทธาว่าฉันสามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยท่าน” บาบารู้สึกเมตตาต่อลูกเช่นนั้น มันจะเกิดขึ้นเช่นนี้อีกครั้ง ไม่มีอะไรใหม่! บาบาให้ศรัทธาแก่ลูกทั้งหมดทุกวัน แต่มีเพียงไม่กี่คนที่นำไปปฏิบัติ บาบาจะทำอะไรได้เกี่ยวกับสิ่งนี้? บาบาพูดว่าอาจจะเป็นบทบาทของพวกเขาที่เป็นเช่นนั้น ไม่ใช่ทุกคนสามารถกลายเป็นราชาหรือราชินี อาณาจักรถูกก่อตั้งขึ้นและความหลากหลายก็เป็นที่ต้องการในอาณาจักร อย่างไรก็ตาม บาบาพูดว่า ลูกๆ อย่าได้ปล่อยความกล้าหาญของลูกไป ลูกสามารถทำความก้าวหน้าได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คงอยู่อย่างมีสัจจะกับพ่อเสมอ ถ้าลูกทำความผิดใดในขณะนี้ อย่าได้ซ่อนความผิดนั้น ดูแลดวงตาของลูกที่จะไม่มีวันเป็นอาชญากร
2. มีความซาบซึ้งที่บริสุทธิ์เสมอว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังเปลี่ยนลูกจากไม่บริสุทธิ์และสกปรกไปสู่ความสวยงาม จากหนามเป็นดอกไม้ เวลานี้ลูกกำลังจับมือของพ่อและด้วยการคำจูนนี้ ลูกจะก้าวข้ามแม่น้ำแห่งยาพิษ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่เปลี่ยนแปลงตนเองและเปลี่ยนความคิดและสันสการ์ของลูกจากลบให้เป็นบวกในหนึ่งวินาทีด้วยเบรคอันทรงพลัง
เมื่อลูกมีความคิดที่เป็นลบ นั่นคือ ความคิดที่ไร้ประโยชน์ ความเร็วของความคิดเหล่านั้นเร็วมาก ลูกต้องฝึกฝนการใช้เบรคที่ทรงพลังด้วยความรวดเร็วกับความคิดเหล่านั้นและนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง ก่อนที่จะขึ้นไปบนภูเขา จะต้องมีการตรวจสอบเบรคของลูกก่อน เพื่อที่จะทำให้สภาพของลูกสูงส่ง จงเพิ่มการฝึกฝนการใช้เบรคกับความคิดของลูกในหนึ่งวินาที เมื่อลูกเปลี่ยนความคิดและสันสการ์ของลูกจากลบเป็นบวกในหนึ่งวินาที งานของการเปลี่ยนแปลงโลกด้วยการเปลี่ยนแปลงตนเองของลูกจะเสร็จสมบูรณ์

คติพจน์: ผู้ที่ใช้พลังที่สูงส่งของการเปลี่ยนแปลงตนเองและผู้อื่นคือคาร์มาโยคีที่แท้จริง

***** โอม ขานติ *****

ในเวลาปัจจุบัน เวลาที่ลูกต้องเปิดเผยรูปที่มีเมตตาและรูปที่เป็นผู้ประทานของลูก

วันนี้พ่อผู้ประทานพร กำลังเฝ้าดูลูกของท่านซึ่งเป็นผู้ประทานความรู้ ผู้ประทานพลัง ผู้ประทานคุณธรรม และผู้นำสาส์นของพระเจ้า ลูกแต่ละคนได้กลายเป็นนายผู้ประทานและกำลังเพียรพยายามจากหัวใจของเขาที่จะนำดวงวิญญาณมาใกล้ชีวิตพอ มีดวงวิญญาณในโลกนี้มีมากมายหลายประเภท บางดวงวิญญาณต้องการน้ำทิพย์แห่งความรู้ บางดวงวิญญาณต้องการพลังและคุณธรรม ในขณะที่ลูกๆ มีสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีที่สิ้นสุดเหล่านี้อยู่ตลอดเวลา ลูกคือผู้ที่เติมเต็มความปรารถนาของดวงวิญญาณทั้งหมด ในแต่ละวันเนื่องจากเวลาของการทำให้สมบูรณ์ใกล้เข้ามาแล้ว เวลานั้นดวงวิญญาณจึงมองหาการคำจุนใหม่ๆ บางอย่าง ดังนั้นลูกดวงวิญญาณจึงกลายเป็นเครื่องมือที่จะให้การคำจุนใหม่ๆ แก่ดวงวิญญาณ บัพดาตาดิฉันได้เห็นความจริงจังและความกระตือรือร้นของลูกๆ ด้านหนึ่งมีความจำเป็น และอีกด้านหนึ่งก็มีความจริงจังและความกระตือรือร้น ในช่วงเวลาที่ต้องการ แม้เพียงหนึ่งหยดก็มีความสำคัญมาก ดังนั้นในเวลาหนึ่งหยดที่ลูกให้และสาส์นที่ลูกให้จึงมีความสำคัญ

ขณะนี้เป็นเวลาทีที่รูปของลูกๆ ทุกคนจะต้องถูกเปิดเผยในฐานะที่เป็นผู้ประทานที่มีความเมตตา แม้ในรูปที่คงอยู่ตลอดไปของลูก ลูกดวงวิญญาณบรรพบุรุษก็มีชั้นสการของผู้ประทาน นี่เป็นเหตุผลว่าทำไมในรูปภาพของต้นกัลปะ ลูกจึงปรากฏอยู่ท่ามกลางรากของต้นไม้ เพราะว่าทุกสิ่งทุกอย่างในต้นไม้ที่ปรากฏออกมาจากราก ความหมายของรูปที่เป็นเทพดั้งเดิมของลูก (เทพ, ผู้ประทาน) คือผู้ที่ให้ รูปของลูกในยุคกลางนั้นเป็นภาพของการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา แม้กระทั่งในยุคกลางก็ตาม ลูกเป็นผู้ประทานที่ให้พรโดยผ่านรูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกเป็นผู้ประทานที่ให้ความปรารถนาดีและให้พร รูปพิเศษของลูกดวงวิญญาณคือรูปของผู้ประทาน ดังนั้น แม้กระทั่งในเวลาหนึ่ง ลูกก็ได้กลายมาเป็นผู้นำสาส์นของพระเจ้าและกำลังเผยแพร่สาส์นของพ่อ ดังนั้นให้ลูกบรรพบุรุษแต่ละคนตรวจสอบดูว่า: ชั้นสการดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไปของผู้ประทานปรากฏออกมาอยู่เสมอในชีวิตของลูกหรือไม่? สิ่งซึ่งบอกของดวงวิญญาณที่มีชั้นสการของผู้ประทานคือ: พวกเขาไม่เคยมีความคิดแม้แต่น้อยเลยว่า ถ้าใครให้อะไรบางอย่างแก่เขาเท่านั้น เขาถึงจะให้ หรือเขาจะทำอะไรก็ตามต่อเมื่อคนอื่นทำเท่านั้น ไม่เลย พวกเขาเป็นคลังสมบัติที่มีค่าที่เปิดอยู่ตลอดเวลา บัพดาตาดิฉันมองดูชั้นสการของผู้ประทานในลูกทุกคนในทุกหนแห่ง ท่านจะได้อะไรไหม? มันเป็นไปตามลำดับกันใช่หรือไม่? ไม่เคยมีความคิดว่า: "ถ้าเป็นอย่างนี้นั้นก็จะทำอย่างนี้เช่นกัน" ผู้ที่มีชั้นสการของผู้ประทานจะได้รับความร่วมมือจากทุกหนแห่งโดยอัตโนมัติ ไม่เพียงแต่จากดวงวิญญาณเท่านั้น แต่แม้แต่ธรรมชาติก็ร่วมมือตามเวลาด้วยเช่นกัน เป็นบัญชีที่ละเอียดอ่อนที่เมื่อใครบางคนกลายเป็นผู้ประทาน ผลของการทำบุญนั้นก็คือดวงวิญญาณนั้นได้รับความร่วมมือและความสำเร็จในเวลาทีที่ลูกต้องอย่างง่ายดาย ดังนั้นควรทำให้ชั้นสการของผู้ประทานนั้นปรากฏออกมาอยู่เสมอ ในบัญชีบุญของลูก ลูกจะได้รับผลสืบต่อหนึ่งเท่า ดังนั้น ให้จดบันทึกว่าลูกได้สะสมไว้ตลอดทั้งวันในบัญชีบุญของลูกผ่านความคิด คำพูด ความสัมพันธ์ และสายสัมพันธ์ของลูกในฐานะดวงวิญญาณบุญมากเพียงใด แม้ว่าลูกจะรับใช้ด้วยจิตใจลูกก็ยังสะสมไว้ในบัญชีบุญของลูก ลูกสามารถสะสมไว้ในบัญชีบุญของลูกได้โดยการทำให้ดวงวิญญาณที่อ่อนแอมีความสุขด้วยคำพูดของลูก โดยการทำให้ดวงวิญญาณที่ทุกข์ระทมตระหนักรู้ถึงเกียรติของตนเอง โดยการเพิ่มความจริงจังและความกระตือรือร้นในดวงวิญญาณที่ท้อแท้ด้วยคำพูดของลูก และทำให้ดวงวิญญาณที่อยู่ในความสัมพันธ์หรือมีสายใยกับลูกได้สัมผัสถึงสีสนของมิตรร่วมทางที่สูงส่งของลูก ลูกสะสมบุญไว้มากมายในชาติเกิดนี้ที่ลูกได้รับประทานผลแห่งบุญนั้นเป็นเวลาครั้งวงจร และสำหรับอีกครั้งวงจรที่เหลือลูกปลดปล่อยดวงวิญญาณที่มีบาปให้หลุดพ้นจากบาปของพวกเขาโดยผ่านบรรยากาศที่สร้างขึ้นโดยภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูก ลูกกลายเป็นผู้ชำระล้างให้บริสุทธิ์ ดังนั้น บัพดาตาดิฉันยังคงมองดูบัญชีของลูกแต่ละคนเกี่ยวกับบุญที่พวกเขาได้สะสมไว้ต่อไป

เมื่อเห็นความจริงจังและความกระตือรือร้นของลูกๆ ในปัจจุบันสำหรับการทำนรับใช้ บัพดาตาดิฉันรู้สึกยินดี ลูกๆ ส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้เป็นอย่างมาก ลูกทุกคนกำลังนำแผนงานรับใช้มาใช้ในรูปแบบปฏิบัติจริงในแบบของตนเอง บัพดาตาขอแสดงความยินดีกับลูกทุกคนจากหัวใจของท่าน ลูกทำได้ดีและจะยังคงทำต่อไป สิ่งที่ดีที่สุดคือความคิดและเวลาของทุกคนนั้นไม่ว่างเว้นกับการทำสิ่งนี้ ทุกคนมีเป้าหมายที่จะรับใช้ในทุกหนแห่ง เพราะการพรำบ้นทั้งหมด

จะต้องจับสั้นลงอย่างแน่นนอน

ความคิดที่มุ่งมั่นของบราห์มินเต็มไปด้วยพลังมากมาย หากบราห์มินมีความมุ่งมั่นแล้วอะไรจะไม่ใช่ไปไม่ได้หรือ? ทุกอย่างจะสำเร็จจุล่ง เพียงแค่ปล่อยให้โยคะของคุณเป็นเปลวไฟอันทรงพลัง เมื่อโยคะของคุณเป็นเปลวไฟอันทรงพลัง ดวงวิญญาณจะทำตามเปลวไฟอันทรงพลังโดยอัตโนมัติ เพราะเมื่อพวกเขาได้รับแสงสว่าง พวกเขาจะสามารถมองเห็นหนทางได้ ลูกกำลังมีโยคะอยู่ในขณะนี้ แต่จะต้องอยู่ในรูปของเปลวไฟอันทรงพลัง ความจริงจังและความกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้กำลังเพิ่มขึ้นเป็นอย่างดีมาก แต่เวลานี้ลูกต้องเน้นโยคะเพื่อให้มันอยู่ในรูปของเปลวไฟอันทรงพลัง ดริชตีของคุณควรมีประกายเช่นนั้นที่คนอื่นๆสัมผัสได้ถึงบางสิ่งบางอย่างจากดริชตีนั้นอย่างแน่นอน

บัณฑิตาชอบวิธีการในการรับใช้ที่ผู้คนในต่างประเทศทำ นั่นคือ *Call of the Time* (เสียงเรียกของเวลา) - การนำ
 ชุมชนเล็กๆ เข้ามาใกล้ ทุกศูนย์และทุกโซนกำลังทำงานรับใช้ของตนเอง แต่ตอนนี้ลูกต้องสร้างชุมชนของทุกอาชีพ บัณฑิตา
 บอกลูกว่างานรับใช้แพร่กระจายไปทั่วทุกหนแห่ง ดังนั้น เวลานี้ เลือกชุมชนของดวงวิญญาณที่มีค่าจากผู้ที่ได้มีการรับ
 ใช้ในทุกหนแห่งและนำพวกเขาเข้ามาใกล้ จากนั้น ให้นำดวงวิญญาณนั้นเข้ามาใกล้กันเรื่อยๆ เป็นระยะๆ ทำให้พวกเขา
 เกิดความจริงจังและความกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้เพิ่มมากขึ้น บัณฑิตาเห็นว่ามียอดวิญญาณเช่นนั้นอยู่ แต่พวก
 เขาไม่ได้รับการคำนึงในแบบที่มีพลังร่วมกัน พวกเขาได้รับการคำนึงเป็นรายบุคคลตามความสามารถของพวกเขา พวกเขา
 สามารถมีความกระตือรือร้นในชุมชนเมื่อพวกเขาเห็นกันและกัน "ถ้าคนนั้นสามารถทำสิ่งนี้ได้ ฉันก็ทำได้ ฉันจะทำสิ่ง
 นี้เช่นกัน" แล้วพวกเขาก็จะมีความกระตือรือร้น ตอนนี้บัณฑิตาต้องการที่จะเห็นรูปแบบของงานรับใช้โดยรวมในทาง
 ปฏิบัตินี้ บัณฑิตารู้สึกยินดีที่ได้เห็นว่าลูกแต่ละคนพยายามอย่างเต็มที่เพื่อรับใช้บรรดาผู้มีอาชีพเดียวกันของลูก ผู้ที่อยู่ใน
 พื้นที่ของลูก อยู่ในเขต และศูนย์ของลูก ตอนนี้ พาพวกเขาบางคนมาอยู่เบื้องหน้าบาบา ความกระตือรือร้นของผู้ครอง
 เรือนก็ไปถึงบัณฑิตาเช่นกัน บัณฑิตารู้สึกยินดีเช่นกันที่ได้เห็นดัมเบิลฟอเรเนอร์ทำงานสองเท่า นั่นคือ อาศัยอยู่ที่
 บ้านและเพียรพยายามในการทำงานรับใช้และเพียรพยายามเพื่อตนเอง

เมื่อลูกเห็นบรรยากาศในต่างประเทศในปัจจุบันแล้ว ลูกดวงวิญญาณบราห์มินไม่กลัวใช่ไหม? ลูกไม่ได้กังวลเกี่ยวกับว่าอะไรจะเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้ใช่ไหม? “พรุ่งนี้ก็จะดี มันก็ดี อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นก็จะดี มากเท่าที่โลกยังมีความปั่นป่วนอยู่ สภาพของลูกดวงวิญญาณบราห์มินจะอยู่อย่างไม่สั่นคลอนมากตามนั้น” เป็นเช่นนั้นหรือไม่? ลูกดับเบิลฟอเรเนอรัสสั่นคลอนหรือไม่ หรือว่าลูกไม่สั่นคลอน? ลูกไม่สั่นคลอนใช่ไหม? ลูกไม่ได้ขึ้นๆลงๆใช่ไหม? ผู้ที่ไม่สั่นคลอน ยกมือขึ้น! ลูกไม่ได้สั่นคลอน แล้วถ้าเกิดอะไรขึ้นในวันพรุ่งนี้ล่ะ? ลูกก็ยังคงไม่สั่นคลอนใช่ไหม? จะเกิดอะไรขึ้นใหม่? จะไม่มีอะไรเกิดขึ้น ลูกบราห์มินมีรัชมัจฉราแห่งการปกป้องคุ้มครองของพระเจ้าอยู่เหนือลูก เมื่อสิ่งใดกันนี้ได้ ไม่ว่าน้ำจะเข้ามามากมายเพียงใด เนื่องจากมันกันน้ำได้ ลูกก็จะยังคงอยู่อย่างกันน้ำได้ ในทำนองเดียวกัน ไม่ว่าจะมี ความปั่นป่วนมากมายแค่ไหน ดวงวิญญาณบราห์มินก็ได้รับการป้องกัน (ปลอดภัย) อยู่เสมอภายใต้รัชมัจฉราแห่งการปกป้องคุ้มครองของพระเจ้า ลูกคือจักรพรรดิที่ไร้กังวลใช่ไหม? หรือลูกกังวลเล็กน้อยว่าจะเกิดอะไรขึ้น? ไม่เลย ไร้กังวล! จงเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเอง จงเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล และยังคงตั้งอยู่บนที่นั่งอันมั่นคงและไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน อย่าได้ลูกออกจากที่นั่งของลูก การขุ่นมัวไม่พอใจหมายความว่าลูกไม่ได้ตั้งมั่นอยู่บนที่นั่งของลูก เพราะเหตุนี้ลูกจึงขุ่นมัวไม่พอใจ ผู้ที่ตั้งมั่นในที่นั่งของตนเองจะไม่สามารถมีความขุ่นมัวไม่พอใจได้แม้กระทั่งในความฝันของพวกเขา

ลูกผู้เป็นแม่คิดอย่างไร? ลูกรู้วิธีที่จะจัดที่นั่งและนั่งบนที่นั่งของตนเองหรือไม่? ไม่มีความแปรปรวนใช่ไหม? บัพดาตาก็รวมรูปอยู่กับลูก ในเมื่อผู้ทรงพลังอำนาจรวมรูปอยู่กับลูก ทำไมลูกถึงต้องกลัว? หากลูกพิจารณาว่าตนเองอยู่คนเดียวลำพัง มันก็จะมีมีความแปรปรวน หากลูกคงอยู่ในรูปรวมแล้ว ไม่ว่าจะมีความแปรปรวนมากมายเพียงใด ลูกก็ยังคงอยู่อย่างไม่สั่นคลอน ลูกต้องไหมผู้เป็นแม่? ลูกทุกคนโอเคไหม? ลูกอยู่ในรูปรวมแล้วใช่หรือไม่? ลูกไม่ได้อยู่คนเดียวโดยลำพังใช่ไหม? เป็นความรับผิดชอบของพ่อ หากลูกนั่งบนที่นั่งของลูก ก็เป็นความรับผิดชอบของพ่อ หากลูกมีอารมณ์ขุ่นมัวไม่พอใจ ก็เป็นความรับผิดชอบของลูก

หากลูกยังคงให้หยดหนึ่งแฉ่ดวงวิญญาณด้วยสาสน์อยู่เรื่อย ๆ ลูกจะอยู่อย่างมั่นคงในรูปของผู้ประทาน และลูกจะยังคงได้รับพลังอันเป็นผลจากบุญที่ลูกทำในฐานะผู้ประทาน ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา ให้มีความตระหนักรู้ปรากฏออกมาอยู่เสมอว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ เป็นผู้ทำให้ผู้อื่นกระทำ และอวัยวะทางกายของลูกคือคณงานที่ทำงาน อย่าได้คิดว่า “ถึงอย่างไรฉันก็เป็นดวงวิญญาณอยู่แล้ว” ให้สิ่งนี้ปรากฏออกมาในสำนึกรู้ของลูก หลอมรวมอยู่ตรงนั้น แต่เมื่อปรากฏ

ออกมาแล้ว ลูกจะมีความสุขซึ่ง ความสุข และพลังในการควบคุม ตัวลูกเองก็จะสนุกสนานด้วย เพราะเหตุใด? เช่นเดียวกับที่ราชาควบคุมคนงานทั้งหมดของตนให้อยู่ภายใต้การควบคุมและให้พวกเขาทำงานตามคำสั่ง ในทำนองเดียวกัน เมื่อลูกตระหนักว่าตนเป็นดวงวิญญาณผู้เป็นคาราวินฮาร์ (ผู้ที่ทำสิ่งต่างๆโดยผ่านผู้อื่น) ประสาทสัมผัสทางกายทั้งหมดของลูกจะคงอยู่ภายใต้คำสั่ง มันจะไม่อยู่ภายใต้คำสั่งของมายา แต่จะอยู่ภายใต้คำสั่งของลูก มิฉะนั้น มายาจะเห็นว่าเมื่อดวงวิญญาณที่ทำให้ผู้อื่นทำทุกสิ่งกลับมาไม่ระมัดระวัง และดังนั้นเธอก็จะเริ่มออกคำสั่ง บางครั้งพลังของจิตใจและบางครั้งพลังของปากของลูกเลื่อนไปภายใต้คำสั่งของมายา ดังนั้น จงทำให้ประสาทสัมผัสทางกายของลูกทำงานภายใต้คำสั่งของลูกอยู่เสมอ อย่าพูดว่า "ฉันไม่ต้องการให้มันเกิดขึ้น แต่มันก็เกิดขึ้น" เพียงสิ่งที่ลูกต้องการให้เกิดขึ้นเท่านั้นที่ควรจะเกิดขึ้น ต่อเมื่อลูกเติมเต็มตนเองด้วยชั้นสการของผู้มีอำนาจในการปกครองตนเองในเวลานี้เท่านั้น ที่ลูกจะสามารถปกครองอาณาจักรที่นั่นได้ อย่าได้ออกไปจากที่นั่นของผู้มีอำนาจในการปกครองตนเองของลูก หากประสาทสัมผัสทางกายของลูกอยู่ภายใต้คำสั่งของลูกแล้ว พลังทั้งหมดก็จะคงอยู่ภายใต้คำสั่งของลูก ไม่ว่าพลังใดก็ตามที่ลูกต้องการในเวลาใดเวลาหนึ่งจะปรากฏขึ้นมาเองในเวลานั้น ไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่ลูกสั่งพลังแห่งความอดทนให้มา แต่มาเมื่องานนั้นได้สำเร็จเสร็จสิ้นแล้ว ให้ทุกพลังพร้อมตามคำสั่งของลูก เพราะแต่ละพลังเป็นของขวัญจากพระเจ้า ดังนั้นของขวัญของพระเจ้าจึงกลายเป็นสิ่งที่ เป็นของลูก ดังนั้น ลูกจึงสามารถใช้สิ่งใดก็ตามที่เป็นของลูกได้ตามที่ลูกต้องการและเมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการ ด้วยวิธีนี้ พลังทั้งหมดเหล่านั้นจะคงอยู่ภายใต้คำสั่งของลูก ประสาทสัมผัสทางกายทั้งหมดของลูกจะยังคงอยู่ภายใต้คำสั่งของลูก สิ่งนี้เรียกว่าการเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเอง เป็นนายผู้ทรงอำนาจ ลูกพันดาวาสเป็นเช่นนั้นหรือไม่? ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจและเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเองด้วย อย่าพูดว่ามันแค่หลุดออกมาจากปากของลูกเอง ใครสั่งให้มันออกมาเช่นนั้น? "ฉันไม่ต้องการที่จะดูสิ่งนั้น แต่มันก็ดูแล้ว ฉันไม่ต้องการทำ แต่มันก็เกิดขึ้นแล้ว" สิ่งนี้เกิดขึ้นตามคำสั่งของใคร? ลูกจะเรียกสิ่งนี้ว่าการมีสิทธิหรือถูกควบคุมไหม? ดังนั้น จงกลายเป็นผู้ที่ มีสิทธิ ไม่ใช่ผู้ที่ถูกควบคุม อัจชะ

บัปตาดากล่าวว่า: เช่นที่ลูกทุกคนมีความสุขมากในมฐัน ในทำนองเดียวกันลูกต้องอยู่อย่างมีความสุขและพอใจอยู่เสมอเช่นกัน ลูกคือดอกกุหลาบทางจิต ดูลี มองไปทุกที่ลี ลูกทุกคนคือดอกกุหลาบทางจิต ดอกกุหลาบที่เบ่งบาน ลูกไม่ได้เหี่ยวเฉา ลูกคือดอกกุหลาบที่เบ่งบาน ดังนั้น จงอยู่อย่างมีโชคและร่าเริงแจ่มใสอยู่เสมอ ใครก็ตามที่เห็นใบหน้าลูก ควรถามลูกว่า ลูกได้รับอะไร เพราะลูกมีความสุขมาก ให้ใบหน้าของแต่ละคนให้คำแนะนำของพ่อ เช่นเดียวกับที่รูปภาพให้คำแนะนำ ในทำนองเดียวกันให้ใบหน้าของลูกให้คำแนะนำของพ่อด้วยเช่นกันว่าลูกได้พบพ่อแล้ว อัจชะ

ทุกสิ่งโอเคไหม? ผู้ที่มาจากต่างประเทศก็มาถึงที่นี่แล้วเช่นกัน ลูกชอบที่นี่ใช่ไหม? (ถึงโมฮินีเบนแห่งนิวยอร์ก) อย่างน้อยลูกก็รอดปลอดภัยจากการต้องได้ยินเรื่องเกี่ยวกับความปั่นป่วน เป็นเรื่องดีที่ลูกทุกคนมารวมกัน ลูกทำได้ดีมากที่มาที่นี่ด้วยกัน อัจชะ ดับเบิลฟอเรเนอร์: ลูกชอบซึ่งเป็นสองเท่าใช่ไหม? ลูกชอบซึ่งเป็นสองเท่าของการเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเองและเป็นผู้มีสิทธิในโลก ลูกชอบซึ่งเป็นสองเท่าใช่ไหม? แม้แต่บัปตาดาก็ชอบสิ่งนี้ ถ้าไม่มีดับเบิลฟอเรเนอร์คนใดอยู่ในกลุ่ม มันก็รู้สึกดีเลย บาบาเป็นพ่อของโลก ดังนั้นผู้คนจากโลกนี้ก็ควรอยู่ที่นี่ด้วย จำเป็นต้องมีทุกคน ยังคงไม่มีความงดงามใดๆหากไม่มีผู้เป็นแม่อยู่ที่นี้ แม้กระทั่งไม่มีพันดาวาสใดๆความงดงามก็ลดลง ดูซิ ถ้าศูนย์ไม่มีพันดาวาสเลย มีแต่ผู้เป็นแม่เท่านั้น ลูกจะชอบไหม? เช่นกัน ถ้ามีแต่พันดาวาสและไม่มีซัคดี ศูนย์ก็จะไม่มีความงามนั้นเช่นกัน ทั้งสองเป็นสิ่งที่จำเป็น ลูกๆก็จำเป็นเช่นกัน ลูกๆพูดว่า: “ทำไมไม่เอ่ยชื่อของเรา” มีความงดงามของลูกๆด้วย อัจชะ

ขณะนี้ ในหนึ่งวินาที จงกลายเป็นดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนที่ซึมซับอยู่ในความรักและการจดจำระลึกถึงพ่อผู้ไม่มีตัวตน (باباทำการฝึกดริล)

ถึงผู้ที่มีอำนาจในการปกครองตนเองในทุกหนแห่ง ถึงดวงวิญญาณที่ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนซึ่งยังคงนั่งอยู่บนที่นั่งของผู้สังเกตการณ์ที่ละวางอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่มีเมตตาซึ่งตระหนักรู้อยู่เสมอถึงการเป็นผู้ประทานที่ให้ความรู้ พลัง และคุณธรรมแก่ทุกคน ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งแสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของพ่อโดยผ่านใบหน้าที่ของพวกเขายูอยู่เสมอ ถึงลูกๆที่เป็นดอกกุหลาบทางจิตและอยู่อย่างมีความสุขและมีโชคอยู่เสมอ รัก ระลึกถึง และนมัสสเทจจากบัปตาดา

บัปตาดาพูดกับดาดี: (พร้อมกับงานรับใช้ ยังมีโปรแกรมโยคะ 108 ชั่วโมงที่เกิดขึ้นในทุกหนแห่ง) เปลวไฟแห่งการทำลายล้างจะรุนแรงขึ้นผ่านไฟจากภูเขาไฟนี้ โปรแกรมต่างๆกำลังถูกจัดทำขึ้นและจากนั้นพวกเขาก็เริ่มคิดเกี่ยวกับมัน ด้วยโยคะบาปและการระงับการกระทำที่เป็นบาปจะเผาไหม้ และด้วยการทำงานรับใช้ปัญหามากมายของลูกจะสะสม ดังนั้นลูกกำลัง

สะสมบุญชื่อบุญของคุณ อย่างไรก็ตาม ด้วยไฟของโยคะเท่านั้นไม่ใช่ด้วยโยคะธรรมดาที่จะเผาไหม้ของชั้นสการ์ในอดีตได้ ในขณะที่คุณมีโยคะแต่ไม่ใช่ไฟจากภูเขาไฟซึ่งบาปจะถูกเผาไหม้ ด้วยเหตุนี้จึงถูกทำลายไปในช่วงระยะเวลาสั้นๆ แต่แล้วสิ่งนั้นก็ปรากฏขึ้นมาอีกครั้ง นอกจากนี้ มองดูที่ราวันลี เขาถูกฆ่าและถูกเผา และกระดูกของเขาก็ถูกโยนลงไปในน้ำ ทุกสิ่งจะต้องถูกเผาจนหมดสิ้น ชั้นสการ์ของอดีต ชั้นสการ์ที่อ่อนแอทั้งหมดควรถูกเผาจนหมดสิ้น พวกมันยังไม่ถูกเผา พวกมันถูกฆ่า แต่ยังไม่ถูกเผา ดังนั้น หลังจากที่ตายแล้ว พวกมันก็กลับมามีชีวิตอีก โลกจะเปลี่ยนแปลงด้วยการเปลี่ยนแปลงของชั้นสการ์ เวลานี้เกมของชั้นสการ์กำลังเกิดขึ้น ชั้นสการ์ปรากฏขึ้นในระหว่างนั้นเป็นระยะๆ ชื่อและร่องรอยทั้งหมดจะต้องถูกทำลาย การเปลี่ยนแปลงของชั้นสการ์เป็นเรื่องที่ต้องเน้นย้ำเป็นพิเศษ เนื่องจากชั้นสการ์ไม่ได้ถูกเปลี่ยนแปลง จึงมีความคิดที่ไร้ประโยชน์ด้วย เวลาเสียไปโดยเปล่าประโยชน์และเกิดการสูญเสียโดยเปล่าประโยชน์ สิ่งนี้จะต้องเกิดขึ้น (มีคนกล่าวว่า เวลาทำให้ลูกทำสิ่งนี้ และมันจะเกิดขึ้นด้วยความพยายามของคุณเอง) ทั้งสองสิ่งนี้ร่วมกันจะทำให้มันเกิดขึ้น เวลาและความพยายามของคุณเองจะทำให้มันเกิดขึ้น มหาสาร (การร่ายรำที่ยิ่งใหญ่) ของความสอดคล้องกลมกลืนของชั้นสการ์ได้รับการจดจำ อนุสรณ์ของมหาสารคืออนุสรณ์ของการร่ายรำที่ยิ่งใหญ่ของความสอดคล้องกลมกลืนของชั้นสการ์ ตอนนี้มีเพียงราสเท่านั้นที่เกิดขึ้น แต่มหาสารยังไม่เกิดขึ้น (ทำไมมหาสารจึงไม่เกิดขึ้น?) มันไม่ได้มีการเน้นย้ำ ไม่มีความมุ่งมั่น มีความไม่ระมัดระวังมากมายหลายประเภท อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีและคาร์มาโยคีที่สม่ำเสมอ และด้วยเหตุนี้จึงทำให้ทุกความคิด คำพูด และการกระทำของคุณสูงส่ง

ทุกการกระทำของดวงวิญญาณคาร์มาโยคีคือโยกยุกต์และยุกตียุกต์ หากการกระทำใดของคุณไม่ใช่ยุกตียุกต์แล้ว ลูกก็สามารถเข้าใจได้ว่าลูกไม่ใช่โยกยุกต์ หากการกระทำของคุณธรรมดาหรือไร้ประโยชน์ ลูกก็ไม่สามารถกล่าวได้ว่าเป็นโยคีที่สม่ำเสมอ คาร์มาโยคีคือผู้ที่ทุกความคิดและทุกคำพูดสูงส่งอยู่เสมอในทุกวินาที สิ่งซึ่งบอกของการกระทำที่สูงส่งคือ ลูกเองจะพอใจและผู้อื่นก็จะพอใจเช่นกัน ดวงวิญญาณเช่นนี้เท่านั้นที่สามารถเป็นโยคีที่สม่ำเสมอได้

คติพจน์: ดวงวิญญาณที่เป็นที่รักของตัวเอง เป็นที่รักของผู้คน และเป็นที่รักของพระเจ้า กล่าวได้ว่าเป็นภาพลักษณ์ที่ได้รับพร

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคนก่อนที่การทำลายล้างเกิดขึ้น ซึมซับความรู้นี้และแล้วอธิบายความรู้แก่ผู้อื่น เพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้
- คำถาม:** การกำหนดใจที่พ่อให้แก่นักเรียนราชโยคี?
- คำตอบ:** ลูกได้รับการกำหนดว่าหลังจากที่เป็นของพ่อผู้เดียว ลูกต้องไม่ปล่อยให้หัวใจของลูกผูกพันอยู่กับใครอื่นหลังจากที่ทำสัญญาที่จะคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกต้องไม่กลับมาไม่บริสุทธิ์เลย จงกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์, มากจนกระทั่งลูกนั้นจะอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและครูได้อย่างอัตโนมัติ มีความรักต่อพ่อผู้เดียวเท่านั้นและจดจำท่านผู้เดียวเท่านั้น และลูกจะได้รับพลังอย่างใหญ่หลวง

โอมชานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี่และอธิบาย ท่านสามารถที่จะอธิบายเพียงเมื่อท่านใช้ร่างนี้เท่านั้น ท่านต้องอธิบายด้วยตัวท่านเอง และแล้วสิ่งที่ท่านอธิบายด้วยตัวท่านเองก็ถูกตีพิมพ์และส่งไปถึงทุกคน ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะรับฟังบาปด้วยตนเอง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังพูดกับลูกๆ ดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่รับฟัง เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่งผ่านร่างของเขา ดังนั้นก่อนอื่นใดลูกต้องคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณอย่างแน่นอน ได้รับการจดจำว่าดวงวิญญาณนั้นได้อยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลายาวนาน ใครคือกลุ่มแรกที่ได้อยู่อย่างแยกห่างจากพ่อและลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา? เมื่อถามลูกว่า “ลูกนั้นได้อยู่อย่างแยกห่างจากพ่อมาเป็นเวลานานเพียงไร?” ลูกก็ตอบว่า “5000 ปี” นี่คือบัญญัติที่สมบูรณ์ ลูกๆ รู้ว่าลูกได้ลงมาตามลำดับกันไปอย่างไร พ่อผู้ที่เคยอยู่เบื้องบนในเวลานี้ได้ลงมาเพื่อที่จะชำระแบตเตอร์ของทุกคน เวลานั้นลูกต้องจดจำพ่อ เวลานั้นพ่ออยู่เบื้องหน้าลูกด้วยตัวเอง ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาก็ไม่รู้ถึงอาชีพของพ่อ พวกเขาไม่รู้ถึงชื่อ รูป สถานที่หรือเวลาของท่าน ลูกรู้จักชื่อ รูป สถานที่และเวลา ลูกรู้ว่าพ่ออธิบายความลับทั้งหมดแก่ลูกผ่านพาหนะนี้ ท่านได้อธิบายความลับของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแล้ว ท่านละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง พ่อคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ที่ท่านมาที่นี่อย่างแน่นอน เป็นงานของท่านที่จะก่อตั้งโลกใหม่ ไม่ใช่ที่ว่าท่านก่อตั้งโลกขณะที่กำลังนั่งอยู่เบื้องบนนั้น ลูกๆ รู้ว่าบาปนั้นกำลังอธิบายแก่ลูกด้วยตัวเองโดยตรงผ่านร่างนี้ นี่ก็เป็นความรักของพ่อด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นรู้ถึงประวัติชีวิตของท่าน ก็ตะคอกคำภีร์ของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าหลังจากความรู้ในการทำลายล้างก็จะเกิดขึ้น การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน การทำลายล้างไม่ได้เกิดขึ้นเมื่อผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นๆ ได้มา ในเวลานี้คือเวลาของการทำลายล้าง และเหตุนี้เองความรู้ที่ได้มีการให้แก่ลูกในเวลานี้ก็จะจบสิ้นในเวลาต่อมา ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดได้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ในเวลานี้ ลูกได้มาเพื่อรู้จักผู้สร้างและสิ่งสร้าง ทั้งสองนั้นคงอยู่ตลอดไปและได้คงอยู่เสมอ บทบาทของพ่อคือการมาในยุคบรรจบพบกัน ความเลื่อมใสศรัทธาคงอยู่มาจนถึงครึ่งหนึ่งของวงจรแต่ความรู้นั้นไม่ได้คงอยู่ ลูกได้รับมรดกของความรู้นี้เป็นเวลาครึ่งวงจร ลูกได้รับความรู้เพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคบรรจบพบกัน เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกสามารถที่จะมีชั้นเรียนเช่นนี้ได้ ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้อย่างชัดเจนและแล้วจึงอธิบายให้แก่ผู้อื่น สถานภาพที่ลูกได้รับขึ้นอยู่กับว่าลูกได้ทำงานรับใช้มากเพียงไร ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อจะไปสู่โลกใหม่ สถานภาพของลูกจะขึ้นอยู่กับว่าลูกนั้นได้เข้าถึงและอธิบายแก่ผู้อื่นมากเพียงไร ก่อนการทำลายล้างเกิดขึ้นลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน และคำแนะนำของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกจดจำพ่อเพื่อที่บาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะสามารถถูกตัดทิ้งไปได้ ลูกต้องจดจำพ่อตราบเท่าที่ท่านเฝ้าแต่สอนลูกอย่างแน่นอน จะมีโยคะกับผู้ที่สอน เมื่อครูสอนลูก ลูกก็จะมีโยคะกับเขา ลูกจะศึกษาเล่าเรียนโดยที่ไม่มีโยคะกับครูได้อย่างไร? โยคะหมายถึงการจดจำผู้ที่กำลังสอนลูก ผู้เดียวนั้นคือพ่อ ครูและสัตกูรู ลูกต้องจดจำท่านอย่างถูกต้องแม่นยำในทั้งสามรูป ลูกได้พบกับสัตกูรูนี้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น เมื่อลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ผ่านความรู้นี้ ระบบของการมีกูรูมากมายนั้นจบสิ้นลง ระบบของการมีพ่อและครูดำเนินต่อไป ในขณะที่ระบบของการมีกูรูนั้นได้จบสิ้นไป เพราะลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกไปสู่ดินแดนที่อยู่เหนือเสียงในทางปฏิบัติและแล้วก็ลงมาที่นี่ในเวลาของลูกเองเพื่อเล่นบทบาทของลูก ลูกได้รับทั้งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ลูกได้รับการหลุดพ้นอย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน ลูกจะไปบ้านและคงอยู่ที่นั่นเป็นเวลาสั้นๆ ที่นี้ลูกต้องเล่นบทบาทของลูกผ่านร่างกาย นักแสดงทั้งหมดจะลงมาในตอนจบ เมื่อการละเล่นจบสิ้นลงนักแสดงทั้งหมดก็จะขึ้นมาบนเวที แม้กระทั่งในเวลานี้นักแสดงทั้งหมดนั้นได้รวมตัวกันอยู่บนเวที มีความปั่นป่วนอย่างมากมาย ไม่ได้มีความปั่นป่วนใดๆ ในยุคทอง ในเวลานี้มีความไม่สงบอย่างมาก เช่นที่พ่อมีความรู้ของวงจรโลก ดังนั้นลูกๆ ก็มีความรู้ด้วยเช่นกัน

เมล็ด(the Seed)มีความรู้ที่ต้นไม้มองเราเติบโตอย่างไร และแล้วถูกทำลายอย่างไร เวลาที่ลูกกำลังนั่งที่นั่นเพื่อที่จะเพาะ
ต้นอ่อนของโลกใหม่ นั่นคือ เพาะต้นอ่อนของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ลูกรู้ว่าลักษมีและนารายณ์ได้ประกาศ
สิทธิ์ในอาณาจักรของพวกเขาอย่างไร เวลาที่ลูกเข้าใจว่าลูกจะไปและกลายเป็นเจ้าชายในโลกใหม่ ผู้อาศัยทั้งหมดของ
โลกนั้นก็จะเรียกตนเองว่าผู้เป็นนาย แม้แต่ในเวลานี้ทุกคนก็พูดว่าบาร์ดคือประเทศของตน ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกอยู่ใน
ยุคบรรจบพบกัน และลูกจะไปสู่วัดของชีวา เวลาที่ลูกกำลังจะจากไปแล้ว ลูกก็จะไปและกลายเป็นนายของวัดของชีวา นี่
คือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ราชา ราชินีและปวงประชาทั้งหมดนั้นได้กลายเป็นนายของวัดของชีวา อย่างไรก็ตาม
มีระดับที่ต่างกันของสถานภาพในอาณาจักร ไม่ได้มีที่ปรึกษาใดๆ ที่นั่น มีความต้องการที่ปรึกษาเพียงเมื่อผู้คนได้กลับมา
ไม่บริสุทธิ์เท่านั้น ลูกจะไม่เคยได้ยินว่ามีที่ปรึกษาของลักษมีและนารายณ์ หรือรามและสีดาเพราะพวกเขาเองมีสติปัญญา
ที่สโตประธานและบริสุทธิ์ เป็นเพียงเมื่อผู้คนได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ที่ราชาราชินีนั้นจะมีที่ปรึกษาเพื่อให้คำปรึกษาแก่พวกเขา
เพียงแต่มองดูว่า ในเวลานี้มีที่ปรึกษาจำนวนนับไม่ถ้วน ลูกๆ เข้าใจว่าการละเล่นนี้น่าสนุกสนานอย่างยิ่ง โดยปกติแล้ว
การละเล่นต้องนำสนุกสนานอยู่แล้ว มีความสุขพร้อมกันกับความทุกข์ มีเพียงลูกเท่านั้นที่รู้ถึงการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้
ไม่มีเรื่องของการร้องไห้และคร่ำครวญ ฯลฯ ในสิ่งนี้ มีคำกล่าวว่า จงคิดว่าอะไรก็ตามที่ผ่านไปแล้วเป็นอดีต ไม่ว่าสิ่งใดที่
เกิดขึ้นนั้นลูกกำหนดไว้แล้ว การละเล่นนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกและลูกทั้งหมดคือนักแสดงในการละเล่นนี้ บทบาท
ของ 84 ชาติเกิดของเรานั้นถูกต้องและไม่สูญสลาย ไม่ว่าบทบาทใดก็ตามที่ลูกได้แสดงในแต่ละชาติเกิด ลูกจะแสดง
บทบาทนั้นอีกครั้ง เคยมีการบอกลูกเมื่อ 5000 ปีก่อนวันนี้ด้วยให้คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ คำพูดเหล่านี้ได้มีการอ้างอิง
ไว้ในกิตะด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจแล้วว่าเมื่อศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนั้นได้รับการก่อตั้งขึ้น พ่อพูดว่า จงละทิ้ง
ศาสนาทางร่างทั้งหมดของลูกและคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อได้อธิบายความหมายของคำว่า “มาน
มานะบาฟ” อย่างชัดเจนมาก นี่คือนิยามที่ท่านใช้ เพียงแต่มองดูว่ามีภาษามากมายเพียงไรในเวลานี้ มีความปั่นป่วนอย่าง
มากมายเนื่องจากภาษาที่แตกต่างกัน ไม่มีสิ่งใดสามารถดำเนินไปได้โดยที่ไม่ใช้ภาษา ผู้คนเรียนรู้ภาษาอื่น ๆ อย่างมาก
แล้วก็ทำให้พวกเขารู้ภาษาแม่ของตน ผู้ที่เรียนรู้หลายต่อหลายภาษาก็ได้รับรางวัล มีภาษาอยู่มากเท่ากับที่มีศาสนา ลูก
รู้ว่าที่นั่นลูกจะมีอาณาจักรของตัวเอง และจะมีเพียงภาษาเดียวเท่านั้น ที่นั่นทุก 100 ไมล์ ก็จะมีภาษาที่ต่างกัน ที่นั่นมีภาษา
เดียวเท่านั้น พ่อหนึ่งทีและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก ดังนั้นเฝ้าแต่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ชีพบาบาอธิบายผ่านบ
ราห์มา ท่านต้องการพาหนะอย่างแน่นอน ชีพบาบาคือพ่อของเรา บาบาสอนลูก บาบาสอนลูก บาบาสอนลูก บาบาสอนลูก บาบาสอนลูก
ผ่านผู้นี้ ลูกนั้นจะไม่วันสวมกอดครุของลูก พ่อได้มาเพื่อที่จะสอนลูก ท่านสอนราชาโยคะแก่ลูกและดังนั้นท่านคือครู
และลูกก็เป็นนักเรียน นักเรียนนั้นจะเคยสวมกอดครุของพวกเขาไหม? หลังจากที่ เป็นของพ่อ ลูกต้องไม่ปล่อยให้หัวใจ
ของลูกนั้นผูกพันกับใครอื่น พ่อพูดว่า พ่อได้มาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกคือผู้มีร่างกายในขณะที่พ่อนั้นปราศจากร่างผู้
ที่อาศัยอยู่เบื้องบน ลูกพูดว่า: บาบาสอนได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์เกิด! สิ่งนี้หมายความว่าลูกอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ดังนั้น
ลูกจะสามารถสวมกอดพ่อได้อย่างไร? ลูกได้ทำสัญญาและแล้วก็ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์อีก ในเวลาสุดท้ายเมื่อลูกได้กลับมา
บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์, ลูกก็จะเฝ้าแต่อยู่ในการจดจำระลึกถึงครูและกูรู ในเวลานี้ผู้คนมากมายอย่างยิ่งก็ได้พลาดพลั้ง
เนื่องจากการกลับมาสกปรก พวกเขาจะได้รับรางวัล 100 เทา ลูกได้พบกับผู้นี้ในฐานะที่เป็นสื่อกลางแล้ว ลูกต้อง
จดจำผู้เดียวเท่านั้น บาบาสอน(บราห์มา)พูดว่า ฉันเป็นลูกที่พิเศษของท่าน แต่ฉันไม่สามารถสวมกอดท่านได้! อย่างน้อยที่สุดลูก
สามารถที่จะพบกับท่านผ่านร่างนี้ แต่พ่อจะสามารถสวมกอดท่านได้อย่างไร? พ่อพูดว่า ลูกๆ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นและรัก
ท่านเท่านั้น ลูกได้รับพลังด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ พ่อคือผู้ทรงอำนาจ เป็นไปจากพ่อที่ลูกได้รับพลังอย่างมาก ลูกได้
กลายเป็นผู้ที่พลังอย่างมากที่ไม่มีใครสามารถได้รับชัยชนะเหนืออาณาจักรของลูกได้ อาณาจักรของราวันจะจบสิ้น
ดังนั้นก็จะไม่มีใครที่นั่นหลงเหลืออยู่ที่จะเป็นเหตุของความทุกข์ นั้นลูกเรียกว่าดินแดนแห่งความสุข ราวันนั้นคือผู้ที่เป็น
เหตุของความทุกข์สำหรับทุกคนในทั้งโลก แม้แต่สัตว์นั้นก็มิประสบการณของความทุกข์ ที่นั่นสัตว์นั้นก็อยู่ด้วยกันด้วย
ความรักอย่างมาก ที่นั่นไม่มีความรัก ลูกๆ เข้าใจว่าละครนี้เฝ้าแต่หมุนไปอย่างไร เพียงพ่อเท่านั้นอธิบายความลับของตน
เริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละคร บางคนศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมาก ในขณะที่ผู้อื่นศึกษาเล่าเรียนน้อยกว่า ทุกคนนั้น
ศึกษาเล่าเรียน ทุกคนในทั้งโลกจะศึกษาเล่าเรียน นั่นคือ พวกเขาจะจดจำพ่อ การจดจำพ่อคือการศึกษาล่าเรียนด้วยเช่น
กัน พวกเขาจดจำพ่อนั้นในฐานะผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ผู้เดียวผู้ให้ความสุขแก่
ทุกคน พวกเขาเรียกหา: มาและทำให้เราบริสุทธิ์เกิด! ดังนั้นพวกเขาต้องไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน ท่านมาเพียงเพื่อที่จะ
ทำให้ผู้ที่มิเกลปราศจากกิเลสเท่านั้น ลูกเรียกหา: โอ อัลล่าห์ มาและชำระเราให้บริสุทธิ์ นี่คือการกิจของท่าน เหตุนี้เองลูก
เรียกหาท่าน ภาษาของลูกนั้นก็ควรจะถูกต้องด้วย บ้างก็พูดคำว่า “อัลล่าห์” และบ้างก็พูดว่า “พระเจ้า” และบางคนก็แม้แต่
พูดว่า “พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ” สติปัญญาของผู้ที่มาในตอนสุดท้ายนั้นก็ยังคงดี พวกเขาไม่ได้มีประสบการณ์ของความทุกข์
มากนัก เวลาที่ลูกกำลังนั่งที่นั่นเป็นการส่วนตัว ลูกกำลังทำอะไร? ลูกกำลังมองดูบาบาในหน้าผากของผู้นี้และแล้วบาบาก็

มองดูในหน้าผากของคุณ พ่อจะสามารถมองเห็นผู้ที่พ่อเข้ามาในเขาหรือไม่? เขากำลังนั่งอยู่ถัดไปจากพ่อ สิ่งนี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างมาก พ่อกำลังนั่งติดกันกับคุณ ผู้นี้ก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าเขากำลังนั่งติดกันกับพ่อ ลูกพูดว่าลูกกำลังมองดูทั้งสองที่อยู่เบื้องหน้าลูก ลูกเห็นทั้งสองดวงวิญญาณ: บัพและดาดา เวลานี้ลูกมีความรู้ว่าใครที่ถูกเรียกว่าบัพดาดา ลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังนั่งเบื้องหน้าบัพดาดา ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาที่นั่งและรับฟังอย่างหลับตา ลูกไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนในวิธีนั้นได้ ลูกต้องมองดูที่ครู ผู้เดียวนั้นคือพ่อพร้อมกันกับเป็นครู และดังนั้นลูกต้องมองดูท่าน หากลูกนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านและหลับตาของลูกและเฝ้าแต่สัปหงก ลูกไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนในวิธีนั้นได้ นักเรียนต้องเฝ้ามองดูที่ครูอย่างแนบแน่น ไม่เช่นนั้นแล้ว ครูก็จะพูดว่า “เธอเฝ้าแต่สัปหงก เธอเต็มของมึนเมาหรือ?” อยู่ในสติปัญญาของคุณว่าบาบานั้นอยู่ในร่างนี้: ฉัน กำลังมองดูที่บาบา พ่ออธิบายว่านี่ไม่ใช่ชั้นเรียนธรรมดาที่ลูกนั้นจะนั่งหลับตาของคุณ จะมีใครนั่งหลับตาอยู่ในโรงเรียนไหม? สัทสังอื่น ๆ นั้นก็ไม่ถูกเรียกว่าโรงเรียน ถึงแม้ว่าพวกเขาจะนั่งและถ่ายทอดกิตะ สัทสังเหล่านั้นไม่ถูกเรียกว่าโรงเรียน พวกเขาไม่ได้เป็นพ่อที่ลูกจำเป็นต้องมองดู มีผู้เลื่อมใสศรัทธาของชีวาบางคนเฝ้าแต่จดจำชีวาขณะที่กำลังรับฟังเรื่องราวทางศาสนาด้วยหูของเขา ผู้ที่กราบไหว้บูชาชีวาก็ต้องจดจำชีวาเท่านั้น ไม่มีคำถามและคำตอบในสัทสังอื่นๆ ในขณะที่มี ที่นี้ลูกสามารถหารายได้อย่างมาก คือผู้ที่ไม่เคยหวนนอนขณะที่กำลังหารายได้ ลูกกลับมามีความสุขเมื่อลูกได้รับทรัพย์สินสมบัติ การหวนนอนคือสิ่งขบถของความทุกข์ เป็นเพียงเมื่อใครบางคนนั้นเจ็บป่วยหรือได้อยู่อย่างล้มละลายที่เขาเฝ้าแต่หา ลูกนั้นจะไม่มีวันหาหากลูกเฝ้าแต่หารายได้ บาบาเคยเป็นนักธุรกิจ เมื่อเรือเดินสมุทรมาถึงในตอนดึก เขาควรต้องอยู่อย่างตื่นอยู่ สุภาพสตรีบางคน(เจ้าหญิงแขก)ก็จะมาซื้อของที่ร้านในเวลากลางวัน และดังนั้นร้านต้องคงเปิดอยู่เพียงเพื่อสตรี บาบาพูดว่า: จัดนิทรรศการในวันเฉพาะสตรีเท่านั้น และผู้คนมากมายก็จะมา แม้แต่ผู้ที่สวมผ้าคลุมหน้าก็จะมา ลูกสะใภ้ที่นั้นก็ยังคงอยู่เบื้องหลังผ้าคลุมหน้า พวกเขาเหล่านั้นจะอยู่หลังผ้าคลุมหน้าแม้ว่าเมื่อพวกเขาอยู่ในรถของพวกเขา ที่นี้เป็นเรื่องของดวงวิญญาณ เมื่อลูกได้รับความรู้นี้ ผ้าคลุมหน้าของลูกก็ถูกเอาออกไป ในยุคทองไม่มีผ้าคลุมหน้าอะไรเลย ที่นี้ลูกได้รับความรู้สำหรับหนทางของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. การละเล่นนี้ถูกสร้างขึ้นเพื่อความเพลิดเพลินอย่างมาก บทบาทของคุณสุขและความทุกข์นั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละครนี้ ดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของการร้องไห้หรือคร่ำครวญ สติปัญญาของคุณควรจะจดจำว่าไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นนั้นถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกไม่ควรจะคิดถึงสิ่งที่ได้ผ่านไปแล้ว

2. นี่ไม่ใช่ชั้นเรียนธรรมดา ลูกไม่ควรนั่งที่นี้พร้อมกับปิดตาของคุณ แต่ควรที่เฝ้าแต่มองดูที่ครูที่อยู่เบื้องหน้าลูก ลูกต้องไม่หวนนอน การหวนนอนคือสิ่งขบถของความทุกข์

พร: พร: ขอให้ลูกประกาศสิทธิ์ในสามประกาศนียบัตรของคุณพอใจและสร้างผลกระทบด้วยชีวิตโยคีของคุณ เป็นเช่นโยคีที่ง่ายดาย

ความพอใจเป็นเป้าหมายพิเศษในชีวิตโยคีของคุณ ผู้ที่อยู่อย่างพอใจอย่างสม่ำเสมอและทำให้ผู้อื่นพอใจนั้นสร้างผลกระทบแก่ผู้อื่นด้วยชีวิตโยคีของพวกเขาโดยอัตโนมัติ เช่นที่เครื่องมือของวิทยาศาสตร์สร้างผลกระทบให้กับบรรยากาศ ดังนั้น ด้วยชีวิตโยคีที่ง่ายดายก็สร้างผลกระทบด้วย สามประกาศนียบัตรของคุณชีวิตโยคีคือพอใจกับตนเอง พอใจกับพ่อและพอใจกับครอบครัวทางโลกและครอบครัวทางจิตของคุณ

คติพจน์: ผู้ที่มีหลักของอำนาจการปกครองตนเอง มีมโนกรรมของการให้ประโยชน์โลก และนั่งบนบัลลังก์ของสภาพของพวกเขาคือราชาโยคี

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน แผ่นเสียงเพลงของคุณเป็นเช่นสมุนไพรมะพร้าวที่ให้ความรู้สึกรื่นเริง (เศร้า) ของลูกทั้งหมดก็จะจบสิ้น
- คำถาม:** เหตุใดสภาพของคุณจึงกลับมาเสียไป? ด้วยวิธีใดที่คุณควรใช้ในการรักษาสุขภาพของคุณให้ดีขึ้น?
- คำตอบ:** 1) แทนที่จะรำไรในความทุกข์ คุณกลับเสียเวลาของคุณไปในการซบเซาในจินตนาการและเหตุนี้เองสภาพของคุณจึงเสียไป
- 2) เมื่อคุณทำให้ผู้อื่นไม่มีความสุข สภาพของคุณก็ถูกกระทบไปด้วย สภาพของคุณก็จะดีขึ้นเมื่อคุณอยู่อย่างอ่อนหวานและใส่ใจอย่างเต็มที่ในการจดจ่อกับสิ่งเล็กๆ ก่อนเข้านอนตอนกลางคืน นั่งอยู่ในการจดจ่อกับสิ่งเล็กๆ ถึงอย่างน้อยครึ่งชั่วโมงและเมื่อคุณตื่นขึ้นในตอนเช้า นั่งอยู่ในการจดจ่อกับสิ่งเล็กๆ อีกครั้ง สิ่งนี้จะรักษาสุขภาพของคุณให้ดีขึ้น
- เพลง:** ใครได้มาที่ประตูของจิตใจของฉันในเวลาเช้าตรู่แห่งน้ำทิพย์?

โอมซานติ บาบามีการบันทึกเสียงเพลงนี้ไว้สำหรับลูกๆ ไม่มีใครนอกจากลูกที่สามารถเข้าใจความหมายของเพลงนี้ บาบอบอกลูกหลายครั้งว่าคุณควรเก็บแผ่นเสียงที่ดีไว้ที่บ้าน และแล้วเมื่อใดที่ลูกห่อเหี่ยวลูกก็สามารถเล่นแผ่นเสียงเหล่านี้และความหมายของเพลงเหล่านี้จะเข้าสู่สติปัญญาของคุณทันทีและลูกจะไม่อยู่อย่างห่อเหี่ยว แผ่นเสียงเหล่านี้เป็นเหมือนสมุนไพรมะพร้าวที่ให้ความรู้ บาบาให้คำแนะนำและลูกควรนำคำแนะนำเหล่านั้นไปสู่การปฏิบัติ ใครพูดในเพลง: ใครเข้ามาสู่จิตใจของฉัน ของท่าน และของของทุกคน? ใครมา? ผู้เดียวผู้ที่มาในเวลาและแสดงการรำไรของความทุกข์ ได้พูดไว้ว่า โกวี่เคยทำให้ศรีภรรยาเศร้า แต่ไม่ได้เป็นอย่างนั้น เวลานั้นบาบาพูดว่า: โอ ลูกๆ ซาลิเกรม! ท่านพูดเช่นนั้นกับทุกคน โรงเรียนหมายถึงสถานที่ให้การศึกษาซึ่งมีการศึกษาเกิดขึ้น ที่นี่ก็เป็นโรงเรียนเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าลูกเก็บใครไว้ในหัวใจของคุณ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของมนุษย์คนอื่น นี่เป็นเวลาเดียวเท่านั้นที่ลูกๆ จดจำท่าน ไม่มีใครอื่นจดจำท่าน พ่อพูดว่า: จดจำฉันทุกวันและลูกจะสามารถซึมซับความรู้ได้อย่างดี ลูกไม่ได้จดจำพ่อตามการขึ้นที่พ่อให้ลูกไว้ มายาไม่ยอมให้ลูกจดจำพ่อ ลูกทำตามการแนะนำของพ่ออย่างมาก ในขณะที่ลูกทำตามการกำหนดของมายาอย่างมาก พ่อได้บอกลูกหลายครั้งว่าก่อนที่ลูกจะเข้านอนตอนกลางคืนลูกควรนั่งอยู่ในการจดจ่อกับสิ่งเล็กๆ บาบาเป็นเวลาครึ่งชั่วโมง ถ้าลูกเป็นคู่แข่งงาน ลูกสามารถนั่งด้วยกันหรือแยกกันแต่เพียงรักษาพ่อผู้เดียวไว้ในสติปัญญาของคุณ อย่างไรก็ตาม ยากมากที่ลูกจะจดจำท่าน มายาทำให้ลูกลืม ลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพได้อย่างไรหากลูกไม่ทำตามคำสั่งของบาบา? ลูกต้องจดจำบาบาอย่างมาก ชีพบาบา ท่านคือพ่อของทุกคนดวงวิญญาณ ทุกคนได้รับมรดกจากท่าน แม้ผู้ที่ไม่ทำความพยายามใดๆ เลยก็จะได้รับมรดก ทุกคนจะกลายเป็นนายของบราห์มันด์ ตามละครถึงแม้เขาจะไม่ทำอะไรเลย ดวงวิญญาณทั้งหมดก็จะกลับไปสู่ดินแดนนิพพาน อย่างไรก็ตามแม้ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาค้างคาวงจรก็ไม่สามารถกลับบ้านได้ จนกว่าพ่อมาเป็นผู้นำทาง ไม่มีใครเคยเห็นหนทางกลับบ้าน ถ้ามีบางคนเคยเห็น คนอื่นๆ ก็จะตามเขาไปเหมือนฝูงแกะ ไม่มีใครรู้ว่าโลกที่ไม่มีตัวตนคืออะไร ลูกรู้ว่าสิ่งนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ซึ่งจะต้องเล่นซ้ำอีกครั้ง ลูกต้องเป็นคาร์มาโยคีและเฝ้าแต่ทำธุรกิจของคุณต่อไปในระหว่างวัน ลูกจะต้องทำอาหารและทำงานบ้านทั้งหมด ฯลฯ ของลูก แท้จริงแล้วเป็นเรื่องผิดที่จะพูดถึง “การละทิ้งการกระทำ” ไม่มีใครสามารถมีชีวิตอยู่ได้โดยปราศจากการกระทำ สมญาว่า “ผู้ละทิ้งการกระทำ” ที่พวกเขาให้ตนเองนั้นเป็นสิ่งที่ผิด จงทำธุรกิจของคุณในระหว่างวัน แต่จงจดจำพ่อเป็นอย่างดีในตอนเช้าและตอนกลางคืนด้วยเช่นกัน ถ้าลูกจดจำผู้เดียวนี้ผู้ที่เวลานี้เป็นของลูก ลูกจะได้รับการช่วยเหลือ ไม่เช่นนั้นลูกจะไม่สามารถได้รับความช่วยเหลือ เมื่อผู้คนที่มั่งคั่งได้ยืมว่าเวลานี้พวกเขาจะต้องเป็นของพ่อ หัวใจของเขาก็หดหู่ ดังนั้นพวกเขาจึงจะไม่สามารถรับสถานภาพ เป็นการง่ายมากที่จะจดจำพ่อ ท่านเป็นพ่อ ครู และครูของเรา ท่านได้บอกเราถึงความลับทั้งหมดว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกซ้ำรอยอย่างไร ลูกจะต้องจดจำพ่อและดวงจักรของการสำนึกในตนเองด้วยเช่นกัน พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่พาทุกคนกลับบ้าน ลูกควรมีความคิดเช่นนั้น ก่อนลูกจะเข้านอนตอนกลางคืน ทบทวนความรู้ในสติปัญญาของคุณ และแล้วเมื่อลูกตื่นขึ้นในตอนเช้า ลูกจะจดจำความรู้เดียวกันนี้ได้ ในตอนเริ่มแรก เราเป็นบราห์มินและแล้วกลายเป็นเทพ นักรบ พ่อค้า และศูทร และแล้วบาบาจะมาและเราจะเปลี่ยนจากศูทรไปเป็นบราห์มิน บาบาเป็นตรีมูรติ ตรีกาลดาร์ชี และตรีเนตร บาบาเปิดลอคของสติปัญญาของเราด้วยเช่นกัน เราแต่ละคนได้รับตาที่สามของความรู้ ไม่มีใครอื่นที่จะสามารถเป็นเช่นพ่อ พ่อสร้างสิ่งสร้างและดังนั้นท่านคือแม่ของเราด้วยเช่นกัน ท่านทำให้จกัธอัมบา(แม่

ของชาวโลก) เป็นเครื่องมือในการดูแลทุกคน พ่อได้เข้ามาในร่างนี้ และในรูปของบราห์มาท่านเล่นกับลูกๆ ท่านก็พาเราไปเดินเล่นด้วยเช่นกัน เราจดจำบาบา ลูกรู้ว่าท่านมาและเข้ามาในพาหนะของผู้นี้ ลูกพูดว่าบัพดาเล่นกับเรา แม้ในขณะที่เล่นบาบาทำความเพียรพยายามในการอยู่ในการจดจำระลึกถึง บาบาสอบถามว่า: พ่อเล่นกับลูกผ่านร่างนี้ ท่านเป็นผู้ที่มีชีวิต ลูกควรมีความคิดเช่นนี้ ลูกต้องอุทิศตนเองให้กับพ่อนั้นด้วยเช่นกัน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยพูดว่าลูกจะอุทิศตนให้แก่ท่าน พ่อพูดว่า เวลานี้จึงทำให้พ่อเป็นทนายทนายของลูกในชาติเดี๋ยวนี้อะไรจะให้โชคแห่งอาณาจักรแก่ลูกเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ลูกควรทำตามคำแนะนำที่ผู้เดียวนี้ได้ให้ลูก ท่านให้คำแนะนำตามที่ท่านเห็น เมื่อลูกทำตามคำแนะนำของท่าน ความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของลูกจะจบลง อย่างไรก็ตามลูกบางคนกลัว บาบาสอบถามว่า: ลูกไม่ได้อุทิศตนให้พ่อ ดังนั้นพ่อจะให้มรดกแก่ลูกได้อย่างไร? พ่อจะไม่รับเงินของลูก บาบาสอบถามว่า: อ้อใช่ ถ้าลูกมีเงินจะใช้เงินสำหรับสิ่งพิมพ์ ลูกคือผู้ดูแลผลประโยชน์ บาบาสอบถามว่าลูกต่อไป ทุกอย่างที่ท่านมีนั้นเพื่อลูกๆ ท่านไม่ได้รับสิ่งใดจากลูกๆ ท่านอธิบายให้กับลูกด้วยวิธีที่ถูกต้องเพื่อที่ความผูกพันยึดมั่นของลูกสามารถจบสิ้น ความผูกพันยึดมั่นเป็นกิเลสที่แรงกล้ามาก บาบาสอบถามว่า ทำไมลูกถึงยังคงมีความผูกพันยึดมั่นกับพวกเขาเหมือนลิง? และแล้วจะมีวัดในทุกบ้านได้อย่างไร? พ่อปลดปล่อยลูกจากชีวิตที่เหมือนลิงและทำให้ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้ในวัด เหตุใดลูกมีความผูกพันยึดมั่นกับชยะนั้น? บาบาสอบถามว่าให้คำแนะนำแก่ลูกในการดูแลทุกสิ่ง ทั้งๆ ที่เป็นเช่นนั้น สิ่งนี้ก็ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาของลูก ลูกจะต้องใช้สติปัญญาของลูกที่จะเข้าใจทุกสิ่งเหล่านี้ บาบาก็แนะนำลูกว่าจะคุยกับบาบาในเวลาอดทนอย่างไรด้วยเช่นกัน บาบาสอบถามว่าท่านคือพ่อและครูที่ไม่มีขีดจำกัดของเรา ท่านเท่านั้นที่สามารถบอกเราถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดของโลก ไม่มีใครในโลกรู้เรื่องราว 84 ชาติเกิดของลักษมีและนารายณ์ จากกัณฑ์อัมบาที่ถูกเรียกว่าแม่ด้วย เธอคือใคร? เธอไม่สามารถอยู่ในยุคทอง จักรพรรดิและจักรพรรดินีคือลักษมีและนารายณ์ พวกเขาจะมีลูกของเขาที่จะนั่งบนบัลลังก์ เราจะสามารถกลายเป็นลูกของเขาได้อย่างไรผู้ที่ต่อมาสามารถนั่งบนบัลลังก์นั้นได้? เวลานี้เรารู้แล้วว่า จากกัณฑ์อัมบาคือบราห์มิน เธอคือสรีสวัสดิบุตรสาวของบราห์มา ผู้คนไม่รู้ความลับนี้ เป็นการดีมากที่จะรักษาวินัยของการจดจำระลึกถึงบาบาในตอนกลางคืน เมื่อลูกทำสิ่งนี้ให้เป็นวินัยของลูก พรหมแห่งความสุขก็จะอยู่สูง และลูกจะไม่มีประสบการณ์ของความยากลำบากใด ลูกพูดว่าลูกคือพี่น้องหญิงชาย ลูกๆ ของพ่อเดียว ในกรณีนี้การมีสายตาที่สกรปรกก็เป็นการทำคามผิดเหมือนการทำอาชญากรรม ประเภทของความซบเซาซึ่งคือสโต ริโซ และตโม ถ้าความซบเซาซึ่งของลูกเป็นตโมคุณ ลูกจะตาย จึงทำให้การจดจำระลึกถึงบาบาเป็นวินัยของลูกแม้แต่ในเวลาอันสั้นและแล้วจะไปและทำงานรับใช้ของบาบา ด้วยการทำสิ่งนี้ลูกจะไม่มีประสบการณ์ของความทุกข์ของมายา ความซบเซาซึ่งของลูกจะคงอยู่ตลอดวันและสภาพของลูกก็ถูกทำให้บริสุทธิ์มาก เส้นโยคะของลูกก็จะกลับมาชัดเจนด้วย แผ่นเสียงเช่นนั้นดีมาก เมื่อลูกฟังแผ่นเสียงเช่นนั้นต่อไปลูกจะเริ่มรำรำและลูกจะกลับมาสดชื่น มีแผ่นเสียง 4-5 อันที่ดีมาก เมื่อคนจนไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้นี้ พวกเขาจะได้รับปราสาทราชวัง ลูกสามารถได้รับทุกอย่างจากคลังสมบัติที่มีค่าของชีพบบาบา ด้วยเหตุใดบาบาจะไม่ให้อะไรกับลูกที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ของท่าน? คลังสมบัติที่มีค่าของชีพบบาบาแน่นเต็มเสมอ ในบทเพลงที่ได้เล่นไป การรำรำนั่นคือการรำรำของความรู้นี้ บาบามาและทำให้ลูกเก็บและโกปี่รำรำในความรู้นี้ ไม่ว่าลูกอาจนั่งอยู่ที่ไหนจดจำระลึกถึงพ่อต่อไปและสภาพของลูกจะอยู่อย่างดีมาก ดังเช่นที่บาบาอยู่ในความซบเซาซึ่งของความรู้และโยคะนี้ ดังนั้นท่านสอนลูกๆ แบบเดียวกัน ดังนั้นลูกควรมีประสบการณ์ของความทุกข์จากความซบเซาซึ่งนี้ ไม่อย่างนั้นลูกก็จะเพียงแต่ซบเซาซบเซาและสภาพของลูกก็เสียไป เป็นการดีมากที่จะตื่นในเวลาเช้าตรู่ ในขณะที่หนึ่งในการจดจำระลึกถึงบาบา มีการสนทนาที่แสนหวานกับบาบา แม้แต่ผู้ที่ให้บทเรียนก็ต้องไตร่ตรองมหาสมุทรของความรู้นี้และคิดถึงวิธีที่จะอธิบายประเด็นเฉพาะ ลูกๆ มากมายบอกบาบาว่าเขาต้องการออกจากงานของเขา อย่างไรก็ตามบาบาพูดว่า ก่อนอื่นใด ให้การพิสูจน์บางอย่างของงานรับใช้ที่ลูกทำ บาบาสอบถามลูกถึงวิธีที่ดีมากในการจดจำระลึกถึง แต่มีเพียงกำมือเดียวเท่านั้นจากหลายล้านคนที่ปรากฏออกมาผู้ที่สามารถปลุกฝังนิสัยนี้ในตัวเขา มีลูกน้อยมากที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกๆ กุมารมีชื่อเสียงมาก ทุกคนก้มศีรษะลงที่เท้าของกุมาริ ลูกสามารถทำให้บาร์ตมีสิทธิ์ในอำนาจในตนเองถึง 21 ชาติเกิด มีวัดซึ่งเป็นอนุสรณ์ของลูกด้วยเช่นกัน ชื่อของ “บราห์มา กุมารและกุมาริ” นั้นกลับมาโด่งดังมาก กุมาริหนึ่งคนคือผู้ที่ยกกระดับ 21 ชั่วโมง ดังนั้นลูกต้องเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ลูกรู้ว่าม้วนภาพยนตร์นี้คงอยู่ถึง 5000 ปี ไม่ว่าสิ่งใดที่ผ่านไปคือละคร เมื่อความผิดพลาดเกิดขึ้น นั่นคือส่วนหนึ่งของละคร อย่างไรก็ตาม ลูกจะต้องเขียนบันทึกของลูกอย่างถูกต้องและไม่ปล่อยให้ผิดพลาดอีกทีในอนาคต สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก และด้วยวิธีนี้เท่านั้นที่ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง เมื่อลูกเป็นของบาบา บาบาสอบถามว่ามรดกของลูกแก่ลูก บาบาสอบถามว่าไม่ให้มรดกนี้กับลูกเลี้ยง เป็นหน้าที่ของท่านที่จะช่วยเหลือ ลูกที่รู้คิดนั้นให้ความช่วยเหลือในทุกๆ เรื่อง ดุสิ บาบาช่วยลูกมากเพียงใด! เมื่อลูกอยู่อย่างกล้าหาญลูกได้รับการช่วยเหลือจากพ่อ ลูกต้องการพลังกำลังที่จะเอาชนะมายาด้วยเช่นกัน จดจำระลึกถึงพ่อทางจิตวิญญาณผู้เดียวนี้ จบสิ้นความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของลูกที่มีต่อทุกคนอื่นและเชื่อมโยงตัวลูกกับผู้เดียวนี้เท่านั้น บาบาสอบถามว่าท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านพูดว่า ฉันเข้ามาในผู้นี้และพูด ไม่มีใครอื่น

สามารถกล่าวอ้างว่าเป็นพ่อ ครู และครูของลูก ว่าเขาคือผู้สร้างของบราห์มา วิษณุ และชางก้า เวลานี้มีเพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จบสิ้นความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของลูกที่มีต่อชยะเก่า ทำตามคำแนะนำของพ่อและจบสิ้นความผูกพันยึดมั่นของลูก จงอยู่อย่างผู้ดูแลผลประโยชน์

2. ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ ทำให้พระเจ้าเป็นทนายทของลูกและอุทิศตนเองให้ท่าน และด้วยวิธีนี้เท่านั้นที่ลูกจะได้รับโชคของอาณาจักรเป็นเวลา 21 ชาติเกิด จดจำระลึกถึงพ่อและทำงานรับใช้ จงความซาบซึ้งของลูกและใส่ใจกับทะเบียนประวัติของลูกเพื่อที่จะไม่ลูกทำให้เสียไป

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและสัมผัสกับผลในทันทีจากความสุหนือประสาทสัมผัส

ในยุคทองลูกจะได้รับผลของการกระทำที่ลูกได้ทำในยุคบรรจบพบกัน ในขณะที่ที่นี้ลูกจะได้รับผลในทันทีในทางปฏิบัติอันเป็นมรดกของการเป็นของพ่อ เมื่อลูกทำงานรับใช้ลูกก็จะได้รับความสุขจากสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน ผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงและทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนจะได้รับผลในทันทีในทางปฏิบัติของงานรับใช้นั้นอย่างแน่นอน ผลในทันทีในทางปฏิบัติเป็นผลไม่สดที่ทำให้ลูกมีสุขภาพดีตลอดไป ผลของการทำงานรับใช้ที่ลูกต้องแม่นยำในสภาพโยกยุคคือความสุข ความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสและประสบการณ์ของการเป็นแสงและเบาสบาย

คติพจน์: ดวงวิญญาณพิเศษคือผู้ที่ให้ประสบการณ์ของประกายและความซาบซึ้งของความสูงส่งทางจิตผ่านพฤติกรรมของเขา

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อในการเปลี่ยนภูเขายักษ์ของยุคเหล็กให้กลายเป็นภูเขาของยุคทอง เพื่อยรพยายามที่จะสร้างที่นั้งขึ้นหนึ่งในโลกใหม่
- คำถาม:** หน้าที่ของพ่อคืออะไร? เพื่อที่จะเติมเต็มหน้าที่ใดที่พ่อต้องมาในยุคบรรจบพบกัน?
- คำตอบ:** หน้าที่ของพ่อคือการทำให้ลูกที่ป่วยและไม่มีความสุขกลับมามีความสุขและสบายดีอีกครั้ง ท่านต้องนำพวกเขาออกจากกรงขังของมายา และให้ความสุขมากมายแก่ลูกๆ พ่อทำหน้าที่นี้ให้สมบูรณ์ในยุคบรรจบพบกัน บาบาพูดว่า: พ่อมาเพื่อรักษาความเจ็บป่วยทั้งหมด ให้กับลูกทุกคน พ่อมาเพื่อให้ความเมตตาต่อทุกคน เวลาลูกทุกคนควรเพียรพยายามและสร้างโชคที่สูงส่งให้กับตนเองสำหรับ 21 ชาติเกิด
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษเท่ากับพระเจ้าที่ไร้เดียงสา

โอมซานติ เจ้าผู้ไร้เดียงสา พระเจ้าชีวาพูดผ่านปากดอกบัวของบราห์มา พ่อพูดว่า นี่คือนั่นไม้โลกมนุษย์ของศาสนาที่หลากหลาย พ่ออธิบายความลับของต้นกัลปะนี้ให้กับลูกๆ นั่นคือพ่อบอกลูกถึงความลับของตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก ชีพบาบาคือผู้ที่ได้รับการยกย่องในกิตติด้วยเช่นกัน การเกิดของชีพบาบาเกิดขึ้นที่นี่ พ่อพูดว่า: พ่อมาในบาร์ต เพราะมีการใส่ชื่อของกฤษณะไว้ในกิตติ ผู้คนไม่รู้ว่าบาบาเมื่อไร ไม่มีคำถามของการมาของท่านในยุคทองแดง พ่ออธิบาย: ลูกๆ พ่อมาที่นี่เมื่อ 5,000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน และให้ความรู้แก่ลูก ทุกคนสามารถเข้าใจได้จากภาพต้นไม้นี้ ดูที่ต้นไม้อย่างละเอียดถี่ถ้วน แนนอนว่าเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพในยุคทองและต่อมาคืออาณาจักรของรามและสีดาในยุคเงิน บาบาบอกลูกถึงความลับของตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบ ลูกๆ ถามว่า: เราติดกับดักในมายาเมื่อใด? บาบาพูดว่า: ในยุคทองแดง ต่อมาศาสนาต่างๆ ก็เริ่มเข้ามาตามลำดับกันไป โดยการคำนวณเวลาลูกสามารถเข้าใจได้ว่าลูกจะมาอีกครั้งในโลกนี้เมื่อใดชีพบาบาพูดว่า: พ่อมาหลังจาก 5,000 ปี พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเพื่อทำหน้าที่ของพ่อให้เสร็จสมบูรณ์ มนุษย์ทุกคนในโลกโดยทั่วไปและผู้คนในบาร์ตโดยเฉพาะไม่มีความสุขอย่างยิ่งในตอนนั้น ตามละครแล้วพ่อทำให้บาร์ตมีความสุข หน้าที่ของพ่อคือจัดหาให้กับลูกของพ่อที่เจ็บป่วย ลูกมีความเจ็บป่วยที่รุนแรงมาก กิเลสทั้งห้าเหล่านี้เป็นต้นเหตุของความเจ็บป่วยทั้งหมด ลูกถามว่าความเจ็บป่วยเริ่มต้นขึ้นเมื่อใด ความเจ็บป่วยเหล่านั้นเริ่มต้นในยุคทองแดง ลูกต้องอธิบายเกี่ยวกับราวัน ไม่มีใครสามารถมองเห็นราวัน เป็นเรื่องที่เข้าใจได้ด้วยสติปัญญา เข้าใจพ่อด้วยสติปัญญาด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณมีจิตใจและสติปัญญาอยู่ภายในตนเอง ลูกดวงวิญญาณเข้าใจว่านั่นคือพ่อของเราผู้เป็นดวงวิญญาณสูงสุด เป็นดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ของความสุขและความทุกข์ และเป็นดวงวิญญาณที่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งต่างๆ ดวงวิญญาณมีประสบการณ์ของความสุขและความทุกข์เมื่ออยู่ในร่างกายของพวกเขา ดวงวิญญาณไม่ได้พูดว่า “อย่าทำให้นั้น ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีความสุข” พ่ออธิบายว่า: พ่อมีบทบาทต้องแสดงด้วยเช่นกัน พ่อเล่นบทบาทของพ่อวงจรแล้ววงจรเล่าในยุคบรรจบพบกัน ลูกๆ ผู้ที่พ่อส่งไปยังดินแดนแห่งความสุขคือผู้ที่ไม่มีความสุขและเหตุนี้เองที่พ่อต้องมาตามละคร อย่างไรก็ตามพ่อไม่ได้จัดในปลาหรือกระแซะ พวกเขาพูดว่า พาร์ชู-ราม (รามที่มีชวาน) ได้ผ่านกรบด้วยชวานของเขา ทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องเล่าหรือเรื่องโกหก เวลานั้นพ่อพูดว่า จดจำพ่อ! ทั้งสองนี้คือจากัดอัมบาและจากัดปีตา ผู้คนพูดถึงบ้านเกิดเมืองนอน ผู้คนชาวบาร์ตจดจำสิ่งนี้และพูดว่า ท่านคือแม่และพ่อ ด้วยความเมตตาของพระเจ้า เราได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของแต่ละคน เมื่อผู้คนไปดูภาพยนตร์เขาจองที่นั่งชั้นหนึ่ง พ่อพูดว่า: ขึ้นอยู่กับลูกว่าจะจองที่นั่งของสุริยวงค์หรือที่นั่งจันทร์ทรงกลด ไม่ว่าความเพียรพยายามใดที่ลูกทำ จะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพตามนั้น พ่อมาเพื่อรักษาความเจ็บป่วยทั้งหมดของลูก ราวันได้ทำให้ทุกคนไม่มีความสุขอย่างมาก ไม่มีมนุษย์คนใดที่สามารถให้ปลดปล่อยหรือการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ปราศจากกิเลสแก่มนุษย์ได้ เวลาคือตอนสุดท้ายของยุคเหล็ก เมื่อถูกรูตาย พวกเขาต้องเกิดใหม่ที่นี่อีกครั้ง ดังนั้นพวกเขาจะสามารถให้การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ปราศจากกิเลสกับใครได้อย่างไร? กูรูที่มีจำนวนนับไม่ถ้วนทั้งหมดเหล่านั้นสามารถมารวมตัวกันและชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์ได้หรือไม่? พวกเขาพูดเกี่ยวกับภูเขาโกวดัน เวลาลูกผู้เป็นแม่กำลังเปลี่ยนภูเขายุคเหล็กให้เป็นภูเขายุคทอง ผู้คนกราบไหว้บูชาภูเขาโกวดันด้วยเช่นกัน นั่นคือการกราบไหว้บูชาวัตถุธาตุ ชันยาสัจจดจำบราห์ม นั่นคือการจดจำวัตถุธาตุ พวกเขาเชื่อว่าวัตถุธาตุนั้นคือดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาเชื่อว่าบราห์มเป็นพระเจ้า พ่อพูดว่า: นั่นคือจินตนาการของพวกเขาเอง ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในรูปไข่จรีในบราห์มันด์ ธาตุบราห์ม มีการแสดงต้นไม้มันไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ในส่วนของตนเอง รากฐานของต้นไม้นี้คือสกุลของสุริยวงค์และจัน

ทราวส์ของบาร์ต หลังจากนั้นการขยายตัวจึงเกิดขึ้น มีสี่ศาสนาหลักและลูกสามารถคำนวณได้อย่างถูกต้องแม่นยำว่าแต่ละศาสนาเมื่อใด ตัวอย่างเช่น กรูณานักมาเมื่อ 500 ปีที่แล้ว มันไม่ใช่ชาวซิกซ์เล่นบทบาท 84 ชาติเกิด พ่อพูดว่า: เพียงลูกบราห์มินผู้ที่รอบด้านเท่านั้นที่ 84 ชาติเกิด บาบาได้อธิบายว่า ลูกเป็นผู้ที่มีบทบาทรอบด้าน ลูกกลายเป็นบราห์มิน เทพ นักรบ พ่อค้า และศูทร ผู้ที่กลายเป็นเทพก่อนคือผู้ที่วนไปรอบวงจร พ่อพูดว่า: ลูกได้ฟังพระเวทย์และคัมภีร์เหล่านั้นมาอย่างมากมาย ตอนนี้จงฟังสิ่งนี้ แล้วจึงตัดสินว่าคัมภีร์ถูกต้องหรือไม่ กรูเหล่านั้นถูกต้องหรือไม่ หรือสิ่งที่พ่อบอกลูกถูกต้องหรือไม่ พ่อเรียกว่าสัจจะ พ่อบอกสัจจะแก่ลูกซึ่งยุคแห่งสัจจะ, ยุคทองถูกสร้างขึ้นมา ตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นไป ลูกได้รับฟังสิ่งที่เป็นเท็จมาโดยตลอด และดังนั้นโลกนี้จึงกลายเป็นนรก พ่อพูดว่า: พ่อคือคนรับใช้ของลูก ลูกร้องเพลงในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา: ฉันเป็นผู้รับใช้ ฉันเป็นผู้รับใช้ของท่าน เวลานี้พ่อมาเพื่อรับใช้ลูกๆ พ่อได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ที่ไม่มีความผิด และผู้ที่ไม่มีความหลงทะนงตน ดังนั้น พ่อพูดว่า หน้าที่ของพ่อคือทำให้ลูกมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ มีเพลงที่กล่าวว่า “พระเจ้าเปิดเผยเกมของการมาและการไปของท่าน” ไม่มีคำถามเรื่องของการตีกลองอย่างใดก็ตามผู้เดิวนั้นบอกลูกถึงชาวทั้งหมดของตอนต้น ตอนกลางและตอนจบ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ลูกทั้งหมดคือนักแสดงเป็นเวลานี้ที่พ่อเป็นคารันการวันฮาร์ พ่อดำเนินการก่อตั้งโดยผ่านผู้นี้ (บราห์มา) สิ่งซึ่งกล่าวไว้ในกิตะเป็นเรื่องไม่จริง ทุกสิ่งเหล่านั้นกำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ในทางปฏิบัติ พ่อกำลังสอนความรู้ที่ง่ายตายและโยคะที่ง่ายตายให้แก่ลูกๆ พ่อตลใจลูกให้มีโยคะ พ่อถูกเรียกว่าผู้เดียวที่ตลใจให้มีโยคะ ผู้เดียวที่เต็มเต็มอารมณ์ ผู้เดียวที่รักษาความเจ็บป่วยทั้งหมด บาบาอธิบายความหมายที่ถูกต้องของกิตะด้วยเช่นกัน พ่อสอนโยคะแก่ลูก แต่พ่อก็สอนลูกถึงวิธีที่จะสอนโยคะให้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกๆ เรียนโยคะแล้วลูกก็สอนโยคะให้แก่ผู้อื่นด้วย พวกเขาพูดว่า: ท่านคือผู้เดียวที่จุดแสงสว่างให้เราด้วยโยคะด้วยการฟังเพลงเช่นนี้ที่บ้าน ความรู้ทั้งหมดนี้จะหมุนไปในสติปัญญาของลูก ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ความซาบซึ้งในมรดกของลูกจะยิ่งสูงขึ้น ปากของลูกจะไม่กลับมาหวานขึ้นโดยเพียงแค่พูดว่า “ดวงวิญญาณสูงสุด” หรือ “พระเจ้า” การพูดว่า “بابا” ก็หมายถึงมรดกด้วยเช่นกัน ขณะนี้ลูกๆ กำลังฟังความรู้ของตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบ และจากนั้นลูกก็บอกเล่าสิ่งนั้นให้ผู้อื่น สิ่งนี้เรียกว่าการเป่าหอยสังข์ ลูกๆ ไม่ต้องถือหนังสือใดๆ ฯลฯ ลูกเพียงแค่ต้องซึมซับสิ่งเหล่านี้ ลูกคือบราห์มินทางจิตที่แท้จริง ลูกของพ่อทางจิต บาร์ตกลายเป็นสวรค์ด้วยกิตะที่แท้จริง ผู้เขียนคัมภีร์เพียงแต่นั่งและแต่งเรื่องราว ลูกทั้งหมดคือปารวตี พ่อกำลังเล่าเรื่องราวของความเป็นอมตะให้กับลูก ลูกทั้งหมดเป็นดรุณี ไม่มีใครถูกเปลื้องผ้าที่นั่น ผู้คนถามว่า: ในกรณีนี้เด็กๆ จะเกิดมาที่นั่นได้อย่างไร? บอกพวกเขาว่า: เนื่องจากพวกเขาปราศจากกิเลสที่นั่น แล้วจะมีคำถามเกี่ยวกับกิเลสได้อย่างไร? คุณไม่สามารถเข้าใจได้ว่าเด็กๆ จะเกิดขึ้นมาจากพลังโยคะได้อย่างไร คุณก็โต้เถียงกันต่อไป! สิ่งเหล่านั้นเขียนไว้ในคัมภีร์ นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลสโดยสิ้นเชิง ในขณะที่นี่คือโลกที่มีกิเลส พ่อรู้ว่าตามละครแล้ว มายาจะทำให้ลูกไม่มีความสุขอีกครั้ง วงจรแล้ววงจรเล่าพ่อมาเพื่อทำหน้าที่ของพ่อ บาบารู้ว่าทุกคนจากวงจรก่อนหน้านั้น ผู้ที่ได้จากหายไปเป็นเวลานานจะกลับมาและประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาอีกครั้ง พวกเขาแสดงให้เห็นสัญญาณของสิ่งนี้ นี่คือการสังกรรมมหาการตะเดียวกัน ลูกต้องเพียรพยายามที่จะเปลี่ยนเป็นเทพซึ่งหมายถึงการเป็นนายของสวรค์อีกครั้ง ไม่มีเรื่องของการสังกรรมทางโลกในสิ่งนี้ ไม่เคยมีการต่อสู้รบราใดๆ ระหว่างปีศาจร้ายกับเทพ ที่นั่นไม่มีมายาที่จะทำให้ลูกต้องต่อสู้รบรา เป็นเวลาครั้งวงจรไม่มีใครต่อสู้รบรา ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ ไม่มีอาการไม่สงบ หรือความทุกข์ใดๆ มีความสุขที่สม่ำเสมอที่นั่น มีเพียงฤดูใบไม้ผลิตลอดเวลาเท่านั้น ไม่มีโรงพยาบาลที่นั่น แต่มีโรงเรียนสำหรับการศึกษา ลูกแต่ละคนกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกที่นั่น เมื่อผู้คนได้รับการศึกษา พวกเขาสามารถยืนด้วยขาทั้งสองของตนเอง นอกจากนี้ยังมีเรื่องเกี่ยวกับสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ผู้เป็นพ่อถามลูกสาวของเขาวาเธอกำลังรับประทานจากโชคของผู้ใด เธอตอบว่าเธอกำลังรับประทานจากโชคของเธอเอง อย่างไรก็ตามนั่นเป็นโชคที่มีขีดจำกัด ในขณะที่เวลานี้ลูกกำลังสร้างโชคที่ใช้ขีดจำกัดของลูก เวลานี้ลูกกำลังสร้างโชคนี้ให้กับตนเองที่ลูกจะได้สัมผัสกับโชคแห่งอาณาจักรของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด นั่นคือมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก เวลานี้ลูกๆ เข้าใจถึงความแตกต่างอย่างชัดเจนมาก บาร์ตเคยมีความสุขมาก! บาร์ตกลายเป็นเช่นไรในเวลานี้? ผู้ที่มีประสบการณ์ในโชคของอาณาจักรของเขาเองในวงจรก่อนหน้านั้นจะเป็นผู้ที่ประกาศสิทธิ์อีกครั้งหนึ่ง อย่างไรก็ตามลูกไม่ควรพูดว่าสิ่งใดก็ตามที่อยู่ในละครเป็นสิ่งที่ลูกจะได้รับอีกครั้ง มิฉะนั้นลูกจะตายด้วยความหิวโหย! ลูกต้องเข้าใจความลับของละครอย่างถูกต้องแม่นยำ บางคัมภีร์กล่าวว่า ช่วงระยะเวลาของแต่ละวงจรเป็นหนึ่งและคัมภีร์อื่นๆ ก็พูดเป็นอย่างอื่น มีความคิดเห็นแตกต่างกันมากมาย บางคนพูดว่าพวกเขามีความสุขอยู่เสมอ เมื่อพวกเขาถูกถามว่าพวกเขาเคยล้มป่วยหรือไม่ พวกเขา ก็ตอบว่าเป็นร่างกายที่ประสบกับความเจ็บป่วย ดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบใดๆ อย่างไรก็ตามเมื่อลูกเจ็บปวด เป็นดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ของความเจ็บปวด สิ่งเหล่านี้จะต้องเข้าใจอย่างชัดเจนมาก นี่คือการเรียนที่มีเพียงครูผู้เดียวที่สอนลูก เป็นความรู้เดียวสำหรับลูกทุกคน และลูกก็มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์เดียวกันด้วย นั่นคือการเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ ผู้ที่สอบตกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของจักรวาล เมื่อเทพดำรงอยู่ ก็ไม่มีนักรบปรากฏอยู่ เมื่อมีนักรบอยู่ ก็ไม่มีพ่อค้า รวมทั้งศูทรก็ไม่

ได้คงอยู่ในเวลาเดียวกันกับพ่อค้า เหล่านี้เป็นสิ่งที่ต้องเข้าใจ นี่เป็นเรื่องที่ง่ายดายมากสำหรับลูกผู้เป็นแม่ มีการสอบเพียงครั้งเดียวเท่านั้น อย่าคิดว่า: ผู้ที่มาช้าจะศึกษาได้อย่างไร? คนใหม่ไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วมาก สิ่งนี้กำลังเกิดขึ้นในทางปฏิบัติ มายาหรือราวันไม่มีรูปใดเลย ลูกสามารถพูดได้ว่าใครบางคนมีวิญญาณปีศาจร้ายของตัณหาหาคะ แต่ราวันไม่มีร่างกายหรือรูป อังชะ หัวน้ำตาล (สาระที่หวานชื่น) ของทุกสิ่งคือ “มานมานะบาฟ” บาบาพูดว่า: จดจำฉัน! และแล้วด้วยไฟโยคะนี้บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อมาในฐานะผู้นำทางของลูก บาบาพูดว่า: ลูกๆ พ่อมาและสอนลูกด้วยตนเองวงจรแล้ววงจรเล่า พ่อมาทำหน้าที่ของพ่อ พ่อเหนือโลกพูดว่า: พ่อมาทำหน้าที่ของพ่อโดยได้รับการช่วยเหลือของลูกๆ ลูกจะได้รับสถานภาพเมื่อลูกให้การช่วยเหลือ พ่อเป็นพ่อที่ยิ่งใหญ่มาก! พ่อสร้างไฟบูชายันต์ที่ใหญ่โต ลูกบราห์มินทั้งหมดลูกที่เกิดจากปากของบราห์มาเป็นพี่น้องชายหญิงกัน เมื่อลูกคงอยู่ในสำนักของการเป็นพี่น้องชายหญิงแล้ว ลูกจะสามารถเปลี่ยนแปลงสายตาของการเป็นสามีและภรรยาได้ พ่อพูดว่า: อย่าประณามชื่อของสกุลบราห์มิน มีหลายวิธีที่ลูกสามารถอยู่อย่างบริสุทธิ์ได้ ผู้คนพูดว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะอยู่ด้วยกันและไม่จุดไฟ บาบาพูดว่า: ตราบใดที่ลูกรักษาตาบของความรู้ไว้ระหว่างลูก ไฟนั้นจะไม่ถูกจุดขึ้นมา อย่างไรก็ตามต่อเมื่อลูกทั้งสองคงอยู่ใน “มานมานะบาฟ” เมื่อลูกทั้งสองเฝ้าแต่จดจำชีพบาบา และเมื่อลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นบราห์มิน สิ่งนั้นก็สามารรถเกิดขึ้นได้ เป็นเพราะผู้คนไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้พวกเขาจึงสร้างความปั่นป่วน และแล้วลูกต้องทนต่อคำประณาม ไม่มีใครจะประณามกฤษณะ ถ้ากฤษณะจะมาในตอนนี ผู้คนจากต่างประเทศ ฯลฯ จะรีบขึ้นเครื่องบินมาที่นี่ จะมีฝูงชนจำนวนมาก ใครจะรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นในบาร์ด? อังชะ วันนี้เป็นวันออฟเฟอร์ไบก์ บ้านนี้คือบ้านพ่อของลูกๆ บ้านนั้นเป็นบ้านฝ่ายสามี และการพบปะเกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกัน บางคนคิดว่าเป็นเวทมนตร์ บาบาอธิบายว่านิมิตคืออะไร และผู้คนได้รับนิมิตในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างไร ลูกต้องไม่ปล่อยให้สติปัญญาของลูกพัฒนาความสงสัยใดๆเกี่ยวกับสิ่งนี้ นี่คือการประเพณีและระบบของลูก นี่คือการกลับสมมติของชีพบาบา และดังนั้นลูกจึงควรออฟเฟอร์ไบก์ให้แก่ท่านในการจดจำระลึกถึงท่าน เป็นการดีที่จะอยู่ในโยคะ ลูกจะมีการจดจำระลึกถึงบาบา อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พิจารณาตนเองว่าเป็นลูกที่เกิดจากปากของบราห์มา และกลายเป็นบราห์มินที่แท้จริงและบริสุทธิ์ อย่าได้ประณามชื่อของสกุลบราห์มิน
2. เป็นผู้ที่ไม่มีความกังวลและไม่มีความหลงทะนงตนเหมือนพ่อ และปฏิบัติตามหน้าที่ของลูก อยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ทางจิต

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่รู้แจ้งอย่างสมบูรณ์ผู้ที่ทำให้พลังของมายาจบสิ้นลงด้วยพลังของความรัก การหลอมรวมในความรักคือการมีความรู้อย่างเต็มที่ ความรักคือพรแห่งชีวิตบราห์มิน ในยุคบรรจบพบกัน มหาสมุทรแห่งความรักมอบเพชรและไข่มุกที่เต็มถาดให้กับลูกและลูกก็กลับมาเติมไปด้วยความรัก สถานการณ์ที่เป็นเหมือนกับภูเขานั้นเปลี่ยนแปลงไปและกลับมาเบาเหมือนน้ำด้วยพลังความรัก ไม่ว่ามายาจะใช้รูปที่หนักล้าหรือสูงส่งเพียงใดเพื่อจะมาต่อต้านลูก จงหลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งความรักในหนึ่งวินาทีและพลังของมายาจะจบสิ้นลงด้วยพลังแห่งความรักของลูก

คติพจน์: ผู้ที่ให้ความร่วมมือกับพ่อในงานของท่านอย่างสม่ำเสมอด้วยร่างกาย จิตใจ และความมั่งคั่งและความคิด คำพูดและการกระทำของพวกเขาคือโยคี

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มีการหารายได้ที่ไม่มีขีดจำกัดจากการศึกษาการศึกษาที่พ่อสอนลูก ดังนั้นจงศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีอย่างต่อเนื่องและอย่าให้การเชื่อมโยงของการศึกษาของลูกขาดตอนลง
- คำถาม:** ผู้มีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้างหวัระเยาะประเด็นใดของลูก?
- คำตอบ:** เมื่อลูกบอกพวกเขาว่าเวลาของการทำลายล้างใกล้เข้ามามากแล้ว พวกเขาทั้งหมดหวัระเยาะลูก ลูกรู้ว่าพ่อจะไม่เพียงแค่นั่งแต่นิ่งอยู่ที่นั่น เป็นหน้าที่ของพ่อที่จะทำให้ลูกบริสุทธิ์ เมื่อลูกได้กลับมาบริสุทธิ์ โลกเก่านี้จะถูกทำลายและโลกใหม่จะมา สงครามที่อยู่ข้างหน้าเป็นไปเพื่อการทำลายล้าง เมื่อลูกเป็นเทพ ลูกไม่สามารถเข้ามาในโลกยุคเหล็กที่สกปรกนี้ได้

โอม ซานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ลูกๆ เข้าใจว่าลูกได้กลับมาไม่รู้คิดอย่างแท้จริง และลูกเข้าใจว่ามายา, ราวน์ได้ทำให้ลูกไม่รู้คิด ลูกๆ เข้าใจด้วยเช่นกันว่าเพราะโลกใหม่ต้องมีการสร้างขึ้น พ่อต้องมาที่นี่อย่างแน่นอนที่มีรูปภาพตรีมูรติ (เทพทั้งสาม) ที่มีข้อความเขียนไว้ว่า “การสร้างด้วยบราห์มา, การบำรุงรักษาด้วยวิษณุ และการทำลายล้างด้วยชางกา” เพราะพ่อคือคาร์ณการวันฮาร์ ท่านคือผู้เดียวผู้ที่กระทำและคลี่คลายผู้อื่นให้กระทำด้วยเช่นกัน ดังนั้นควรจะใช้ชื่อของใครก่อน? ชื่อของผู้เดียวผู้ที่กระทำควรจะมาก่อนชื่อของผู้ที่ท่านได้กระทำผ่านเขา เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าคาร์ณการวันฮาร์ ท่านก่อตั้งโลกใหม่ผ่านบราห์มา ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าโลกใหม่ของเรา, โลกที่ขณะนี้กำลังมีการก่อตั้งเรียกว่าโลกเทพ มีเพียงในยุคทองเท่านั้นที่มีเทพ ไม่มีสิ่งมีชีวิตอื่นใดที่สามารถเรียกว่าเทพ มนุษย์ธรรมดาไม่ได้คงอยู่ที่นั่น มีเพียงศาสนาเทพเท่านั้น ไม่มีศาสนาอื่นคงอยู่ที่นั่น เวลานั้นอยู่ในจิตสำนึกของลูกว่าแท้จริงแล้วลูกเป็นเทพ มีสิ่งซึ่งบอกของสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน ผู้คนของอิสลามและชาวพุทธและชาวคริสต์ ฯลฯ ทั้งหมดมีสัญลักษณ์ของตัวเอง ในเวลาที่เราปกครองอาณาจักรของเรานั้นไม่มีศาสนาอื่นใด ในขณะที่ในปัจจุบันมีศาสนาอื่นๆ และศาสนาเทพของเราไม่ได้คงอยู่ มีคำพูดที่ดีมากมายในกิตะแต่ผู้คนไม่เข้าใจความหมายที่แท้จริงของคำเหล่านั้น พ่อพูดว่าในเวลาของการทำลายล้าง มีผู้ที่สติปัญญาของเขาไม่มีความรักและผู้ที่มีสติปัญญาไม่มีความรัก การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นในเวลานี้ พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเมื่อการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น ท่านให้ลูกๆ ทุกสิ่งใหม่เป็นการตอบแทน ท่านคือช่างทอง, คนชักผ้าและนักธุรกิจด้วยเช่นกัน มีลูกไม่กี่คนที่ทำธุรกิจนี้กับพ่อ มีกำไรจำนวนมากที่จะทำในธุรกิจนี้ นอกจากนี้ยังมีกำไรจำนวนมากในการศึกษาด้วยเช่นกัน มีคำพูดว่า “ความรู้คือแหล่งแห่งรายได้” รายได้นี้คงอยู่มาชาติแล้วชาติเล่า ดังนั้นลูกควรศึกษาความรู้นี้อย่างดี ความรู้ที่พ่อสอนลูกนั้นง่ายดายมาก ลูกเพียงแค่ต้องเข้าใจความรู้เป็นเวลาเจ็ดวัน และจากนั้นลูกสามารถไปที่ไหนก็ตามที่ลูกต้องการ จะยังคงมีสิ่งการศึกษาให้ลูกต่อไป ลูกจะยังได้รับมูร์ลีต่อไปเพื่อการเชื่อมโยงของการศึกษาของลูกจะไม่ขาดตอน ความเชื่อมโยงนี้เป็นความเชื่อมโยงของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด มีคำพูดในกิตะว่า “ผู้ที่สติปัญญาของเขาไม่มีความรักใดเลยในเวลาของการทำลายล้างจะถูกทำลาย ในขณะที่ผู้ที่มีความรักในสติปัญญาจะมีชัยชนะ” ลูกรู้ว่ามนุษย์ทั้งหมดยังคงกัดและทำร้ายกันและกันอยู่เรื่อยๆ ในเวลาปัจจุบัน ไม่มีใครมีความโกรธหรือกิเลสมากเท่ากับที่พวกเขามีในขณะนี้ เป็นที่จดจำกันมาว่าดรูพดีร้องเรียกหาพระเจ้า พ่อได้อธิบายแล้วว่าลูกทั้งหมดคือดรูพดี คำสอนเหล่านี้เป็นของพระเจ้า พ่อพูดว่า ลูกๆ เวลานั้นอย่าได้ข้องแวะในกิเลส พ่อกำลังพาลูกไปสู่สวรรค์ ลูกเพียงแค่ต้องจดจำฉันผู้เป็นพ่อของลูก เวลานั้นเป็นเวลาของการทำลายล้าง ดังนั้นไม่มีใครฟังใครเลย แต่ทุกคนยังคงต่อสู้รบรากันต่อไป ไม่ว่าลูกจะบอกพวกเขาให้อยู่อย่างสงบมากเท่าใด พวกเขาจะไม่อยู่อย่างสงบ พวกเขาทั้งลูกๆ ของเขาไว้ข้างหลังและไปทำสงคราม ผู้คนมากมายตายไปอย่างต่อเนื่อง มนุษย์ไม่มีคุณค่าใดเลย คุณค่าใดก็ตาม, ค่ายกย่องใดก็ตามเป็นของเทพ เวลานั้นลูกพยายามที่จะกลับมาเป็นเช่นเดียวกับพวกเขา ในความเป็นจริงค่ายกย่องของลูกยิ่งใหญ่มากกว่าค่ายกย่องของเทพ เวลานั้นพ่อกำลังสอนการศึกษาที่สูงส่งมากแก่ลูก ผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ในตอนท้ายของหลายชาติเกิดของพวกเขาและได้กลับมาต่อไม่ประหัตถ์อย่างสมบูรณ์ อย่างไรก็ตามพ่อนั้นสโตประธานเสมอ พ่อพูดว่า ลูกๆ พ่อมาในฐานะผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของลูก เพียงคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกกลับมาสกปรกและน่าเกลียดมาก เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและทำให้ลูกสะอาดและสวยงาม พระเจ้านั่งที่นี่และสอนลูกผู้เป็นมนุษย์และทำให้ลูกสูงส่งมาก พ่อเองพูดว่า พ่อมาในตอนสุดท้ายของหลายชาติเกิดของลูกเพื่อเปลี่ยนลูกจากตโมประธานเป็นสโตประธาน ขณะนี้พ่อกำลังสอนลูก พ่อพูดว่า พ่อทำให้ลูกเป็นชาวสวรรค์ ลูกกลายเป็นชาวรูกได้อย่างไร? ใครได้ทำให้ลูกเป็นชาวรูกเหล่านั้น? มีคำกล่าวว่าใครก็ตามที่สติปัญญาไม่มีความรักจะถูกทำลายในเวลาของการทำลายล้าง และใครก็ตามที่สติปัญญาไม่มีความรักจะได้รับชัยชนะในเวลาของการทำลายล้าง มากเท่าที่

สติปัญญาของลูกมีความรัก, นั่นคือมากเท่าที่ลูกคงอยู่ในการจดจำระลึกถึง, ลูกก็จะได้รับประโยชน์มากเท่านั้น นี่คือสนามรบ ไม่มีใครรู้ว่าการรบราดที่ลูกกล่าวไว้ในกิตะ และดังนั้นพวกเขาจึงพูดถึงการรบระหว่างพระवासและพินดาวาส มีขุมขุมพระवासและขุมขุมพินดาวาส แต่ไม่มีสงครามใดระหว่างพวกเขา พินดาวาสคือผู้ที่รู้จักพ่อและสติปัญญาของเขามีความรักต่อพ่อ พระवासคือผู้ที่ไม่มีความรักในสติปัญญาต่อพ่อเลย คำพูดเหล่านี้ดีมากและมีค่าต่อความเข้าใจ เวลานี้เป็นยุคบรรจบพบกัน ลูกๆ รู้ว่าโลกใหม่กำลังมีการก่อตั้งในเวลานี้ ลูกต้องใช้สติปัญญาของลูกที่จะเข้าใจทุกสิ่ง โลกได้เติบโตขึ้นอย่างมากมาย จะมีมนุษย์จำนวนน้อยมากในยุคทอง ในตอนเริ่มแรกต้นไม้มีขนาดเล็กและจากนั้นต้นไม้ก็เติบโตมีขนาดใหญ่ ไม่มีใครเข้าใจว่านี่คือต้นไม้กลับหัวของโลกมนุษย์ ต้นไม้นี้เรียกว่าต้นไม้กลับ ลูกจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับต้นไม้ ความรู้ของต้นไม้อื่นๆนั้นเข้าใจได้ง่ายมากและลูกสามารถพูดถึงต้นไม้ได้อย่างรวดเร็ว ความรู้ของต้นไม้ก็ง่ายดายเช่นกัน อย่างไรก็ตามต้นไม้ก็คือต้นไม้มนุษย์ มนุษย์ไม่มีความรู้เกี่ยวกับต้นไม้ของพวกเขาเอง พวกเขาพูดว่าพระเจ้าเป็นผู้สร้าง ดังนั้นท่านต้องเป็นผู้มีชีวิตอย่างแน่นอน พ่อคือสัจจะ ผู้ที่มีชีวิตและเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่มีใครเข้าใจว่าท่านมีความรู้ใด พ่อผู้มีชีวิตนั้นเป็นเมล็ด สิ่งสร้างทั้งหมดสร้างขึ้นโดยท่าน พ่อหนึ่งท่านและอธิบายว่ามนุษย์ไม่รู้เกี่ยวกับต้นไม้ของพวกเขาเอง แต่พวกเขารู้ดีมากเกี่ยวกับต้นไม้อื่นๆ ถ้าเมล็ดของต้นไม้เหล่านั้นมีชีวิต พวกเขา ก็จะบอกลูกเกี่ยวกับพวกเขาเอง แต่ต้นไม้เหล่านั้นไม่มีชีวิต เวลานี้ลูกๆ รู้ถึงความลับของผู้สร้างและสิ่งสร้าง ท่านคือสัจจะ ผู้ที่มีชีวิต มหาสมุทรแห่งความรู้ เพราะท่านคือผู้มีชีวิต ท่านจึงสามารถพูดคุยกับลูกได้ มีการกล่าวว่าร่างกายของมนุษย์มีคุณค่ามากจนไม่สามารถบรรยายคุณค่านั้นออกมาเป็นคำพูดได้ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ลูกๆ ดวงวิญญาณ ลูกคือรูปบาฮาน (เป็นตัวของโยคะผู้ประพรมเพชรพลอยแห่งความรู้) พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกได้รับเพชรพลอยเหล่านี้จากท่าน เพชรพลอยเหล่านี้เป็นเพชรพลอยแห่งความรู้ และด้วยการรับเพชรพลอยเหล่านี้ที่ลูกได้รับเพชรพลอยอื่นๆ จำนวนมากมาย เพียงแค่ดูว่าลักษมีและนารายณ์มีเพชรพลอยมากมายเพียงใด! ทั้งสองอยู่ในปราสาทราชวังที่ประดับประดาด้วยเพชรพลอย ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์และลูกกลายเป็นนายของสวรรค์ เมื่อคนจนถูกลอตเตอรี่รางวัลใหญ่ทันที เขาก็เป็นบ้า พ่อพูดว่า ลูกได้รับอำนาจการปกครองโลกและดังนั้นมายาก็เป็นสาเหตุที่ต่อต้านลูกอย่างมาก เมื่อลูกก้าวหน้าลูกจะเห็นว่ามายากลืนแม้กระทั่งลูกที่ดีมากได้อย่างไร เธอกลืนพวกเขาทั้งตัว ลูกต้องเคยเห็นร่างจัมบออย่างไร เช่นเดียวกับจระเข้กลืนช้างทั้งตัว, งูกลืนกบทั้งตัว มายาก็เช่นเดียวกัน, เธอจับลูกที่ยังมีชีวิตอยู่ และจับสั่นพวกเขาอย่างสมบูรณ์เพื่อที่พวกเขาไม่แม้แต่จะเอ่ยถึงชื่อของพ่ออีกเลย ลูกมีพลังโยคะน้อยมาก ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับพลังโยคะ เช่นที่งูกลืนกบ ดังนั้นลูกๆ ก็กลืนอำนาจการปกครองทั้งหมด ลูกสามารถประกาศสิทธิ์อำนาจในการปกครองทั้งโลกภายในหนึ่งวินาที พ่อให้หลายวิธีที่ง่ายดายมากแก่ลูกที่จะทำตาม ลูกไม่มีอาวุธใดๆ ฯลฯ ท่านตกแต่งลูกด้วยอาวุธของความรู้และโยคะ ด้วยเหตุนี้เองจึงมีการแสดงภาพเหล่าเทพพร้อมอาวุธทางกายภาพ เวลานี้ลูกๆ พูดว่า ดูซิว่าเรากลายเป็นอะไรจากสิ่งที่เราเคยเป็น! พูดในสิ่งที่ลูกต้องการพูด, ลูกรู้ว่านั่นคือสิ่งที่ลูกเคยเป็น แม้ว่าลูกจะเป็นมนุษย์ ลูกก็ยังมีคุณธรรมและมีข้อบกพร่องบางอย่าง เพียงเทพเท่านั้นที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง เหตุนี้เองผู้คนจึงร้องสรรเสริญเหล่าเทพเบื้องหน้ารูปปั้นของพวกเขาว่า ท่านเต็มไปด้วยทุกคุณธรรมและปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ในขณะที่เราไร้คุณธรรมโดยสิ้นเชิง เราไม่มีคุณธรรมใดๆเลย ในปัจจุบันประชากรโลกทั้งหมดไม่มีคุณธรรม สิ่งนี้หมายความว่าไม่มีใครเลยที่มีคุณธรรมที่สูงส่งแม้แต่คุณธรรมเดียว พวกเขาไม่รู้จักพ่อ ผู้เดียวที่สอนคุณธรรมที่สูงส่ง และดังนั้นพวกเขาจึงถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่สติปัญญาไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกันเมื่อโลกใหม่ถูกสร้างขึ้นและโลกเก่าถูกทำลาย สิ่งนี้เรียกว่าเวลาของการทำลายล้าง นี่คือการทำลายล้างครั้งสุดท้าย แล้วจะไม่มีสงครามเลย ฯลฯ เป็นเวลาครึ่งวงจร ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้สิ่งใด เนื่องจากมีผู้ที่ไม่มีความรักในสติปัญญาในเวลาของการทำลายล้าง จึงมีการทำลายล้างโลกเก่าอย่างแน่นอน กัณฑ์พิบัติมากมายกำลังเกิดขึ้นในโลกเก่านี้ ผู้คนยังคงล้มตายกันอย่างต่อเนื่อง พ่อบอกลูกถึงสภาพของโลกในเวลานี้ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างสภาพของบาร์ตันนี้และสภาพของบาร์ตันในวันพรุ่งนี้ วันนี้ลูกสามารถมองเห็นว่าบาร์ตันเป็นเช่นใด แต่ลูกจะอยู่ที่ไหนในวันพรุ่งนี้? ลูกๆ รู้ว่าโลกใหม่เล็กมากในตอนแรก ปราสาทราชวังประดับประดาด้วยเพชรพลอยมากมาย ฯลฯ วัดของลูกในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็ไม่ยิ่งหย่อนเลย จะไม่มีเพียงวัดโสมนาถวัดเดียวเท่านั้น บางคนสร้างตัวอย่างไว้แล้วเมื่อคนอื่นได้เห็นพวกเขาก็จะสร้างอีกมากมาย มีสิ่งมากมายถูกปล้นไปจากวัดโสมนาถ จากนั้นพวกเขาก็สร้างอนุสรณ์ของพวกเขาเอง พวกเขาประดับกำแพงด้วยอัญมณี ฯลฯ อัญมณีเหล่านั้นมีคุณค่าอะไร? แม้แต่เพชรขนาดเล็กในเวลานี้ยังมีราคาเป็นอย่างมาก! เมื่อบาบาเป็นพ่อค้าเพชร แม้กระทั่งเพชรขนาด 1 รัตนา (11 รัตนาเท่ากับ 1 กรัม) จะมีราคา 90 รูปี เวลานี้สิ่งนั้นจะมีราคาหลายพันรูปี เวลานี้เป็นไปไม่ได้แม้กระทั่งจะได้มาแม้หนึ่งเม็ด คุณค่าของเพชรเหล่านั้นเพิ่มขึ้นอย่างมาก! ดินแดนต่างประเทศมีความมั่งคั่งมากในเวลานี้ เมื่อเทียบกับยุคทองแล้วความมั่งคั่งทั้งหมดในปัจจุบันของดินแดนในต่างประเทศไม่มีอะไรเลย พ่อพูดว่า เวลานี้พวกเขามีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง เมื่อลูกบอกผู้คนว่าเวลาของการทำลายล้างใกล้เข้ามาแล้ว พวกเขา ก็จะหัวเราะเยาะลูก พ่อพูดว่า พ่อจะยังคงนั่งอยู่ที่นั่นอีกนาน

แค่ไหน? พ่อไม่มีความสุขเลยกับการนั่งอยู่ที่นี้ พ่อไม่ได้สัมผัสกับความสุขหรือความทุกข์ หน้าที่ของพ่อเพียงแค่ชำระลูกให้บริสุทธิ์ นั่นคือสิ่งที่ลูกเคยเป็น นี่คือนั่นที่ลูกได้กลายเป็นในเวลา! เวลาที่ลูกต้องกลับมาสูงส่งมากเหมือนกับพวกเขา ลูกรู้ว่าลูกกำลังกลับมาสูงส่งเหมือนพวกเขา เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกเป็นสมาชิกของสกุลเทพ ลูกมีอาณาจักรของลูกและแล้วลูกก็สูญเสียอาณาจักรของลูกและจากนั้นอาณาจักรอื่นๆก็มา เวลานี้วงจรกำลังจะสิ้นสุดลงแล้ว เวลาที่ลูกเข้าใจว่าวงจรนี้ไม่ใช่เรื่องของหลายแสนปี สงครามนี้เกิดขึ้นเพื่อการทำลายล้าง เมื่อลูกอยู่ที่นั่นลูกจะตายอย่างสบายมากจะไม่มีควมยากลำบากอะไรเลย จะไม่มีโรงพยาบาลใดเลย ฯลฯ ใครจะทำงานที่นั่นและรับใช้ผู้อื่นหรือแม้แต่ร้องไห้? ขนบธรรมเนียมนี้ไม่มีอยู่ที่นั่น ที่นั่นความตายเกิดขึ้นอย่างง่ายดายมาก ที่นั่นผู้คนประสบกับความทุกข์อย่างมากเมื่อพวกเขาตาย เนื่องจากลูกได้เห็นความสุขมากมายลูกก็ต้องเห็นความทุกข์มากมายด้วยเช่นกัน ที่นั่นที่แม่น้ำแห่งสายจะเลือดไหลนอง พวกเขาคิดว่าสงครามนี้จะเจียบลง แต่สงครามจะไม่เจียบลงเช่นนั้น มีคำพูดว่า “ความสนุกสนานสำหรับผู้ล่าและความตายสำหรับเหยื่อ” เมื่อลูกเป็นเทพ,ลูกไม่สามารถเข้ามาในโลกยุคเหล็กที่สปรกได้ ก็ตะกล่าว่า พระเจ้าพูด: ลูกต้องเห็นการทำลายล้างและการก่อตั้ง ลูกบางคนมีนิมิตของสิ่งนี้ใช่ไหม? ในเวลาสุดท้ายลูกจะมีนิมิตว่าคนนั้นคนนี้จะกลายเป็นอะไร และแล้วในเวลานั้นพวกเขาจะร้องไห้และสำนึกผิดเสียใจอย่างมากและได้รับการลงโทษ พวกเขาจะร้องไห้เกี่ยวกับโชคของพวกเขา(สำนึกผิด) ลูกจะสามารถทำอะไรได้ในเวลานั้น? นี่คือนิยามสำหรับ 21 ชาติเกิด ลูกจดจำทั้งหมดนี้ใช่ไหม? ไม่มีใครถูกลงโทษก่อนโดยที่ไม่ได้รับนิมิตในสิ่งที่เขาทำ จะมีการตั้งศาลขึ้น อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ซึมซับเพชรพลอยแห่งความรู้และกลายเป็นรูปและภาษา ใช้เพชรพลอยของความรู้ที่ลูกได้รับเพื่อที่จะถูกลอตเตอรี่แห่งอำนาจในการปกครองโลก
2. ในช่วงเวลาของการทำลายล้างนี้ ลูกต้องมีความรักต่อพ่อและคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงผู้เดียว ลูกต้องไม่มีการกระทำใดๆที่ลูกจะต้องสำนึกผิดเสียใจในเวลาสุดท้ายและร้องไห้เกี่ยวกับโชคของลูก

พร: พร: ขอให้ลูกมีความรักอย่างสม่าเสมอและได้รับพรของสภาพที่โอบยบิน และไร้กังวลด้วยการมีชัยชนะที่ได้รับประกัน

ลูก ๆ ที่มีความรักได้รับพรของสภาพที่โอบยบินจากบัพดาดา ลูกสามารถไปถึงบัพดาดาได้ในหนึ่งวินาทีด้วยสภาพที่โอบยบิน ไม่ว่ามายาจะมาในรูปแบบใด เธอจะไม่สามารถแม้กระทั่งแตะต้องลูกได้ เงามายาไม่สามารถเข้ามาภายใต้รัศมีแห่งการปกป้องคุ้มครองของพระเจ้าได้ ความรักเปลี่ยนความพยายามเป็นความบันเทิง ความรักทำให้ลูกได้สัมผัสกับชัยชนะที่ได้รับการประกันในทุกการกระทำ และดังนั้นลูกๆ ที่มีความรักควรอยู่อย่างไร้กังวลในทุกช่วงเวลา

คติพจน์: คงอยู่อย่างไม่สั่นคลอน โดยตระหนักอยู่เสมอว่า "ไม่มีอะไรใหม่" และลูกจะเดินร่าอย่างมีความสุขต่อไป

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน จดจำเป้าหมายของลูกและ พ่อ ผู้ที่ให้เป้าหมายของลูกแก่ลูก และลูกก็จะสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง การเป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ผู้อื่นและการประณามผู้อื่น นั้นเป็นลักษณะนิสัยที่ชั่วร้าย เช่นปีศาจ

คำถาม: อะไรบ่งชี้ว่าพ่อมีความรักที่สูงสุดสำหรับลูกๆ?

คำตอบ: คำสอนที่แสนหวานที่ลูกได้รับจากพ่อเป็นเครื่องบ่งชี้ของความรักที่สูงสุดของท่านที่มีต่อลูก คำสอนแรกของพ่อคือ ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้ทำสิ่งใดผิดด้วยการฝ่าฝืนศรัทธา ลูกคือนักเรียนและลูกต้องไม่ถือกฎไว้ในมือของลูกเอง ให้เพชรพลอยออกจากปากของลูกเสมอไม่ใช่ก้อนหิน

โอม ซานติ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ เวลาที่ลูกสามารถมองเห็นพวกเขา(ลักษมีและนารายณ์) ได้อย่างชัดเจนมาก นั่นคือ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก นั่นคือลูกเป็นของสกุลของพวกเขา มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ด้วยเหตุนี้เองลูกต้องมองดูพวกเขาซ้ำๆ และคิดว่า เราต้องเป็นเหมือนพวกเขา ลูกรู้จักคำสรรเสริญของพวกเขามาก ลูกจะมีความสุขด้วยการเก็บภาพของพวกเขาไว้ในกระเป๋าลูกไม่ควรจะมีความสับสนใดๆอยู่ภายใน ที่เรียกว่าสำนึกที่เป็นร่างด้วยเช่นกัน หากลูกมองดูลักษมีและนารายณ์ในสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ลูกก็สามารถที่จะเข้าใจได้ว่าลูกกำลังจะเป็นเหมือนพวกเขา ดังนั้น ลูกต้องมองดูพวกเขาอย่างแนบแน่น พ่ออธิบายว่าลูกต้องเป็นเหมือนพวกเขา จงกลายเป็น มาเดยจิบาฟ มองดูพวกเขาและมีการจดจำระลึกถึง มีตัวอย่างของบางคนที่ถูกบอกให้คิดว่าเขาเป็นควาย และดังนั้นเขาจึงเริ่มเชื่อว่าเขาเป็นควาย ลูกเข้าใจว่าเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกนั้นคือการเป็นเช่นนั้น (ลักษมีและนารายณ์) ลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร? ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ! ลูกแต่ละคนควรจะถามตนเองว่า ฉันมองดูพวกเขาอย่างแท้จริงและจดจำพ่อหรือไม่? ลูกเข้าใจว่าบาบากำลังทำให้ลูกกลายเป็นเทพ จงจดจำพ่อให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้ พ่อพูดว่าลูกไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้อย่างสม่ำเสมอ แต่ลูกต้องทำความเพียรพยายาม หากลูกจดจำลักษมีและนารายณ์ในขณะที่ทำงานบ้านแล้ว แน่หนอนว่าลูกจะจดจำพ่อด้วยเช่นกัน หากลูกจดจำพ่อ ลูกจะจดจำพวกเขาได้อย่างแนบแน่นด้วยเช่นกันและคิดว่าลูกต้องการกลับมาเป็นเหมือนพวกเขา ลูกควรจะมีใจที่ใส่ใจกับสิ่งนี้ตลอดทั้งวัน แล้วลูกจะไม่มีความประมาทกันและกัน “คนนี้เป็นอย่างนี้ คนนั้นคนนี้เป็นอย่างนั้น” ผู้ที่ติดอยู่กับเรื่องเหล่านั้นก็ไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ และดังนั้นพวกเขายังคงเหมือนเดิม พ่ออธิบายให้แก่ลูกๆ ในวิธีที่ง่ายดายเช่นนั้นที่จะจดจำสิ่งเหล่านั้น จดจำพ่อแล้วลูกจะกลายเป็นเช่นพวกเขา ที่นี้ ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบา แน่หนอนว่าควรจะมีความภาพของลักษมีและนารายณ์นี้ในบ้านของทุกคน ภาพนี้ลูกต้องแม่นยำมากเช่นนั้น เมื่อลูกจดจำพวกเขาลูกก็จะจดจำบาบา แทนที่จะพูดถึงเรื่องอื่น จงเฝ้าแต่พูดถึงสิ่งเหล่านั้นตลอดทั้งวัน การประณามใครและการพูดว่าคนนั้นคนนี้เป็นอย่างนั้นอย่างนี้หมายถึงการทำให้เกิดความขัดแย้ง ลูกต้องทำให้สติปัญญาของลูกสูงส่ง ลูกไม่ควรจะมีธรรมชาติของการทำร้ายผู้อื่นหรือการประณามใครหรือการมีพฤติกรรมที่ไม่ดี ลูกทำสิ่งนั้นมาครั้งวงจรแล้ว เวลาที่ลูกได้รับคำสอนที่หวานเช่นนั้น ไม่มีความรักใดที่สูงยิ่งไปกว่านี้ ลูกไม่ควรแสดงการกระทำไม่ดีใดๆด้วยการไม่เชื่อฟังศรัทธา พ่อได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องของการเข้าฌานด้วยเช่นกันว่า เพียงแค่ออฟเฟอร์ไบด์และกลับลงมา บาบาไม่ได้บอกให้ลูกไปยัณดินแดนสุขาวดีและร้ายรา ฯลฯ หากลูกไปที่ใดอื่นก็เป็นที่ยอมรับได้ว่ามายาได้เข้ามาในลูกแล้ว งานอันดับหนึ่งของมายาคือการทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ มีความเสียหายอย่างมากมายที่เกิดขึ้นจากการมีพฤติกรรมที่ผิดกฎ หากลูกไม่ระมัดระวังก็อาจเป็นไปได้ที่ลูกจะต้องอดทนต่อการลงโทษที่รุนแรง ดรามาราชอยู่กับพ่อด้วยเช่นกัน ท่านเก็บบัญชีที่ไม่มีขีดจำกัดเอาไว้ว่าลูกได้รับประสบการณ์ของการถูกลงโทษในกรงขังของราวันมาแล้วเป็นเวลาหลายปี มีความทุกข์มากมายในโลกนี้ พ่อพูดว่า ในเวลานี้จึงสิ่งอื่นทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียว ชะจิตความสับสนทั้งหมดออกไปจากภายในตัวลูก ใครนำลูกเข้าไปสู่กิเลส? วิญญาณปีศาจร้ายของมายา นี่คือนาราย โยคะ นี่คือนิยามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกเอง ดังนั้น ลูกควรไม่ว่างเว้นในธุรกิจนี้ ลูกควรชะจิตหยาบทั้งหมดออกไปจากภายในตัวลูก อิทธิพลของมายานั้นแข็งแกร่งมาก อย่างไรก็ตามลูกต้องเฝ้าแต่ไล่เธอออกไปด้วยเช่นกัน เท่าที่เป็นไปได้จงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง การจดจำระลึกถึงของลูกเวลานี้ไม่สามารถคงอยู่อย่างสม่ำเสมอได้ เมื่อลูกไปถึงสภาพของการอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอเท่านั้นที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ อย่างไรก็ตาม ถ้าลูกยังคงมีความสับสนอยู่ภายในและมีความคิดที่เลวร้าย ลูกก็ไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ เมื่อลูกได้รับอิทธิพลจากมายาที่ทำให้ลูกพ่ายแพ้ พ่ออธิบาย: ลูกๆ อย่าได้

พ่ายแพ้ด้วยการแสดงการกระทำที่สกปรก โดยการประณามผู้อื่นที่เวลานี้ลูกได้มาถึงสภาพที่เลวร้ายเช่นนั้น เวลานี้ที่ลูกกำลังได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกจึงต้องไม่สร้างการกระทำที่เลวร้ายใดๆ บาบาเห็นว่ามายาได้กลืนลูกเข้าไปจนถึงคอของลูกและลูกก็ไม่ได้ตระหนักถึงสิ่งนี้เลย ลูกคิดว่าลูกกำลังก้าวหน้าอย่างดีมาก แต่ลูกก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้น พ่ออธิบายว่า: ให้มีเพียงเพชรพลอยเท่านั้นที่ออกมาจากความคิด คำพูด และการกระทำของลูก การพูดถึงเรื่องสกปรกเป็นเหมือนกับการขว้างก้อนหิน เวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากก้อนหิน และกลับมาสูงส่งดั่งาม ดังนั้นไม่ควรมีก้อนหินออกมาจากปากของลูก บาบาต้องอธิบายให้กับลูก พ่ออธิบายสิ่งที่ลูกต้องให้แก่ลูก ไม่ใช่ว่าบราเธอร์จะเตือนบราเธอร์ด้วยกันเอง การสอนลูกเป็นงานของครู ท่านสามารถพูดสิ่งใดก็ตามกับลูก นักเรียนไม่ควรจะถือกฎไว้ในมือ ลูกคือนักเรียน พ่อสามารถอธิบายให้แก่ลูก อย่างไรก็ตาม ลูกๆ ได้รับคำแนะนำของพ่อแล้วเพื่อจดจำพ่อผู้เดียว เวลานี้โชคของลูกได้เปิดแล้ว ด้วยการไม่ทำตามศรัทธา ลูกก็ทำลายโชคของลูก แล้วลูกก็ต้องเสียใจอย่างมากในภายหลัง โดยการไม่ทำตามศรัทธาของพ่อ ประการแรกลูกจะต้องสัมผัสกับการถูกลงโทษ และประการที่สองสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย นี่คือข้อตกลงเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า วงจรแล้ววงจรเล่า พ่อมาและสอนลูก และดังนั้นจึงควรอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าبابาคือครูของลูกที่ให้ความรู้ใหม่นี้: จงพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ มีคำกล่าวว่าการพบปะเกิดขึ้นระหว่างดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด เราจะพบกันอีกครั้งหลังจาก 5,000 ปี ลูกสามารถรับมรดกที่นี้ได้มากเท่าที่ลูกต้องการ มิฉะนั้น ลูกต้องเสียใจและสำนึกผิดอย่างมาก ลูกจะร้องไห้ ลูกจะได้รับนิมิตของทุกสิ่ง เมื่อเด็กๆ ลูกเลื่อนชั้นในโรงเรียน ทุกคนมองไปที่คนที่นั่งด้านหลัง ที่นี้เช่นกัน ลูกได้รับการเลื่อนชั้น ลูกเข้าใจว่าลูกจะออกจากร่างกายที่นี้และไปสู่วิทยาลัยสำหรับเจ้าชายในยุคทองและเรียนรู้ภาษา ที่นั้น ทุกคนต้องเรียนรู้ภาษาซึ่งเป็นภาษาแม่ มีผู้คนมากมายที่ไม่เข้าใจความรู้นี้ อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ศึกษาเล่าเรียนเป็นประจำ ถ้าลูกขาดเรียนหนึ่งครั้งหรือสองครั้งแล้วลูกก็จะพัฒนานิสัยของการขาดเรียนนั้น แล้วลูกก็จะกลายเป็นเพื่อนกับผู้ที่ตกเป็นทาสของมายา มีผู้ทำตามชีพบบาจำนวนน้อยมาก ส่วนที่เหลือทั้งหมดคือผู้ที่ทำตามมายา มายาไม่สามารถทนได้เมื่อลูกกลายเป็นผู้ที่ทำตามชีพบบา ด้วยเหตุนี้เอง ลูกต้องระมัดระวังอย่างมาก ลูกต้องระมัดระวังอย่างมากกับมนุษย์ที่สกปรก มีหงส์และนกกระสา เมื่อคืนبابาให้คำสอนแก่ลูกว่า: การประณามบางคน หรือ การคิดเกี่ยวกับผู้อื่นตลอดทั้งวัน ไม่ได้ถูกเรียกว่ามีคุณธรรมที่สูงส่ง เหล่าเทพไม่มีความประพฤติในลักษณะเช่นนั้น พ่อพูดว่า จดจำพ่อและมรดก อย่างไรก็ตาม ลูกก็ยังคงเฝ้าแต่ประณามผู้อื่นต่อไป ลูกได้ประณามผู้อื่นมาชาติแล้วชาติเล่า ลูกมีความสับสนอยู่ภายใน นี่เป็นเหมือนกับการบรรดาภายในด้วยเช่นกัน ลูกทำลายตนเองอย่างไรเหตุผล ลูกได้สร้างความสูญเสียแก่ผู้คนมากมาย “คนนั้นคนนี้เป็นเช่นนั้นเช่นนั้น” สิ่งนั้นเกี่ยวอะไรกับลูก? พ่อผู้เดียวคือผู้คำจุนของทุกคน เวลานี้ลูกต้องทำตามศรัทธา การกำหนดของมนุษย์ทำให้ลูกสกปรกมาก พวกเขาเฝ้าแต่ประณามกันและกัน การประณามใครบางคนคือการมีวิญญาณปีศาจร้ายของมายา โลกนี้ไม่บริสุทธิ์ ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ นั่นเป็นข้อบกพร่องที่เลวร้ายมาก มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่า ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป ลูกต้องดึงหูตนเอง เพื่อที่ลูกจะไม่ทำเช่นนั้นอีก หากลูกเห็นใครทำอะไรที่ผิด ลูกควรจะรายงานبابา สิ่งนั้นเกี่ยวอะไรกับลูก? ทำไมลูกถึงประณามกันและกัน? พ่อได้ยินเกี่ยวกับทุกสิ่ง พ่อยืมดวงตาและหูเหล่านั้นมาใช้ พ่อเห็นและดาดำนี้ก็เห็นเช่นกัน พฤติกรรมของบางคนและบรรยากาศที่พวกเขาสร้างนั้นไม่ถูกกฎโดยสิ้นเชิง ผู้ที่ไม่มีพ่อเรียกว่าเด็กกำพร้า บางคนไม่รู้จักพ่อหรือไม่จดจำพ่อ แทนที่จะเปลี่ยนแปลงตนเอง พวกเขากลับยิ่งแย่ลง เหตุนี้เองพวกเขาจึงสูญเสียสถานภาพของพวกเขา ถ้าลูกไม่ทำตามศรัทธา ลูกก็เป็นเด็กกำพร้า พวกเขาไม่ได้ทำตามศรัทธาของแม่และพ่อ มีคำกล่าวว่า ท่านคือแม่และพ่อ ท่านกลายเป็นเพื่อนด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามหากไม่มีปู่ทวดแล้วจะมีแม่ได้อย่างไร? พวกเขาไม่ได้รู้คิดมากอย่างนั้น! มายาทำให้สติปัญญาของพวกเขาหันเหออกไปอย่างสิ้นเชิง หากลูกไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อที่ไม่มีการขีดจำกัดแล้วก็จะต้องมีการลงโทษและไม่มีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เมื่อพ่อเห็นพวกเขาประพฤติเช่นนั้น ท่านก็พูดว่า จะเกิดอะไรขึ้นกับวิญญาณเหล่านั้น? คนนี้เป็นดอกไม้ป่า คนนี้เป็นดอกไม้ที่ไม่มีใครชอบ ดังนั้น จงเปลี่ยนแปลงตนเอง! มิฉะนั้นแล้วสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย จะมีการสูญเสียเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของผู้ที่มีสำนึกเป็นร่าง ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่สามารถรักพ่อได้ การอุทิศตนเองต่อพ่อไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! บุคคลที่มีชื่อเสียงไม่สามารถอุทิศตนเองได้ พวกเขาไม่เข้าใจแม้กระทั่งความหมายของการ “อุทิศตน” หัวใจของพวกเขาหดตัวเล็กลง มีผู้คนมากมายที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะ พวกเขาไม่มีลูก ฯลฯ พวกเขาพูดว่า บาบา ท่านคือทุกสิ่งสำหรับเรา! แม้ว่าพวกเขาจะพูดสิ่งนี้ด้วยปากของเขาแต่นั่นก็ไม่ใช่ความจริง พวกเขาแม้กระทั่งพูดโกหกกับพ่อ การอุทิศตนเอง หมายถึงการขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกไป เวลานี้คือเวลาสุดท้าย ดังนั้นลูกต้องทำตามศรัทธา ลูกต้องขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกไปจากทรัพย์สมบัติ ฯลฯ มีผู้คนมากมายที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะเช่นนั้น ลูกทำให้ชีพบบาเป็นของลูก ลูกนำท่านมาเลี้ยงดู นี่คือพ่อ ครู และสัจกูรของลูก ลูกทำให้ท่านเป็นของลูกเพื่อที่จะประกาศสิทธิในทรัพย์สมบัติทั้งหมดของท่าน ผู้ที่กลายเป็นลูกของبابาจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสกุลเทพ

อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามมีสถานภาพในระดับที่แตกต่างกันมากมาย จะมีสาวใช้และคนรับใช้จำนวนมาก บางคนก็ออกคำสั่งแก่กันและกัน สาวใช้และคนรับใช้ก็ยังตามลำดับกันอีกด้วย สาวใช้และคนรับใช้จากข้างนอกจะไม่เข้ามาในราชวังของราชวงศ์ ผู้ที่เป็นของพ่อจะกลายเป็นเช่นนั้น มีลูกบางคนที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพ่อ บาบาก็ได้พูดว่าให้จดจำมาหรือจดจำพาหนะของพ่อ พ่อพูดว่าจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น สละทิ้งความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูกกับผู้ที่มิใช่ร่างกายและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่ออธิบายว่าถ้าลูกต้องการรักใคร่สักคนแล้ว จงรักผู้เดียวเท่านั้นแล้วเรือของลูกก็จะข้ามฟากจงทำตามคำแนะนำของพ่อ มีเรื่องราวเกี่ยวกับราชาผู้ที่เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ผู้เป็นลูกๆได้รับการพิจารณาเป็นอันดับหนึ่ง ดังนั้นลูกชายจะกลายเป็นทายาทของคลังสมบัติ ภรรยาเป็นหุ้นส่วนครึ่งหนึ่ง ในขณะที่ลูกชายกลายเป็นนายอย่างสมบูรณ์ ดังนั้น สติปัญญาก็ไปในทิศทางนั้น ถ้าลูกทำให้บาบาเป็นนายอย่างเต็มที่ของลูก ท่านจะให้ทั้งหมดนี้แก่ลูก นี่ไม่ใช่เรื่องของกาให้และรับ แต่เป็นเรื่องของความเข้าใจ แม้ว่าลูกจะฟังทุกสิ่งแต่ลูกก็ลืมทั้งหมดนั้นในวันถัดไป ถ้าสิ่งนั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกแล้ว ลูกก็จะสามารถอธิบายแก่ผู้อื่นได้เช่นกัน ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ สิ่งนี้ง่ายดายมาก จงเฝ้าแต่ใช้ปากของลูกและบอกเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกแก่ผู้อื่น ผู้ที่มีสติปัญญาที่ลึกซึ้งและละเอียดอ่อนก็จะเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว ภาพเหล่านี้จะมีประโยชน์อย่างมากในเวลาสุดท้าย ความรู้ทั้งหมดมีอยู่ในภาพเหล่านี้ อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะกับนารายณ์และราชเดกับกฤษณะ? ไม่มีใครรู้อย่างนี้ แน่หนอนว่าลักษณะมีและนารายณ์เป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงในตอนแรก มีคำกล่าวว่า ขอทานเป็นเจ้าชาย ไม่ใช่ขอทานเป็นราชา หลังจากกลายเป็นเจ้าชาย ผู้นั้นก็กลายเป็นราชา สิ่งนี้ง่ายดายมาก อย่างไรก็ตาม มายาได้จับบางคนไว้ หลายคนมีนิสัยของการประณามผู้อื่นและซุบซิบนินทา พวกเขาไม่มีอะไรจะทำ พวกเขาไม่เคยจดจำพ่อ พวกเขายังคงทำธุรกิจของการประณามกันและกันต่อไป นี่คือการเรียนที่มายาสอนพวกเขา บทเรียนที่พ่อสอนนั้นตรงไปตรงมามาก ในเวลาสุดท้ายชั้นยาสนีเหล่านั้น ฯลฯ จะตื่นขึ้นมาและพูดว่ามีเพียงปีศาจเท่านั้นที่มีความรู้นี้ ถึงอย่างไรกุมารและกุมารีก็บริสุทธิ์อยู่แล้ว ลูกเป็นลูกของพ่อของมวลมนุษย์ ลูกไม่ควรจะมีความคิดที่ไม่ดีใด หลายคนยังคงมีความคิดที่เลวร้าย การลงโทษสำหรับสิ่งนั้นรุนแรงมาก พ่ออธิบายให้แก่ลูกอย่างมาก ถ้าพบว่าลูกประพฤติตนไม่ดีที่นี้ ลูกก็จะไม่สามารถอยู่ที่นี่ได้ ลูกจะได้รับการลงโทษบางอย่างด้วยเช่นกัน ลูกไม่มีค่าและกำลังหลอกลวงพ่อ ลูกจะไม่สามารถจดจำพ่อได้ สภาพของลูกตกต่ำอย่างสิ้นเชิง สภาพที่ตกต่ำคือการถูกลงโทษ ด้วยการไม่ทำตามศรัทธา ลูกก็ทำลายสถานภาพของตนเอง เมื่อลูกไม่ทำตามคำแนะนำของพ่อ วิญญาณปีศาจร้ายจะเข้ามาในตัวลูกมากยิ่งขึ้น บางครั้งบาบาก็คิดว่าถูกลงโทษที่รุนแรงของลูกอาจจะเริ่มขึ้นแม้กระทั่งในตอนนี้นี้ การลงโทษก็แผ่ตัวอย่างมากด้วยเช่นกัน ไม่ควรจะต้องมีความทุกข์ทรมานอย่างรุนแรง หลายคนตกลงมาและมีประสบการณ์ของการลงโทษ พ่ออธิบายทุกสิ่งด้วยสติปัญญา หลายคนทำลายโชคของตนอย่างมาก เหตุนี้เองพ่อจึงเตือนลูก ขณะนี้ไม่ใช่เวลาที่จะทำความผิด จงเปลี่ยนแปลงตนเอง เหลือเวลาไม่มากนักก่อนจะถึงเวลาสุดท้าย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องไม่ประพฤติตนในทางที่ผิดกฎที่ต่อต้านศรัทธา ลูกต้องเปลี่ยนแปลงตนเอง ระมัดระวังมนุษย์ที่สกปรก
2. ถ้าลูกเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ จงอุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์ จัดความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของลูก อย่าได้ประณามใครหรือซุบซิบนินทาใคร ปลดปล่อยตนเองจากความคิดที่สกปรก

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อนที่เปิดสวิตช์อันทรงพลังและจบสิ้นความมืดมิดของความไร้ประโยชน์
เมื่อลูกเปิดไฟ ความมืดมิดก็จะหายไป ในทำนองเดียวกันสภาพที่มีพลังคือสวิตช์ เปิดสวิตช์นี้แล้วความมืดมิดของสิ่งที่ไร้ประโยชน์ก็จะหายไป และแล้วลูกก็จะได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระจากการที่จะต้องจบสิ้นแต่ละความคิดที่ไร้ประโยชน์ เมื่อสภาพของลูกเต็มไปด้วยพลัง ลูกก็จะกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และผู้ประทานพร เพราะการเป็นผู้ประทาน หมายถึง การเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยพลัง เพียงผู้ที่มีพลังเท่านั้นที่จะสามารถให้ได้และที่ใดมีพลัง สิ่งที่ได้รับประโยชน์ทั้งหมดจะจบสิ้น ดังนั้นนี่คือหน้าที่อันสูงส่งของเหล่าเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อน

คติพจน์: ดวงวิญญาณที่มีโชค คือผู้ที่ได้รับพรจากหัวใจของทุกดวงวิญญาณบนพื้นฐานของสัจจะ

***** โอม ขานดี *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกมีลูกธนูที่คมมากของ “มานมานะบาฟ” และ “มาเดียจิบาฟ” ลูกสามารถเอาชนะมาได้ด้วยลูกธนูเหล่านี้
- คำถาม:** บนพื้นฐานใดที่ลูกจะได้รับความช่วยเหลือจากพ่อ? ลูก ๆ ควรขอบคุณพ่อในวิธีใด?
- คำตอบ:** ยิ่งลูกๆจดจำพ่อด้วยความรักมากแค่ไหน ลูกก็จะได้รับความช่วยเหลือจากพ่อมากเท่านั้น เพื่อที่จะพูดกับพ่อด้วยความรัก ให้รักษาสายใยของลูกกับพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำและเฝ้าแต่ทำตามศรัทธาและพ่อจะคอยช่วยเหลือลูกอยู่เรื่อย ๆ ลูกๆควรขอบคุณพ่อและพูดว่า บาบา ท่านมาจากดินแดนสูงสุดและเปลี่ยนเราจากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เราได้รับความสุขอย่างมากมาจากท่าน เราถึงกับหลั่งน้ำตาด้วยความรักที่มีต่อท่าน

โอม ซานติ จากบรรดาทุกคน แม่กับพ่อของเราเป็นที่รักมากที่สุด และแม่กับพ่อก็มีความรักอย่างมากมายต่อลูกๆ ของเขา พ่อคือผู้เดียวที่ผู้คนพูดว่า “ท่านคือแม่และพ่อ” ไม่มีใครพูดสิ่งนี้กับแม่หรือพ่อทางร่าง มีคำยกย่องนี้อย่างแน่นอน แต่ไม่มีใครรู้ว่าคำยกย่องนั้นเป็นของใคร หากผู้คนรู้สิ่งนี้ พวกเขาจะไปทีนั้นและพาคนอื่นมากมายไปทีนั้นด้วย อย่างไรก็ตามละครถูกกำหนดไว้แล้วในลักษณะนี้ บาบามาเมื่อละครจะถึงจุดจบเท่านั้น ก่อนหน้านั้น มีเพียงการละเล่นสดที่มี “การใช้เสียง” (talkie) เท่านั้น เมื่อการละเล่นจบลง นักแสดงทั้งหมดก็มาอยู่บนเวที ละครนี้คือการละเล่นที่ใหญ่โตที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งของยุคทอง ยุคเงินและยุคทองแดง ทั้งหมดของวงจรของทั้งโลกควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ไม่ใช่ว่าวงจรจะหมุนไปในอาณาเขตสูงสุดหรืออาณาเขตที่ละเอียดอ่อน วงจรโลกหมุนทีนั้นในโลกนี้ มีการจดจำกันว่าผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนนั้นเรียกว่าสัจจะด้วยเช่นกัน นี่เป็นคำยกย่องของใคร? ชาวซิกซ์ร้องเพลงสรรเสริญนี้จากคัมภีร์กรันท์ ภูรนาหนักก็ได้พูดถึงคำยกย่องนี้ อย่างไรก็ตาม “เอก โอมการ์ ” เป็นคำยกย่องของดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนเท่านั้น แต่ผู้คนเหล่านั้นก็ลืมไปว่านั่นคือคำยกย่องของดวงวิญญาณสูงสุด และเริ่มยกย่องภูรนาหนัก พวกเขาก็เชื่อกับเช่นกันว่านาหนักคือสัตว์ ในความเป็นจริงคำยกย่องทั้งหมดของทั้งโลกเป็นของผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีใครควรได้รับการยกย่อง ดุชิ! ถ้าบาบาไม่เข้ามาในบราห์มา บราห์มาก็จะไร้ค่าเหมือนเปลือกหอย เวลาที่ลูกกำลังจะกลับมามีค่าเช่นเพชรจากเปลือกหอยด้วยพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด เวลานี้โลกไม่บริสุทธิ์ เป็นกลางคินของบราห์มา เมื่อพ่อเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์และดวงวิญญาณตระหนักรู้จักท่าน พวกเขาถือศรัทธาต่อท่าน ทุกวันนี้แม้แต่เด็กก็สร้างความรบกวนอย่างมาก เหล่าเทพนั้นดีมาก ด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดพวกเขาก็ค่อยๆกลับมามีประโยชน์ที่ละน้อย ชันยาสซีกก็เคยดีมากเช่นกัน พวกเขาเคยช่วยเหลือบาร์ตด้วยความบริสุทธิ์ของเขา หากไม่มีความบริสุทธิ์ในบาร์ต บาร์ตนั้นก็จะถูกเผาไหม้บนกองไฟของตัณหาราคะ ไม่มีตาบของตัณหาราคะในยุคทอง ทุกคนในยุคเหล็กนี้กำลังนั่งอยู่บนหนามของกองไฟแห่งตัณหาราคะ สิ่งนี้จะไม่ถูกกล่าวถึงยุคทอง ยาพิษนี้ไม่คงอยู่ที่นั่น มีคำกล่าวว่า “เหตุใดลูกจึงละทิ้งน้ำทิพย์และดื่มยาพิษแทน?” ผู้คนที่ซ่องแะในกิเลสก็เรียกว่าไม่บริสุทธิ์ ทุกวันนี้ผู้คนก็ให้กำเนิดเด็ก ๆ 10 คนหรือแม้กระทั่ง 12 คน ไม่มีการควบคุม ในยุคทอง เมื่อทารกกำลังจะเกิดขึ้นมา พวกเขาก็มีนมิตของเด็กล่วงหน้า ในขณะที่ดวงวิญญาณยังคงอยู่ในร่างเก่าของเขา เขาก็มีนมิตของทารกที่เขาจะกลายเป็นหลังจากที่ออกจากร่างของเขา ผู้ที่เป็นคู่สามีภรรยาจะมีบุตรชายหนึ่งคนเท่านั้น ไม่มีมากไปกว่านั้น ทุกสิ่งเป็นไปตามกฎที่นั่น ประชากรเพิ่มขึ้นอย่างแน่นอนแต่ไม่มีกิเลสที่นั่น ผู้คนมากมายก็ถามลูกว่าเด็ก ๆ จะเกิดที่นั่นได้อย่างไร ลูกควรบอกพวกเขาว่าทุกสิ่งเกิดขึ้นที่นั่นด้วยพลังโยคะ ลูกได้มาซึ่งอาณาจักรของโลกด้วยพลังโยคะ ลูกไม่สามารถได้มาซึ่งอาณาจักรของโลกด้วยพลังทางกายภาพ บาบาได้กล่าวว่าหากชาวคริสต์เดียนจะรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน พวกเขาจะสามารถปกครองทั้งโลกได้ อย่างไรก็ตามกฎก็ไม่ปล่อยให้พวกเขารวมเป็นหนึ่งเดียวกัน เมื่อแมวทั้งสองต่อสู้กัน ลูกๆ ก็ได้รับเนย มีการแสดงให้เห็นถึงลักษณะที่มีเนยในปากของเขา เนยที่พวกเขาแสดงนั้นหมายถึงอาณาจักรของโลก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่าเป็นการบรรดาด้วยพลังโยคะที่ได้มีการจดจำกันมาในคัมภีร์ ไม่ใช่ด้วยพลังทางกายภาพ สงครามของความรุนแรงทางกายภาพนั้นมีการพูดถึงในคัมภีร์ ลูกไม่ข้องเกี่ยวกับสิ่งนั้น ไม่มีสงครามระหว่างพื้นดาวาสและฆราวาส ศาสนามากมายทั้งหมดเหล่านั้นมีอยู่เมื่อ 5000 ปีที่แล้วเช่นกัน ศาสนาทั้งหมดเหล่านั้นต่อสู้กันเองและทำลายตนเอง ลูกพื้นดาวาสก็ได้ก่อตั้งศาสนาเทพ เป็นไปด้วยพลังโยคะนี้ที่ลูกได้มาซึ่งอาณาจักรของโลก เวลานี้ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะและเป็นผู้เอาชนะโลก มายาราวินไม่มีอยู่ในยุคทอง ลูกจะไม่ทำหุ่นจำลองของราวินที่นั่นและเผามัน รูปภาพทุกประเภทถูกสร้างขึ้นแล้วในเวลานี้ จะไม่สามารถมีภูตผีหรือปีศาจเช่นนั้นได้ พวกเขาไม่เข้าใจแม้กระทั่งว่าทั้งชายและหญิงมีกิเลสทั้งห้า พวกเขาได้นำกิเลสเหล่านั้นมารวมกันและทำหุ่นจำลองของราวินที่มี 10 หัว พวกเขาแสดงวิษณุที่มี 4

มือด้วยเช่นกัน ผู้คนไม่เข้าใจประเด็นเหล่านี้ พวกเขาสร้างหุ่นจำลองที่ใหญ่โตของราวันและเผ่าหุ่นนั้น พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดกำลังอธิบายสิ่งเหล่านี้กับลูกผู้เป็นที่รักที่สุด พ่อรักลูกของเขาเสมอตามลำดับกันไป บางคนเป็นที่รักมากที่สุดและบางคนเป็นที่รักน้อย ยิ่งเด็กนั้นเป็นที่รักสำหรับใครบางคนมากเท่าไร เขาก็จะยิ่งได้รับความรักมากเท่านั้น ที่นี้เช่นกันผู้ที่คงอยู่ในงานรับใช้และเป็นผู้มีความเมตตาที่เป็นที่รัก ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาที่ร้องขอความเมตตา พวกเขาพูดว่า “พระเจ้าโปรดเมตตาฉันด้วย! อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครรู้จักละคร โปรแกรมของบาบาถูกกำหนดไว้แล้วสำหรับท่านที่จะมา เมื่อพวกเขาไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ไม่ใช่พระเจ้าสามารถทำสิ่งใดก็ตามที่ท่านต้องการ หรือท่านจะสามารถมาเมื่อใดก็ตามที่ท่านต้องการ หากท่านมีพลังเช่นนั้น แล้วทำไมท่านจึงถูกประณามอย่างมาก? และเหตุใดจึงเนรเทศท่านออกไป? (เรื่องราวของรามในรามายณะ) เหล่านี้เป็นเรื่องที่แฝงตัวมาก กฤษณะไม่สามารถถูกประณามได้ มีคำกล่าวว่า พระเจ้าจะไม่ทำสิ่งเหล่านั้น อย่างไรก็ตามการทำลายล้างต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอนดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของการช่วยชีวิตใครได้เลย ทุกคนจะต้องถูกนำกลับบ้าน งานของการสร้างและการทำลายล้างได้รับการดูแลและดังนั้นจะต้องมีพระเจ้าอย่างแน่นอนใช่ไหม? พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้ทำงานของการสร้าง ของอะไร? ลูกควรจะถามคำถามหลักกับผู้คนว่า “ใครคือพระเจ้าแห่งกิตะ”? ทั้งโลกสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ พวกเขาใส่ชื่อของมนุษย์ลงไปในคัมภีร์ ไม่มีใครนอกจากพระเจ้าสามารถสร้างศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ดังนั้นพวกเขาจะพูดได้อย่างไรว่ากฤษณะคือพระเจ้าแห่งกิตะ? ใครที่มีงานของการทำลายล้างและการสร้าง? โดยการลืมนึกว่าใครคือพระเจ้าแห่งกิตะ พวกเขาได้ทำลายกิตะ นี่คือการผิดพลาดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพวกเขา และประการที่สอง ที่จำกัดนาถบุรีพวกเขาก็ได้สร้างรูปแบบของเหล่าเทพที่แสดงท่าทางที่สกปรกมาก รัฐบาลได้ห้ามเก็บภาพที่สกปรกเหล่านั้นไว้ ดังนั้นลูกควรจะอธิบายสิ่งนี้แก่พวกเขา สิ่งต่างๆเหล่านี้ที่เกี่ยวกับวัดไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของใคร เพียงพ่อเท่านั้นที่หนึ่งทีนี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้ ดูนองชีว่าลูกๆได้เขียนจดหมายให้คำสัญญาของลูกอย่างไร! ลูกบางคนก็เขียนด้วยเลือด มีเรื่องราวเกี่ยวกับครุฑที่หนีสำหรับของเธ่ออกและพันแผลที่มีเลือดออกของกฤษณะอย่างไร นั่นคือสัญลักษณ์ของความรักของเธอ ความรักของลูกเป็นไปสำหรับชีพบบา ผู้นี้หรือบราห์มาสามารถมีเลือดออกได้ ท่านสามารถรู้สึกเจ็บปวด แต่ชีพบบาไม่สามารถรู้สึกเจ็บปวดได้เพราะท่านไม่มีร่างกายของท่านเอง ถ้ากฤษณะมีบาดแผลเขาก็จะรู้สึกเจ็บปวด และดังนั้นลูกจะเรียกเขาว่าพระเจ้าได้อย่างไร? บาบาสอนว่า พ่ออยู่เหนือความสุขและความทุกข์ ใช่ พ่อมาและทำให้ลูกมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ มีคำกล่าวว่าชีวิตนั้นมันคงเสมอ พวกเขาพูดว่า ชีวิตคือผู้เดียวที่ให้ความสุขที่สม่ำเสมอ พ่อรักลูกที่สุดแสนหวานที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานลูกที่มีคำของพ่อ ผู้ที่ซึมซับความรู้และอยู่อย่างบริสุทธิ์ ผู้ที่คงอยู่อย่างเป็นโยคีและรู้แจ้งอย่างแท้จริง พ่อทางร่างก็จะมีลูกที่ดีบางคนและลูกที่ไม่ดีบางคนเช่นกัน บางคนก็กลายเป็นลูกที่เลวมากและเหตุนี้เองจึงประณามวงศ์สกุลของพวกเขา พวกเขา กลับมาสกปรกมาก สิ่งเดียวกันเกิดขึ้นที่นี้ พวกเขาอัสครยใจ พวกเขามาที่นี้และเป็นของบาบา พวกเขาฟังความรู้ พวกเขาให้ความรู้แก่ผู้อื่น แล้วพวกเขาก็หย่าขาดจากบาบาไป! เหตุนี้เองจึงมีการขอให้ลูกเขียนจดหมายแห่งศรัทธาของลูก! และแล้วจดหมายนี้ก็จะยื่นให้แก่ลูก ลูกบางคนแม้กระทั่งเขียนจดหมายด้วยเลือดของลูก ลูกทำสัญญา เขียนสัญญาด้วยเลือด ทุกวันนี้ผู้คนถูกทำให้สาบาน แต่นั่นเป็นคำสาบานที่เป็นเท็จ การเชื่อว่าพระเจ้าคงอยู่ในทุกหนแห่งหมายถึงการสาบานด้วยสำนึกที่ว่า “ฉันเป็นพระเจ้าและคุณก็เป็นพระเจ้า” พ่อพูดว่า เวลาลูกเข้าใจแล้วว่าพ่อสามารถปรากฏอยู่ทุกหนแห่งในทางปฏิบัติจริงอย่างไร บาบามองเห็นผ่านหน้าต่างของดวงตาคู่นี้ นี่คือการจากต่างแดนที่ยืมมาใช้ บาบาคือผู้เข้าที่ได้ใช้ประโยชน์จากบ้านนี้ ในทำนองเดียวกัน บาบาสอนว่า พ่อได้ใช้ประโยชน์จากร่างนี้ บาบาก็มองดูลูกผ่านหน้าต่างเหล่านี้ ท่านอยู่ที่นี้และมองดูลูก ดวงวิญญาณต้องทำงานด้วยอวัยวะของเขอย่างแน่นอน พ่อเข้ามาในผู้นี้และดังนั้นพ่อจะพูดอย่างแน่นอนแน่นอนว่าพ่อจะต้องจ่ายค่าเช่าสำหรับการใช้อวัยวะเหล่านี้ เวลาลูก กำลังเปลี่ยนนรกให้เป็นสวรรค์ ลูกคือผู้ที่ต้องปลุกทุกคน ลูกคือผู้ที่ให้แสงสว่างแก่ทุกคน ทุกคนกำลังนอนหลับไหลในการนอนหลับของกุ่มกัณฑ์ ลูกผู้เป็นแม่ก็ปลุกพวกเขา ลูกทำให้พวกเขากลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกส่วนใหญ่ที่นี้เป็นแม่ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า “ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่” ลูกคือผู้ที่ยิงธนูไปที่บิซัมปีตมา ฯลฯ ลูกศรของ “มานมานะบาฟ” และ “มาเดียบาฟ” นั้นง่ายมากในการยิง ด้วยลูกธนูเหล่านี้ที่ลูกจะสามารถกลับมาเอาชนะมาได้ ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวและทำตามศรัทธาของพ่อผู้เดียว พ่อสอนกรรมที่สูงส่งเช่นนี้ให้แก่ลูก ที่ลูกจะไม่เสียใจในภายหลังสำหรับการกระทำของลูกสำหรับ 21 ชาติเกิด ลูกจะกลับมามีพยานามย์ดีเสมอและมั่งคั่งเสมอ ลูกกลายเป็นนายของโลกลมาแล้วหลายต่อหลายครั้ง ลูกได้มาซึ่งอาณาจักรของลูกแล้วก็สูญเสียไปอีก ครั้ง ลูกผู้เป็นเพชรพลอยของสกุลบราห์มินเล่นบทบาทของนักแสดงเอกชายและหญิง ลูกๆเล่นบทบาทที่สูงส่งที่สุดในละคร ดังนั้นลูกควรจะมีความรักอย่างมากต่อพ่อ ผู้ที่ทำให้ลูกสูงส่งมาก บาบาท่านได้แสดงปาฏิหาริย์เช่นนั้น! ฉันไม่เคยคิดแม้แต่จะน้อยเลยว่ฉันเคยเป็นนารายณ์ บาบาสอนว่า ลูกๆ เคยเป็นเหมือนลักษมีและนารายณ์และเหล่าเทพ และแล้วในขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิดลูกก็เปลี่ยนไปเป็นปีศาจ เวลานั้นจึงทำความเพียรพยายามและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก มีคำกล่าวว่า “ยิ่งเราทำความเพียรพยายามมากเท่าไร เราก็คจะได้มันมามากเท่านั้น” เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สอนราชา โยคะนี้

แก่ลูก เวลาที่ลูกสามารถสอนราชาโยคะที่แท้จริงและง่ายดายนี้ให้แก่ผู้อื่น หน้าที่ของลูกคือการให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน เวลาที่ทุกคนเป็นเด็กกำพร้า จากหลายล้านคนมีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ในวงจรก่อนหน้านี้นี้ที่จะเข้าใจ บาบาวุฒิดำถ้าลูกต้องการที่จะเห็นคนโง่มากที่สุดในโลก ลูกสามารถดูพวกเขาได้ที่นี้ พวกเขาคือผู้ที่หย่าขาดจากพ่อผู้ซึ่งจะให้มรดกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดแก่พวกเขา สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วไว้ในละคร เวลาที่ลูกเป็นลูกของพระเจ้าเอง จากนั้นลูกก็จะถือกำเนิดมาเป็นลูกของเหล่าเทพ นักรบ พ่อค้า และศูทร เวลาที่ลูกเปลี่ยนจากลูกของปีศาจเป็นลูกของพระเจ้า พ่อมาจากอาณาจักรสูงสุดเพื่อเปลี่ยนลูกจากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกควรจะขอบคุณท่านมากแค่ไหน! ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็ขอบคุณท่านอย่างมากเช่นกัน! พวกเขาจะไม่ขอบคุณท่านเมื่อพวกเขาไม่มีความสุข เวลาที่ลูกได้รับความสุขอย่างมากมาย ดังนั้นลูกควรจะรักท่านอย่างมาก หากลูกสร้างสายใยกับพ่อและพูดกับท่านด้วยความรัก ทำไมท่านจะไม่รับฟัง? ลูกควรจะตื่นในเวลากลางคืนและพูดกับบาบา บาบานี้ก็เล่าประสบการณ์ของท่านอยู่เรื่อยๆ: ฉันจดจำบาบาอย่างมาก แม้กระทั่งมีน้ำตาแห่งความรักในขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบา ฉันเคยเป็นเช่นไร และบาบาได้ทำให้ฉันเป็นอะไร? ลูกก็เช่นกัน! เวลาที่ลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นนั้น บาบาชวนผู้ที่อยู่ในโยคะเช่นกัน ตาของลูกจะเปิดโดยอัตโนมัติ เติงของลูกก็จะสั้น บาบาลูกหลายคนให้ตื่นในลักษณะนี้ พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดมีความเมตตาอย่างมาก เมื่อบาบาถามลูกว่าทำไมลูกถึงมาที่นี่ ลูกตอบว่า “บาบา ฉันมาเพื่อจะรับการสอนว่าจะกลับมามีค่าต่อการแต่งงานกับศรinarayan ในอนาคต” ได้อย่างไร หรือ “ฉันต้องสอบผ่านการสอบนี้เพื่อที่จะสามารถแต่งงานกับลักษมี” อย่างไร นี่คือโรงเรียนที่มหัศจรรย์มาก! นี่เป็นเรื่องที่มหัศจรรย์มาก! นี่คือมหาวิทยาลัยที่ยิ่งใหญ่ที่สุด อย่างไรก็ตามรัฐบาลก็ไม่ยอมให้ลูกใช้ชื่อ “มหาวิทยาลัยของพระเจ้า” วันหนึ่งพวกเขาจะยอมรับสิ่งนี้อย่างแน่นอน ผู้คนก็จะมาเรื่อยๆ พวกเขาจะพูดว่าแน่นอนที่นั่นคือมหาวิทยาลัยที่ใหญ่โตมาก บาบาทำให้ลูกนั่งอยู่ในดวงตาของท่านและสอนลูก ท่านพูดว่าท่านจะพาลูกไปสวรรค์ ดังนั้นหากลูกพูดเช่นนี้กับบาบามากๆ บาบาก็จะให้การช่วยเหลือแก่ลูกอย่างมาก ท่านจะเปิดลอร์ดของผู้ที่คอยกำลังสำคัญ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงในเวลากลางคืน ลูกจะมีประสบการณ์ของความสุขออย่างมากมาย บาบา(บราห์มา)บอกประสบการณ์ของท่านแก่ลูก และบอกลูกว่าท่านพูดกับบาบา(ชีวา)ในช่วงโมงเช้าตรู่ของน้ำทิพย์อย่างไร พ่อพูดกับลูกๆว่า: จงระมัดระวัง อย่าได้ประณามชื่อของวงศ์สกุลนี้ อย่าได้นำกิเลสทั้งห้าที่ลูกให้ท่านแก่ท่านไปแล้วกลับคืนไป อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะได้รับความรักจากพ่อ จงเป็นผู้ที่มีความเมตตาและคงอยู่ในงานรับใช้ เป็นผู้ที่มีค่าและเชื่อฟังและด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นดวงวิญญาณญาณและโยคีที่แท้จริง
2. ตื่นแต่เช้าตรู่ในช่วงโมงแห่งน้ำทิพย์และการสนทนาที่แสนหวานกับพ่อ ลูกต้องขอบคุณพ่อ เพื่อที่จะได้สัมผัสกับการช่วยเหลือของพ่อ จงจดจำพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดด้วยความรักอย่างมาก

พร: พร: ขอให้ลูกมีโชคแห่งความสุขที่คงอยู่ตลอดไปโดยการมีความจริงใจและความกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอและโดยการร้องเพลงแห่งความสุขในจิตใจของลูก
ลูก ๆ ผู้ที่มีโชคแห่งความสุขได้รับความสำเร็จที่ไม่สูญสลายโดยการใช่วิธีการที่คงอยู่ตลอดไป "ว้าว ว้าว!" เพลงแห่งความสุขปรากฏออกมาในจิตใจของลูกอย่างสม่ำเสมอ ว้าว บาบา! ว้าว โชค! ว้าว ครอบครัวที่น่ารักแสนหวาน! ว้าว ช่วงเวลาที่สวยงามของยุคบรรจบพบกันที่สูงส่ง! แต่ละครการกระทำคือ “ว้าว ว้าว!” และดังนั้นลูกจะมีโชคแห่งความสุขที่คงอยู่ตลอดไป คำถามที่ว่า “ทำไมต้องเป็นฉันด้วย” ไม่สามารถเข้ามาในจิตใจของลูกได้ แทนที่จะเป็นคำว่า “ทำไม?” ลูกพูดว่า “ว้าว ว้าว!” และแทนที่จะพูดว่า “ฉัน” ลูกพูดว่า “บาบา บาบา!”

คติพจน์: ประทับตราของรัฐบาลที่ไม่สูญสลายนั้นบนความคิดใดก็ตามที่ลูกมีและลูกจะอยู่อย่างเข้มแข็ง

*** โอม ขานด์ ***

พร้อมกับการทำงานรับใช้ จงวางแผนที่จะกลับมาสมบูรณ์ด้วย มีความใส่ใจอย่างลึกซึ้งที่จะกลับมามีชีวิต

วันนี้ พ่อชี้ว่าได้มาเพื่อเฉลิมฉลองวันเกิด(วันเกิด)ของการอวตารของท่านและของลูกๆของท่านด้วยเช่นกัน จักรยานดีของการอวตารหรือการจุติลงมาบนข่างมหัศจรรย์มาก ลูกๆ จากทุกหนแห่งต่างวิ่งมาเพื่อเฉลิมฉลองวันเกิดของพ่อและของตนเอง จักรยานดีนั้นคือวันของการอวตาร วันของการจุติลงมาของพ่อและลูกๆเป็นวันเดียวกัน สิ่งที่นำอัสจารย์คือวันเกิดของพ่อและลูกๆเป็นวันเดียวกัน ดังนั้น วันนี้ ลูกๆ ซาลิแกรมทั้งหลายได้มาเพื่อแสดงความยินดีกับพ่อหรือมาเพื่อรับการแสดงความยินดี? ลูกมาเพื่อแสดงความยินดี ลูกก็มาเพื่อรับการแสดงความยินดีด้วยเช่นกัน สิ่งซึ่งบอกที่แสดงให้เห็นว่าทั้งสองสิ่งนี้อยู่ด้วยกันคือการมีความรักมากมายระหว่างลูกกับพ่อ เหตุนี้เองวันเกิดของลูกจึงเป็นวันเดียวกันและลูกก็ยังอยู่ร่วมกันตลอดชีวิตของลูก นั่นคือลูกอยู่ด้วยกัน ลูกเคยเห็นความรักเช่นนี้หรือไม่? ในแง่ของอาชีพการงานของลูก อาชีพการงานของพ่อและลูกคือการเปลี่ยนแปลงโลก สัญญาที่ลูกได้ให้ไว้คืออะไร? ที่ลูกจะกลับไปพราหมณ์ (อาณาเขตสูงสุด) บ้านที่แสนหวานของลูกด้วยกัน หรือลูกจะไปในภายหลัง? ลูกต้องการไปด้วยกันใช่ไหม? ดังนั้น จึงมีความรักเช่นนั้นระหว่างลูกกับพ่อ ทั้งพ่อและลูกๆไม่สามารถทำอะไรได้ด้วยตนเอง ลูกสามารถทำอะไรได้หรือไม่? ลูกสามารถทำอะไรได้โดยปราศจากพ่อหรือไม่? พ่อก็ไม่สามารถทำอะไรได้เช่นกัน นี่คือนิยามที่ท่านได้รับการคำจูนจากพ่อบราห์มาเพื่อสร้างลูกๆบราห์มินทั้งหมด หากไม่มีบราห์มิน แม้แต่พ่อก็ไม่สามารถทำอะไรได้ เหตุนี้เองในวันเกิดของการอวตารการจุติลงมาทางจิตนี้ พ่อจึงแสดงความยินดีกับลูกและลูกๆก็แสดงความยินดีและกล่าวคำทักทายกับพ่อหลายล้านเท่า ลูกกำลังให้สิ่งเหล่านี้กับพ่อและพ่อกำลังให้สิ่งเหล่านี้กับลูก ตั้งแต่เวลาอมฤต แม้กระทั่งก่อนหน้านี้ พ่อก็ได้รับการแสดงความยินดี คำอวยพร การ์ด จดหมาย และบทเพลงที่แสนหวานจากหัวใจ แม้กระทั่งในเวลานี้ บัพดาตาก็ยังเห็นว่าลูกๆในทุกหนแห่งทั้งในแผ่นดินนี้และในต่างแดนต่างก็แสดงความยินดีกับบัพดาตาในทางที่ละเอียดอ่อน พวกเขามาถึงที่นี่แล้ว เสียงนี้ (การถ่ายทอด) กำลังไปถึงลูกๆ และเสียงจากหัวใจของลูกๆกำลังไปถึงพ่อ ลูกๆในทุกหนแห่งกำลังร่ายรำอย่างมีความสุข "ว้า บาบ! ว้า เราคือดวงวิญญาณซาลิแกรม!" ลูกทุกคนกำลังร้องเพลง ว้า ว้า! ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้เฉลิมฉลองอนุสรณ์ของวันเกิดของลูกตั้งแตยุคทองแดงจนถึงปัจจุบัน ผู้เลื่อมใสศรัทธาก็มีความศรัทธาที่มาจากความรักที่ไม่ยิ่งหย่อนเช่นกัน อย่างไรก็ตาม พวกเขาเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่ใช่ลูกๆ พวกเขาเฉลิมฉลองทุกปี และลูกเฉลิมฉลองความสำคัญของการอวตารลงมาเพียงครั้งเดียวตลอดทั้งวงจร พวกเขาให้คำมั่นทุกปี พวกเขาถือศีลอดและพวกเขาก็ให้คำมั่นด้วย ลูกให้คำมั่นเพียงครั้งเดียว พวกเขาทั้งหลายก็ลอกเลียนแบบลูก มีความแตกต่างระหว่างความสำคัญที่ลูกให้และความสำคัญของอนุสรณ์ของพวกเขา พวกเขาให้คำปฏิญาณในเรื่องของความบริสุทธิ์เช่นกัน แต่พวกเขาให้คำปฏิญาณนั้นทุกปีเป็นเวลาหนึ่งวัน ลูกทุกคนก็ให้คำปฏิญาณของความบริสุทธิ์นี้ครั้งหนึ่งในช่วงเวลาที่ถูกถือกำเนิดมาเช่นกันใช่ไหม? ลูกได้ให้คำปฏิญาณแล้วหรือยัง หรือยังจะต้องทำอยู่? ลูกได้ให้คำปฏิญาณแล้ว ลูกได้ให้คำปฏิญาณครั้งเดียว พวกเขาให้คำปฏิญาณทุกปี ลูกทั้งหลายได้ให้คำปฏิญาณแล้วใช่ไหม? ลูกไม่ได้ให้คำปฏิญาณแต่ถือพรหมจรรย์เท่านั้น แต่ให้คำปฏิญาณในเรื่องของความบริสุทธิ์โดยสมบูรณ์ด้วย พันดาวาสลูกได้ให้คำปฏิญาณของความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์แล้วหรือยัง? หรือแค่ถือพรหมจรรย์ก็ดีแล้ว? พรหมจรรย์เป็นรากฐาน ไม่ใช่แค่การถือพรหมจรรย์เท่านั้น ยังมีกิเลสอื่นๆทั้งสี่อีกด้วย ลูกได้ให้คำปฏิญาณสำหรับกิเลสทั้งสี่ที่เหลือแล้วหรือยังหรือเพียงอย่างเดียวเท่านั้น? ตรวจสอบสิ่งนี้ดู ลูกมีอิสระที่จะกลับมาด้วยความโกรธหรือไม่? ลูกไม่มีอิสระนั้นหรือไม่? คือว่าลูกต้องโกรธเล็กน้อยหรือไม่? ลูกไม่จำเป็นต้องโกรธหรือไม่? พันดาวาสพูดสิ! ลูกไม่จำเป็นต้องมีความโกรธใช่ไหม? ลูกต้องมีความโกรธ! โอเค บัพดาตาได้เห็นความโกรธนั้นและสหายของมันแล้ว ลูกได้ละทิ้งวิญญาณชั่วร้ายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแล้ว ผู้เป็นแม่ในครอบครัวไม่มีความรักหรือความผูกพันยึดมั่นกับลูกที่โตเป็นผู้ใหญ่มากนัก แต่พวกเขามีความรักต่อหลานๆของพวกเขาเป็นอย่างมาก เด็กเล็กๆก็เป็นที่รักอย่างมากในท่านเองเดียวกัน บัพดาตาก็ได้เห็นความรักของลูกๆที่มีต่อวิญญาณชั่วร้ายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของกิเลสทั้งห้าได้ลดลง แต่ลูกยังคงมีความรักต่อลูกหลานของกิเลสเหล่านั้นอยู่บ้าง นั่นคือต่อร่องรอยเล็กๆ น้อยๆและลูกหลานของกิเลสเหล่านั้น ลูกมีความรักต่อพวกเขาไหม? บางครั้งก็มีความรักต่อพวกเขา มีความรักต่อพวกเขาไหม? ผู้เป็นแม่? ดับเบิลโฟเรนเนอร์ ลูกไม่มีความโกรธหรือไม่? บางคนพูดกับบาบาด้วยความฉลาดมาก บาบาควรบอกลูกใหม่่ว่าพวกเขาพูดอะไร? บาบาควรบอกลูกใหม่? ถ้าบาบาบอกลูก ลูกจะต้องละทิ้งสิ่งนั้นในวันนี้ ลูกพร้อมแล้วหรือยัง? ลูกพร้อมที่จะทิ้งพวกเขาแล้วหรือยัง? หรือลูกจะรวบรวมเอกสารไว้ในแฟ้มของลูกเหมือนที่ลูกทำทุกปีหรือไม่? แฟ้มคำสัญญาของลูกที่พ่อนั้นใหญ่โตมาก ดังนั้นตอนนี้ก็ไม่ใช่ว่าลูกจะเพิ่มกระดาษคำสัญญาของลูกอีกแผ่นหนึ่งลงในแฟ้มใช่ไหม? ลูกจะทำให้มันสั้นสุดหรือลูกจะ

เพิ่มมันลงในแฟ้ม? ลูกจะอย่างไร? พุดสี ผู้เป็นครู ลูกจะอย่างไร? สิ้นสุดครั้งสุดท้ายไหม? ยกมือขึ้น! อย่าให้คำสัญญาอะไรแบบนั้น ในกรณีนั้น บัพาดาจะต้องใช้รูปแบบที่เข้มงวด สิ่งนี้โอเคไหม? ดับเบิลฟอเรนเนอร์ ลูกจะทำให้มันสิ้นสุดและเป็นสุดท้ายไหม? ผู้ที่ทำให้มันเป็นสุดท้าย ยกมือขึ้น! บันทึกละโหลกนี้ไว้บนทีวี! ยกมือขึ้นสูงๆ อย่าต่ำ! ไม่ใช่ในลักษณะแบบยุดเงิน อัจชะ สิ่งนี้โอเคไหม?

โอเค ฟัง! การสนทนาระหว่างพ่อกับลูกเป็นอย่างไร? บัพาดายังคงยืนอยู่เรื่อยๆ พ่อถามว่า ทำไมลูกถึงโกรธ? ลูกตอบว่า "ฉันไม่ได้โกรธ แต่ฉันถูกทำให้โกรธ ฉันไม่ได้ทำสิ่งนั้น แต่ฉันถูกทำให้โกรธ" แล้วตอนนี้พ่อควรพูดอย่างไร? แล้วลูกจะพูดอย่างไร "ถ้าเป็นท่าน ท่านก็ถึงโกรธเหมือนกัน" ลูกพูดสิ่งที่อ่อนหวานมาก แล้วลูกก็พูดว่า จากที่ไม่มีตัวตนเพียงแค่ร่างกายที่มีตัวตนมาใช้และดูด้วยตัวท่านเอง! แล้วตอนนี้ บอกพ่อหน่อยว่าพ่อควรพูดอะไรกับลูกๆ ที่แสนหวานเหล่านั้น? ถึงกระนั้น พ่อก็ต้องมีเมตตา ท่านพูดว่า โอเค ตอนนี้พ่อให้อภัยลูกแล้ว แต่อย่าทำอีกในอนาคต อย่างไรก็ตาม ลูกให้คำตอบได้ดีมาก

ดังนั้น ความบริสุทธิ์จึงเป็นเครื่องประดับที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาเครื่องประดับทั้งหมดของลูกบราห์มิน เหตุนี้เองพวกเขาจึงประดับภาพลักษณ์หรือรูปเคารพของลูกอย่างมากมาย เครื่องประดับเหล่านี้เป็นอนุสรณ์ของความบริสุทธิ์ของลูก ความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ไม่ใช่ความบริสุทธิ์เพียงเพื่อความบริสุทธิ์เท่านั้น ความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์เป็นทรัพย์สินสมบัติ ความสูงส่ง และบุคลิกภาพที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของชีวิตบราห์มินของลูกทั้งหมด เหตุนี้เองแม้แต่ผู้เลื่อมใสศรัทธายังถือศีลอดของความบริสุทธิ์เป็นเวลาหนึ่งวัน พวกเขาหลีกเลี่ยงแบบลูก พวกเขาถือศีลอดในอาหารและเครื่องดื่มด้วย การถือศีลอดในอาหารก็เป็นสิ่งจำเป็นเช่นกัน เพราะเหตุใด? ลูกบราห์มินก็ได้ให้คำปฏิญาณไว้อย่างมั่นคงในเรื่องอาหารและเครื่องดื่มของลูกแล้วใช่หรือไม่? เมื่อลูกถูกขอให้กรอกแบบฟอร์มของลูกในมูรบัน ลูกยังถูกถามว่าอาหารและเครื่องดื่มของลูกบริสุทธิ์หรือไม่ ลูกถูกถามเช่นนี้ใช่หรือไม่? ดังนั้นการถือศีลอดในอาหารและเครื่องดื่มของลูกมั่นคงหรือไม่? มั่นคงหรือไม่หรือบางครั้งก็อ่อนแอ? สำหรับดับเบิลฟอเรนเนอร์มันควรจะแข็งแกร่งเป็นสองเท่า มันมั่นคงเป็นสองเท่าหรือไม่? มั่นคงสำหรับดับเบิลฟอเรนเนอร์หรือไม่? มั่นคงเป็นสองเท่าหรือไม่? หรือเป็นเช่นนั้นที่เมื่อบางครั้งลูกรู้สึกเหนื่อย ลูกพูดว่า: "โอเค ไม่เป็นไรหรอก วันนี้ฉันจะกินอะไรบางอย่าง (จากภายนอก)" ลูกไม่ได้กลับมาหย่อนยานเล็กน้อยใช่ไหม? ลูกมั่นคงในเรื่องอาหารและเครื่องดื่มของลูกหรือไม่? เหตุนี้เองผู้เลื่อมใสศรัทธาจึงถือศีลอดในอาหารและการบริโภคอาหารของพวกเขา คำปฏิญาณที่สามคือการเดินตลอดทั้งคืน (jagran) พวกเขาอยู่อย่างตื่นตลอดทั้งคืน ลูกบราห์มินได้ให้คำปฏิญาณที่จะตื่นจากการหลับใหลของความไม่รู้ ลูกไม่ได้หลับใหลของความไม่รู้ใดๆ ในระหว่างนั้นใช่หรือไม่? ผู้เลื่อมใสศรัทธากำลังหลีกเลี่ยงแบบลูก เป็นเพราะลูกแน่วแน่มั่นคงมากจนพวกเขาหลีกเลี่ยงแบบลูก ลูกจะต้องไม่หลับใหลของความไม่รู้ใดๆ นั่นคือหลับใหลด้วยความอ่อนแอ ความไม่ระมัดระวัง หรือความเกียจคร้าน หรือไม่เป็นไรหรอกหากลูกจะงีบหลับไปบ้างเล็กน้อยไหม? ลูกเผลอหลับบ้างเป็นบางครั้งหรือไม่? บางคนแม้กระทั่งงีบหลับในเวลาอมฤต อย่างไรก็ตามลองนึกดูว่าผู้เลื่อมใสศรัทธากำลังหลีกเลี่ยงแบบอะไรจากลูกในอนุสรณ์ของลูก? พวกเขาอยู่อย่างมั่นคงมากที่ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม พวกเขาจะไม่ผิดคำปฏิญาณของพวกเขา ในวันที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาจะถือศีลอดในอาหารและเครื่องดื่มของพวกเขา แล้วลูกจะทำอะไรในวันนี้? ลูกจะมีปิกนิกไหม? พวกเขาจะถือศีลอด และลูกจะมีปิกนิกและตัดเค้ก ลูกจะมีปิกนิกเพราะลูกได้ให้สัตย์ปฏิญาณไว้ตั้งแต่เกิด ด้วยเหตุนี้เองวันนี้ลูกจะมีปิกนิก

บัพาดาต้องการอะไรจากลูกๆ ในตอนนี้? ลูกรู้เรื่องนี้ ลูกมีความคิดที่ดีมาก ลูกมีความคิดที่ดีเช่นนั้นที่บาบามีความสุขมากเมื่อได้ยินความคิดเหล่านั้น ลูกมีความคิดนั้น แต่เกิดอะไรขึ้นในภายหลัง? ทำไมความคิดของลูกจึงอ่อนแอ? ลูกต้องการทำบางสิ่งบางอย่างเพราะลูกมีความรักต่อพ่อเป็นอย่างมาก และพ่อก็รู้ด้วยว่าลูกทุกคนมีความรักต่อบัพาดามากมายในหัวใจของลูก ที่ลูกทุกคนยกมือขึ้นและพูดว่าลูกไม่เพียงมีความรัก 100% เท่านั้น แต่มีความรักมากกว่าแม้กระทั่ง 100% ด้วยซ้ำ และพ่อก็เห็นด้วยว่าลูกทุกคนสอบผ่านในเรื่องของความรัก แต่ทำไมถึงมีคำว่าแต่ล่ะ? ลูกมีความรักหรือไม่? มีคำว่า 'แต่' หรือไม่? พันดาวาสมีคำว่า 'แต่' ไหม? มีคำว่า 'แต่' เข้ามาคั่นกลางเป็นบางครั้งบ้างหรือไม่? ลูกไม่ได้กำลังพูดว่าไม่ ดังนั้นนี่จึงหมายความว่าใช่ บัพาดาได้สังเกตเห็นสิ่งหนึ่งว่าสำหรับส่วนใหญ่ มีเหตุผลหนึ่งที่ทำให้คำสัญญาอ่อนแอลง นั่นคือคำเดียว ลองคิดดูว่าคำนั้นคืออะไร ผู้เป็นครู พุดสี! คำนั้นคืออะไร? พันดาวาส พุดสี! คำนั้นคืออะไร? ลูกจำคำนั้นได้ใช่ไหม? คำนั้นก็คือ "ฉัน" คำว่า "ฉัน" ใช้ในรูปของความหยิ่งยโสและใช้ในรูปที่ทำให้ลูกอ่อนแอด้วยเช่นกัน "สิ่งที่ฉันพูด สิ่งที่ฉันทำ สิ่งที่ฉันเข้าใจ นั่นคือสิ่งที่ลูกต้องเท่านั้น นั่นคือสิ่งที่ควรเกิดขึ้น" นี่คือนั่น ของความหยิ่งยโส เมื่อ "ฉัน" นั้นไม่ได้รับการเติมเต็ม ก็ยังมี "ฉัน" ของความท้อแท้อีกด้วย: "ฉันทำสิ่งนี้ไม่ได้ ฉันไม่สามารถทำสิ่งนี้ต่อไปได้" นี่

เป็นสิ่งที่ยากมาก “ฉัน”ของจิตสำนึกที่เป็นร่างควรเปลี่ยนไป “ฉัน”เตือนลูกถึงความเคารพตนเอง และ“ฉัน”ยังทำให้ลูกมีจิตสำนึกที่เป็นร่างอีกด้วย “ฉัน”ทำให้ลูกท้อแท้ และ “ฉัน”นำความสุขมาสู่หัวใจของลูกด้วย ลูกรู้หรือไม่ว่าสิ่งขับเคลื่อนของความหยิ่งยโสคืออะไร? หากใครมีร่องรอยของจิตสำนึกที่เป็นร่างแม้เพียงเล็กน้อย สิ่งขับเคลื่อนของสิ่งนั้นคืออะไร? บุคคลเช่นนั้นไม่สามารถทนต่อการไม่เคารพได้ ความหยิ่งยโสจะไม่ยอมให้ลูกทนต่อการถูกดูหมิ่นได้ หากมีใครบอกลูกแม้เพียงเล็กน้อยว่าสิ่งนี้ไม่ถูกต้อง และให้ลูกถ่อมตนเล็กน้อย ลูกจะรู้สึกถูกดูหมิ่น นี่คือนิสัยขับเคลื่อนของความหยิ่งยโส

บัปเตดากำลังยืนอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกๆ ให้คำบรรยายในทุกหนแห่งเกี่ยวกับชีพรাত্রี ตอนนี้ลูกกำลังให้คำบรรยายเกี่ยวกับชีพรাত্রีในทุกหนแห่งใช่หรือไม่? บัปเตดาจําจุดหนึ่งที่ลูกๆใช้ ลูกพูดว่า: "ในวันชีพรাত্রี แพะจะถูกสังเวย มันพูดว่า "เม เม" เป็นอย่างมาก แพะพูดว่า "เม เม" ดังนั้นในวันชีพรাত্রี จงสังเวยสิ่งนี้ (ฉัน, ฉัน)" พ่อเยี่ยมเมื่อได้ยินสิ่งนี้ ดังนั้น ลูกก็ควรสังเวย (ฉัน) นี่เช่นกัน ลูกสามารถอุทิศสิ่งนี้ได้หรือไม่? ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? พันดา วาส ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? ดับเบิลฟอเรนเนอร์ ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? อุทิศอย่างเต็มที่หรือแค่อุทิศเฉยๆ จงอุทิศอย่างเต็มที่ วันนี้บัปเตดาจะไม่ทำให้ลูกเพียงแค่นี้ให้คำมั่นสัญญาเช่นนั้นในขณะที่ชักธง วันนี้บาบาจะไม่ทำให้ลูกให้คำมั่นสัญญาที่ลูกเพียงแค่นี้เพิ่มกระดาดอีกแผ่นลงในแฟ้มของลูก ลูกคิดอย่างไร? ดาดี เราควรขอให้พวกเขาให้คำมั่นสัญญาเช่นนั้นในวันนี้ด้วยหรือไม่? ลูกจะทำให้มันเป็นสุดท้ายหรือลูกจะสะสมกระดาดอีกแผ่นในแฟ้มของลูก? พุดลี! (ให้พวกเขาทำให้มันเป็นสุดท้าย) ลูกมีความกล้าหาญหรือไม่? ลูกมีความกล้าหาญหรือไม่? ลูกตั้งใจฟังสิ่งนี้อย่างลึกซึ้งมาก และดังนั้นจึงไม่ได้ยกมือขึ้น จะไม่มีอะไรเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้ใช่หรือไม่? มันจะไม่เกิดขึ้นใช่ไหม? พรุ่งนี้มายาจะมา เธอจะมาทัวร์รอบๆ มายาก็มีความรักต่อลูกเช่นกัน เพราะลูกทุกคนกำลังวางแผนสำหรับการทำงานรับใช้ด้วยความโอฬารตระการตาเป็นอย่างมาก เนื่องจากลูกกำลังทำงานรับใช้ด้วยความโอฬารตระการตา นั่นหมายความว่าลูกกำลังทำให้เวลาของความเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมใกล้เข้ามา อยาคิดว่าคุณเพียงแค่นี้ให้คำบรรยายเท่านั้น แต่ที่จริงแล้วลูกกำลังทำให้เวลานั้นใกล้เข้ามา ลูกกำลังทำงานรับใช้ที่ดี บัปเตดารู้สึกพอใจ แต่บัปเตดาเห็นว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว ลูกกำลังทำให้เวลาใกล้เข้ามา ลูกไม่ได้แค่รวบรวมเพียง 100,000 หรือ 150,000 เท่านั้น แต่ลูกได้ทำให้เวลาใกล้เข้ามามากขึ้น คุณราต เพิ่งทำสิ่งนี้ บอมเบย์จะทำสิ่งนี้ และในที่อื่นๆก็ทำสิ่งนี้เช่นกัน โอเค ถ้าไม่ใช่ 100,000 ก็ 50,000 แต่ลูกกำลังให้สาส์นแก่พวกเขาทั้งหมด และพร้อมกับสิ่งนี้ ลูกได้เตรียมการสำหรับความสมบูรณ์แล้วหรือยัง? ลูกได้เตรียมการเหล่านั้นแล้วหรือยัง? ลูกกำลังเชื่อเชิฏการทำลายล้าง ดังนั้น ลูกได้เตรียมการแล้วหรือยัง? ดาดีถามว่าตอนนี้ลูกควรวางแผนที่จะนำไปสู่การเปิดเผยในเร็ววันหรือไม่ บัปเตดากล่าวว่า การเปิดเผยเป็นเรื่องของหนึ่งวินาที แต่ก่อนที่การเปิดเผยจะเกิดขึ้น บัปเตดากำลังถามว่าผู้ที่ดำเนินการก่อตั้งพร้อมเสมอหรือไม่ มันควรจะเปิดออกหรือไม่? หรือมีใครบางคนกำลังประดับหุของ เขาและมีบางคนกำลังประดับศีรษะของพวกเขาอยู่หรือไม่? ลูกพร้อมแล้วหรือยัง ลูกจะพร้อม แต่เมื่อไหร่? ให้กำหนดวันที่ เช่นเดียวกับที่ลูกกำหนดวันที่ไว้เมื่อสักครู่นี้ว่า ลูกต้องให้สาส์นในเดือนนี้ ในทำนองเดียวกัน ลูกทุกคนต้องพร้อมเสมอ อย่างน้อย 16,000 ควรพร้อมเสมอ วาง 900,000 ไว้สักพักก่อน อย่างน้อย 16,000 ควรพร้อม พวกเขาพร้อมแล้วหรือไม่? บาบาควรปรบมือหรือไม่? อย่าพูดว่า "ใช่ ควร" อย่างนั้น จงพร้อมเสมอ และบัปเตดาจะสัมผัสพวกเขา ท่านจะปรบมือและวัตถุต่างๆจะเริ่มทำงาน และนักวิทยาศาสตร์จะเริ่มทำงานของพวกเขา ความล่าช้าคืออะไร? พวกเขาทั้งหมดพร้อมแล้ว 16,000 พร้อมแล้วหรือยัง? พวกเขาพร้อมแล้วหรือยัง? มันจะเกิดขึ้น (ลูกรู้มากกว่านี้) คำตอบนี้คือการปลดปล่อยตนเองให้เป็นอิสระ บาบาควรได้รับรายงานจาก 16,000 ว่าพวกเขาพร้อมเสมอ ที่พวกเขาได้กลับมาสมบูรณ์ด้วยความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ บัปเตดาจะใช้เวลาไม่นานในการปรบมือ ในวันที่ (ลูกให้วันที่) ถามทุกคน ดุสิ มันต้องเกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม ลูกถูกบอกให้นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดของคำว่า "ฉัน" และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจึงจะสามารถกลับไปกับพ่อได้ มิฉะนั้น ลูกจะต้องไปหลังจากท่าน ดังนั้นบัปเตดาจึงไม่เปิดประตูตอนนี้ เพราะลูกต้องกลับไปกับท่าน

พ่อบาห์มา กำลังขอให้ลูกๆ ทุกคนกำหนดวันที่ที่จะเปิดประตู ลูกต้องการเปิดประตูใช่ไหม? ลูกต้องการกลับไปใช่ไหม? การเฉลิมฉลองในวันนี้หมายถึงการกลายเป็น เราจะไม่เพียงแค่นี้แต่จะจบสิ้น "ฉัน" ด้วย ลูกกำลังคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้หรือลูกเคยคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้แล้วหรือไม่? ความคิดที่หลากหลายของทุกคนมาถึงบัปเตดาในเวลาอมฤต ดังนั้น หากหรือกันในเรื่องนี้ในบรรดาลูกๆเองและแจ้งวันที่ให้บาบา ลูกจะไม่สามารถทำงานให้สำเร็จได้จนกว่าลูกจะกำหนดวันที่ ก่อนอื่น มหาเธศวรกำหนดวันที่ จากนั้นทุกคนจะทำตาม ผู้ที่จะทำตามลูกพร้อมแล้ว และด้วยความกล้าหาญของลูก พวกเขาจะได้รับพลังเพิ่มพิเศษ ตัวอย่างเช่น ลูกเพิ่งให้ความจริงจังและความกระตือรือร้นเมื่อสักครู่นี้ ดังนั้น พวกเขาก็พร้อมแล้ว ดังนั้น เวลานี้ จงสร้างแผนเพื่อที่จะกลับมาสมบูรณ์ มีความใส่ใจอย่างลึกซึ้งว่าลูกจะต้องกลับมาคารมาทาท ไม่ว่าจะเกิด

อะไรขึ้น ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้ ลูกต้องทำสิ่งนี้ สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้น เสียงของนักวิทยาศาสตร์และเสียงของผู้ที่จะนำมาซึ่งการทำลายล้างกำลังเข้ามาสู่หูของพ่อ พวกเขาถามเช่นกันว่า “เหตุใดท่านจึงรอ เหตุใดท่านจึงรอ” แอ็ดวานซ์ปาร์ตี้ก็ขอให้กำหนดวันที่เช่นกัน ดังนั้นจงกำหนดวันที่ พ่อบราห์มาธิ์ขอให้กำหนดวันที่เช่นกัน ดังนั้น จงประชุมกันเรื่องนี้

บัปเตดาไม่สามารถทนเห็นความทุกข์มากมายเช่นนั้นได้ ก่อนอื่น ลูกซัคคีและพันดาวาสิในรูปแบบที่เป็นเทพของลูกควรจะรู้สึกเมตตา พวกเขา กำลังเรียกร้องหาลูกอย่างมากมาย เวลานี้เสียงเรียกของพวกเขาควรจะถูกกักอยู่ในหูของลูกแล้ว ลูกกำลังจัดโปรแกรมที่เรียกว่า “*The Call of Time*” (เสียงเรียกของเวลา) เวลานี้ฟังเสียงเรียกของผู้เลื่อมใสศรัทธา ฟังเสียงเรียกของผู้ที่กำลังประสบกับความทุกข์ ลูกมีอันดับที่ดีในงานรับใช้ บัปเตดาแม้กระทั่งให้ใบประกาศนียบัตรแก่ลูกด้วย มีความจริงใจและความกระตือรือร้นที่ดีมาก คุณราตประกาศสิทธิ์อันดับหนึ่ง ดังนั้น ขอแสดงความยินดีที่ได้อันดับหนึ่ง เวลานี้ อย่างน้อยก็ฟังเสียงเรียกของพวกเขาสักหน่อย คนยากจนคนที่น่าสงสารที่หมดหนทางกำลังร้องเรียกหาเป็นอย่างมาก พวกเขา กำลังร้องเรียกจากหัวใจของพวกเขา พวกเขาสิ้นหวัง นักวิทยาศาสตร์ก็ร้องตะโกนกันมากมายเช่นกันว่า: เมื่อไหร่ควรทำ เราควรทำเมื่อไหร่? เมื่อไหร่ควรทำ พวกเขา กำลังร้องเรียก ลูกอาจตัดเดกวันนี้ แต่ตั้งแต่พรุ่งนี้เป็นต้นไป จงฟังเสียงเรียกของพวกเขา การเฉลิมฉลองคือเทศกาลของยุคบรรจบพบกัน ในด้านหนึ่ง เฉลิมฉลอง และในอีกด้านหนึ่ง สร้างดวงวิญญาณเหล่านั้น อัจชะ แล้วลูกได้ยินอะไร?

ลูกมีเพลงที่ร้องว่า: มีเมตตาเล็กน้อยแก่ผู้ที่ไม่มีความสุข ไม่มีใครนอกจากลูกที่สามารถมีเมตตาได้ ดังนั้น ตอนนี้ ตามเวลาที่กำหนด จงกลายเป็นนายแห่งมหาสมุทรแห่งความเมตตา มีเมตตาต่อตัวลูกเองและต่อดวงวิญญาณทั้งหมด ตอนนี้ให้รูปของลูกเป็นเหมือนประภาคารที่ส่องแสงที่มอฬแสงที่แตกต่างกันให้กับทุกคน จงกระจายลำแสงแห่งการบรรลุผลให้กับดวงวิญญาณทั้งหมดของโลกที่ขาดทุกสิ่งทุกอย่าง อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งทั้งหลายที่เป็นภาพลักษณ์ของพ่อ ถึงดวงวิญญาณที่ใกล้ชิดกับพ่อและมีความจริงใจและความกระตือรือร้นอยู่เสมอ ถึงลูกๆ ทุกคนที่ก้าวเดินทุกอย่างก้าวอย่างทัดเทียมกับพ่อ ถึงลูกๆ ทุกคนที่มีค่าควรแก่การได้รับการแสดงความยินดีสำหรับการเกิดมาเป็นบราห์มินของพวกเขา ถึงดวงวิญญาณที่เต็มไปด้วยพลังแห่งสมาธิ (ความมั่นคง) รัก ระลึกถึง และคำอวยพรวันเกิดหลายล้านเท่า ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดี และนมัสเตจากบัปเตดา

อะแนคบัปเตดาผู้เป็นที่รักได้ชักธงของชีวาด้วยมือของท่านและอวยพรให้แก่ทุกคน

ในวันนี้ ทุกคนให้และรับการแสดงความยินดีเนื่องในวันเกิดของตน และชักธงขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม ขณะนี้วันนั้นใกล้จะมาถึงแล้วเมื่อลูกดวงวิญญาณทั้งหลายจะยืนอยู่บนโลก และทุกคนจะเห็นธงของพ่ออยู่บนใบหน้าของลูก ธงผ้าเป็นเพียงเพื่อประโยชน์เท่านั้น แต่ให้ใบหน้าของลูกๆ แต่ละคนแสดงให้เห็นภาพลักษณ์ของพ่อ ลูกต้องชักธงเช่นนั้น ลูกต้องนำวันนั้นมาให้ได้เร็วขึ้น มันต้องมาถึง มันต้องมาถึง

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่ไม่เห็นแก่ตัวซึ่งรับใช้ในขณะที่อยู่อย่างเป็นอิสระจากความปรารถนาที่มีขีดจำกัด พ่อบราห์มาธิ์ได้แสดงให้เห็นข้อพิสูจน์ของการเป็นอิสระจากบ่วงกรรมและการละวาง ท่านไม่มีบ่วงใดๆ นอกจากงานรับใช้และความรัก ความปรารถนาที่มีขีดจำกัดในการทำงานรับใช้ผูกมัดลูกไว้ในบ่วงกรรมนั้น ในขณะที่ผู้รับใช้ที่แท้จริงจะอยู่อย่างเป็นอิสระจากบัญญัติกรรมนั้น เช่นเดียวกับที่มีบ่วงของร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างกาย ในทำนองเดียวกัน การมีแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวในการทำงานรับใช้ก็เป็นบ่วงเช่นกัน จงอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงนั้นและจากบัญญัติกรรมที่สูงส่ง และกลายเป็นผู้รับใช้ที่ไม่เห็นแก่ตัว

คติพจน์: อย่าเก็บสัญญาของลูกไว้ในแฟ้ม แต่จงแสดงมันออกมาโดยการทำให้คำสัญญานั้นเป็นที่สิ้นสุด (ปฏิบัติตามคำสัญญานั้น)

***** โอม ชานดี *****

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 ของวันโยคะสากล ซึ่งลูกๆ บราห์มินทุกคนจะนั่งสมาธิสำหรับโยคะทาปาเข้าร่วมกัน ตั้งแต่เวลา 18.30 – 19.30 น. และโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะได้สัมผัสถึงประสบการณ์ของความเจียบสงบของโลกที่ไม่มีตัวตน ตั้งสมาธิและสติปัญญาของลูก มั่นคงอยู่ในสภาพที่เป็นเช่นภูเขาไฟ และสัมผัสถึงความเพียบพร้อมและความสมบูรณ์พร้อม

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การศึกษาเพื่อกลับมาบริสุทธิ์นี้ง่ายกว่าการศึกษาอื่นทั้งหมด เด็ก ผู้ใหญ่ และผู้สูงอายุสามารถศึกษาได้ทุกคน ลูกเพียงแค่อ่านรู้ 84 ชาติเกิดของลูก
- คำถาม:** ลูกแต่ละคนไม่ว่าจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ควรฝึกฝนอะไร?
- คำตอบ:** ลูกแต่ละคนควรฝึกฝนการถ่ายทอดความรู้นี้ เพราะลูกเป็นลูกๆ ของมูร์ลีดาร์ หากลูกไม่ถ่ายทอดความรู้นี้ ลูกก็ไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ให้ความรู้นี้กับใครบางคนต่อไปเรื่อยๆ และปากของลูกจะเปิดขึ้น (ลูกจะได้รับความมั่นใจในการถ่ายทอดความรู้) ลูกแต่ละคนต้องกลายเป็นครูเช่นเดียวกับพ่อ ลูกต้องสอนผู้อื่นในสิ่งที่ลูกศึกษามา เด็กเล็กก็มีสิทธิ์ที่จะได้รับการศึกษานี้ด้วยเช่นกัน พวกเขามีสิทธิ์ที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดด้วย

โอมชานติ การเฉลิมฉลองครบรอบวันเกิดของชีพบบาจะมาถึงที่นี่ในไม่ช้า ลูกกำลังบอกผู้อื่นเกี่ยวกับสิ่งนี้อย่างไร? ลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่นในลักษณะที่พ่ออธิบายแก่ลูก ไม่ใช่บาบาสอนคนอื่นเหมือนกับที่ท่านสอนลูก ชีพบบาสอนลูก ลูกรู้ว่าท่านกำลังสอนลูกผ่านร่างกายนี้ ลูกต้องเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาอย่างแนนอน ลูกกล่าวถึงชื่อของชีวาด้วยเช่นกัน ท่านเป็นผู้ไม่มีตัวตน ท่านถูกเรียกว่าชีวา ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า ชีวาอยู่เหนือวงจรของการเกิดและการตาย ดังนั้นลูกจะสามารถฉลองวันเกิดของท่านได้อย่างไร? ลูกเข้าใจว่าลูกเฉลิมฉลองมาในลักษณะที่แตกต่างไปอย่างไร และลูกจะยังคงเฉลิมฉลองต่อไปอย่างไร ดังนั้นลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ให้แก่พวกเขา พ่อมาและรับการคำจูนของร่างนี้ ท่านจำเป็นต้องใช้ปากเพื่อพูดอย่างแนนอน และเหตุนี้เองปากของว้าวจึงได้รับการยกย่อง นี่เป็นความลับบางสิ่งที่ค่อนข้างซับซ้อน ลูกต้องเข้าใจอาชีพของชีพบบา ลูกเข้าใจว่า พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของเรามาแล้ว จากท่านเท่านั้นที่เราได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของเรา ชาวบาร์ตมีมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างแน่นอน ไม่มีคนอื่นมีสิ่งนี้ บาร์ตถูกเรียกว่าดินแดนแห่งสัจจะและพ่อก็ถูกเรียกว่าสัจจะด้วยเช่นกัน ลูกควรอธิบายสิ่งเหล่านี้ อย่างไรก็ตามบางคนก็ไม่เข้าใจสิ่งนี้ได้รวดเร็วเหมือนผู้อื่น ที่นี้ทั้งโยคะและการศึกษาสามารถหลุดลอยไปได้ง่ายดายมาก ในจำนวนนี้ โยคะหลุดลื่นมากกว่าการศึกษา ความรู้ยังคงอยู่ในสติปัญญาแต่การจดจำจะลึกลงถึงลูกลิ้มซ้ำแล้วซ้ำเล่า ความรู้เกี่ยวกับวิธีการที่ลูกใช้ 84 ชาติเกิดยังคงอยู่ในสติปัญญาของลูก ผู้ที่มีความรู้ก็คือผู้ที่สติปัญญาของเขาสามารถเข้าใจได้ว่าเพียงผู้ที่มาในอันดับแรกเท่านั้นที่จะใช้ 84 ชาติเกิด ลักษณะมีและนารายณ์กล่าวได้ว่าเป็นเทพองค์แรกและสูงส่งที่สุด เรื่องราวของการเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ก็เป็นที่ยกกันดีด้วยเช่นกัน ในหลายสถานที่ในวันที่ดวงจันทร์เต็มดวง พวกเขาอ่านเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริง ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังศึกษากับบาบาถึงวิธีการเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาไปเป็นนารายณ์ นี่คือการศึกษานี้ที่จะกลับมาบริสุทธิ์ นี่เป็นการศึกษาที่ง่ายดายที่สุดของการศึกษาทั้งหมด ลูกเพียงต้องเข้าใจวงจรของ 84 ชาติเกิด การศึกษานี้เหมือนกันสำหรับทุกคนทั้งเด็กและผู้ใหญ่ เด็กเล็กก็มีสิทธิ์ได้รับการศึกษานี้ด้วย มีเวลามากมายสำหรับพ่อแม่ของพวกเขาที่จะยังคงสอนพวกเขาต่อไปทีละน้อย เด็กๆ ต้องได้รับการสอนให้จดจำระลึกถึงชีพบบา พ่อของดวงวิญญาณแตกต่างจากพ่อของร่างกาย ดวงวิญญาณคือลูกๆ ที่ไม่มีตัวตนและพ่อก็ไม่มีตัวตนด้วย สติปัญญาของลูกๆ รู้ว่าชีพบบาที่ไม่มีตัวตนเป็นพ่อของลูกและท่านมีขนาดเล็กมาก ลูกต้องจดจำสิ่งนี้อย่างดี ลูกต้องไม่ลืมสิ่งนี้ เราดวงวิญญาณมีขนาดเล็กมากเท่ากับจุด ไม่ใช่เมื่อลูกขึ้นไปลูกจะดูใหญ่ขึ้น และเมื่อลูกลงมาลูกจะดูเล็กลง ไม่เลย ลูกเป็นจุดเสมอ เมื่อลูกขึ้นไปเบื้องบนจะเหมือนราวกับว่าลูกไม่สามารถมองเห็นได้เพราะลูกเป็นจุด ลูกจะสามารถมองเห็นจุดได้อย่างไร? ลูกๆ ต้องคิดถึงสิ่งเหล่านี้ให้ลึกมาก นั่นดวงวิญญาณนั้นมาที่นี้จากเบื้องบนเพื่อเล่นบทบาทของนั้นผ่านร่างกาย ดวงวิญญาณจะไม่มีขนาดลดลงหรือเพิ่มขึ้น อวัยวะทางร่างกายของพวกเขาในตอนแรกมีขนาดเล็กและแล้วพวกเขาก็เติบโตใหญ่ขึ้น เวลานี้ลูกต้องอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ผู้อื่นในวิธีที่ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านั้น ลูกจะสอนความรู้นี้ในวิธีที่ลูกได้ศึกษามาอย่างแนนอนตามลำดับกันไป ลูกทั้งหมดต้องกลายเป็นครูและสอนความรู้นี้ให้กับทุกคนอย่างแนนอน พ่อมีความรู้ทั้งหมด ท่านเป็นดวงวิญญาณสูงสุดที่มีขนาดเล็กมาก ท่านอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดเสมอ ท่านมาที่นี้เพียงครั้งเดียวในยุคบรรจบพบกัน เมื่อผู้คนกลับมาไม่มีความสุขอย่างมาก พวกเขาเรียกร้องเรียกหาพ่อ: บาบามาโปรดมาและทำให้เรามีความสุข! เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าลูกเฝ้าแต่ร้องเรียกหา: บาบามาโปรดมาและพาเราไปจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ไปสู่โลกใหม่ที่บริสุทธิ์และมีความสุขในยุคทอง โปรดแสดงหนทางแก่เราเพื่อไปที่นั่น เมื่อท่านมาเท่านั้นที่ท่านสามารถแสดงหนทางแก่ลูกได้ ท่านมาเมื่อโลกต้องได้รับเปลี่ยนแปลง นี่เป็นเรื่องที่ย่ายดายมากที่จะเข้าใจ จดบันทึกสิ่งที่บาบาอธิบายในแต่ละวัน เพื่อที่ลูกจะสามารถอธิบายได้ในลักษณะ

เดียวกัน โดยการฝึกฝนเช่นนี้ปากของลูกจะเปิดออก (ลูกจะมีความมั่นใจในการถ่ายทอดความรู้) ลูกเป็นลูกๆของมุรลี
ดาร์และดังนั้นลูกต้องกลายเป็นมุรลีดาร์อย่างแน่นอน ด้วยการให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่นในลักษณะนี้ ลูกจะประกาศสิทธิ
ในสถานภาพที่สูงในโลกใหม่ การศึกษาอื่นๆมีไว้สำหรับที่นี่ (โลกนี้) การศึกษานี้สำหรับโลกใหม่ในอนาคตที่จะมีความ
สุขอย่างสม่ำเสมอ กิเลสทั้งหลายที่ทำให้ทุกคนมีความทุกข์ไม่คงอยู่นั่น ที่นี้ลูกอยู่ในอาณาจักรของราวันซึ่งเป็นอาณาจักร
ต่างแดน ลูกคือผู้ที่อยู่ในอาณาจักรของลูกในตอนต้น ลูกจะเรียกอาณาจักรนี้ว่าโลกใหม่ และแล้วบาร์ตก็ถูกเรียกว่าโลก
เก่า มีการกล่าวว่าบาร์ตคงอยู่ในโลกใหม่ ลูกจะไม่พูดว่าผู้คนในศาสนาอิสลามและชาวพุทธอยู่ในโลกใหม่ ไม่เลย เวลานี้
อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าพอมามาและปลุกลูกๆให้ตื่น นั่นเป็นบทบาทของท่านในละคร ท่านมาเพื่อเปลี่ยนบาร์ตไปเป็น
สววรรค์ บาร์ตแผ่นดินแรกที่ลูกเรียกว่าสววรรค์ ช่วงอายุของบาร์ตมีขีดจำกัด การพูดว่าเป็นช่วงเวลาหลายแสนปีทำให้มันไม่
มีขีดจำกัด สิ่งที่เป็นเวลาหลายแสนปีไม่สามารถจดจำได้ด้วยสติปัญญาของใคร บาร์ตเคยใหม่ ลูกจะพูดว่าเวลานี้บาร์ตเก่า
แล้ว บาร์ตจะกลายเป็นโลกใหม่อีกครั้ง ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นนายของโลกใหม่ พ่อแนะนำลูกดวงวิญญาณ
ให้จดจำท่านเพื่อที่ลูกจะกลับมาใหม่และบริสุทธิ์ และลูกจะได้รับรางวัลใหม่ด้วยเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณและร่างกายของลูก
จะกลับมาสโตประธานอย่างสิ้นเชิง ลูกได้รับอาณาจักรเพื่อความสุขเท่านั้น ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้วว่าจะอยู่ตลอดไป มีค
วามสุขและความสงบในโลกใหม่ ไม่มีพายุ ฯลฯ ที่นั่น ในโลกแห่งความสงบที่ไม่มีขีดจำกัด ทุกคนมีความสงบ ที่นี้เพราะ
ไม่มีความสงบ ทุกคนจึงไม่สงบ ทุกคนในยุคทองมีความสงบ นี่คือสิ่งที่มหัศจรรย์ การละเล่นนี้ลูกกำหนดไว้แล้วว่าจะอยู่
ตลอดไป นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัด วิศวกรรมและนักกฎหมาย ฯลฯ ที่การศึกษาอื่นๆมีขีดจำกัด สติปัญญาของลูกเวลานี้มีค
วามรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ พอมามาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและอธิบายความลับของละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ลูกไม่เคยได้ยินมาก่อน
ว่าละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ดำเนินต่อไปอย่างไร เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่ายุคทองและยุคเงินผ่านไปอย่างไร และเป็นอาณาจักร
ของเหล่าเทพในช่วงเวลานั้นอย่างไร ในยุคเงินเป็นอาณาจักรของราม ศาสนาอื่นๆทั้งหมดมาในภายหลัง ลูกรู้เกี่ยวกับ
ศาสนาทั้งหมด เช่น อิสลาม พุทธ คริสต์ ฯลฯ ทั้งหมดมาหลังจาก 2,500 ปี ยุคเหล็กใช้เวลาจนถึง 1,250 ปี ทุกสิ่งมีการ
คำนวณ ไม่ใช่ว่าโลกจะคงอยู่เป็นเวลา 2,500 ปี ไม่เลย อัจชะ มีใครที่อยู่ที่นี่อีกไหม? ลูกต้องคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ก่อนที่
พวกเขาจะมา (ศาสนาต่างๆ) เหล่าเทพเคยอยู่ที่นี่อย่างแน่นอน พวกเขาที่เคยเป็นมนุษย์เช่นกัน แต่พวกเขามีคุณธรรมที่
สูงส่ง สूरियวงศ์และจันทรราชยังคงอยู่เป็นเวลา 2500 ปี คนอื่นมาในช่วงครึ่งหลังของวงจร ไม่มีใครอื่นสามารถนับเวลาได้
มากกว่า มีสี่ส่วนคือ เต็ม, สามในสี่, ครึ่งหนึ่ง และหนึ่งในสี่ส่วน มันถูกแบ่งออกเท่าๆกัน เหล่าเทพคงอยู่ในช่วงครึ่งแรก
ของวงจร กล่าวกันว่าเป็นอาณาจักรสूरियวงศ์ในยุคทอง และเป็นอาณาจักรจันทรราชของรามในยุคเงิน ลูกสามารถ
พิสูจน์ว่าผู้ที่มาในตอนเริ่มต้นของยุคทองมีช่วงชีวิตที่ยาวนานที่สุด วงจรคือ 5,000 ปี แต่ผู้คนก็ยังพูดถึง 8.4 ล้าน
เผ่าพันธุ์ พวกเขาพูดว่าวงจรนี้คงอยู่เป็นเวลาแสนปีด้วยเช่นกัน ไม่มีใครสามารถยอมรับสิ่งนั้นได้ ประชากรโลกไม่
สามารถมีขนาดใหญ่ได้เท่านั้น ดังนั้นพอนั่งที่นี่และอธิบาย: ทั้งหมดนี้เป็นความไม่รู้ ในขณะที่ นี่คือการรู้ ความรู้นี้มา
จากไหน ไม่มีใครรู้สิ่งนี้เช่นกัน เพียงพ่อผู้เดียวคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือผู้ที่ให้ความรู้ผ่านปากนี้ พวกเขาพูดถึง
“ปากของวัว” สิ่งนี้กล่าวถึงลูกทั้งหมดที่ถูกนำมาเลี้ยงดูผ่านแม่ซึ่งก็คือวัวนี้ เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะอธิบายเรื่องเล็กน้อยนี้
หากลูกอธิบายเพียงวันเดียวและแล้วหยุด สติปัญญาของพวกเขาก็จะกลับมาข้องแวะในเรื่องอื่นๆ เด็กนักเรียนจะเรียน
เพียงแค่วันเดียวหรือพวกเขาจะเรียนเป็นประจำ? ความรู้นี้ไม่สามารถเรียนได้เพียงในวันเดียว พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลัง
สอนลูกและดังนั้นการศึกษาที่ท่านสอนก็ต้องไม่มีขีดจำกัดเช่นกัน ท่านให้อาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก อาณาจักรที่ไม่
มีขีดจำกัดนั้นคงอยู่ในบาร์ต ลักษณะและนารายณ์ปกครองอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดนั้น ไม่มีใครแม้แต่จะฝันถึงสิ่งเหล่านี้
ดังนั้นพวกเขาจึงไม่แม้แต่จะถามว่าพวกเขาประกาศสิทธิในอาณาจักรของพวกเขาอย่างไร เพราะพวกเขาเป็นดวงวิญญาณ
โยคี พวกเขามีความบริสุทธิ์มาก และดังนั้นช่วงอายุขัยของพวกเขาจึงยืนยาว เราก็คือโยคีด้วย แต่และแล้วในขณะที่ใช้
84 ชาติเกิด เราต้องกลายเป็นผู้ที่ข้องแวะในความทุกข์ในประสาทสัมผัสอย่างแน่นอน ผู้คนไม่รู้ว่าพวกเขาจะกลับชาติมา
เกิดใหม่ด้วย พวกเขาไม่สามารถถูกเรียกว่าเทพบุตรและเทพธิดา ไม่มีใครอื่นที่ใช้ 84 ชาติเกิดจะไปที่นี่ก่อนพวกเขา ผู้ที่
ปกครองในตอนเริ่มต้นของยุคทองคือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิด และแล้วผู้อื่นลงมาตามลำดับกันไป ลูกดวงวิญญาณกลายเป็น
เทพและแล้วนักรบเมื่องสาของลูกลดลงมาเรื่อยๆ ได้รับการจดจำว่าผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชากลายเป็นผู้ที่
กราบไหว้บูชา ลูกเปลี่ยนจากสโตประธานไปเป็นดโมประธาน ในขณะที่ใช้ชาติเกิดใหม่ลูกก็ลงมา แม้ว่าทั้งหมดนี้จะเป็
นสิ่งที่ยากมากต่อการจดจำ มายาก็เป็นเช่นนั้นที่เธอทำให้ลูกลืมทุกสิ่ง ลูกสามารถรวบรวมประเด็นของความรู้ทั้งหมดเหล่านี
้และทำหนังสือ อย่างไรก็ตามไม่มีอะไรในสิ่งเหล่านี้ที่จะหลงเหลืออยู่ เป็นสิ่งที่ชั่วคราว พ่อไม่ได้ท่องสวดก็ตะใดๆ เวลา
นี้พ่อกำลังอธิบายทุกสิ่งเช่นเดียวกับที่ท่านเคยอธิบายในวงจรก่อนหน้านี้ พระเวทย์และคัมภีร์ ฯลฯ ทั้งหมดเหล่านั้นจะถูก
สร้างขึ้นในภายหลัง ทั้งหมดเหล่านั้นจะถูกเผาไหม้เมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้น ไม่มีหนังสือศาสนาในยุคทองและยุคเงิน
หนังสือเหล่านั้นถูกสร้างขึ้นอีกครั้งในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีหลายสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นในหนทางของความ

เลื่อมใสศรัทธา พวกเขาสร้างหุ่นจำลองของราวัน เนื่องจากพวกเขาไม่เข้าใจว่าทำไมพวกเขาจึงไม่สามารถอธิบายอะไรได้ พ่ออธิบายว่าเหตุใดพวกเขาจึงสร้างหุ่นจำลองเหล่านี้ทุกปีและเผาพวกมัน ราวันเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่อย่างแน่นอน แต่ไม่มีใครรู้ว่าเขาเป็นศัตรูของทุกคนในลักษณะใด พวกเขาคิดว่าบางทีราวันเป็นศัตรูของพวกเขาเพราะเขาลักพาตัวสิดาไป หากเขาลักพาตัวสิดาของรามไปเขาก็จะเป็นโจรที่ยิ่งใหญ่ ขาลักตัวเธอไปเมื่อไหร่? ลูกจะพูดว่า “ในตอนเริ่มต้นของยุคเงินหรือตอนปลายยุคเงิน? ลูกต้องคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ เธอสามารถถูกลักพาตัวไปได้ไหม? สิดาของรามคนไหนที่ถูกลักพาไป? มีอาณาจักรของรามและสิดาหรือไม่? มีเพียงรามและสิดาเดียวหรือไม่? นี่เป็นเหมือนเรื่องราวในคัมภีร์! ลูกต้องคิดว่าเป็นสิดาคนไหน มีสิบสองรามและสิดา ดังนั้นสิดาคนไหนที่ถูกลักพาตัว จะต้องเป็นสิดาในช่วงตอนท้าย ลูกพูดเกี่ยวกับการลักพาตัวสิดาของราม ไม่สามารถมีอาณาจักรเดียวภายในอาณาจักรปกครองสูงสุดของรามเท่านั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ นั่นดังนั้นสิดาลำดับที่เท่าใดที่ถูกลักพาตัวไป? เรื่องราวทั้งหมดเหล่านี้ต้องเข้าใจเป็นอย่างดี ลูกๆสามารถอธิบายแก่ใครก็ตามเกี่ยวกับความลับเหล่านี้ทั้งหมดด้วยความเยือกเย็นมาก พ่ออธิบายว่าผู้คนกลับมาไม่มีความสุขอย่างมากในขณะที่ลี้ภัยลี้ภัยไปตามหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อพวกเขาอยู่ในความทุกข์สุด พวกเขาก็มองหา: บาบาน่า นั่นออกไปจากความทุกข์นี้ด้วย! ราวันไม่ใช่สิ่งที่มั่งคั่ง ถ้าเขาเป็นบางสิ่ง ทำไมลูกจึงฆ่าราชาของลูกทุกปี? ราวันต้องมีภรรยาด้วย พวกเขาแสดง มาโดตรี เป็นภรรยาของเขา ลูกเคยเห็นใครที่ทำหุ่นของมาโดตรีแล้วเผาไหม้หรือไม่? ดังนั้นพ่อมาที่นี่และอธิบาย: ทั้งหมดนั้นคือมายาที่ไม่จริงและร่างกายก็ไม่จริง เวลาลูกกำลังนั่งที่นี่เพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ที่ไม่จริงเป็นเทพที่แท้จริง มีความแตกต่างอย่างมาก! ที่นั่นลูกจะพูดสัจจะเสมอ นั่นคือดินแดนแห่งสัจจะ ในขณะที่นี่คือดินแดนแห่งความหลอกลวงซึ่งทุกสิ่งที่ผู้คนพูดคือสิ่งที่ไม่จริง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ไตรตรองการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ที่พ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้สอนลูกทุกวัน ลูกต้องสอนผู้อื่นในสิ่งที่ลูกศึกษา
2. เข้าใจอย่างชัดเจนมากกว่าละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้เคลื่อนไหวไปอย่างไร และเป็นละครที่มหัศจรรย์และถูกกำหนดไว้แล้วที่คงอยู่ตลอดไปอย่างไร และแล้วอธิบายถึงนัยสำคัญของสิ่งนี้แก่ผู้อื่น

พร: พร: ขอให้ลูกสร้างสมดาร์นา(dharna) ของความบริสุทธิ์และสันสการ์ของศาสนาเดียวและกลายเป็นจักรพรรดิที่มีพลัง
ศาสนา (ธรรมะ) นั่นคือดาร์นาของอำนาจในการปกครองตนเองของลูกคือความบริสุทธิ์ ศาสนาเดียวหมายถึงดาร์นาเดียว อย่าให้มีความไม่บริสุทธิ์ใดๆ นั่นคือศาสนาอื่นใดแม้กระทั่งในความคิดหรือความฝันของลูก เพราะที่ใดมีความบริสุทธิ์ ที่นั่นไม่สามารถมีชื่อหรือร่ายรอยของความไม่บริสุทธิ์ใดๆ นั่นคือไม่มีสิ่งใดที่ไร้ประโยชน์หรือเป็นบาป ผู้ที่เติมเต็มตนเองด้วยสันสการ์ของความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์เช่นนั้นกลายเป็นจักรพรรดิที่มีพลัง โลกในอนาคตถูกสร้างขึ้นบนพื้นฐานของสันสการ์ที่สูงส่งที่ลูกสร้างสมในเวลาปัจจุบัน สันสการ์ที่ลูกสร้างสมอยู่ในเวลานี้เป็นรากฐานของโลกในอนาคต

คติพจน์: ผู้ที่มีความรักที่แท้จริงต่อพระเจ้าผู้เดียวกลายเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้มาหาพ่อเพื่อที่จะสร้างโชคสำหรับตัวเอง ลูกๆ ผู้ที่พระเจ้ารับทุกสิ่งมีโชคที่สูงส่งที่สุด
- คำถาม:** เนื่องจากความผิดใจของลูกๆ ที่มายากลับมาเติมไปด้วยพลัง?
- คำตอบ:** เมื่อลูกๆ ลืมบาปขณะรับประทานอาหาร เมื่อลูกไม่ออฟเฟอร์อาหารของลูกแก่บาบา เป็นเมื่อนั้นที่มายา รับประทานอาหารของลูกและกลับมามีพลังมาก และแล้วเธอเป็นเหตุให้ลูกๆ เสร้าโศก ความผิดเล็กน้อยของลูกนี้ทำให้มายาชนะลูก เหตุนี้เองคำชี้แนะของบาบา คือ: ลูกๆ รับประทานในการจดจำระลึกถึงพ่อ ทำให้สัญญามั่นคงว่า ขอให้ฉันรับประทานกับท่านเท่านั้น เมื่อลูกจดจำท่านขณะที่ลูกรับประทาน ท่านก็พอใจ
- เพลง:** ถ้าไม่วันนี้ และแล้วพรุ่งนี้เมฆหมอกจะกระจายไป

โอมชานติ ลูกๆ เข้าใจว่าวันของความไม่มีโชคของลูกกำลังเปลี่ยนไปสู่วันแห่งโชคที่ยิ่งใหญ่ตลอดไปในขณะนี้ โชคของลูกเฝ้าแต่เปลี่ยนไปต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก โชคของนักเรียนเฝ้าแต่เปลี่ยนไปที่โรงเรียนเช่นกัน นั่นคือ โชคนั้นเฝ้าแต่เพิ่มขึ้น ลูกรู้อย่างชัดเจนมากกว่ากลางคืนที่กำลังสิ้นสุดลงและโชคของลูกกำลังเปลี่ยนแปลง ลูกกำลังได้รับการประพรหมด้วยความรู้นี้ ลูกที่รู้จักทุกคนเข้าใจว่าเรากำลังเปลี่ยนจากผู้ที่ไม่มีโชคไปเป็นผู้ที่มีโชคอย่างแน่นอน นั่นคือเรากำลังกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เรากำลังเปลี่ยนความไม่มีโชคของเราไปเป็นมีโชคต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของเรา กลางคืนกำลังเปลี่ยนไปสู่กลางวันในเวลานี้ ไม่มีใครนอกจากลูกๆ ที่เข้าใจสิ่งนี้ บาบาแฝงตน และเรื่องราวของท่านก็แฝงตนด้วยเช่นกัน มนุษย์ได้เขียนเกี่ยวกับความรู้ที่ง่ายตายและราชาโยคะที่ง่ายตายในคัมภีร์ ผู้ที่เขียนสิ่งเหล่านั้นเวลานี้ได้ตายไปแล้ว และผู้ที่อ่านสิ่งนั้นก็ไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดเพราะพวกเขาไม่รู้คิด มีความแตกต่างอย่างมาก! ลูกก็เข้าใจต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ทำมากเพียงใด ไม่ใช่ทุกคนทำความเพียรพยายามด้วยจำนวนเท่ากัน เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่รู้ว่าอะไรหมายถึงโชคไม่ดีและอะไรหมายถึงโชคดี ทุกคนอื่นอยู่ในความมืดสนิท ลูกต้องปลุกพวกเขาให้ตื่นขึ้นโดยการอธิบายให้แก่พวกเขา ผู้ที่เป็นของสุริยวงศ์เป็นผู้มีโชคอย่างมาก พวกเขาคือผู้ที่กำลังกลับมา 16 องค์สมบูรณ์เต็ม เรากำลังสร้างโชคแห่งสวรรค์เพื่อตนเองโดยผ่านพ่อผู้สร้างสวรรค์ ลูกสามารถอธิบายแก่ผู้ที่พูดภาษาอังกฤษด้วยเช่นกันว่าลูกกำลังได้รับโชคแห่งสวรรค์จากพระเจ้าแห่งสวรรค์, พ่อ มีความสุขในสวรรค์และความทุกข์ในนรก ยุคทองหมายถึงยุคแห่งสัจจะและความสุข และยุคเหล็กหมายถึงยุคแห่งความทุกข์ นี่คือการที่ง่ายตายมากที่จะเข้าใจ เรากำลังทำความเพียรพยายามในเวลานี้ ชาวอังกฤษและชาวคริสต์อื่นๆ มากมายจะมาที่นี่ เมื่อพวกเขา มา ลูกต้องบอกพวกเขาว่า เราเพียงแต่จดจำพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เดียว, พ่อ เพราะความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าเรา พ่อพูดว่า ลูกต้องมาที่ฉัน ผู้คนไปจาริกแสวงบุญ ชาวพุทธมีสถานที่จาริกแสวงบุญของพวกเขาและชาวคริสต์มีของเข แต่ละศาสนามีประเพณีและระบบของตนเองที่ชัดเจน ที่นี้เป็นเรื่องของโยคะของสติปัญญาของลูก ลูกต้องกลับไปยังสถานที่ที่ลูกได้กลายมาเพื่อลงมาเล่นบทบาทของลูก พระเจ้า, พ่อ, ผู้ที่ได้ก่อตั้งสวรรค์ได้บอกสิ่งนี้แก่เรา เรากำลังแสดงหนทางที่แท้จริงให้ท่าน โดยการจดจำ พระเจ้า, พ่อ ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง เมื่อบางคนล้มป่วยทุกคนก็เตือนเขาและพูดว่า พร้าชื่อรามซ่าง ในเบงกอลเมื่อบางคนกำลังจะสิ้นใจ พวกเขาพาเขาไปที่แม่น้ำคงคาและพูดว่า พร้าชื่อของฮารี(พระเจ้า) แล้วเธอจะไปที่ฮารี(พระเจ้า) อย่างไรก็ตามไม่มีใครไปที่ท่าน ในยุคทองลูกจะไม่พูดว่า พร้าชื่อรามหรือชื่อของฮารี หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นในยุคทองแดง ไม่ใช่พระเจ้าหรือกูรูเป็นที่จดจำในยุคทอง ที่นั่นสิ่งเดียวที่ลูกจดจำคือลูกเป็นดวงวิญญาณ ฉนั้น ดวงวิญญาณนี้ จะจากร่างนี้และรับร่างต่อไปของฉนั้น ลูกจดจำอำนาจของลูก ลูกเข้าใจว่าลูกจะไปและเกิดในอาณาจักรของลูก เวลานี้ลูกมีศรัทธาที่มั่นคงว่าลูกจะได้รับอำนาจการปกครองของลูกอย่างแน่นอน จะมีใครอื่นที่จะจดจำ หรือ ให้ท่าน หรือ ทำบุญให้ที่นั่น? ไม่มีผู้ใดยากจนเลยที่นั่นที่ลูกจะต้องให้ท่านหรือทำบุญ ธรรมเนียมประเพณีและระบบของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาแยกจากธรรมเนียมประเพณีและระบบของหนทางของความรู้ เวลานี้ลูกให้ทุกสิ่งแก่พ่อและประกาศสิทธิในมรดกของลูกสำหรับ 21 ชาติเกิด เท่านั้นเอง จะไม่มีความจำเป็นที่ต้องให้ท่านหรือทำบุญในเวลานั้น เราให้ทุกสิ่งแก่พระเจ้า, พ่อ และแล้วเป็นพระเจ้าผู้รับทุกสิ่ง ถ้าท่านไม่รับสิ่งนั้น ท่านจะให้ลูกเป็นการตอบแทนต่อสิ่งนั้นอย่างไร? ถ้าท่านไม่รับ นั่นจะเป็นความไม่มีโชคของลูก ท่านต้องรับสิ่งนั้นเพื่อขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูก ลูกๆ เข้าใจความลับนี้ หากไม่มีความจำเป็นใดเลย เหตุใดบาบาถึงรับสิ่งนั้น? ลูกต้องไม่สะสมสิ่งใดที่นี้ ลูกต้องขจัดความผูกพันยึดมั่นจากทุกสิ่งที่นี่ บาบาได้อธิบายว่าเมื่อลูกไปบางแห่ง ลูกควรพิจารณาตนเองว่าเบาสบายอย่างไร

มาก เราเป็นลูกๆ ของพ่อ เราดวงวิญญาณเร็วมากกว่าจรวด ถ้าลูกเดินในสำนักเป็นดวงวิญญาณลูกจะไม่เห็นเหนื่อยเลย จะไม่มีสำนักของร่างกายของลูกใดๆ จะเป็นราวกับว่าขาของลูกไม่ได้กำลังทำงานและลูกกำลังโยยบิน ลูกสามารถไปที่ใดก็ตามในสำนักเป็นดวงวิญญาณ ก่อนหน้านี้ผู้คนเคยไปจาริกแสวงบุญมา ด้วยการเดินทางเท้า ในเวลานั้นสติปัญญาของมนุษย์ไม่โตมโหฬาร พวกเขาค่อยไปด้วยความศรัทธาอย่างมาก พวกเขาไม่เห็นเหนื่อย ลูกได้รับการช่วยเหลือโดยการจดจำบาบา แม้ว่าผู้เลื่อมใสศรัทธาสวดภาวนาต่อสัญลักษณ์ที่เป็นหินสำหรับสิ่งต่างๆ บาบาเติมเต็มความปรารถนาของพวกเขาในเวลานั้นแค่ชั่วครู่ ในเวลานั้นการจดจำระลึกถึงไร้พรหม และดังนั้นเนื่องจากสิ่งนั้นพวกเขาจึงได้รับบางพลัง จึงไม่มีความเห็นเหนื่อยใดๆเลย บุคคลสำคัญในเวลานี้เห็นเหนื่อยอย่างรวดเร็วมาก คนจนไปจาริกแสวงบุญมากมาย คนมั่งคั่งไปด้วยความโอฬารตระการตาบนหลังม้าในทางตรงกันข้ามคนจนเดินเท้าไป คนมั่งคั่งไม่ได้รับผลรางวัลมากมายสำหรับความเลื่อมใสและศรัทธาของพวกเขาและมีความศรัทธาเช่นเดียวกับคนยากจน ลูกรู้ว่าในเวลานี้บาบาคือเจ้าแห่งคนยากจน ดังนั้นเหตุใดลูกจึงกลับมาสับสน? เหตุใดลูกจึงลืมบาบา? บาบาพูด: ลูกไม่ต้องอดทนต่อความยากลำบากใดๆ ทั้งหมดที่ลูกต้องทำคือจดจำเจ้าบ่าวเดี๋ยวนี้ ลูกทั้งหมดเป็นเจ้าสาว ดังนั้นลูกต้องจดจำเจ้าบ่าวของลูก ลูกไม่อายุหรือที่ลูกได้รับประทานโดยไม่ออฟเฟอร์โบกแก์เจ้าบ่าวนี้? ท่านเป็นเจ้าบ่าวและเป็นพ่อของลูกเช่นกัน ท่านถามว่าลูกจะไม่ออฟเฟอร์อาหารแก่พ่อเช่นนั้นหรือ? ลูกควรออฟเฟอร์อาหารของลูกแก่พ่อใช่ไหม? จงมองดูว่าวิธีการที่ฉลาดที่บาบาแสดงให้เห็นแก่ลูก ลูกยอมรับท่านเป็นพ่อของลูกและเจ้าบ่าวของลูกใช่ไหม? ลูกควรออฟเฟอร์อาหารแก่ผู้เดียวที่ให้อาหารแก่ลูกก่อน บาบาพูดว่า เพียงหลังจากออฟเฟอร์โบกแก์ต่อพ่อและแล้วรับประทานในการจดจำระลึกถึงพ่อ สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก บาบาบอกลูกซ้ำๆ ว่าลูกต้องจดจำบาบาอย่างแนบแน่น บาบานี้เองก็ทำความเพียรพยายามนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า เป็นสิ่งที่ง่ายตายยากสำหรับลูกกุมาริ ลูกยังไม่ได้ปีนบันไดขึ้นไป กุมาริกลับมาหมั่นหมายกับคู่หมั้นของเธอ ลูกควรรับประทานอาหารของลูกหลังจากจดจำระลึกถึงเจ้าบ่าวเช่นนั้น เมื่อลูกจดจำท่าน ท่านมาที่ลูก เมื่อลูกจดจำท่าน ท่านได้รับกลิ่นหอมของอาหาร ดังนั้นลูกปลุกฝังนิสัยของการพูดกับบาบาในลักษณะนี้ เมื่อลูกตื่นอยู่ในตอนกลางคืนอยู่ในการจดจำระลึกถึงท่าน การฝึกฝนนั้นจะพัฒนาขึ้นและแล้วจะมีการจดจำระลึกถึงในระหว่างวันด้วย ลูกควรจดจำบาบาในขณะที่ลูกกำลังรับประทาน ลูกได้หมั่นหมายกับเจ้าบ่าวนั้นแล้ว ลูกต้องรักษาสัญญาที่มั่นคงว่า ฉันจะรับประทานกับท่านเท่านั้น เพียงเมื่อลูกจดจำท่าน ท่านจะรับประทานสิ่งนั้น ใช่ไหม? ถึงอย่างไรก็ตามท่านเพียงแต่จะรับกลิ่นอาหารเท่านั้น เพราะท่านไม่มีร่างกายของท่านเอง เป็นการง่ายมากสำหรับลูกกุมาริ ลูกมีอุปกรณ์ต่างๆมากกว่า ชีพบาบาเจ้าบ่าวที่สวยงามของฉัน ท่านนั้นแสนหวาน! ฉันได้จดจำท่านมาเป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานี้ท่านได้มาและพบปะฉัน ท่านควรรับประทานสิ่งที่ฉันกำลังรับประทานด้วยเช่นกัน ไม่เพียงพ่อที่จะจดจำท่านเพียงครั้งเดียวและแล้วยังคงรับประทานตามลำพังและลืมป้อนอาหารท่าน ถ้าลูกลืมท่าน ท่านไม่สามารถรับอะไร ลูกรับประทานอาหารหลายชนิด เช่นข้าวและถั่ว มะม่วง หรือขนมหวาน ฯลฯ ไม่ควรเป็นเช่นว่าลูกจดจำท่านในตอนเริ่มต้นและแล้วก็หยุด และแล้วท่านจะรับประทานสิ่งอื่นๆได้อย่างไร? ถ้าเจ้าบ่าวของลูกไม่รับประทานสิ่งนั้น มายาจะเข้ามาระหว่างกลางและรับประทาน เธอจะไม่ยอมให้ท่านรับประทาน ลูกสามารถเห็นว่าเมื่อมายารับประทาน เธอก็กลับมาเติมไปด้วยพลังและเฝ้าแต่ทำให้ลูกฟ่ายแพ้ บาบาแสดงถึงวิธีการทั้งหมดแก่ลูก ถ้าลูกจดจำบาบา พ่อของลูก เจ้าบ่าวของลูกจะยังคงพอใจกับลูกอย่างมาก ลูกพูดว่า บาบาฉันต้องการรับประทานกับท่านเท่านั้นและนั่งกับท่านเท่านั้น ฉันรับประทานในการจดจำระลึกถึงท่าน บนพื้นฐานของความรู้นี้ เรารู้ว่าท่านจะรับกลิ่นหอมเท่านั้น ร่างกายนี้ได้ยึดมาใช้ บาบาเมื่อลูกจดจำท่าน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการจดจำระลึกถึงของลูก นี่คือการหมายของโยคะ โยคะต้องใช้ความเพียรพยายาม ชันยาสซีไม่เคยพูดสิ่งนี้ ถ้าลูกต้องการเพียรพยายาม จดบันทึกริมที่ทั้งหมดของบาบาไว้และทำความเพียรพยายามอย่างสมบูรณ์ บาบาแบ่งปันประสบการณ์ของท่าน ท่านพูดว่า ทำการกระทำเดียวกันกับที่พ่อกระทำ ฉันกำลังสอนการกระทำเหล่านั้นแก่ลูก บาบาไม่ต้องแสดงการกระทำ ในยุคทองลูกไม่ทุกข์ทรมานจากการกระทำของลูกเอง บาบาบอกลูกถึงสิ่งที่ย่ายายอย่างยิ่งที่จะทำ: ขอให้ฉันรับประทานกับท่านเท่านั้นและฟังท่านเท่านั้น ลูกได้รับการจดจำในสิ่งนี้ จดจำท่านในรูปของเจ้าบ่าวของลูกหรือพ่อของลูก เป็นที่จดจำกันมาว่าลูกสามารถสกัดประเด็นของความรู้โดยการไตร่ตรองมหาสมุทรของความรู้นี้ โดยการฝึกฝนของลูกนี้ บาปของลูกสามารถได้รับการปลดปล่อย และลูกจะกลับมามีพละนาถะที่สมบูรณ์ ผู้ที่เพียรพยายามจะได้รับผลกำไรจากความเพียรพยายามนั้น และผู้ที่ไม่ได้ทำจะสูญเสียไป ไม่ใช่ทุกคนในโลกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ สิ่งนี้อยู่ในบัญญัติด้วย บาบาอธิบายทุกสิ่งอย่างชัดเจนมาก ลูกได้ยินในเพลงว่าลูกกำลังไปจาริกแสวงบุญ ลูกต้องรับประทานอาหาร ฯลฯ ในระหว่างการจาริกแสวงบุญอย่างแนบแน่น เจ้าสาวรับประทานกับเจ้าบ่าวของเธอ และเด็กรับประทานกับพ่อแม่ของเขา สิ่งเดียวกันได้เกิดขึ้นที่นี่ ความรักมากเท่าใดที่ลูกมีสำหรับเจ้าบ่าวของลูก องค์ของความสุขของลูกจะขึ้นสูงตามนั้น สติปัญญาของลูกจะพัฒนาศรัทธา และลูกจะกลับมามีชัยชนะ การมีโยคะหมายถึงการแข่งขัน นี่คือการแข่งขันของโยคะของสติปัญญา ลูกคือนักเรียน และครูกำลังสอนวิธีที่จะวิ่งในการแข่งขันนี้ พ่อพูดว่า อย่าคิดว่าลูกต้องมีการกระทำตลอดทั้งวัน หลังจากที่ถูกมีการกระทำ ลูก

ต้องกลายเป็นเช่นเต่าและนั่งในการจดจำระลึกถึง แผลงส่งเสียงไปทั่วตลอดทั้งวันและแล้วบางตัวก็บินจากไปและบางตัวก็ตาย นั่นเป็นเพียงตัวอย่าง ลูกบราห์มินส่งเสียงความรู้และทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับลูก บางคนพัฒนาความรักอย่างมากมาย บางคนก็ทรุดโทรม บางคนก็พัฒนาได้เพียงครึ่งเดียวเท่านั้น พวกเขาวิ่งหนีไปและแล้วก็กลายเป็นแผลงอีกครั้ง เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากที่จะส่งเสียงความรู้ทั้งหมด การพูดว่า “ไม่ได้ใช้เวลานานเลยสำหรับพระเจ้าที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ” ได้เป็นที่จดจำ เวลานี้เรากำลังมีโยคะ เรากำลังเพียรพยายามที่จะกลายเป็นเทพ ได้มีการอ้างถึงความรู้นี้ไว้ในกิตะ: ท่านได้เปลี่ยนมนุษย์ไปเป็นเทพและแล้วท่านจากไป ทุกคนในยุคทองได้กลายเป็นเทพ ต้องเป็นในยุคบรรจบพบกันที่พระเจ้ามาและเปลี่ยนมนุษย์ไปเป็นเทพ โยคะสำหรับกลายเป็นเทพไม่มีการสอนในยุคทอง ศาสนาเทพได้เริ่มต้นในตอนต้นของยุคทอง ก่อนจบของยุคเหล็กมีศาสนาที่ชั่วร้าย ประเด็นนี้เพียงเขียนไว้ในกิตะเท่านั้น ไม่ได้ใช้เวลานานเลยสำหรับพระเจ้าที่จะเปลี่ยนมนุษย์ไปเป็นเทพ เพราะว่าท่านให้เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกแก่ลูก ที่นั่นจะมีเพียงศาสนาเดียวสำหรับทุกคนในโลก ทั้งโลกจะคงอยู่ ไม่ใช่ว่าจีนและยุโรปจะไม่คงอยู่ ทั้งจีนและยุโรปจะคงอยู่แต่มนุษย์จะไม่คงอยู่ที่นั่น จะมีเพียงผู้ที่เป็นของศาสนาเทพเท่านั้น ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นจะไม่คงอยู่ ขณะนี้เป็นยุคเหล็กและเป็นพระเจ้าที่จะเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ไปเป็นเทพ พ่อพูดว่า ลูกจะมีความสุขอย่างสม่ำเสมอเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ไม่มีสิ่งใดที่ยากลำบากเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกได้ทำความเพียรพยายามอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะไปถึงพระเจ้า ได้มีการพูดว่าบางคนไปอยู่เหนือเสียงสุนัขพาน พวกเขาจะไม่พูดเลยว่าเขาได้ไปหาพระเจ้า พวกเขาจะพูดว่าเขาได้ไปสู่สวรรค์ สวรรค์ไม่ได้สร้างขึ้นสำหรับเพียงดวงวิญญาณเดียวที่จะไปที่นั่น ลูกทั้งหมดต้องไปที่นั่น มีการเขียนไว้ในกิตะว่าพระเจ้าเป็นความตายเหนือความตายทั้งหมด ท่านพาทุกคนกลับบ้านเหมือนกับฝูงงู สติปัญญาพูดด้วยเช่นกันว่าวัจรนี้ต้องชำระ ดั่งนั้นก่อนอื่นศาสนาเทพของยุคทองจะชำระอย่างแน่นอน และแล้วศาสนาอื่นๆจะชำระ บาบอบอกลูกถึงสิ่งที่ง่ายดายเช่นนั้น! มานมานะบาฟ! ก็เท่านั้นเอง! พระเจ้าของกิตะได้พูดเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วเช่นกัน: ลูกๆ ที่รัก! ถ้าหากเป็นกฤษณะที่พูดสิ่งนี้ผู้คนของศาสนาอื่นจะไม่ได้ยินสิ่งนี้ เมื่อพระเจ้าพูดสิ่งนี้ ลูกทั้งหมดจะรู้สึกรักพระเจ้า, พ่อ คือผู้เดียวผู้ก่อตั้งสวรรค์ และแล้วลูกจะไปและกลายเป็นผู้ปกครองโลกที่นั่น ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ เลยในสิ่งนี้ ลูกเพียงแต่ต้องรู้ตอนต้นตอนกลางและตอนจบของโลก ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้นี้ ขณะที่ลูกกำลังทำทุกสิ่งทั้งกลางวันและกลางคืน ทำความเพียรพยายามเช่นนี้ต่อไป หากลูกจะไม่ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้นี้และจดจำพ่อแต่เพียงเฝ้าแต่กระทำระหว่างวัน และแล้วลูกจะมีเพียงความคิดเหล่านั้นในเวลากลางคืน ผู้ที่สร้างอาคารจะคิดเกี่ยวกับอาคารเท่านั้น ถึงแม้ว่ามีความรับผิดชอบของการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ที่ได้รับโดยผู้นี้(บราห์มา) มีการกล่าวไว้ว่าลักษมีได้รับไหของน้ำทิพย์และลูกทั้งหมดต้องกลายเป็นเช่นลักษมี อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จดประเด็นของศรัทธาและความเพียรพยายาม ลูกต้องกระทำกรรมที่พ่อ(บราห์มา)ได้เรียนรู้เท่านั้นโดยกรรมเหล่านั้นด้วยตนเอง ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้นี้และดึงเอาประเด็นของความรู้ออกมา
2. สัญญากับตนเองว่าลูกจะรับประทานอาหารในการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้น “ฉันจะนั่งกับท่านเท่านั้นและรับประทานอาหารกับท่านเท่านั้น” ลูกต้องทำตามสัญญาของลูก

พร: พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างอิสระจากแรงงูใจที่เห็นแก่ตัวใดๆทั้งในการกระทำของลูกและความสัมพันธ์ของลูกและด้วยวิธีนั้นกลับมายู่เหนือบ่วงกรรมเช่นเดียวกับพ่อ

งานรับใช้ของลูกๆต้องทำให้ทุกคนเป็นอิสระ ดังนั้นในขณะที่ปลดปล่อยผู้อื่น อย่าได้ผูกมัดตนเองในบ่วงพันธะใดๆ เมื่อลูกกลับมาเป็นอิสระจากจิตสำนึกที่มีขีดจำกัดใดๆของ “ของฉัน” และแล้วลูกก็จะสามารถสัมผัสกับสภาพที่เป็นอะแคว ลูกๆ ผู้ที่เป็นอิสระจากแรงงูใจที่เห็นแก่ตัวใดๆ ทั้งในชีวิตทางโลกและทางจิตของพวกเขา ในการกระทำและความสัมพันธ์ของพวกเขา สามารถที่จะสัมผัสกับสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมเช่นเดียวกับพ่อ ดังนั้นจงตรวจสอบว่าลูกกลับมาละวางจากบ่วงกรรมได้มากแค่ไหน? ลูกเป็นอิสระจากอิทธิพลของธรรมชาติหรือสัญสการ์ที่ไร้ประโยชน์ใดๆหรือไม่?

คติพจน์: ผู้ที่มีความง่ายดายและมีธรรมชาติที่ง่ายดายเป็นโยคีที่ง่ายดาย และได้รับความรักจากเจ้าผู้ไร้เดียงสา

*** โอม ขานดี ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้รับอำนาจด้วยการเชื่อมสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อผู้ทรงพลังอำนาจ ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกๆ ดวงวิญญาณสามารถชาร์ตแบตเตอรี่ของลูกและกลับมาบริสุทธิ์และสโตประธาน

คำถาม: ความเพียรพยายามใดที่ลูกๆ ทำในยุคบรรจบพบกันที่ให้ผลรางวัลของสถานภาพเทพแก่ลูก?

คำตอบ: ในยุคบรรจบพบกัน ลูกๆ ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาเยือกเย็น(สงบเย็น) ด้วยการกลับมาเยือกเย็น, ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ที่ลูกกลายเป็นเทพ ลูกไม่สามารถกลายเป็นเทพได้ตราบนานกระทั่งลูกนั้นได้กลับมาเยือกเย็น ในยุคบรรจบพบกันลูกกลายเป็นเทวีแห่งความเยือกเย็น(ชิตลาเทวี) และประพรมหยดน้ำเย็นของความรู้ให้แก่ทุกคนและทำให้ทุกคนเยือกเย็น ก่อนอื่นลูกต้องทำให้ตนเองนั้นเยือกเย็นและแล้วจึงดับไฟของทุกคนอื่น และทำให้พวกเขาเยือกเย็น

โอม ซานติ ก่อนอื่นใด ลูกๆ เพียงแต่ต้องเข้าใจหนึ่งสิ่ง: เราทั้งหมดคือพี่น้องกันและชีพบาบาคือพ่อของเราทุกคน ท่านนั้นเรียกว่าเป็นผู้ทรงพลังอำนาจ เมื่อลูกปกครองเหนือทั้งโลกลูกก็มีพลังทั้งหมด อาณาจักรของเหล่าเทพเคยคงอยู่ในบาร์ต ลูกเคยเป็นเทพที่บริสุทธิ์ สกิลทั้งหมดของลูก นั่นคือทั้งราชวงศ์ของลูกนั้นปราศจากกิเลส ใครที่เคยปราศจากกิเลส? ลูกๆ ดวงวิญญาณ เวลาที่ลูกกำลังจะกลับมาปราศจากกิเลสอีกครั้งหนึ่ง ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงผู้ทรงพลังอำนาจ, ลูกกำลังได้รับอำนาจจากท่าน พ่อได้อธิบายแล้วว่าเป็นลูกๆ ดวงวิญญาณที่ได้เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิด ลูกๆ ดวงวิญญาณเคยมีพลังที่สโตประธานที่ค่อยๆ ลดลงไปที่ละน้อยๆ ในแต่ละวันที่ผ่านไป จากการเป็นผู้ที่สโตประธาน ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่ดโมประธาน เมื่อพลังกำลังของแบตเตอรี่นั้นได้หมดลง เครื่องยนต์นั้นก็หยุดนิ่งเนื่องจากแบตเตอรี่นั้นหมดกำลัง แบตเตอรี่ของดวงวิญญาณไม่ได้หมดกำลังลงไปอย่างสมบูรณ์ ยังมีพลังหลงเหลืออยู่บ้าง เมื่อใครบางคนตายก็มีการจุดตะเกียงและเฝ้าแต่เติมน้ำมันลงไปบนตะเกียงเพื่อให้แสงนั้นจะไม่ดับไป เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่าลูกๆ ดวงวิญญาณเคยมีพลังกำลังที่สมบูรณ์และลูกไม่ได้มีสิ่งนั้นอีกต่อไป ในขณะที่ลูกต้องเฝ้าแต่ให้สติปัญญาของลูกอยู่ในโยคะกับพ่อผู้ทรงพลังอำนาจและเติมตนเองด้วยพลัง เพราะลูกมีพลังหลงเหลืออยู่น้อยมาก ถ้าพลังของลูกหมดลงอย่างสมบูรณ์ ร่างของลูกจะไม่หลงเหลืออยู่ ด้วยการจดจำพ่อ, ลูกๆ ดวงวิญญาณก็จะกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ในยุคทอง แบตเตอรี่ของลูกนั้นได้รับการชาร์ตอย่างเต็มที่ และแล้ววงศาของลูก นั่นคือพลังของแบตเตอรี่ก็หมดกำลังลงไปที่ละน้อย ก่อนถึงเวลาที่ลูกๆ ดวงวิญญาณจะไปถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ลูกมีพลังเหลืออยู่เพียงน้อยนิด ราวกับว่าลูกล้มละลายไปและปราศจากพลังกำลัง ด้วยการจดจำพ่อ, ลูกๆ ดวงวิญญาณก็จะกลับมาเติมไปด้วยพลังกำลัง ดังนั้นพ่ออธิบาย: ลูกต้องจดจำผู้เดียวเท่านั้นพระเจ้าคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด; ทุกคนอื่นคือส่วนหนึ่งของสิ่งสร้าง สิ่งสร้างเพียงสามารได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดเท่านั้นจากสิ่งสร้าง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นเพียงผู้สร้างผู้เดียวเท่านั้น พ่ออื่นๆ ทั้งหมดนั้นมีขีดจำกัด ด้วยการจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกก็ได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกๆ ควรจะรู้ในหัวใจของลูกว่าบาบากำลังก่อตั้งสวรรค์, โลกใหม่สำหรับเรา สวรรค์กำลังได้รับการก่อตั้งขึ้นตามแผนของละคร เป็นลูกๆ ผู้ที่จะไปและปกครองที่นั่น พ่อฉันบริสุทธิ์เสมอ พ่อไม่ได้ถือกำเนิดผ่านกรรม พ่อไม่ได้ถือกำเนิดเหมือนกับเหล่าเทพ ในการที่จะให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่ลูกๆ พ่อเข้ามาในร่างของผู้อื่น เมื่อเขาไปถึงอายุ 60 อายุของการปลดเกษียณ และแล้วจากการเป็นดวงวิญญาณดโมประธานคนแรก เขาก็ได้กลายเป็นผู้ที่สโตประธานคนแรก พระเจ้านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด และแล้วก็มีบราห์มา วิษณุและชางก้า ผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน บราห์มา วิษณุและชางก้านี้มาจากที่ใด? สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงนิมิตที่ลูกได้รับ อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนั้นอยู่ระหว่างกลาง ไม่มีผู้ที่มีร่างกายใดๆ ที่นั่น ร่างที่ละเอียดอ่อนเหล่านั้นสามารถมองเห็นได้ด้วยเทพนิมิตเท่านั้น บราห์มาคือผู้ที่แต่งกายในชุดขาว ในขณะที่วิษณุนั้นได้รับการประดับประดาด้วยเพชรพลอย พวกเขาได้แสดงชางก้าพร้อมกับบรูรอบคอของเขา, แต่ชางก้าจะไม่สามารเป็นเช่นนั้นได้ ที่อมานาถ พวกเขาได้แสดงชางก้ากำลังบอกเรื่องราวของความเป็นอมตะแก่ปาวตี ไม่มีโลกมนุษย์ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ดังนั้นเขาจะถ่ายทอดเรื่องราวที่นั่นได้อย่างไร? อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนั้นเป็นเพียงเพื่อนิมิต ลูกเห็นนิมิตของเพียงผู้ที่ได้กลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ พวกเขาคือผู้ที่ต่อมาได้กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ดังนั้นสิ่งนี้ควรเข้าไปในสติปัญญาของลูก ลูกควรคิดว่าพวกเขาได้ประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรของพวกเขาได้อย่างไร ไม่มีการบราใด ๆ ฯลฯ ที่นั่น เหล่าเทพนั้นจะเป็นผู้ที่ก้าวร้าวรุนแรงได้อย่างไร? ไม่ว่าใครจะเชื่อหรือไม่ก็ตาม, ในเวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรด้วยการจดจำพ่อ ได้มีการอ้างอิงไว้

ในกิตะว่า ลิมร่างของลูกและศาสนาทางร่างทั้งหมดของลูกและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พ่อไม่มีร่างกายที่ ท่านจะสามารถมีความผูกพันยึดมั่นได้ พ่อพูดว่า พ่อเพียงแต่ยืมร่างนี้มาใช้เป็นเวลาอันสั้นเท่านั้น ไม่เช่นนั้นแล้วพ่อจะให้ ความรู้ให้แก่ลูกได้อย่างไร? พ่อคือเมล็ดที่มีความรู้ลึกซึ้งของต้นไม้นี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่มีความรู้ของต้นไม้นี้ ผู้คนไม่รู้สิ่งใด เกี่ยวกับระยะเวลาของโลกนี้หรือได้มีการสร้าง การบำรุงรักษา และการทำลายโลกอย่างไร การศึกษาของพวกเขาขัด จำกั๊ด พ่อสอนการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดนี้แก่ลูกและทำให้ลูกๆกลายเป็นนายของโลก ไม่มีผู้ที่มีร่างกายใดสามารถเรียกได้ ว่าเป็นพระเจ้า พวกเขา(บราห์มา วิษณุและชางก้า)มีร่างที่ละเอียดอ่อนของเขาสองและพวกเขาก็ไม่สามารถเรียกว่าเป็น พระเจ้า ร่างนี้คือบัลลังก์สำหรับดวงวิญญาณของดาต้า ในเวลานี้บัลลังก์นี้เป็นบัลลังก์อมตะ, บัลลังก์ของพ่อ, สัญลักษณ์ อมตะ มีบัลลังก์ที่อมฤตสารที่ซึ่งเรียกว่าเป็นบัลลังก์อมตะ บุคคลสำคัญนั้นก็ได้รับการเชื้อเชิญให้นั่งบนบัลลังก์อมตะนั้น พ่ออธิบายว่า นี่คือบัลลังก์อมตะของดวงวิญญาณทั้งหมด สันสการ์ที่ดีและไม่ดีนั้นอยู่ภายในดวงวิญญาณ และเหตุนี้เองจึง มีคำกล่าวที่ว่า นี่คือผลของการกระทำของลูก พ่อของทุกๆ ดวงวิญญาณคือผู้เดียว บาบานั้นไม่ได้กำลังอธิบายให้แก่ลูกจาก คัมภีร์ ไม่มีสิ่งใดเหล่านี้อ้างอิงไว้ในคัมภีร์ เหตุนี้เองผู้คนจึงซุนเคื่องและถามเราว่าเหตุใดเราจึงไม่เชื่อในคัมภีร์ เมื่อผู้รู้ ผู้ เคารพศาสนาและชั้นยาสซีไปอาบในแม่น้ำคงคา พวกเขานั้นได้กลับมาบริสุทธิ์ไหม? ยังไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ ทุกคน นั้นจะกลับบ้านในเวลาสุดท้ายเหมือนกับฝูงแมลงหรือฝูงผึ้ง มีราชินีผึ้งและผึ้งอื่นๆ ทั้งหมดก็ติดตามเธอ เช่นเดียวกันเมื่อ พ่อกลับบ้านดวงวิญญาณทั้งหมดก็จะติดตามท่าน จะเป็นราวกับว่ามีฝูงของดวงวิญญาณในโลกที่ไม่มีตัวตน ในขณะที่นี้ เติบโตไปด้วยมนุษย์ฝูงชนนี้ที่นี้ก็จะต้องวิ่งกลับบ้านในวันหนึ่งด้วยเช่นกัน พ่อจะมาและพาทุกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไป กับท่าน มีค่ายกึ่งของชบวนพิธีแต่งงานของชีวา ไม่ว่าลูกนั้นเป็นบุตรชายหรือบุตรสาว, พ่อมาและสอนลูกๆ ทั้งหมดถึง การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ดวงวิญญาณไม่สามารถกลับบ้านโดยที่ไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ก่อนได้ หลังจากที่ ลูกได้กลับมาบริสุทธิ์ ก่อนอื่นลูกก็จะไปสู่อาณาจักรแห่งความเย็บสงบ และแล้วก็จะมาตามลำดับกันไป ประชากรโลกก็จะ เฝ้ามองดูขยายตัว อาณาจักรนั้นต้องมีการสร้างขึ้น ดังนั้น ไม่ใช่ทุกคนจะลงมาพร้อมกันในเวลาเดียวกัน ต้นไม้จะเฝ้าแต่ ขยายตัวทีละน้อย ก่อนอื่นใดพ่อก็ได้ก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป คนแรกที่กลายเป็นบราห์มินคือผู้ที่กำลังจะ กลายเป็นเทพ มีประชาบิดาบราห์มา(พ่อของปวงประชา) และดังนั้นจะมีพี่น้องหญิงชายในบรรดาปวงประชาด้วยเช่นกัน ผู้คนมากมายกลายเป็นบราห์มา กุมารและกุมารีที่นี้ อย่างแน่นอนที่ต้องเป็นเพราะพวกเขามีศรัทธาในสติปัญญาที่พวกเขา สามารถได้รับคำแนะนำอย่างมากมาย ลูกๆ ผู้ที่มั่นคงนั้นก็จะไปที่นั่นก่อนและผู้ที่ย่อนแอก็จะไปภายหลัง ก่อนอื่นดวง วิญญาณทั้งหมดจะอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน และแล้วเมื่อพวกเขาลงมาประชากรก็ขยายตัวขึ้น ดวงวิญญาณนั้นจะ สามารถเล่นบทบาทของเขาโดยที่ไม่ต้องมีร่างกายได้อย่างไร? นี่คือโลกของนักแสดงและสิ่งนั้นก็เฝ้าแต่หมุนไปผ่านทั้ง 4 ยุค ในยุคทองเราเคยเป็นเทพ และแล้วเราก็ได้กลายเป็นนักรบ พ่อค้า และแล้วก็เป็นศูทร ในเวลานี้คือยุคบรรจบพบกันที่เป็น สิริมงคลที่สุด ยุคนี้คงอยู่ในเวลานี้เท่านั้นเมื่อพ่อมา เพียงพ่อที่ไม่มีความขัดแย้งเท่านั้นที่ให้ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ชีพบาบา ไม่ได้มีร่างกายของท่านเองที่จะสามารถได้รับชื่อ ร่างนี้เป็นของดาตานั้นและบาบาก็ได้ยืมร่างนี้มาใช้เพียงระยะเวลาอัน สั้น พ่อพูดว่า พ่อต้องการปากเพื่อที่พ่อจะสามารถพูดกับลูก พ่อจะสามารถพูดกับลูกๆ ของท่านได้อย่างไรหากท่านไม่มีปาก? พ่อได้ให้ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกผ่านปากนี้ เหตุนี้เองปากของท่านจึงเรียกว่า “แกมูก”(ปากแก้ว) น้ำสามารถปรากฏ ออกมาจากที่แห่งหนึ่งแห่งใดในภูเขา และดังนั้นพวกเขาจึงได้สร้าง “แกมูก” ที่นี้ที่ซึ่งน้ำนั้นปรากฏออกมา พวกเขาคิดว่า นั้นเป็นน้ำของแม่น้ำคงคาและดื่มน้ำนั้น พวกเขาได้ให้ความสำคัญอย่างมากต่อน้ำนั้น ทุกสิ่งในโลกนี้หลอกลวง เพียง พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่บอกสัจจะแก่ลูก อย่างไรก็ตาม ผู้คนที่หลอกลวงนั้นก็คิดว่าความรู้ของพ่อเป็นความหลอกลวง เมื่อบา รัตเคยอยู่ในยุคทอง บารัตนั้นก็เรียกว่าเป็นดินแดนแห่งสัจจะ ในเวลานี้ บารัตนั้นได้กลับมาเก่า ทุกสิ่งได้กลายเป็นสิ่ง หลอกลวง มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวง! พ่อพูดว่า ลูกเคยประณามพ่ออย่างมาก! ลูกได้เคยดูหมิ่นพ่อและได้ ประณามพ่อด้วยการเรียกพ่อว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกนั้นเคยเรียกหาชีพบาบา: พาเราออกไปจากโลกเก่านี้ เกิด พ่อพูดว่า ลูกๆ ทั้งหมดของพ่อได้กลายเป็นผู้ที่ล้มละลายด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาราคะ พ่อพูดกับลูกๆ และพูด ว่า ครั้งหนึ่งลูกเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกจำสิ่งนี้ได้หรือไม่? ท่านนั้นอธิบายสิ่งนี้เท่านั้นแก่ลูกๆ ท่านไม่ได้อธิบายสิ่งนี้แก่ ทั้งโลกเพราะเพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจในสิ่งที่พ่อพูด โลกจะรู้อะไรเกี่ยวกับสิ่งนี้? หนามที่ใหญ่โตที่สุดคือตัณหาราคะ ชื่อ ที่แท้จริงของโลกนี้คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่ยุคทองคือโลกที่บริสุทธิ์100% มนุษย์ไปและก้มลงเบี่ยงหน้าเทพที่ บริสุทธิ์เหล่านั้น แม้ว่าผู้เลื่อมใสศรัทธามากมายจะเป็นมั่งสวัรติ ก็ไม่ใช่ว่าพวกเขาจะไม่ข้องแวะในกิเลส ผู้คนมากมายก็ ถือพรหมจรรย์ตั้งแต่วัยเด็ก และตั้งแต่วัยเด็กของเขาเป็นต้นมาพวกเขาก็ไม่ได้รับประทานอาหารที่สกปรกใดๆ ด้วยเช่น กัน ชันยาสซีเองก็พูดว่า จงกลับมาปราศจากกิเลส! ชันยาสซีก็จะทิ้งบ้านและครอบครัวของเขา; และแล้วพวกเขาก็ได้ใช้ ชาติเกิดต่อไปของเขากับผู้ครองเรือน และพวกเขาก็ได้ละทิ้งบ้านและครอบครัวของเขาอีกครั้งหนึ่งและเข้าไปสู่ป่า อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นจะเป็นไปได้หรือสำหรับพวกเขาที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์? ไม่เลย ไม่มีใครสามารถกลับมา

บริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์โดยที่ไม่ได้รับศรัทธาจากพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ หนทางความเลื่อมใสศรัทธานั้นคือหนทางของการตกลงมาและดังนั้นพวกเขาจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร หากพวกเขาได้กลับมาบริสุทธิ์แล้ว พวกเขาก็จะสามารถกลับบ้านและแล้วก็ไปสู่สวรรค์ได้ เหล่าเทพของยุคทองนั้นเคยละทิ้งบ้านและครอบครัวของพวกเขาหรือไม่? การสละละทิ้งของชั้นยาสีนั้นไม่มีขีดจำกัด ในขณะที่การสละละทิ้งของลูกนั้นไม่มีขีดจำกัด ลูกละทิ้งทั้งโลกรวมทั้งเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูก กำลังมีการก่อตั้งสวรรค์ขึ้นสำหรับลูก ในเวลานี้สติปัญญาของลูกกำลังหันไปสู่สวรรค์ ผู้คนนั้นก็ยังคงห้อยกลับหัวอยู่ในนรก ในขณะที่ลูกๆ นั้นแขวนอยู่ในตะแลงแกงของการจَذรละลึกถึงพ่อ ได้มีการทำให้ลูกนั่งบนกองไฟของความรู้เพื่อที่จะกลายเป็นเทวีแห่งความเยือกเย็น คำที่ตรงกันข้ามกับ “ความเยือกเย็น” ก็มีคำว่า “ไฟ” (ความร้อน) ลูกนั้นเรียกว่าเป็นเทวีแห่งความเยือกเย็น จะไม่ได้มีลูกเพียงคนเดียว อย่างแน่นอนที่ต้องมีผู้คนมากมายที่ทำให้บาร์ตเยือกเย็นลงได้อย่างมาก ในปัจจุบันทุกคนนั้นกำลังถูกเผาบนกองไฟของตัณหาหาคะ เป็นที่ที่ลูกได้รับชื่อว่าเทวีแห่งความเยือกเย็น ลูกคือเทวีผู้ที่ทำให้ทุกคนนั้นเยือกเย็น ผู้เดียวที่ประพรมหยดน้ำเย็นแห่งความรู้ให้แก่ทุกคน ผู้เลื่อมใสศรัทธานั้นก็ไปเพื่อที่จะประพรมหยดน้ำ ในขณะที่นี่เป็นหยดของความรู้ที่ได้มีการประพรมบนดวงวิญญาณ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์พวกเขานั้นก็อยู่อย่างเยือกเย็น ดวงวิญญาณของทั้งโลกนั้นได้อยู่อย่างน่าเกลียดในเวลานี้ด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาหาคะ เวลานั้นลูกๆ กำลังได้รับโทษของน้ำทิพย์ ด้วยให้ลูกก็ทำให้ตนเองนั้นเยือกเย็นลงและลูกก็ทำให้ผู้อื่นนั้นเยือกเย็นลงด้วยเช่นกัน ผู้นี้เองก็ได้กลับมาเยือกเย็นด้วย ทั้งสามและภรรยานั้นก็อยู่ด้วยกัน ไม่มีเรื่องของการที่จะต้องละทิ้งบ้านและครอบครัวของลูก อย่างไรก็ตามเมื่อได้มีการสร้างคอกวัวขึ้นในตอนเริ่มต้น, อย่างแน่นอนที่ลูกๆ บางคนนั้นต้องจากบ้านของลูก เพื่ออะไร? เพื่อที่จะสามารถนั่งบนกองไฟของความรู้และกลับมาเยือกเย็นได้ มีเพียงเมื่อลูกได้กลับมาเยือกเย็นที่นั่นเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลายเป็นเทพที่นั่น โยคะของสติปัญญาของลูกๆ นั้นไม่ควรจะตรงไปยังบ้านเก่าของลูกอีกต่อไป สติปัญญาของลูกควรจะยึดติดอยู่กับพ่อ เพราะลูกทั้งหมดต้องกลับบ้านกับพ่อ พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวานพ่อได้มาอย่างเป็นทางการของลูกเพื่อพาพวกเขาทั้งหมดกลับบ้าน ลูกคือกองทัพพิชิตดี พันดาฟ ลูกคือผู้ที่ได้รับอำนาจจากชีวา, ผู้ทรงพลังอำนาจ ผู้คนก็คิดว่าดวงวิญญาณสูงสุดนั้นสามารถฟื้นคืนชีวิตให้กับคนตายได้ อย่างไรก็ตาม พ่อพูดว่า ลูกๆ ผู้เป็นที่รักของพ่อ ทุกๆ ดวงวิญญาณนั้นได้รับบทบาทที่คงอยู่ตลอดไปของเขาเองที่จะเล่นในละครนี้ พ่อคือผู้สร้าง ผู้กำกับ และเป็นนักแสดงหลัก พ่อไม่สามารถเปลี่ยนบทของใครในละครนี้ได้เลย ผู้คนก็เชื่อว่าไปไม่แต่ละใบนั้นเคลื่อนไหวตามคำสั่งของดวงวิญญาณสูงสุด อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณสูงสุดเองนั้นก็พูดว่า พ่อก็ขึ้นอยู่กับละครเช่นกัน พ่อถูกผูกไว้ด้วยละครนี้ ไม่ใช่ว่าไปไม่นั้นจะเคลื่อนไหวตามคำสั่งของพ่อ ความคิดเห็นของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันนั้นได้ทำให้ผู้คนของบาร์ตยากจนข้นแค้นอย่างสมบูรณ์ ด้วยความรู้ที่พ่อให้ บาร์ตนั้นก็ได้รับมงกุฎอีกครั้งหนึ่งอ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจَذรละลึกถึง:

1. ในการที่จะเข้าไปสู่สุริยวงศ์ในตอนเริ่มต้น สติปัญญาของลูกต้องมีศรัทธาเพื่อที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในคะแนนเต็ม ลูกต้องกลายเป็นบราห์มินที่มั่นคง เก็บความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ไว้ในสำนักกูรูของลูก

2. คงนั่งอยู่บนกองไฟของความรู้และอยู่อย่างเยือกเย็น นั่นคือกลับมาบริสุทธิ์ ดับไฟของตัณหาหาคะด้วยความรู้และโยคะ โยคะของสติปัญญาของลูกต้องเชื่อมโยงกับพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ

พร: พร: ขอให้ลูกได้รับเหรียญตราในรูปแบบของสภาพที่สูงส่งในชีวิตบราห์มินของลูกและกลายเป็นจักรพรรดิแห่งดินแดนที่ไร้กังวล

ลูกแต่ละคนกลายเป็นบราห์มินเพื่อทำให้สภาพส่วนตัวของลูกดีที่สุด ในชีวิตบราห์มินสภาพที่สูงส่งเป็นสมบัติส่วนตัวของลูก มันเป็นเหรียญแห่งชีวิตบราห์มิน ผู้ที่ได้รับเหรียญนี้จะอยู่อย่างมั่นคงอย่างสม่ำเสมอ ในสภาพที่สม่ำเสมอไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนและจะมีความไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอ พวกเขากลายเป็นจักรพรรดิของดินแดนที่ไร้กังวล พวกเขาเป็นอิสระจากความปรารถนาทั้งหมดและเป็นตัวของการไม่

รู้ความรู้ใด ๆ ของความปรารถนา

คติพจน์: ด้วยการพูดว่า “บาบาของฉัน” ด้วยศรัทธาและความซาบซึ้งที่ไม่ขาดตอน และแล้วมายาก็ไม่สามารถเข้ามา

ใกล้ลูกได้

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้คือยุคที่จะโยกย้ายตัวลูกเอง ขณะนี้ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์ที่ตกต่ำที่สุดไปเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด

คำถาม: ลูกคนใดที่ได้รับการยกย่องพร้อมกับพ่อ?

คำตอบ: ได้มีการร้องเพลงสรรเสริญผู้ที่กลายเป็นครูและเครื่องมือที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมายพร้อมกับการร้องสรรเสริญพ่อ บาบาผู้เป็นคารันคาราวันฮาร์ให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมายผ่านลูกๆ เหตุนี้เองลูกๆ จึงได้รับการยกย่องพร้อมกับพ่อด้วยเช่นกัน ผู้คนพูดว่า บาบา ผู้นั้นผู้นี้เมตตาฉันและดูข้าว่าเวลานี้ฉันได้กลายเป็นอะไรจากสิ่งที่ฉันเคยเป็น! ถ้าไม่ได้กลายเป็นครู ลูกจะไม่สามารถรับพรได้

โอม ซานติ พ่อทางจิตตามลูกๆ ทางจิต ก่อนอื่น ท่านอธิบาย แล้วท่านก็ถามด้วย: เวลาที่ลูกๆ ตระหนักรู้จักพ่อแล้ว บางคนพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน แต่ก่อนหน้านั้น อย่างน้อยพวกเขาก็ควรจะสามารถตระหนักรู้จักพ่อได้ พ่อคือใคร? พวกเขาควรตระหนักรู้จักท่านแล้วพูดว่าสถานที่อยู่อาศัยของพ่อนั้นอยู่ที่ใด ถ้าใครบางคนไม่รู้จักพ่อ เขาจะสามารถมารู้จักสถานที่อยู่อาศัยของท่านได้อย่างไร? พวกเขาเพียงแค่พูดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม, ซึ่งหมายความว่าท่านไม่ได้คงอยู่จริงๆ ดังนั้นพวกเขาจะสามารถคิดถึงสถานที่อยู่อาศัยของใครบางคนที่ไม่ได้คงอยู่ได้อย่างไร? ขณะนี้ลูกๆ รู้สิ่งนี้ ก่อนอื่นใดพ่อนำตัวท่านเองแก่ลูก แล้วท่านก็อธิบายถึงสถานที่อยู่อาศัยของท่าน พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อแนะนำตัวพ่อเองแก่ลูกผ่านพาหนะนี้ พ่อคือพ่อของลูกทุกคน ผู้เดียวที่ถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ไม่มีใครรู้อะไรเกี่ยวกับดวงวิญญาณ ถ้าพ่อไม่มีชื่อ รูป เวลาหรือสถานที่ แล้วจะมีสิ่งเหล่านี้สำหรับลูกของท่านได้อย่างไร? ถ้าพ่ออยู่เหนือรูปและนาม แล้วลูกของท่านจะมาจากไหน? เมื่อมีลูกก็ต้องมีพ่ออย่างแน่นอน สิ่งนี้พิสูจน์ว่าท่านไม่ได้อยู่เหนือรูปและนาม ลูกๆ ของท่านมีรูปและนามเช่นกัน ไม่ว่าพวกเขาจะละเอียดอ่อนเพียงใด ท้องฟ้าที่ละเอียดอ่อน แต่ก็ยังคงมีชื่อว่า “ท้องฟ้า” พื้นที่ว่างเปล่าที่ละเอียดอ่อนและดังนั้นพ่อก็ละเอียดอ่อนมากเช่นกัน ลูกๆ พูดถึงดวงดาวที่มหัศจรรย์ที่เข้าไปในร่างกายของผู้อื่น ที่ถูกเรียกว่าดวงวิญญาณเช่น พ่ออาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดซึ่งเป็นสถานที่อยู่อาศัย สายตาของพวกเขามองขึ้นไปเบื้องบนเมื่อพวกเขาขึ้นขึ้นไปเบื้องบนและจดจำท่าน ดังนั้นผู้เดียวที่พวกเขาจดจำต้องมีอยู่อย่างแน่นอน พวกเขาพูดถึงพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด การพูดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนามนั้นคือความไม่รู้ การรู้จักพ่อหมายถึงการมีความรู้ ลูกเข้าใจว่าก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้ ลูกไม่รู้จักพ่อหรือตัวลูกเอง เวลาที่ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นดวงวิญญาณและไม่ใช้ร่างกาย ดวงวิญญาณกล่าวได้ว่าไม่สูญสลาย และดังนั้นพวกเขาเป็นสิ่งที่อยู่อย่างแน่นอน คำว่า “ไม่สูญสลาย” ไม่ใช่ชื่อสำหรับดวงวิญญาณ ไม่สูญสลายหมายถึง สิ่งซึ่งไม่สามารถถูกทำลายได้ ดังนั้นจึงเป็นบางสิ่งอย่างแน่นอน สิ่งนี้ได้มีการอธิบายอย่างดีมากกับลูกๆ ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้ที่ท่านเรียกว่าลูกๆ ของท่านคือดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณสูงสุดพ่อสูงสุดของทุกดวงวิญญาณที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายแก่ลูก ละครนี้จะแสดงเพียงครั้งเดียวเมื่อพ่อมาและให้คำแนะนำของท่านแก่ลูกๆ ของท่าน พ่อเป็นนักแสดงเช่นกัน พ่อเล่นบทบาทของพ่ออย่างไรก็อยู่ในสติปัญญาของลูก ท่านทำให้ดวงวิญญาณที่เก่าแก่และไม่บริสุทธิ์กลับมาใหม่และบริสุทธิ์ ดังนั้นร่างกายที่ลูกได้รับก็มีความสวยงามเช่นกัน เวลาที่สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกพูดว่า บาบา! บาบา! เวลาที่ได้มีการแสดงบทบาทนี้ ลูกๆ ดวงวิญญาณพูดว่า บาบามาเพื่อจะพาลูกๆ กลับบ้านไปสู่อาณาเขตแห่งความเจ็บสงบของลูก หลังจากดินแดนแห่งความเจ็บสงบก็มีดินแดนแห่งความสุข ไม่สามารถมีดินแดนของความทุกข์ทันทีหลังจากดินแดนแห่งความเจ็บสงบ จะมีแต่เพียงความสุขเท่านั้นในโลกใหม่ ถ้าเหล่าเทพนั้นมีชีวิตอยู่ในเวลานี้ และใครบางคนถามพวกเขาว่าเวลานี้พวกเขาอาศัยอยู่ที่ไหน พวกเขาจะบอกว่าพวกเขาอาศัยอยู่ในสวรรค์ ภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตเหล่านั้นไม่สามารถบอกลูกได้ อย่างไรก็ตามลูกสามารถพูดว่า เราเคยเป็นเทพที่ตั้งเดิมแล้วเคยอาศัยอยู่ในสวรรค์ และหลังจากที่ได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด เวลาที่เราอยู่ในยุคบรรจบพบกัน นี้คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดเมื่อเราได้รับการโยกย้าย ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ทุกๆ 5000 ปีลูกจะกลับมาสโตปะธาน ลูกทั้งหมดกลับมาสโตปะธานตามลำดับกันไป เป็นดวงวิญญาณที่ได้รับบทบาท จะไม่พูดว่าเป็นมนุษย์ที่ได้รับบทบาท เป็นฉัน ดวงวิญญาณผู้ที่ได้รับบทบาท ฉันดวงวิญญาณใช้ 84 ชาติเกิด ฉันดวงวิญญาณเป็นทนาย ทนายเป็นเพศชายเสมอไม่ใช่เพศหญิง ดังนั้นลูกๆ ควรจะเข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าลูกดวงวิญญาณเป็นเพศชาย เราทั้งหมดได้รับมรดกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด มีเพียงบุตรชายเท่านั้นไม่ใช่บุตรสาวที่ได้รับมรดกจากพ่อทางร่างที่มีขีดจำกัด ไม่ใช่ว่าบางดวงวิญญาณจะกลายเป็นผู้หญิงเสมอ พ่ออธิบายว่าดวงวิญญาณทั้งหมดบางครั้งก็ใช้ร่างที่เป็นชายและบางครั้งก็ใช้ร่างที่

เป็นหญิง ในเวลานี้ลูก (ดวงวิญญาณ) ทั้งหมดคือเพศชาย ดวงวิญญาณทั้งหมดได้รับมรดกจากพ่อ ลูกทั้งหมดคือบุตรชาย พ่อของลูกทั้งหมดคือหนึ่งเดียว พ่อพูดว่า โอ้ ลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดคือเพศชาย ลูกคือลูกทางจิตของพ่อ ทั้งชายและหญิงมีความจำเป็นสำหรับลูกที่จะเล่นบทบาทของลูก ด้วยเหตุนี้เองประชากรโลกมนุษย์จึงสามารถขยายตัวได้ ไม่มีใครนอกจากลูกจะรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ แม้ว่าผู้คนจะพูดว่าพวกเขาเป็นพี่น้อง พวกเขาก็ไม่เข้าใจว่าเป็นอย่างไร เวลานี้ลูกพูดว่า บาบ เราได้ประกาศสิทธิในมรดกของเราจากท่านมานานับครั้งไม่ถ้วน สิ่งนี้ได้กลายเป็นสิ่งที่มั่นคงสำหรับลูกดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณจดจำพ่ออย่างแน่นอน “โอ้ บาบ! ได้โปรดเมตตา! บาบมาในเวลานี้และเราทั้งหมดก็จะกลายเป็นลูกๆ ของท่าน! เราดวงวิญญาณจะลืมนึกของเราและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของเราและจะจดจำท่านเท่านั้น” พ่อได้อธิบายแล้วว่า พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉันผู้เป็นพ่อ ลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อมาอย่างไร ลูกกลายเป็นเทพทุกๆ 5000 ปีอย่างไรเป็นสิ่งที่ลูกต้องรู้ เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากใคร พ่อไม่ใช่ผู้อาศัยในสวรรค์, แต่ท่านทำให้ลูกๆ เป็นเช่นนั้น ท่านเองมาในนรกเท่านั้น ลูกเชิญพ่อให้มายังนรกเมื่อลูกได้กลับมาที่โมประธาน นี่คือนรกที่โมประธาน โลกเคยสโตประธาน 5000 ปีที่แล้ว เมื่อเป็นอาณาจักรของพวกเขา เวลานี้ลูกเข้าใจประเด็นเหล่านี้ของการศึกษานี้แล้ว นี่คือการศึกษาก็กลายเป็นเทพจากมนุษย์ธรรมดา มีคำกล่าวหาว่าไม่ได้ใช้เวลาอันเลวที่พระเจ้าจะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เมื่อลูกกลายเป็นลูก, ลูกก็กลายเป็นทายาท พ่อพูดว่า ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นลูกของพ่อและพ่อให้มรดกทั้งหมดแก่ลูก ลูกทั้งหมดคือพี่น้อง สถานที่ที่อยู่อาศัยของลูกคืออาณาจักรเขตสูงสุด ดินแดนที่อยู่เหนือเสียง (นิพพาน) ซึ่งเรียกว่าโลกที่ไม่มีตัวตนเช่นกัน ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ที่นั่น เหนือพระอาทิตย์และพระจันทร์เป็นบ้านแห่งความเงียบสงบที่แสนหวานของลูก แต่ลูกไม่สามารถไปและนั่งที่นั่นตลอดไปได้ ลูกจะทำอะไร ขณะที่นั่งอยู่ที่นั่น? นั่นเป็นสภาพที่ไม่มีชีวิต เพียงเมื่อดวงวิญญาณกำลังเล่นบทบาทจึงกล่าวได้ว่าพวกเขามีชีวิต ดวงวิญญาณนั้นมีชีวิต, แต่เมื่อพวกเขาไม่ได้เล่นบทบาท, พวกเขาก็จะไม่มีชีวิต ถ้าลูกเพียงแค่นั่งอยู่ที่นั่นโดยที่ไม่ขยับมือหรือเท้า ก็เหมือนราวกับว่าลูกนั้นไม่มีชีวิต ที่นั่นมีความเงียบสงบตามธรรมชาติ ราวกับว่าดวงวิญญาณนั้นไม่มีชีวิต พวกเขาไม่ได้แสดงบทบาทอะไรที่นั่น ความงามอยู่ในบทบาทที่ลูกเล่น จะมีความงามอะไรในดินแดนแห่งความเงียบสงบนั้น? ดวงวิญญาณที่นั่นอยู่เหนือประสบการณ์ของความทุกข์หรือความทุกข์ พวกเขาไม่ได้เล่นบทบาทใดๆ และดังนั้นจะมีประโยชน์อะไรของการพักอยู่ที่นั่น? ก่อนอื่นใดลูกเล่นบทบาทของความทุกข์ของลูก ลูกแต่ละคนได้รับบทบาทล่วงหน้า บางคนพูดว่าพวกเขาต้องการที่จะได้รับการหลุดพ้นตลอดไป ถ้าพ่อนั้นลูกหลอมรวมเข้าด้วยกัน มันก็จะเหมือนราวกับว่าดวงวิญญาณนั้นไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป เมื่อดวงวิญญาณไม่มีบทบาทที่จะเล่นเขาก็ถูกกล่าวหาว่าไม่มีชีวิต ในขณะที่อยู่อย่างมีชีวิตจะมีประโยชน์อะไรที่เขาจะคงอยู่ที่นั่นอย่างเป็นผู้ไม่มีชีวิต? ทุกคนต้องเล่นบทบาท บทบาทหลักนั้นจะแสดงโดยนักแสดงเอกชายและหญิง ลูกๆ ได้รับสัญญาของนักแสดงเอกชายและหญิง ลูกดวงวิญญาณเล่นบทบาทของลูกที่นั่น ในตอนแรกลูกปกครองอาณาจักรแห่งความสุข และจากนั้นลูกก็เข้าไปสู่อาณาจักรแห่งความทุกข์ของราวัน ขณะนี้พ่อพูดว่า เวลานี้ลูกๆ ต้องให้สาสน์นี้แก่ทุกคน ลูกต้องกลายเป็นครูและอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ผู้อื่น ผู้ที่ไม่ได้กลายเป็นครูก็จะได้รับสถานภาพที่ต่ำ มีลูกคนไหนที่สามารถประกาศสิทธิในพรได้ถ้าลูกไม่กลายเป็นครู? ถ้าลูกให้ความมั่งคั่งแก่ผู้อื่นพวกเขาก็จะมีความสุขใช่ไหม? พวกเขาจะรู้สึกอยู่ข้างในว่าลูกๆ บรรพมา กุมารมีความเมตตาอย่างมากมาต่อพวกเขาที่ลูกเปลี่ยนแปลงพวกเขาอย่างสมบูรณ์ ในความเป็นจริงพวกเขาเพียงแต่ร้องเพลงสรรเสริญพ่อผู้เดียวเท่านั้น: ว้าว บาบ! ท่านได้นำคุณประโยชน์มากมายมาให้แก่เราผ่านลูกๆ เหล่านี้! ซึ่งต้องเกิดขึ้นผ่านใครบางคน พ่อคือผู้ที่ตั้งใจให้ผู้อื่นกระทำและเป็นผู้ที่ทำให้ทุกสิ่งสำเร็จเสร็จสิ้นโดยผ่านใครบางคน ท่านทำให้ทุกสิ่งสามารถทำได้ผ่านลูก ดังนั้นจึงมีคุณประโยชน์สำหรับลูก เหตุนี้เองลูกต้องเพาะต้นอ่อนนี้และให้ประโยชน์แก่ผู้อื่น ไม่ว่าลูกจะรับใช้มากแค่ไหนลูกก็จะได้รับสถานภาพตามนั้น ในการที่จะกลายเป็นราชาลูกต้องสร้างปวงประชา ผู้ที่ถูกวางไว้สูงในลูกประค่านั้นก็กลายเป็นราชา ลูกประกาศต้องมีการสร้างขึ้น ถ้ามองตนเองว่า: ฉันจะประกาศสิทธิในอันดับใดในลูกประกาศ? เพชรพลอยทั้งเก้าคือสิ่งหลัก ผู้ที่ทำให้ผู้อื่นกลายเป็นเพชรอยู่ตรงกลาง เพชรตั้งอยู่ตรงกลางของอัญมณีเช่นเดียวกับที่ตรงจุดเริ่มต้นของลูกประค่านั้นมีพ่อ ในเวลาสุดท้ายลูกก็จะรู้ว่าใครเป็นลูกปัดหลักที่จะเข้าไปสู่ราชวงศ์ ในเวลาสุดท้ายลูกจะได้ยินมิตรอย่างแน่นอน ลูกจะเห็นว่าทุกคนประสบกับการลงโทษอย่างไร เมื่อตอนเริ่มต้นของยุคยุคเคยเห็นสิ่งนี้ในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนด้วยเทพนิมิตที่สูงส่ง สิ่งนี้แฝงตัว ที่ซึ่งดวงวิญญาณได้รับการลงโทษก็เป็นส่วนหนึ่งของละครด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณลูกลงโทษในทรงชั่งของจักรวาล เมื่อพวกเขาอยู่ในลูกพวกเขาก็เห็นดารามราชและร้องไห้เพื่อให้ได้รับการปลดปล่อยออกมา ความเจ็บป่วย ฯลฯ ทั้งหมดนั้นเป็นบัญชีกรรมด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ พ่อจะบอกลูกถึงสิ่งที่ลูกต้องอย่างแน่นอน เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่ลูกต้องตามศีลธรรม ผู้ที่มีศีลธรรมคือผู้ที่ได้รับพระกำลังมากมายจากพ่อ ลูกกลายเป็นนายของโลก และดังนั้นลูกจึงได้รับพระกำลังมากมาย ไม่มีเรื่องของความปั่นป่วน ฯลฯ ในสิ่งนี้ เป็นเมื่อใครบางคนไม่มีพระกำลังมากมายเพียงพอที่มีความปั่นป่วนมากมายมาก ลูกๆ ได้รับพระกำลังเพียงพอที่จะอยู่กับลูกได้จนถึงครั้งสุดท้าย อย่างไรก็ตามนั้นก็ตามลำดับกันไปตามความ

เพียรพยายามที่ลูกทำเช่นกัน ลูกทั้งหมดไม่สามารถได้รับพลังในระดับเดียวกัน ลูกทั้งหมดไม่สามารถได้รับสถานภาพเดียวกัน ทั้งหมดนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว; เป็นสิ่งที่ลูกกำหนดไว้แล้วตลอดไปภายในละคร บางคนมาในตอนท้ายสุด พวกเขาใช้หนึ่งหรือสองชาติเกิดแล้วก็ออกจากร่างของเขาไป พวกเขาเป็นเหมือนยุงในช่วงเวลาของจิตวิไลที่เกิดขึ้นในเวลากลางคืน และก็ตายในตอนเช้า พวกเขามีนับไม่ถ้วน อย่างน้อยลูกก็สามารถนับจำนวนมนุษย์ได้ ดวงวิญญาณที่มาในตอนเริ่มต้นมีช่วงชีวิตที่ยืนยาว ลูกๆ ควรจะมีความสุขอย่างมากที่ลูกคือผู้ที่จะมีช่วงชีวิตที่ยืนยาว ลูกเล่นบทบาทเต็ม พ่ออธิบายแก่ลูกว่า ลูกเล่นบทบาทที่ครบสมบูรณ์ของลูกอย่างไร ลูกลงมาจากเบื้องบนเพื่อเล่นบทบาทของลูกตามที่ลูกได้ศึกษาเล่าเรียนมามากแค่ไหนในเวลานี้ การศึกษานี้ของลูกเป็นไปสำหรับโลกใหม่ พ่อพูดว่า พ่อเคยสอนลูกมาแล้วหลายครั้งก่อนหน้านี้ การศึกษานี้ไม่สูญสลาย ลูกประกาศสิทธิ์ในรางวัลเป็นเวลาครึ่งวงจร ด้วยการศึกษานี้ที่สูญสลายลูกจะประสบกับความทุกข์เพียงชั่วคราว ใครบางคนก็กลายเป็นนักกฎหมายในเวลานี้ก็จะกลายเป็นนักกฎหมายนั้นอีกครั้งในวงจรต่อไปหลังจากนี้ ลูกรู้ว่าไม่ว่าใครก็ตามที่เล่นบทบาทของเขา เขาก็จะเล่นบทบาทนั้นในทุกวงจร ไม่ว่าใครบางคนจะเป็นเทพหรือสุทร แต่ละคนก็เล่นบทบาทเดียวกันของเขาทุกวงจร ไม่สามารถมีความแตกต่างแม้แต่น้อยในสิ่งนี้ แต่ละคนก็เล่นบทบาทของเขาเอง การละเล่นนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ลูกถามว่า สิ่งไหนยิ่งใหญ่กว่ากัน: ความเพียรพยายามหรือผลรางวัล? ถ้าไม่มีความเพียรพยายามก็ไม่สามารถมีผลรางวัลได้ ตามละครลูกได้รับรางวัลของลูกจากการทำความเพียรพยายาม ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับละคร บางคนทำความเพียรพยายามในขณะที่ผู้อื่นเพียรพยายามเลย พวกเขามาที่นี่ แต่พวกเขาก็ไม่ได้ทำความเพียรพยายามอะไรเลย ดังนั้นพวกเขาก็ไม่ได้รับรางวัลใดๆ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่มีการแสดงไว้ในละครโลกนั้นก็ถูกกำหนดไว้แล้ว แต่ละดวงวิญญาณมีบทบาทของเขาตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนจบที่ลูกกำหนดไว้ในตัวเขา ในทำนองเดียวกันลูกดวงวิญญาณต้องเล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของลูก ลูกกลายเป็นเช่นเพชร แล้วลูกก็กลายเป็นเช่นเปลือกหอย เวลานี้ลูกได้ยินเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ถ้าใครบางคนสอบตกในโรงเรียนก็มีคำกล่าวว่าเขาไม่มีสติปัญญา เขาไม่สามารถเรียนรู้สิ่งใดได้เลย สิ่งนี้เรียกว่าต้นไม้ที่หลากหลายและรูปลักษณะที่หลากหลาย มีเพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายความรู้ของต้นไม้ที่หลากหลายให้กับลูก ท่านอธิบายต้นกล้าด้วยเช่นกัน ตัวอย่างของต้นไม้(ต้นบันยาน)ก็อ้างถึงสิ่งนี้ กิ่งก้านของมันแผ่กระจายออกไปอย่างมาก ลูกๆ เข้าใจว่าดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย ร่างกายของลูกจะถูกละลาย เป็นลูกดวงวิญญาณที่ซึมซับความรู้นี้ ลูกดวงวิญญาณใช้ 84 ชาติเกิด ร่างกายเฝ้าแต่เปลี่ยนไป ลูกดวงวิญญาณยังคงอยู่เช่นเดิมในขณะที่ลูกนั้นเฝ้าแต่เปลี่ยนร่างกายที่แตกต่างกันซึ่งลูกเล่นบทบาทของลูก นี่คือการประเดิมใหม่ เวลานี้ลูกๆ ได้รับความเข้าใจนี้แล้ว ลูกเข้าใจสิ่งนี้เมื่อวงจรที่แล้วเช่นกัน พ่อมาในบาร์ต ลูกต้องให้สาสน์นี้แก่ทุกคนต่อไปเรื่อยๆ ไม่ควรจะมีใครที่ไม่ได้รับสาสน์นี้ ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะได้ยินสาสน์นี้และทุกคนก็จะประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อด้วยเช่นกัน ในเมื่อพวกเขาคือลูกของพ่อ อย่างน้อยพวกเขาก็ควรจะได้ยินบางสิ่ง พ่ออธิบายว่า: พ่อคือพ่อของลูกดวงวิญญาณทั้งหมด ลูกดวงวิญญาณประกาศสิทธิ์ในสถานภาพนั้นด้วยการศึกษาตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างจากพ่อ ดวงวิญญาณอื่นๆ ทั้งหมดไปและพักผ่อนในดินแดนแห่งการหลุดพ้น พ่อให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน พวกเขาพูดว่า พระเจ้า เกมของท่านนั้นมหัศจรรย์มาก! เกมอะไร? เกมของการเปลี่ยนแปลงโลกเก่านี้ ลูกทั้งหมดรู้จักเกี่ยวกับสิ่งนี้ เป็นเพียงมนุษย์เท่านั้นที่จะรู้สิ่งนี้ พ่อมาและบอกสิ่งเหล่านี้แก่ลูกๆ เท่านั้น พ่อคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ และท่านทำให้ลูกเต็มไปด้วยความรู้ ลูกกลายเป็นเช่นนี้ตามลำดับกันไป ผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในทุนการศึกษาแล้วได้ว่าเต็มไปด้วยความรู้ อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีสำนึกเสมอว่าดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นเพศชายและลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกที่เต็มเปี่ยมของลูกจากพ่อ ศึกษาเล่าเรียนและสอนการศึกษานี้แก่ผู้อื่นของการกลายเป็นเทพจากมนุษย์ธรรมดา

2. ไม่ว่าการกระทำใดที่มีการแสดงไว้ในโลก มันถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ทั้งความเพียรพยายามและรางวัลถูกกำหนดไว้แล้วภายในละครนั้น ลูกต้องเข้าใจอย่างชัดเจนมากกว่าถ้าไม่มีความเพียรพยายาม ก็ไม่สามารถมีผลรางวัล

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ทางจิตที่แท้จริงที่ทำงานรับใช้ทุกประเภทด้วยความรักและหัวใจที่แท้จริง
อาจเป็นงานรับใช้ประเภทใดก็ตาม แต่เมื่อทำด้วยความรักและด้วยหัวใจที่แท้จริงแล้วลูกจะได้รับ 100
คะแนนสำหรับงานรับใช้นั้น อย่าให้มีความขุ่นเคืองใด ๆ ในงานรับใช้ ให้งานรับใช้ไม่ใช่เป็นเพียงแต่ใน

นาม งานรับใช้ของลูกคือทำให้ลูกต้องในสิ่งที่ผิดพลาดไป ให้ความสุขกับทุกคน ทำให้ดวงวิญญาณโยคยา (มีความสามารถ,มีค่า) และโยคี เพื่อยกระดับผู้ที่ประณามลูก และทำให้มิตรของลูกให้ความร่วมมือในเวลาที่ต้องการ ผู้ที่ทำงานรับใช้เช่นนั้นเป็นผู้รับใช้ทางจิตที่แท้จริง

คติพจน์: ความบริสุทธิ์ คือ ความใหม่ของชีวิตบราห์มิน ซึ่งเป็นรากฐานของความรู้

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ผักฝืนที่จะมีการจดจำระลึกถึง และลูกจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสและเบ่งบานสม่ำเสมอ ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับความช่วยเหลือจากพ่อและลูกจะไม่มีวันเหี่ยวเฉา
- คำถาม:** ลูกๆ ควรจะมีความซาบซึ้งใจในขณะที่ผ่านชีวิตนักเรียนของพระเจ้านี้?
- คำตอบ:** รักษาความซาบซึ้งใจอย่างสม่ำเสมอว่า ด้วยการศึกษาศึกษาที่ลูกจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง ใช้ชีวิตนี้ในการหัวเราะ เล่น และร่ายรำการร่ายรำของความรู้ที่กลายเป็นทนายทและเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามอย่างสม่ำเสมอที่จะกลายเป็นดอกไม้ วิทยาลัยนี้เป็นไปสำหรับการกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง ที่นี้พร้อมกับการศึกษาเล่าเรียน ลูกต้องสอนด้วยเช่นกัน ลูกต้องสร้างปวงประชาของลูก เพราะเพียงนั้นที่ลูกจะสามารถกลายเป็นราชาได้ พ่อมีการศึกษาอยู่แล้ว ท่านไม่จำเป็นต้องศึกษา
- เพลง:** อย่าลืมวันเวลาในวัยเด็กของลูก...

โอมชานตี เพลงนี้เป็นไปสำหรับลูกเป็นพิเศษ แม้ว่าจะเป็นเพลงจากภาพยนตร์ แต่บางเพลงก็เป็นเพลงสำหรับลูกๆ โดยเฉพาะ เมื่อลูกๆ ที่มีค่ารับฟังเพลงนี้ ความหมายที่แท้จริงของเพลงนี้ควรปรากฏในหัวใจของลูก เป็นเพราะลูกได้กลายเป็นลูกของท่านที่พ่อพูดว่า “ลูกผู้เป็นที่รักของพ่อ” เป็นเพียงเมื่อลูกได้กลายเป็นลูกของท่านเท่านั้น ที่ลูกจะสามารถจดจำมรดกที่ลูกได้รับจากพ่อได้ หากลูกไม่ได้กลายเป็นลูกของท่าน ลูกก็ต้องลำบากในการจดจำท่าน เด็กๆ จะตระหนักว่าพวกเขาจะได้รับมรดกจากพ่อของเขาในอนาคต ที่นี้, นี่คือราชาโยคะ ไม่ใช่ประชาโยคะ (โยคะที่จะกลายเป็นปวงประชา) ลูกจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงเหล่านั้นในอนาคต ลูกคือลูกๆ ของท่าน ลูกต้องลิ้มเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูกทุกคน ฯลฯ ไม่มีใครนอกจากผู้เดียวที่ควรจะได้รับมรดกจากพ่อ ลูกอย่าได้แม้กระทั่งจดจำร่างกายของลูก ลูกต้องละทิ้งสำนึกที่เป็นร่างและมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เป็นเมื่อลูกกลับมาที่มีสำนึกที่เป็นร่าง ที่ลูกมีประเภทผิดๆ มากมายของความคิดชั่วร้ายที่ทำให้ลูกตกลงมา เมื่อลูกเฝ้าแต่ผักฝืนที่จะมีการจดจำระลึกถึง ลูกจะคงอยู่สดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ และเบ่งบานเหมือนดอกไม้ เป็นเพราะลูกซึ่งเป็นดอกไม้ไม่มีที่จะมีการจดจำระลึกถึงที่ลูกจึงเหี่ยวเฉา เมื่อลูกๆ มีความกล้าหาญ พ่อก็ช่วยเหลือพ่อจะช่วยลูกด้วยวิธีใดถ้าลูกไม่ได้เป็นลูกของท่าน? เพราะดวงวิญญาณเช่นนั้นอนุญาตให้มายาและราวันกลายเป็นแม่และพ่อของพวกเขา พวกเขาจึงได้รับการช่วยเหลือจากมายาราวันให้ตกลงมา ดังนั้นทั้งเพลงนี้ “อย่าได้ลืมวันเวลาในวัยเด็กของลูก” ถูกแต่งขึ้นสำหรับลูกๆ ลูกต้องจดจำพ่อ หากลูกไม่จดจำท่าน ลูกอาจจะยืมในวันนี้ แต่ลูกจะร้องไห้ในวันพรุ่งนี้ ด้วยการจดจำท่านลูกจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ ลูกๆ รู้ว่า คัมภีร์เดียวที่มีบางถ้อยคำที่ลูกต้องแม่นยำคือกิตะ ได้มีการเขียนไว้ว่า “หากลูกตายในสนามรบ ลูกจะไปสวรรค์” นี่ไม่ใช่ประเด็นของการบรรพชาที่รุนแรง ลูกๆ ต้องเอาชนะมายาด้วยการรับพลังจากพ่อ ดังนั้นอย่างแน่นอนลูกต้องจดจำพ่อ เพราะเพียงนั้นที่ลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ อย่างไรก็ตามพวกเขาได้แสดงอาวุธที่เป็นวัตถุไว้ พวกเขาได้ยืนยันคำว่า “ดาบแห่งความรู้ ลูกศรแห่งความรู้” และดังนั้นจึงแสดงภาพของลูกศรที่เป็นวัตถุ ขณะที่ในความเป็นจริงสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องของความรู้จริงๆ ที่จริงไม่มีใครสามารถมีอาวุธมากมายได้ ฯลฯ ดังนั้นนี่คือสนามรบนั้น ลูกต้องอยู่ในโยคะ รับพลังและเอาชนะกิเลส ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะจดจำมรดกด้วยเช่นกัน เพียงทนายทเท่านั้นที่สามารถประกาศสิทธิในมรดก หากลูกไม่กลายเป็นทนายท ลูกก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา นี่คือราชาโยคะ ไม่ใช่ประชาโยคะ ไม่สามารถมีใครให้คำอธิบายนี้ได้นอกจากพ่อ พ่อพูดว่า “เพื่อจะมาที่นี้ พ่อต้องรับการคำจูนของร่างกายที่ธรรมดานี้ พ่อจะสามารถสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ โดยไม่ได้รับการคำจูนของวัตถุธาตุได้อย่างไร?” เมื่อดวงวิญญาณจากร่างกายของเขา ก็ไม่สามารถมีการสนทนาใดกับเขาได้ เป็นเพียงเมื่อดวงวิญญาณนั้นนำร่างอื่นมาใช้ ถือกำเนิด และเติบโตขึ้นเล็กน้อย ที่สติปัญญาของเขาจึงจะเปิดขึ้นอีกครั้ง เด็กเล็กๆ นั้นถึงอย่างไรก็บริสุทธิ์ พวกเขาไม่มีกิเลสเลย ชันยาสีป็นบันไดนั้นแล้วก็ลงมา พวกเขาเข้าใจว่าชีวิตนั้นคืออะไร เป็นเพราะเด็กๆ นั้นบริสุทธิ์ที่พวกเขาได้รับการจดจำว่าทัดเทียมกับมหาตมะ ดังนั้นลูกๆ เข้าใจว่าเมื่อลูกจากร่างของลูก ลูกก็จะไปและกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง ลูกเคยเป็นเช่นนั้นมาก่อนหน้า และลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง ลูก นักเรียนมีความคิดเหล่านี้ สิ่งเหล่านี้จะเข้าไปสู่สติปัญญาของผู้ที่เป็นลูกของบาบา ผู้ที่สวามีภักดี เชื่อฟังและทำตามศรัทธา มิฉะนั้นพวกเขาก็จะไม่ประกาศสิทธิต่อสถานภาพที่สูงส่ง ครูผู้นี้มีการศึกษาอยู่แล้ว ไม่ใช่ท่านศึกษาเล่าเรียนแล้วมาสอน ไม่เลย ครูผู้นี้มีการศึกษาอยู่แล้ว ท่านถูกเรียกว่าผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ ไม่มีใครมีความรู้ขึ้นของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกก่อนอื่นต้องมีศรัทธาว่าท่านคือพ่อ หากสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของใครบางคน พวกเขาก็จะมีความขัดแย้งภายในบางประการ

อย่างสม่ำเสมอ พวกเขาารู้สึกว่าพวกเขาไม่สามารถดำเนินต่อไปได้ บาบาก็อธิบายแล้วว่า เมื่อลูกเข้ามาสู่ตักของพ่อ ความเจ็บป่วยของกิเลสเหล่านี้ก็จะปะทุขึ้นด้วยความแรงมากยิ่งขึ้น หมอยาสมุนไพรบอกลูกว่า ก่อนอื่นความเจ็บป่วยจะปะทุขึ้นมา พ่อบอกด้วยว่า: เมื่อลูกกลายเป็นลูกของبابา ความเจ็บป่วยของสำนักที่เป็นร่าง ความโกรธ และตัณหาจะคลาไคลเพิ่มมากยิ่งขึ้น ลูกจะได้รับการตรวจสอบได้อย่างไร? หากลูกสับสนเกี่ยวกับประเด็นใด ให้เฝ้าแต่ถาม! เป็นเมื่อลูกทรงพลังที่มายาจะชกลูกอย่างหนักมากเพื่อให้ลูกล้มลง ลูกอยู่ในการแข่งขันมวย หากลูกไม่กลายเป็นลูกของبابา ก็ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับการแข่งขันมวย ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะเฝ้าแต่จมอยู่ในความคิดที่มีกิเลสของตนเอง และไม่ได้รับความช่วยเหลือ บาบาชี้แจงว่า เมื่อลูกพูด “มามาและبابา” ลูกก็ได้กลายเป็นลูกๆของพ่อ และสิ่งนั้นมันคงอยู่ในหัวใจของลูกว่านี่คือพ่อทางจิตของลูก อย่างไรก็ตามแม้ว่านี่คือสนามรบ ลูกก็ต้องไม่หวาดกลัวหรือสงสัยว่าลูกจะสามารถทนต่อพายุได้หรือไม่ นั่นเรียกว่าอ่อนแอ ลูกต้องกลายเป็นเหมือนกับสิงโตในสิ่งนี้ ลูกต้องยอมรับการกำหนดที่ดีที่ลูกได้รับมาเพื่อความเพียรพยายามของลูก ลูกควรถามพ่อ มีลูกๆ มากมายที่เขียนถึงبابาเกี่ยวกับสภาพของพวกเขา เพียงพ่อบุคคลที่สามารถให้ประสาธน์ยั้บตรแก่ลูกได้ ลูกอาจจะสามารถซ่อนเร้นสิ่งนั้นจากผู้อื่นได้ แต่ลูกไม่สามารถซ่อนสิ่งนั้นจากชีพาบาได้ แม้ว่าหลายคนพยายามที่จะซ่อนมัน แต่ก็ไม่สามารถมีสิ่งใดซ่อนเร้นจากท่านได้ ผลของสิ่งที่ดีนั้นดี และผลของสิ่งไม่ดีก็ไม่ดี ในยุคทองและยุคเงินทุกสิ่งนั้นดี เป็นที่นั่นที่มีสิ่งดีและไม่ดี เช่นเดียวกับมีบาปและบุญอยู่ด้วย ไม่มีการให้ทานหรือการทำบุญที่นั่น มีเพียงรางวัลของลูกเท่านั้น เมื่อลูกอุทิศตนอย่างสมบูรณ์ที่นั่น บาบาก็ให้ผลตอบแทนของสิ่งนั้นแก่ลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกต้องทำตามพ่อ หากลูกทำสิ่งใดผิด ลูกก็ประณามชื่อของพ่อ เหตุนี้เองลูกจึงได้รับคำสอนด้วยเช่นกัน ทุกคนต้องกลายเป็นเหมือนกับรูปและบาซัน (เป็นตัวของโยคะผู้ที่ประพรมเพชรพลอยแห่งความรู้) บาบาก็สอนความรู้ให้แก่ลูกดวงวิญญาณ ดังนั้นลูกก็ต้องประพรมความรู้ให้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกบราห์มินที่แท้จริงต้องถ่ายทอดกิตะที่แท้จริง ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับคัมภีร์อื่นใด กิตะคือคัมภีร์หลัก ที่เหลือทั้งหมดคือลูกๆของกิตะ ไม่มีใครได้รับประโยชน์จากสิ่งเหล่านั้น ไม่มีใครสามารถพบพ่อได้ด้วยการศึกษาสิ่งเหล่านั้น พ่อมาอีกครั้งหนึ่งเพื่อสอนความรู้ที่ง่ายตาย และโยคะที่ง่ายตายแก่ลูก กิตะคือเพชรพลอยของทุกคัมภีร์ แต่ลูกได้รับมรดกของลูกด้วยการศึกษากิตะที่แท้จริงนี้ ศรีภคชะได้รับมรดกของเขาเช่นกันด้วยการศึกษากิตะนี้ พ่อแห่งกิตะ ผู้เป็นผู้สร้างให้มรดกของลูกแก่ลูก ลูกไม่ได้รับมรดกจากคัมภีร์กิตะ เพียงผู้เดียวที่สามารถเป็นผู้สร้าง ทุกคนอื่นเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งสร้าง คัมภีร์อันดับหนึ่งคือกิตะ ลูกไม่สามารถได้รับมรดกจากคัมภีร์ที่มาจากภายหลังได้ ลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูกโดยตรง ทุกคนจะได้รับมรดกของการหลุดพ้นของพวกเขา; ทุกคนต้องกลับบ้าน อย่างไรก็ตามลูกประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ด้วยการศึกษาเล่าเรียน แล้วก็ขึ้นอยู่กับลูกว่าลูกแต่ละคนศึกษาเล่าเรียนมากแค่ไหน พ่อมาที่นี้ด้วยตนเองเพื่อสอนลูก ถ้าลูกไม่มีศรัทธาในตัวผู้ที่กำลังสอนลูก แล้วลูกจะเข้าใจอะไร? ลูกจะสามารถได้รับสิ่งใด? อย่างไรก็ตาม หากลูกเฝ้าแต่รับฟังพ่อ ความรู้นี้ก็ไม่มีวันลูกละหาย ยิ่งลูกได้รับความสุขมากเพียงใด ลูกก็จะยิ่งมีความสุขแก่ผู้อื่นมากเพียงนั้น ลูกต้องสร้างปวงประชาเช่นกัน เพื่อที่ตัวลูกเองจะสามารถกลายเป็นราชา “ชีวิตของเราคือชีวิตนักเรียน” ลูกหัวเราะ เล่น และร่ำรำในการร่ำรำของความรู้ที่นี้ แล้วลูกก็ไป และกลายเป็นเจ้าชาย ลูกๆนักเรียนรู้ว่าลูกต้องกลายเป็นเจ้าชาย และดังนั้นองศาของความสุขของลูกควรจะสูงขึ้น วิทยาลัยนี้เป็นไปสำหรับเจ้าชายและเจ้าหญิง ที่นั่น วิทยาลัยสำหรับเจ้าชายและเจ้าหญิงนั้นแยกกัน พวกเขาไปที่นั่นด้วยพาหนะที่บินได้ของพวกเขา(วิมาน) พาหนะที่บินได้ มีระบบป้องกันความผิดพลาด สิ่งเหล่านั้นไม่เคยพัง ไม่มีอุบัติเหตุรูปแบบใดจะเคยเกิดขึ้นที่นั่น สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ประการแรกโยคะสติปัญญาของลูกต้องอยู่ในโยคะกับพ่อ ประการที่สองลูกต้องให้ชาวทั้งหมดของลูกแก่พ่อ ลูกต้องบอกท่านว่า มีก้นที่ไต่เปลี่ยนจากหนามเป็นดอกตูม ลูกต้องรักษาการเชื่อมโยงที่ลูกต้องแม่นยำกับพ่อ เพื่อที่ครูจะสามารถให้การกำหนดแก่ลูกต่อไปได้ ใครจะกลายเป็นทนายและทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นดอกไม้? บางดวงวิญญาณอาจจะเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกตูม แต่เป็นเพียงเมื่อพวกเขากลายเป็นลูกของبابาเท่านั้น ที่พวกเขากลายเป็นดอกไม้ มิฉะนั้นพวกเขาก็จะคงอยู่อย่างงั้นเป็นดอกตูมเท่านั้น ซึ่งหมายความว่าพวกเขาจะกลายเป็นหนึ่งในปวงประชา ลูกแต่ละคนจะประกาศสิทธิในสถานภาพตามความเพียรพยายามที่ลูกทำในเวลานี้ ไม่ใช่ว่าลูกสามารถคว้าจับทางของคนที่กำลังวิ่งอยู่ข้างหน้าลูกได้ นั่นคือสิ่งที่ผู้คนของบาร์ตเชื่อ อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของการจับทาง ลูกได้รับผลของสิ่งใดก็ตามที่ลูกทำ ความเพียรพยายามอะไรก็ตามที่ลูกทำ รางวัลของสิ่งนั้นจะถูกสร้างขึ้นเป็นเวลา 21 ชั่วโมง ลูกจะแก่ลงอย่างแน่นอน แต่จะไม่มีตายก่อนเวลา สถานภาพนั้นสูงมาก พ่อเข้าใจว่าเมื่อโชคของบางดวงวิญญาณเป็นพิเศษได้เปิดขึ้น และเขาได้กลายเป็นทนาย เวลานั้นเขากำลังทำความเพียรพยายาม แต่เขาก็รายงานต่อบาบาเกี่ยวกับอุปสรรคที่เกิดขึ้น และเกี่ยวกับสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้น ลูกแต่ละคนต้องส่งสารของลูก ไม่มีการทำความเพียรพยายามมากนักในสัทซังอื่นๆ บาบาก็ทำให้เด็กเล็กๆ กลายเป็นผู้นำศาสน์ ผู้ที่นำศาสน์นั้นก็เป็นที่ต้องการในสงครามเช่นกัน นี่คือนามรบ เมื่อลูกรับฟังبابาด้วยตนเองที่นี้ ลูกสนุกกับสิ่งนี้มากและหัวใจของลูกก็มีความสุข ทันทีที่ลูกออกไปข้างนอกไปสู่ความเป็นมิตรของนกกระสา ความสุขนั้นก็หายไป ข้างนอกมีฝุ่นของมายา และเหตุนี้เองลูกต้องเข้มแข็ง บาบาสอนลูก

ด้วยความรักอย่างมาก ท่านให้สิ่งอำนวยความสะดวกมากมายมากแก่ลูก มีหลายคนที่พูดว่า: “สิ่งนี้ดี สิ่งนี้ดี” แล้วพวกเขาก็หายไป มีน้อยมากในพวกเขาที่สามารถยืนขึ้นได้อีกครั้ง ที่นี้ลูกต้องมีความซาบซึ้งของความรู้นี้ มีความมีนเมาของแอลกอฮอล์ด้วยเช่นกัน เมื่อคนที่ล้มละลายมาเหล้า และอยู่ในอาการมีนเมาอย่างสมบูรณ์ เขาก็คิดว่าเขาคือราชาเหนือราชา ที่นี้ ลูกๆ ได้รับน้ำทิพย์หนึ่งแก้วทุกวัน ในแต่ละวันลูกได้รับประเด็นต่างๆ ให้สร้างสม จนลืมนิสิตปัญญาของลูกเฝ้าแต่เปิดขึ้น ดังนั้น ภายใต้ทุกสถานการณ์ ลูกต้องฟังหรืออ่านมุรลี้ ผู้คนศึกษาก็ตะลึงทุกวัน ที่นี้ด้วยลูกต้องศึกษาเล่าเรียนกับพ่อทุกวัน ลูกควรถามว่า: “อะไรคือสาเหตุที่ฉันไม่สามารถทำความก้าวหน้าได้? ลูกควรมาที่นี้และทำความเข้าใจ ผู้ที่มีศรัทธาเต็มเปี่ยมว่า ผู้เดียวนั้นคือพ่อของเรา คือผู้ที่จะมา ไม่ใช่ว่าพวกเขาทำความเพียรพยายามเพื่อให้สติปัญญาของพวกเขาพัฒนาศรัทธาขึ้น มีเพียงศรัทธาเต็มเปี่ยมเท่านั้น ไม่สามารถมีเปอร์เซ็นต์ในสิ่งนี้ มีเพียงพ่อผู้เดียวนั้นผู้ที่ลูกได้รับมรดกจากท่าน หลายพันคนศึกษาเล่าเรียน แต่พวกเขาก็ยังคงถามว่าพวกเขาจะสามารถมีศรัทธาได้อย่างไร ดวงวิญญาณเช่นนั้นเรียกว่าผู้ที่อับโชค ดวงวิญญาณที่มีโชคคือผู้ที่ตระหนักรู้จักพ่อและยอมรับท่าน หากราชาพูดกับเด็กว่า “ขอให้ฉันรับเลี้ยงเธอ” เด็กนั้นก็จะมีศรัทธาในทันทีที่เขาถูกรับเลี้ยง เขาจะไม่ถามว่า “ฉันจะมีศรัทธาได้อย่างไร?” นี่คือนิยามของพ่อคือผู้สร้างสวรรค์ และดังนั้นท่านกำลังทำให้ลูกเป็นนายแห่งสวรรค์ หากลูกไม่มีศรัทธา แล้วนั้นก็ไม่ได้อยู่ในโชคของลูก ดังนั้น ใครอื่นจะสามารถทำอะไรเกี่ยวกับสิ่งนี้ได้เล่า? หากลูกไม่ยอมรับท่าน ลูกจะสามารถทำความเพียรพยายามได้อย่างไร? ดวงวิญญาณเช่นนั้นก็เพียงแต่เดินกระโผลกกระเผลก ผู้คนของบาร์ตได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของพวกเขาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดดวงจรแล้วดวงจรเล่า เหล่าเทพดำรงอยู่ในสวรรค์เท่านั้น ไม่มีอาณาจักรแท้จริงในยุคเหล็ก เป็นการปกครองของประชาชนโดยประชาชน โลกนี้ไม่บริสุทธิ์ และดังนั้น หากพ่อไม่ทำให้โลกนี้เป็นโลกที่บริสุทธิ์ แล้วใครจะทำละ? หากไม่อยู่ในโชคของพวกเขา พวกเขาจะไม่เข้าใจ เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะเข้าใจว่า ลักษณะและนารายณ์ประกาศสิทธิ์ในรางวัลแห่งอาณาจักรของพวกเขาเมื่อไหร่และอย่างไร เป็นเพียงเพราะการกระทำที่พวกเขาได้ทำในชาติเกิดก่อนหน้านี้นี้ของพวกเขาเท่านั้น ที่พวกเขาจึงประกาศสิทธิ์ในรางวัลนั้น ลักษณะและนารายณ์เคยเป็นนายแห่งสวรรค์ ในขณะที่โลกนี้เวลานี้เป็นนรก อย่างไรก็ตามไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถสอนการกระทำที่สูงส่งเช่นนั้น และสอนราชาโยคะแก่ลูกได้ เพราะว่าเป็นชาติเกิดสุดท้ายของทุกคน พ่อจึงกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก ท่านจะไม่สอนราชาโยคะในยุคทองแดง ยุคทองจะไม่มาหลังยุคทองแดง ที่นี้พวกเขาเข้าใจอย่างดีมาก แต่เมื่อพวกเขาออกไปข้างนอก พวกเขาก็กลับมาว่างเปล่า เป็นราวกับว่าเพชรพลอยทั้งหมดหล่นลงไป และทั้งหมดที่หลงเหลืออยู่ในกล่องของเขาคือก้อนกรวด ถ้าในขณะที่กำลังรับฟังความรู้นี้ ดวงวิญญาณช่องแฉะในกิเลส เขาก็สูญเสียทุกสิ่ง เพชรพลอยแห่งความรู้นี้ก็ถูกลบออกไปจากสติปัญญาของเขาหลายคนเขียนและพูดว่า: “บาบา จากการที่ได้ทำความเพียรพยายามมา วันนี้ลูกได้ตกลงไป” หากลูกตกลง ก็หมายความว่าลูกได้ประณามตัวลูกเอง และวงศ์สกุลของลูก ลูกได้ขีดฆ่าโชคของลูก พ่อของใครบางคนที่ทำผิดที่บ้านจะพูดว่า: เป็นการดีเสียกว่าถ้าลูกคนนั้นตายไป ดังนั้นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้จึงพูดว่า: อย่าได้ประณามชื่อเสียงของวงศ์สกุล หลังจากให้ทานกิเลสทั้งห้า หากลูกนำสิ่งเหล่านั้นกลับคืนมา สถานภาพของลูกก็จะถูกทำลาย ลูกต้องทำความเพียรพยายามและได้รับชัยชนะ หากลูกบาดเจ็บ จงยืนขึ้นอีกครั้ง! หากลูกถูกทำให้ล้มลงซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกก็จะพ่ายแพ้และสิ้นสติ พ่ออธิบายอย่างมาก แต่อย่างน้อยพวกเขาก็ควรจะอยู่ที่นี้ มายานี้ฉลาดมาก หากหลังจากสัญญาที่จะคงอยู่อย่างบริสุทธิ์แล้ว ลูกตกลงมา ลูกก็จะเจ็บปวดอย่างมาก เพียงเมื่อลูกคงอยู่อย่างบริสุทธิ์เท่านั้น ที่เรือของลูกจะสามารถข้ามฟากได้ ยามที่เคยมีความบริสุทธิ์ ดวงดาวแห่งโชคของบาร์ตก็เปล่งประกาย เวลานี้ มีความมั่งคั่งอย่างที่สุด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขณะที่อยู่ในสนามรบนี้ ลูกต้องไม่หวาดกลัวมายา ลูกต้องยอมรับการกำหนดที่ดี ที่พ่อให้กับลูกเพื่อทำความเพียรพยายาม จงสวามิภักดิ์ และเชื่อฟัง และเฝ้าแต่ทำตามศรัทธา
2. เพื่อที่จะรักษาความซาบซึ้งทางจิต ดูดซับน้ำทิพย์แห่งความรู้หนึ่งแก้วที่ลูกได้รับทุกวัน รับฟังหรืออ่านมุรลิตุ่ทุกวัน เพื่อคงอยู่อย่างมีโชค อย่าได้มีความสงสัยใดๆเกี่ยวกับพ่อ

พร: ขอให้ลูกคงอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงกรรมใดๆ และมีประสบการณ์ของสภาพของการหลุดพ้นในชีวิตเช่นพ่อบราห์มา

ขณะที่ทำทุกสิ่ง พ่อบราห์มาไม่ได้ติดกับอยู่ในบ่วงกรรมใดๆ ขณะที่เต็มเต็มความรับผิดชอบของความสัมพันธ์ ท่านไม่ปล่อยให้ตนเองถูกผูกในบ่วงพันธะใดๆ ของความสัมพันธ์เหล่านั้น ท่านยังคงอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงพันธะของความมั่งคั่งและสิ่งอำนวยความสะดวกด้วยเช่นกัน ขณะที่ดูแลความรับผิดชอบของท่าน ท่านได้มีประสบการณ์ของสภาพของการหลุดพ้นในชีวิต ทำตามพ่อในวิธีเดียวกัน อย่าได้ถูกผูกด้วยบ่วงพันธะใดของบุญชักรมในอดีต อย่าแม้แต่ได้รับอิทธิพลจากสันสการ์หรือธรรมชาติใดๆ หรือเข้าไปสู่บ่วงพันธะของการประทับใจหรือเก็บกดใด ๆ แล้วลูกจึงจะกล่าวได้ว่า เป็นอิสระจากบ่วงกรรมและหลุดพ้นในชีวิต

คติพจน์: เพื่อที่จะรักษาดนเองให้ปลอดภัยในบรรยากาศหาโมกฐนี้ ฝึกฝนสังเกตละครอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่
ละวาง

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ก่อนอื่นทำให้ตัวเองทำความเพียรพยายามที่จะหารายได้ที่แท้จริงแล้วคลไคลให้เพื่อน และญาติมิตรของลูกทำเช่นเดียวกัน การทำบุญเริ่มต้นที่บ้าน
- คำถาม:** วิธีที่จะได้มาซึ่งความสุขและความสะดวกสบายคืออะไร?
- คำตอบ:** ความบริสุทธิ์ ที่ใดมีความบริสุทธิ์ก็จะมีความสุขและความสะดวกสบาย พ่อก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์, ยุคทอง ไม่มีกิเลสที่นั่น ผู้กราบไหว้บูชาเทพไม่สามารถมีคำถามว่าโลกจะสามารถดำเนินต่อไปได้อย่างไรโดยไม่มีกิเลส เวลาที่ลูกต้องไปสู่โลกแห่งความสะดวกสบาย ดังนั้นลูกต้องลืมโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ ลูกต้องจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข

โอม ซานติ พ่อได้อธิบายความหมายของ “โอม ซานติ” ให้แก่ลูกๆ แล้ว ซึ่งพบบาสามารถพูดว่า “โอม ซานติ” และลูกซาลิ แกรมก็พูดเช่นกันว่า “โอม ซานติ” ดวงวิญญาณพูดว่า “โอม ซานติ” ซึ่งหมายความว่าเขาคือลูกของพ่อที่เจียบสงบ ไม่จำเป็นต้องลองวิธีต่างๆ เพื่อค้นหาความเจียบสงบด้วยการเข้าไปในป่า ฯลฯ ถึงอย่างไรดวงวิญญาณเจียบสงบอยู่แล้ว และดังนั้นการลองวิธีต่างๆ มีประโยชน์อะไร? พ่อหนึ่งนั้นและอธิบายสิ่งนี้: เป็นพ่อหนึ่งที่ลูกขอให้ท่านมาและพาลูกไปสู่โลกแห่งความสุขและความสะดวกสบาย มนุษย์ทุกคนปรารถนาความสะดวกสบายและความสุข แต่ลูกต้องมีความบริสุทธิ์ก่อนที่ลูกสามารถมีความสุขและความสงบได้ ผู้ที่บริสุทธิ์เรียกว่าบริสุทธิ์และผู้ที่ไม่บริสุทธิ์เรียกว่าไม่บริสุทธิ์ ผู้คนของโลกที่ไม่บริสุทธิ์ร้องเรียกหา: ไปรุดมาและพาเราไปสู่โลกที่บริสุทธิ์! ท่านคือผู้เดียวที่ปลดปล่อยลูกจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้และพาเราไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ มีความบริสุทธิ์ในยุคทองและความไม่บริสุทธิ์ในยุคเหล็ก นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส แต่ที่นี่คือโลกที่มีกิเลส ลูกๆ รู้ว่าประชากรโลกเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ อย่างต่อเนื่อง ยุคทองคือโลกที่ปราศจากกิเลสและดังนั้นที่นั่นต้องมีมนุษย์น้อยกว่าอย่างแน่นอน ผู้คนจำนวนน้อยเหล่านั้นเป็นใคร? ต้องมีอาณาจักรของเหล่าเทพในยุคทองอย่างแน่นอน นั่นเรียกว่าโลกแห่งความสะดวกสบายหรือดินแดนแห่งความสุข นี่คือนิรันดร์ของความสุข เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถเปลี่ยนดินแดนแห่งความสุขนี้ให้เป็นดินแดนแห่งความสุขนั้น แน่แน่นอนว่าพ่อจะเป็นผู้ให้มรดกแห่งความสุขแก่ลูก พ่อหนึ่งพูดว่า เวลานั้นลืมดินแดนแห่งความสุขและจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข สิ่งนี้เรียกว่า: มานมานะบาฟ พ่อมาและให้นิมิตของดินแดนแห่งความสุขแก่ลูกๆ ท่านคลไคลในการทำลายล้างดินแดนแห่งความสุขนี้และพาเราไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ลูกต้องเข้าใจความจริงนี้ ลูกต้องใช้ 84 ชาตเกิด ผู้ที่มา ก่อนในดินแดนแห่งความสุขคือผู้ที่ใช้ 84 ชาตเกิด โดยการจดจำเพียงเท่านั้น ลูกๆ ก็สามารถกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข พ่อพูดว่า ลูกๆ จงจดจำดินแดนแห่งความสงบแล้วก็จดจำมรดกของลูก นั่นคือจดจำดินแดนแห่งความสุข ก่อนอื่น ลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดังนั้นลูกควรพิจารณาว่าตนเองเป็นนายของดินแดนแห่งความสงบ บรรพบุรุษนั้น ลูกจะเฝ้าแต่ลืมโลกนี้หากในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาลูกคิดว่าตนเองเป็นผู้อาศัยของสถานที่นั้น ยุคทองเป็นดินแดนแห่งความสุขแต่ไม่ใช่ทุกคนสามารถไปสู่ยุคทองได้ เพียงผู้ที่กราบไหว้บูชาเทพเท่านั้นจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ การศึกษาหนึ่งที่พ่อที่แท้จริงสอนคือรายได้ที่แท้จริงของลูก ที่เหลือทั้งหมดเป็นรายได้ที่ไม่จริง รายได้ที่แท้จริงคือรายได้ของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ในขณะที่ความมั่งคั่งและทรัพย์สินสมบัติที่สูญสลายคือรายได้ที่ไม่จริง ตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมาลูกหารายได้ที่ไม่จริง รางวัลของรายได้ที่แท้จริงและไม่สูญสลายนี้เริ่มขึ้นในตอนต้นของยุคทองและจบลงในตอนสิ้นสุดของยุคเงิน นั่นคือลูกมีประสบการณ์ของรางวัลเป็นเวลาครึ่งวงจร และจากนั้นรายได้ที่ไม่จริงก็เริ่มขึ้นที่ลูกจะประสบกับความสุขชั่วคราว มีเพียงมหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นที่ให้เพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายเหล่านี้แก่ลูก พ่อที่แท้จริงทำให้ลูกสามารถหารายได้ที่แท้จริง บารัตเป็นดินแดนแห่งสัจจะและเวลานี้กลายเป็นดินแดนแห่งความหลอกลวง ไม่มีดินแดนอื่นใดสามารถเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งสัจจะและดินแดนแห่งความหลอกลวง พระเจ้าซึ่งเป็นจักรพรรดิผู้เป็นสัจจะคือผู้สร้างดินแดนแห่งสัจจะ พระเจ้า พ่อ คือพ่อที่แท้จริง ผู้อื่นๆ ทั้งหมดเป็นพ่อที่ไม่แท้จริง ในยุคทองลูกมีพ่อที่แท้จริงเพราะไม่ได้มีความหลอกลวงหรือบาปใดๆ ที่นั่น นี่คือนิรันดร์ของดวงวิญญาณบาปในขณะที่นั่นคือโลกของดวงวิญญาณบุญ ดังนั้นในเวลานี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อหารายได้ที่แท้จริงนี้ ผู้ที่หารายได้ในวงจรก่อนหน้านี้ก็จะทำเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่ง ก่อนอื่นลูกต้องหารายได้ที่แท้จริงนี้ด้วยตนเองและแล้วคลไคลครอบครัวยุคทองและครอบครัวยุคเงินของลูก ให้หารายได้ที่แท้จริงนี้ การทำบุญเริ่มต้นที่บ้าน ผู้ที่เชื่อในแนวคิดของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันไม่สามารถทำความเลื่อมใสศรัทธาได้ หากทุกคนเป็นรูปของพระเจ้าแล้วพวกเขาจะกราบไหว้บูชาใคร? ดังนั้นจะต้องมีความเพียร

พยายามที่จะดึงพวกเขาออกมาจากทรายคู่นั้น ชันยาสีจะทำบุญที่บ้านได้อย่างไร? ประการแรกพวกเขาไม่สามารถบอกอะไรกับลูกเกี่ยวกับครัวเรือนของพวกเขาได้ ถามพวกเขาว่า: ทำไมท่านไม่สามารถบอกเรา? อย่างน้อยเราก็คงรู้ จะมีคามเสียหายอะไรหากพวกเขาบอกลูกว่า “ฉันเป็นของครอบครัวนี้และแล้วฉันได้เลือกการสละทิ้ง” เมื่อใครบางคนถามลูกลูกก็สามารถบอกเขาได้ทันที ชันยาสีมีสาวกอยู่มากมาย หากชันยาสีจะบอกสาวกเหล่านั้นว่ามีพระเจ้าเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น สาวกของเขาก็จะถามว่า ใครได้ให้ความรู้แก่ท่าน? หากเขาพูดว่าเป็นบีเค ศัตรูของเขาก็จะจับสั้นลง เหตุใดใครจะต้องการสูญเสียเกียรติของเขาไปในลักษณะนั้น? ไม่มีใครจะให้แม้กระทั่งอาหารแก่พวกเขา เหตุนี้เองจึงเป็นเรื่องยากมากสำหรับชันยาสี ประการแรกลูกต้องให้ความรู้แก่เพื่อนและญาติมิตรของลูกและสร้างแรงบันดาลใจให้พวกเขาหารายได้ที่แท้จริงที่จะทำให้พวกเขาสามารถได้มาซึ่งความสุขสำหรับ 21 ชาตเกิด นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมาก อย่างไรก็ตาม มีการกำหนดไว้แล้วในละครที่จะต้องมียศกัมภีร์และวัดมากมาย ฯลฯ ผู้อาศัยของโลกที่ไม่บริสุทธิ์พูดว่า: “โปรดมาและพาเราไปสู่โลกที่บริสุทธิ์” ขณะนี้เป็นเวลา 5000 ปี ตั้งแต่ยุคทองเริ่มต้นมา พวกเขาพูดว่าระยะเวลาของยุคเหล็กนั้นเป็นหลายแสนปี ดังนั้นผู้คนจะสามารถเข้าใจได้อย่างไรว่าดินแดนแห่งความสุขนั้นได้คงอยู่ที่ไหนหรือเมื่อไหร่? พวกเขาพูดว่าการทำลายล้างอย่างสิ้นซากเกิดขึ้นแล้วยุคทองก็มาหลังจากนั้น เริ่มแรกศตวรรษหนึ่งมาบนไบโพลี ลอยอยู่บนมหาสมุทรกำลังดูนิ้วหัวแม่มือของเขา พวกเขาได้เปลี่ยนทุกสิ่งไปทั้งหมด พ่อพูดว่า เวลานี้พ่อบอกสาระของพระเวทและคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูกผ่านบราห์มา เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้แสดงให้เห็นว่าบราห์มาปรากฏออกมาจากสะดือของวิษณุและเหตุใดจึงได้แสดงคัมภีร์ในมือของท่านด้วยเช่นกัน เวลานี้บราห์มาจะคงอยู่ที่นั่นอย่างแน่นอน คัมภีร์จะไม่คงอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน; บราห์มาต้องอยู่ที่นั่น วิษณุรูปที่เป็นคู่ของลักษมีและนารายณ์ก็คงอยู่ที่นั่นเช่นกัน บราห์มากลายเป็นวิษณุและวิษณุกลายเป็นบราห์มา เวลานี้ไม่ว่าบราห์มาจะออกมาจากวิษณุหรือวิษณุจะออกมาจากบราห์มาก็เป็นเรื่องที่จะต้องทำความเข้าใจ อย่างไรก็ตามเพียงผู้ที่ศึกษาอย่างดีเท่านั้นที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พ่อพูดว่าลูกต้องเข้าใจเรื่องเหล่านี้ต่อไปเรื่อยๆจนถึงขณะที่ลูกจากร่างของลูก ลูกนั้นไม่รู้คิดและล้มละลาย 100% โดยสิ้นเชิง ลูกเคยเป็นเทพที่รู้คิดและเวลานี้ลูกจะกลายเป็นเทพเหล่านั้นอีกครั้ง มนุษย์ไม่สามารถเปลี่ยนใครให้กลายเป็นเทพได้ ลูกเป็นเทพเหล่านั้นและจากนั้นลูกก็สูญเสียองศาทั้งหมดของลูกไปอย่างสมบูรณ์ในขณะที่ใช้ 84 ชาตเกิด ลูกอยู่ในความสบายอย่างมากในดินแดนแห่งความสุขในขณะที่เวลานี้ลูกไร้ความสงบ ลูกสามารถอธิบายปัญหาของ 84 ชาตเกิด เป็นเรื่องง่ายที่จะคิดคำนวณว่าผู้คนของศาสนาอิสลาม พุทธ คริสเตียน ซิกข์ และลัทธิอื่นๆอื่น ๆ ทั้งหมดนั้นใช้กี่ชาตเกิด มีเพียงชาวภารตเท่านั้นที่กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เวลานี้ดินอันอ่อนกำลังถูกเพาะปลูก เมื่อลูกเข้าใจคำอธิบายของความรู้ด้วย ตนเองลูกก็ต้องให้ความรู้แก่แม่ พ่อพี่น้องหญิงชายของลูก ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องมีชีวิตเหมือนดอกบัว และแล้ว“การทำบุญเริ่มต้นที่บ้าน” ลูกต้องถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้ที่อยู่ในบ้านของพ่อแม่ของลูกและในบ้านของฝ่ายสามีของลูกด้วยเช่นกัน แม้แต่ในธุรกิจ พวกเขาพยายามที่จะทำให้พี่น้องของเขาเองเป็นหุ้นส่วนทางธุรกิจก่อน ที่นี้ก็เป็นเช่นเดียวกัน มีคำยกย่องว่า กุมาริคือผู้ที่ยกระดับบ้านพ่อแม่ของเธอและบ้านของฝ่ายสามีของเธอเช่นกัน ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถยกระดับใครได้ ดังนั้นกุมาริใดที่ทาสีนี้? เป็นลูกบราห์มากุมาริ ลูกสาวของบราห์มา มีวัดที่สร้างขึ้นที่นี่ให้แก่กัธหากุมาริและกุมาริที่ไม่ได้แต่งงาน (กัธหากุมาริและกุมาริที่บริสุทธิ์) นั่นเป็นอนุสรณ์ของลูก เรามาเพื่อที่จะทำให้ภารตเป็นสวรรค์อีกครั้งหนึ่ง วัดดิลาลาลูกต้องแม่นยำอย่างแท้จริง มีการแสดงภาพสวรรค์อยู่บนเพดาน แต่ในความเป็นจริงแล้วสวรรค์คงอยู่ข้างล่างที่นี้ ทาปาเซียของราชาโยคะก็เกิดขึ้นที่นั่นเช่นกัน ผู้ที่สร้างวัดดิลาลาลูกจะรู้เกี่ยวกับว่าวัดนั้นเป็นวัดของใคร พวกเขาแสดงให้เห็นว่าจกัธปาจา จกัธอัมบา อติเทพและอติเทวีหนึ่งอยู่ข้างใน อัจชะ อติเทพเป็นลูกของใคร? ลูกของชีพบาบา กัธกุมาริและกุมาริที่ไม่ได้แต่งงานทั้งหมดกำลังนั่งอยู่ที่นี้กำลังฝึกฝนราชาโยคะ พ่อพูดว่ามานมานะบาฟ และแล้วลูกก็จะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ จดจำการหลุดพ้นและดินแดนแห่งการหลุดพ้น นี่คือการสละทิ้งของลูก การสละทิ้งของชาวเจนนี้นะยากมาก ระบบของการดึงผมของพวกเขาออกมาที่นั่นรุนแรงมาก ในขณะที่ที่นี้เป็นราชาโยคะที่ง่ายตาย นี่คือหนทางครอบครัวเช่นกัน สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ผู้รู้ของชาวเจนก่อดังศาสนาใหม่ของเขาเอง แต่ลูกไม่สามารถเรียกศาสนานั้นว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เวลานี้สิ่งนั้นได้หายไปแล้ว ใครบางคนเริ่มต้นศาสนาเจนและจากนั้นศาสนานั้นก็ดำเนินต่อไป สิ่งนั้นก็อยู่ในละครเช่นกัน เราเรียกอติเทพว่าพ่อและจกัธอัมบาเป็นแม่ ทุกคนรู้ว่าบราห์มาเป็นอติเทพ พวกเขาเรียกว่าอัมและบีบี และอัมและอัมฟเช่นกัน ชาวคริสเตียนไม่รู้ว่อัมและอัมฟกำลังนั่งอยู่ในทาปาเซียในขณะนี้ ทั้งสองคือหัวหน้าของต้นไม้ฝ่าพันคัมภีร์ พ่อนั่งที่นี้และอธิบายความลับเหล่านี้ทั้งหมด มีวัดของชีวาและลักษมีและนารายณ์อยู่มากมายและดังนั้นลูกควรที่จะรู้ชีวประวัติของพวกเขา พ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้หนึ่งนี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้เช่นกัน เป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่เรียกว่า ความรู้เต็มสมบูรณ์ มหาสมุทรแห่งความรู้ และมหาสมุทรแห่งความปิติ ไม่มีผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาใด ฯลฯ จะรู้ถึงคำสรรเสริญของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาเพียงแค่พูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและดังนั้นพวกเขาร้องเพลงสรรเสริญใคร? เพราะพวกเขาไม่รู้จักพระเจ้าพวกเขาจึงพูด

ถึงตนเองว่า “ซีไว้ม” (นั่นคือข้า) มิฉะนั้นคำสรรเสริญของดวงวิญญาณสูงสุดนั้นยิ่งใหญ่เกินไป ท่านคือเมล็ดของต้นไม้ โลกมนุษย์ ชาวมุสลิมก็พูดเช่นกันว่า คุณดา(พระเจ้า)ได้สร้างเราและดังนั้นเราจึงเป็นสิ่งสร้างของท่าน สิ่งสร้างไม่สามารถให้ มรดกนี้แก่สิ่งสร้างได้ ไม่มีใครเข้าใจว่าสิ่งสร้างได้รับมรดกนี้จากผู้สร้าง เมล็ดนั้นคือสัจจะและเป็นผู้มีชีวิต ท่านมีความรู้ ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบไม่สามารถอยู่ในมนุษย์ได้ ความ รู้นั้นสามารถอยู่ในเพียงเมล็ดเท่านั้น เมล็ดนั้นมีชีวิตและดังนั้นแน่นอนว่าท่านต้องมีทั้งหมดของความรู้นี้ เพียงท่าน เท่านั้นมาและให้ความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของทั้งวงจรโลกแก่ลูก ตั้งบรรทัดที่มีข้อความว่า: ด้วย การรู้งานนี้ท่านก็สามารถกลายเป็นผู้ปกครองโลกในยุคทอง นั่นคือท่านสามารถกลายเป็นราชาแห่งสวรรค์ นี่คือการที่ ง่ายดายเช่นนั้น พ่อพูดว่า จดจำพ่อตราบนานเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ พ่อเองให้มันตราที่ฝึกฝนจิตใจให้อยู่ในระเบียบวินัยแก่ลูก เวลาที่ลูกต้องจดจำพ่อ เป็นด้วยการจดจำระลึกถึงที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย หากลูกเฝ้าแต่ดวงกงจักรแห่งการ ตระหนักรู้ในตนเอง ลูกจะสามารถตัดหัวของมายาได้ พ่อจะทำให้ลูกดวงวิญญาณบริสุทธิ์และพาลูกกลับบ้าน จากนั้นลูกก็ จะใช้ร่างกายที่สโตประธาน ไม่มีกิเลสใดเลยที่นั่น ผู้คนถามว่า “โลกจะดำเนินต่อไปได้อย่างไรโดยที่ไม่มีกิเลส?” บอก พวกเขาว่า: “บางทีคุณอาจไม่ได้เป็นผู้กราบไหว้บูชาเทพ ถึงแม้ว่าคุณจะร้องเพลงสรรเสริญลัทธิและนารายณ์และพูดว่า พวกเขาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ แม่ของชาวโลกและพ่อของชาวโลกนั้นปราศจากกิเลส พวกเขากลับมาบริสุทธิ์จาก ไม่บริสุทธิ์ โดยการทำให้ปาเซียของราชาโยคะและกลายเป็นนายแห่งสวรรค์” ลูกทำปาเซียเพื่อจะกลายเป็นดวง วิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะขจัดโลกเก่านี้ออกไปจากสติปัญญาของลูก พิจารณาว่าตนเองเป็นผู้อาศัยในดินแดนแห่งความสงบ ในขณะที่ ลูกเดินเห็นและเคลื่อนไหวไปมา หารายได้ที่แท้จริงด้วยการจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขและ สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นทำเช่นเดียวกัน
2. ทำให้ตนเองเป็นดวงวิญญาณบุญด้วยการทำปาเซียของราชาโยคะ เฝ้าแต่ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้หัวของมายาถูกตัดออกได้

พร: พร: ขอให้ลูกมั่งคั่งและมีความพอใจอย่างสม่ำเสมอด้วยความรู้สึกของความเต็มเปี่ยม ความมั่งคั่งของอำนาจในการปกครองของตนเองคือความรู้นี้ และ คุณธรรม และพลัง ผู้ที่มีสิทธิ์ในอำนาจ ในการปกครองตนเองด้วยความมั่งคั่งเหล่านี้ทุกประเภทจะมีความพอใจเสมอ พวกเขาไม่มีชื่อหรือร่องรอย ของการขาดการบรรลุผลใดๆ การไม่รู้ต่อความปรารถนาที่มีขัดจำกัดใดๆเรียกว่า มั่งคั่ง พวกเขาจะเป็นผู้ ประทานเสมอ ไม่ใช่ขอทาน พวกเขามีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเองที่มีความสุขและความสงบอย่าง สม่ำเสมอไม่ขาดตอน ไม่มีสถานการณ์ที่เลวร้ายประเภทใดสามารถทำลายความสงบที่ไม่ขาดตอนของพวกเขาได้

คติพจน์: ผู้ที่เห็นรูปกาลเวลาทั้งสามและสามโลกด้วยดวงตาแห่งความรู้คือ “ผู้เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้” (master knowledge-full)

*** โอม ขานติ ***

จงอยู่ในความเคารพตนเองอยู่เสมอ ให้ความเคารพนับถือกับทุกคน และให้ความร่วมมือกับพวกเขาเพื่อทำให้พวกเขามีพลัง

วันนี้ บัพดาตา ผู้ประทานโชค กำลังเห็นเส้นโชคสามเส้นบนหน้าผากของลูกๆแต่ละคนในทุกหนแห่ง หนึ่งในคือเส้นโชคแห่งการหล่อเลี้ยงของพระเจ้า สองคือเส้นโชคแห่งคำสอนอันสูงส่งของครูที่แท้จริง สามคือเส้นของศรีเมตที่เปล่งประกาย ทั้งสามเส้นนี้เปล่งประกายอย่างงดงามอยู่กลางหน้าผากของลูกๆทุกคนในทุกหนแห่ง ลูกทุกคนก็เห็นเส้นโชคทั้งสามประเภทของตนเองเช่นกันใช่หรือไม่? เนื่องจากผู้ประทานโชคเป็นพ่อของลูกๆ นอกจากลูกแล้ว มีใครอีกไหมที่จะมีโชคที่สูงส่งเช่นนี้? บัพดาตากำลังเห็นว่ามิดวงวิญญาณหลายล้านในโลก แต่จากดวงวิญญาณหลายล้านเหล่านั้น นี่คือการบรกรรมที่มี 600,000 มีลูกจำนวนน้อยมาก ดังนั้น ลูกจึงเป็นเพียงหนึ่งกำมือจากหลายล้านใช่หรือไม่? โดยทั่วไป ทั้งสามสิ่งนี้ – การหล่อเลี้ยง, การศึกษา และคำแนะนำและแนวทางที่สูงส่ง - เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ทุกคนในชีวิตของเขา อย่างไรก็ตาม มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างการหล่อเลี้ยงของพระเป็นเจ้านี้กับคำแนะนำและแนวทาง, การหล่อเลี้ยงและการศึกษาที่ได้รับจากดวงวิญญาณเทพและดวงวิญญาณมนุษย์ ดังนั้น โชคของลูกจึงสูงส่งมาก ลูกไม่เคยแม้กระทั่งจินตนาการถึงสิ่งนี้เลย อย่างไรก็ตาม ในตอนนี้ หัวใจของลูกแต่ละคนร้องเพลงว่า "ฉันได้มาซึ่งการบรรลุผลแล้ว!" ลูกบรรลุผลแล้ว หรือลูกยังคงต้องให้ได้มาซึ่งการบรรลุผลนั้นอยู่? ลูกจะพูดว่าอย่างไร? ลูกได้มาซึ่งการบรรลุผลนั้นแล้วใช่หรือไม่? พ่อก็พอใจเช่นกันที่ได้เห็นโชคของลูกๆเช่นนี้ ลูกๆพูดว่า: "ว้า บาบา! ว้า!" (นี่คือสิ่งมหัศจรรย์ของبابา!) แล้วพ่อก็พูดว่า: "ว้า ลูกๆ! ว้า!" (นี่คือสิ่งมหัศจรรย์ของลูกๆ!) อย่าเพียงแค่อึดใจโชคนี้ไว้ในสำนักกูรูของลูก แต่จงอยู่อย่างเป็นตัวของตัวเองสำนึกอยู่นิ่งเสมอ ลูกบางคนคิดได้ดีมาก แต่ลูกต้องไม่กลายเป็นตัวของความคิด (sochna swaroop) จงกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง (smruti swaroop) เป็นตัวของการจดจำระลึกถึงคือเป็นตัวของพลัง (samarth swaroop) เป็นตัวของความคิดไม่ใช่ตัวของพลัง

เมื่อเห็นเกมต่างๆของลูกๆ บัพดาตาก็ยังคงยิ้มอยู่ต่อไป ลูกบางคนอยู่อย่างเป็นตัวของตัวเอง พวกเขาไม่ได้อยู่อย่างเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงอยู่ตลอดเวลา บางครั้งพวกเขาเป็นตัวของตัวเอง และบางครั้งก็เป็นตัวของการจดจำระลึกถึง ผู้ที่อยู่อย่างเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงนั้นอยู่ในรูปที่เป็นธรรมชาติของพวกเขามาตลอดเวลา ผู้ที่อยู่อย่างเป็นตัวของตัวเองจำเป็นต้องใช้ความพยายาม ยุคบรรจบพบกันนี้ไม่ใช่ยุคที่ต้องใช้ความเพียรพยายาม แต่เป็นยุคที่จะสัมผัสกับการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ลูกได้เพียรพยายามมาแล้วเป็นเวลาถึง 63 ชาติเกิด แต่เวลานี้เป็นยุคนั้นก็คือเวลาที่จะได้มาซึ่งการบรรลุผลของความเพียรพยายามเหล่านั้นแล้ว

บัพดาตาได้เห็นว่าคุณได้มีความพยายามใดๆที่จะมีความตระหนักรู้ถึงร่างกายหรือไม่ "ฉันเป็นคนนั้น ฉันเป็นคนนี้" ลูกได้เพียรพยายามใดๆเพื่อสิ่งนั้นหรือไม่? นั่นมันเป็นธรรมชาติใช่หรือไม่? จิตสำนึกที่เป็นร่างกลายเป็นธรรมชาติของลูกแล้วใช่หรือไม่? มันกลายเป็นธรรมชาติที่แข็งแกร่งเช่นนั้นที่แม้กระทั่งตอนนี้ ในช่วงเวลาของการมีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ จิตสำนึกที่เป็นร่างก็ดึงดูดลูกบางคนเข้าไปหาตัวมันเอง แล้วลูกจึงคิดว่า "ฉันเป็นดวงวิญญาณ ฉันเป็นดวงวิญญาณ" อย่างไรก็ตาม จิตสำนึกที่เป็นร่างได้กลายเป็นธรรมชาติอย่างมาก แม้จะขัดต่อความปรารถนาในจิตสำนึกของลูกก็ตาม หรือเมื่อลูกไม่ได้คิดถึงมัน ลูกก็มีจิตสำนึกที่เป็นร่างซ้ำแล้วซ้ำเล่า บัพดาตากล่าวว่า: เวลาในชาติเกิดของการตายขณะที่มีชีวิตอยู่ของลูกนี้ ให้สภาพของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ สำนึกกูรูของดวงวิญญาณ กลายเป็นธรรมชาติของลูกและเป็นไปโดยธรรมชาติเช่นกัน ลูกไม่ควรที่จะต้องเพียรพยายามเช่นนั้นว่า "ฉันเป็นดวงวิญญาณ ฉันเป็นดวงวิญญาณ" เมื่อเด็กเกิดมาและเริ่มเข้าใจ เมื่อเขาเติบโตขึ้น เขาจะได้รับการแนะนำว่าเขาเป็นใครและเขาเป็นของใคร ลูกๆบราห์มินได้รับการแนะนำอะไรเมื่อลูกเกิดมา? ลูกเป็นใคร บทเรียนเรื่องดวงวิญญาณได้มีการทำให้มั่นคงสำหรับลูกแล้วใช่หรือไม่? ดังนั้น ให้การแนะนำแรกนี้กลายเป็นธรรมชาติโดยธรรมชาติของลูก ธรรมชาติคือเป็นธรรมชาติและสม่ำเสมอ ลูกไม่จำเป็นต้องพยายามที่จะจดจำมัน ในทำนองเดียวกัน ตามเวลาในตอนนี้ สภาพของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณของลูกบราห์มินทุกคนควรเป็นธรรมชาติ ลูกบางคนมีสภาพนี้ พวกเขาไม่จำเป็นต้องคิดเกี่ยวกับมัน พวกเขาเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง เวลานี้แน่นอนว่าลูกต้องกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอและเป็นธรรมชาติ บทสุดท้ายข้อสอบสุดท้ายของบราห์มินทั้งหมดคือข้อสอบเล็กๆนี้ของการกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวของการ

จดจำระลึกถึง

แล้วปีนี้ลูกจะทำอะไร? ลูกบางคนถามว่า “ปีนี้เราควรมีเป้าหมายพิเศษอะไร?” บัพดาตอบว่า ขอให้ลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณและเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงอยู่เสมอ ยิ่งลูกก็ต้องได้รับการหลุดพ้นในชีวิตอยู่แล้ว แต่ก่อนที่ลูกจะหลุดพ้นในชีวิต ลูกต้องเป็นอิสระจากการต้องลำบากตรากตรำ สภาพนี้จะนำเวลาให้เข้ามาใกล้และปลดปล่อยพี่น้องชายหญิงทุกคนในโลกจากความทุกข์และความไม่สงบ สภาพนี้ของลูกจะเปิดประตูไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ดังนั้น ลูกไม่รู้สึกละเมตตากับพี่น้องชายหญิงของลูกบ้างหรือ? ดวงวิญญาณทุกหนแห่งกำลังร้องให้ออกมาด้วยความทุกข์ ดังนั้นการหลุดพ้นของลูกจะทำให้ทุกคนได้รับการหลุดพ้น ดังนั้น ตรวจสอบว่าลูกมีความตระหนักรู้ตามธรรมชาติในระดับใด และด้วยเหตุนี้จึงทำให้มีรูปที่ทรงพลัง การกลายเป็นตัวของพลังหมายความว่าความไวประชนทั้งหมดจะจบสิ้นลงได้อย่างง่ายดาย ลูกจะไม่ต้องเพียรพยายามเช่นนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า

ตอนนี้ ในปีนี้ เนื่องจากความรักที่มีต่อลูกๆ บัพดาไม่ต้องการเห็นลูกๆ คนไหนต้องลำบากตรากตรำกับปัญหาใดๆ อีกต่อไป จบสิ้นปัญหาและกลายเป็นตัวของการแก้ไขปัญหานั้นที่ทรงพลัง สิ่งนี้เป็นไปได้ไหม? สิ่งนี้เป็นไปได้ไหม? ดาดี พุดลี! ผู้เป็นครู พุดลี! เป็นไปได้ไหม พันดาวาสสิ่งนี้เป็นไปได้ไหม? ออย่าหาข้ออ้างที่หลังว่า "เพราะสิ่งนี้ เพราะสิ่งนี้เกิดขึ้น... ถ้าสิ่งนี้ไม่เกิดขึ้น สิ่งนี้ก็จะไม่เกิดขึ้น" บัพดาเคยเห็นเกมมากมาย เกมที่แสนหวานมาก ไม่ว่าจะทำอะไรขึ้น แม้ว่ารูปแบบของปัญหาจะใหญ่กว่าหมาลัย 100 เท่า แม้ว่ารูปร่างจะมาจากร่างกาย จิตใจ จากคนอื่น หรือจากวัตถุธาตุของธรรมชาติต่างๆ ปัญหาที่เป็นสถานการณ์ภายนอกก็ไม่มีอะไรเลยเบื้องหน้าสภาพดั้งเดิมของลูก วิธีที่จะสร้างสภาพดั้งเดิมของลูกคือการมีความเคารพตนเอง ให้มีความเคารพตนเองอย่างเป็นธรรมชาติ ลูกไม่ควรจดจำสิ่งนี้ ลูกไม่ควรที่จะต้องเพียรพยายามเช่นนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า “ไม่เลย จริงๆ แล้ว ฉันเป็นผู้ที่ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ฉันคือแสงสว่างของดวงตา ฉันนั่งอยู่บนบัลลังก์แห่งหัวใจ ฉันคือสิ่งนี้” มีใครอีกไหมที่จะเป็นสิ่งนี้? ใครเป็นสิ่งนี้ในวงจรที่แล้ว? เป็นคนอื่นที่กลายเป็นสิ่งนี้หรือลูกที่กลายเป็นสิ่งนี้? มันคือลูก มันคือลูกและลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ในทุกๆ จักร สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว บัพดากำลังเห็นใบหน้าทั้งหมด ลูกทุกคนคือคนเดิมคนเดียวกันจากวงจรที่แล้ว ลูกเป็นคนของวงจรนี้หรือของวงจรอื่นๆ ก่อนหน้านั้นหรือไม่? ลูกเป็นคนเดียวกันของหลายๆ จักรใช่หรือไม่? ผู้ที่เป็นคนๆ เดียวจากทุกวงจร ยกมือขึ้น! ดังนั้น มันก็ถูกกำหนดไว้แล้วใช่หรือไม่? ลูกได้รับใบประกาศนียบัตรของการสอบผ่านแล้วใช่หรือไม่? หรือลูกยังจะต้องประกาศสิทธิในสิ่งนี้อยู่หรือไม่? ลูกได้รับสิ่งนี้แล้วใช่หรือไม่? ลูกได้รับแล้วหรือว่าลูกยังต้องประกาศสิทธิในสิ่งนี้อยู่หรือไม่? ลูกได้รับในวงจรที่แล้ว แล้วทำไมลูกจะไม่รับในตอนนี้ล่ะ? กลายเป็นตัวของความตระหนักรู้ในเรื่องนี้ ลูกแต่ละคนได้รับใบประกาศนียบัตรแล้ว จะมีความแตกต่างกันระหว่างการสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมหรือเพียงแค่สอบผ่าน แต่ลูกเป็นคนๆ เดียวกัน ลูกแน่ใจเกี่ยวกับสิ่งนี้ใช่หรือไม่? หรือลูกจะลืมสิ่งนี้เมื่อเดินทางบนรถไฟ? หรือมันจะบินหายไปเมื่อลูกขึ้นเครื่องบินหรือไม่? ไม่เลย

ตัวอย่างเช่น ปีนี้ ลูกมีความมุ่งมั่นที่จะเฉลิมฉลองวันขึ้นพราตริด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นในทุกหนแห่ง และดังนั้น ลูกจึงเฉลิมฉลองใช่หรือไม่? ด้วยความมุ่งมั่นของลูก ความคิดใดๆ ก็ตามที่ถูกมีก็สำเร็จลุล่วงใช่หรือไม่? แล้วนี่คือความมหัศจรรย์ของอะไร? ความเป็นหนึ่งเดียวกันและความมุ่งมั่น ลูกคิดที่จะทำรายการ 67 โปรแกรม แต่บัพดาเห็นว่าลูกหลายคนทำโปรแกรมมากกว่าจำนวนนั้น นี่เป็นสิ่งขบถของรูปที่ทรงพลัง นี่เป็นข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติของความจริงใจและความกระตือรือร้น ลูกทำสิ่งนี้โดยอัตโนมัติในทุกหนแห่งใช่หรือไม่? ในทำนองเดียวกัน ลูกทุกคนร่วมกันให้กำลังใจซึ่งกันและกันและมีความคิดว่า "ตอนนี้เราต้องทำให้เวลาใกล้เข้ามาอย่างแน่นอน เราต้องทำให้ดวงวิญญาณได้รับการหลุดพ้น" อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเมื่อลูกนำความคิดของลูกมาใช้ในรูปปฏิบัติจริงโดยการกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง

บัพดาได้ยืนยันมาว่าผู้คนจากต่างประเทศจะมีเสน่ห์มันส์หรือมีการประชุมพิเศษ และชาวบาร์ตก็มีการประชุมเช่นกัน และดังนั้นในการประชุม อย่าเพียงแค่วางแผนสำหรับงานรับใช้ วางแผน แต่ให้มีความสมดุล ร่วมมือกันในลักษณะเช่นนั้นที่ลูกทุกคนกลายเป็นนายผู้ทรงอำนาจและเฝ้าแต่โยยบินไปข้างหน้าต่อไป จงเป็นผู้ประทานและให้ความร่วมมือกัน อย่าได้มองที่สถานการณ์ แต่จงให้ความร่วมมือกัน อยู่ในความเคารพตนเองของลูกและให้ความร่วมมือกันด้วยการให้ความเคารพ เพราะเมื่อลูกให้ความเคารพต่อดวงวิญญาณใดๆ จากหัวใจของลูก นั่นคือการทำบุญที่ยิ่งใหญ่มาก ลูกได้ให้ความจริงใจและความกระตือรือร้นแก่ดวงวิญญาณที่อ่อนแอ และนั่นคือบุญที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น ลูกต้องไม่ทำให้คนที่ล้มลงไปแล้วล้มลง แต่จงโอบกอดพวกเขาไว้ - ไม่ใช่จากภายนอก การโอบกอดพวกเขาหมายถึงการทำให้พวกเขาหัดเทียมกับพ่อ

ให้ความร่วมมือแก่พวกเขา

ลูกได้ถามว่าลูกควรทำอะไรในปีนี้ใช่หรือไม่? เพียงแค่ให้ความเคารพและรักษาความเคารพตนเองไว้ กลับมามีพลังและทำให้ผู้อื่นมีพลัง อย่างนาตนเองเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ไร้ประโยชน์ ยิ่งใจดวงวิญญาณที่อ่อนแอก็อ่อนแออยู่แล้ว และหากลูกยังคงมองดูความอ่อนแอของพวกเขาต่อไป ลูกจะให้ความร่วมมือได้อย่างไร? ให้ความร่วมมือแล้วลูกจะได้รับพร เมื่อลูกไม่สามารถทำอะไรอย่างอื่นได้ ความพยายามที่ง่ายที่สุดคือการให้พรและรับพร ให้ความเคารพและกลายเป็นผู้ที่มีความเคารพแก่การได้รับการสรรเสริญ เพียงผู้ให้ความเคารพเท่านั้นที่มีความเคารพแก่การได้รับความเคารพจากทุกคน มากเท่าที่ลูกมีความเคารพแก่การได้รับความเคารพในตอนนั้น ลูกจะมีสิทธิ์ในอาณาจักรและกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีความเคารพแก่การกราบไหว้บูชามากเท่านั้น จงให้ต่อไป อย่าคิดที่จะรับ การให้เมื่อลูกได้รับนั้นเป็นงานของนักธุรกิจ ลูกเป็นลูกของผู้ประทาน บัพดาจารย์สักยีนดีและพอใจที่ได้เห็นงานรับใช้ของลูกๆ ในทุกหนแห่ง ลูกทุกคนทำงานรับใช้ได้ดีมาก อย่างไรก็ตาม เวลานั้น ลูกต้องก้าวไปข้างหน้าใช่หรือไม่? ลูกทุกคนทำงานรับใช้ได้ดีมากด้วยคำพูด ลูกยังได้รับผลลัพธ์ที่ดีในการทำงานรับใช้ ด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่นกัน ลูกได้จบสิ้นการพร่าบ่นของดวงวิญญาณมากมาย นอกจากนั้น เมื่อเห็นความเร็วของเวลา บัพดาจารย์ไม่ต้องการให้ลูกรับใช้แค่ดวงวิญญาณเพียงจำนวนน้อยนิดเท่านั้น เพราะลูกเป็นเครื่องมือในการประทานการหลุดพ้นให้กับดวงวิญญาณทั้งโลก เพราะลูกเป็นมิตรร่วมทางของพ่อ ดังนั้น ตามความเร็วของเวลา ตอนนั้น ลูกต้องทำงานรับใช้สามประเภทในเวลาเดียวกัน ประเภทที่หนึ่งคือด้วยคำพูดของลูก จากนั้นด้วยสภาพที่ทรงพลังของลูก และประเภทที่สามคือกระแสทางจิตวิญญาณที่สูงส่งของลูก ไม่ว่าลูกจะรับใช้ที่ใดให้แผ่กระแสทางจิตวิญญาณเช่นนั้นออกไปเพื่อให้ทุกคนถูกดึงดูดโดยอิทธิพลของกระแสจิตเหล่านั้นได้อย่างง่ายดาย ดูสิว่าแม้แต่ในชาติเกิดสุดท้ายของลูก ภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกก็กำลังรับใช้เพียงใด พวกเขาพูดอะไรเป็นคำพูดหรือไม่? กระแสจิตของพวกเขาทำให้ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้รับผลจากความเลื่อมใสศรัทธาได้อย่างง่ายดาย ด้วยวิธีนี้ ทำให้กระแสจิตมีพลัง ให้รังสีของพลังทั้งหมดแผ่กระจายโดยผ่านกระแสจิตเพื่อให้กระแสจิตนั้นเปลี่ยนแปลงบรรยากาศ กระแสจิตเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดรอยประทับลงในหัวใจของลูก ลูกทุกคนคงเคยสัมผัสประสบการณ์มาแล้วว่าผลกระทบจะคงอยู่นานแค่ไหนเมื่อลูกมีรอยประทับของกระแสจิตที่ดีหรือไม่ดีของใครบางคนในหัวใจของลูก มันคงอยู่เป็นเวลานานใช่หรือไม่? ไม่สามารถขจัดออกไปได้แม้เมื่อลูกต้องการที่จะขจัดมันออกไป เมื่อกระแสจิตที่ไม่ดีของใครบางคนฝังอยู่ในหัวใจของลูก ลูกสามารถขจัดมันออกไปได้อย่างง่ายดายหรือไม่? ดังนั้น กระแสจิตของรังสีของพลังทั้งหมดของลูกจะทำงานเหมือนรอยประทับ คำพูดสามารถถูกลืมได้ แต่รอยประทับที่สร้างขึ้นจากกระแสจิตไม่สามารถขจัดออกไปได้อย่างง่ายดายเช่นนั้น ลูกเคยมีประสบการณ์กับสิ่งนี้แล้วใช่หรือไม่? ลูกมีประสบการณ์นี้แล้วใช่หรือไม่?

บัพดาจารย์แสดงความยินดีกับคุชราตและบอมเบย์เป็นหลายล้านเท่าสำหรับความจริงและความกระตือรือร้นที่พวกเขาแสดงออกมา เพราะเหตุใด? คุณสมบัติพิเศษของลูกคืออะไร? ทำไมบาบาจึงแสดงความยินดีกับลูก? ลูกยังคงดำเนินงานที่ใหญ่ต่อไป แต่ทำไมบาบาจึงแสดงความยินดีกับลูกเป็นพิเศษ? คุณสมบัติพิเศษของทั้งสองสิ่งนี้ก็คือความเป็นหนึ่งเดียวกันและความมุ่งมั่น ที่ใดมีความเป็นหนึ่งเดียวกันและความมุ่งมั่น แทนที่จะใช้เวลาหนึ่งปี งานหนึ่งปีก็จะสำเร็จลุล่วงภายในเวลาหนึ่งเดือน ผู้ที่มาจากคุชราตและบอมเบย์ได้ยินหรือไม่?

ตอนนี้ จงกลับมามั่นคงในสภาพของพระอาทิตย์แห่งความรู้ในหนึ่งวินาทีและแผ่รังสีของพลังทั้งหมดไปยังดวงวิญญาณทั้งหมดที่อยู่ในความหวาดกลัวและความปั่นป่วน พวกเขาหวาดกลัวมาก ให้พลังแก่พวกเขา แผ่กระแสจิต อัจชะ (บัพดาจารย์ทำการฝึกดริล)

บัพดาจารย์ได้รับจดหมายและอีเมลมากมายจากลูกๆ ในทุกหนแห่ง แต่ละคนพูดว่า: มอบความทรงจำระลึกถึงของฉันให้แก่บาบาด้วย มอบความทรงจำระลึกถึงของฉันให้แก่บาบาด้วย บัพดาจารย์พูดว่า: ความรักและความทรงจำระลึกถึงของลูกที่รักทุกคนได้ไปถึงบัพดาจารย์แล้ว แม้กระทั่งในขณะที่นั่งอยู่ในที่ห่างไกล ลูกก็นั่งอยู่ในหัวใจของบัพดาจารย์ ดังนั้น ลูกทุกคนที่กล่าวว่า "มอบความทรงจำระลึกถึงของฉัน มอบความทรงจำระลึกถึงของฉัน" คำพูดนั้นได้ไปถึงบาบาแล้ว ความรักของลูกๆ และความรักของพ่อนี้กำลังทำให้ลูกๆ โอบบั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ผู้มีโชคอย่างยิ่งทุกคนในทุกหนแห่ง ถึงดวงวิญญาณพิเศษจำนวนหนึ่งกำมือจากหลายๆ ล้าน ถึงลูกๆ ที่เป็นประโยชน์ในงานรับใช้ซึ่งอยู่ในความเคารพตนเองและความเคารพผู้อื่นอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่เป็นตัวของการจดจำระลึกถึงและเป็นตัวของพลังอยู่เสมอ ถึงลูกๆ ที่เป็นตัวของพลังทั้งหมดและนั่งอยู่บนที่นั่งที่ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนอยู่เสมอ

รัก ระลึกถึง และนมัสเต จากปัปดาดา

ถึง ดาดีจี: บัปดาดาพอใจในตัวลูกเป็นพิเศษ ทำไมท่านจึงพอใจ? ท่านพอใจเป็นพิเศษที่เหมือนกับที่ฟอบราห์มาเคยสั่งทุกคนว่า "ลูกต้องทำสิ่งนี้ และลูกต้องทำตอนนั้น" ดังนั้นลูกจึงทำตามฟอบราห์มาในสิ่งนั้น (ลูกก็อยู่กับพ่อด้วย) นั่นเป็นเรื่องจริง แต่ลูกได้กลายเป็นเครื่องมือแล้วใช่หรือไม่? ลูกมีความมุ่งมั่นเช่นนั้นที่ประสบความสำเร็จในทุกหนแห่ง เหตุนี้เองลูกจึงเต็มไปด้วยพลังทางจิตมากมายอย่างแผ่ทั่ว สุขภาพของลูกก็ดี ลูกเต็มไปด้วยพลังทางจิตมากมายที่สุขภาพของลูกเทียบไม่ได้เลย เป็นเรื่องที่น่าอัศจรรย์ใช่ไหม?

เมื่อเห็นดาดีจีพบกับบาบา ทุกคนรู้สึกว้าว ถ้าฉันเป็นดาดีจี ฉันก็จะพบในลักษณะเดียวกันเช่นกัน ลูกก็จะกลายเป็นดาดีจีเช่นกัน บัปดาดาได้สร้างแผนขึ้นมาในหัวใจของท่าน ท่านยังไม่ได้ให้สิ่งนั้นแก่ลูก ดังนั้น ชุมชนของผู้ที่เป็นเพชรพลอยดั้งเดิมของการรับใช้ตั้งแต่สมัยละครของบราห์มาบาบา จะต้องทำให้เข้มแข็งขึ้น (ลูกจะทำสิ่งนี้เมื่อใด?) เมื่อลูกทำ นี่คือหน้าที่ของลูก (ถึง ดาดีจี) ลูกก็มีความคิดนี้อยู่ในหัวใจเช่นกันใช่หรือไม่? เช่นเดียวกับที่ชุมชนของความเป็นหนึ่งเดียวกันและความมุ่งมั่นของลูกดาดีจีนั้นแข็งแกร่ง ในทำนองเดียวกัน ชุมชนของเพชรพลอยดั้งเดิมของการรับใช้ก็ต้องแข็งแกร่งเช่นกัน มีความจำเป็นอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ เพราะงานรับใช้ต้องเพิ่มขึ้น ดังนั้น พลังของชุมชนจึงสามารถทำทุกสิ่งที่ต้องการได้ พันดาวาสทั้งห้าเป็นสัญลักษณ์ของอนุสรณ์ของชุมชน มีห้าพันดาวาสแต่พวกเขาเป็นสัญลักษณ์ของชุมชน อัจชะ ผู้ที่ซ่องแหวอยู่กับการทำงานรับใช้ที่ศูนย์ตั้งแต่สมัยของละครบราห์มาเป็นต้นมา จงยืนขึ้น ผู้ที่อยู่ที่สูงนัยก็มีบราเธอร์ในกลุ่มนี้ด้วย จะไม่มีการรอดพ้นได้หากไม่มีพันดาวาส มีอยู่ไม่กี่คนที่นั่น แต่มีมากกว่านั้น เป็นหน้าที่ของบุคคลนี้ (ดาดีจี) ที่จะนำชุมชนมารวมกัน บุคคลนี้ (ดาดีจี) เป็นกระดุกสั่นหลัง พวกเขาเป็นเพชรพลอยที่ดีมาก อัจชะ ทุกอย่างเรียบร้อยดี ไม่ว่าลูกจะทำอะไรต่อไปก็ตาม ก็มีความยิ่งใหญ่ในชุมชนของลูก ป้อมปราการของลูกแข็งแกร่ง

พร: ขอให้ลูกมีชัยชนะอย่างสม่าเสมอในทุกสถานการณ์ที่เลวร้ายด้วยการนั่งบนที่นั่งของความเคารพตนเองของลูก
คงนั่งอยู่บนที่นั่งของความเคารพตนเองของลูกอยู่เสมอ: ฉันเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะ ฉันเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ที่นั่งของลูกเป็นเช่นไร ลูกก็จะพัฒนาคุณสมบัติสำหรับที่นั่งนั้นเช่นนั้น เมื่อสถานการณ์ที่เลวร้ายใดๆมาอยู่เบื้องหน้าลูก ให้ตั้งตนเองให้อยู่บนที่นั่งนี้ในหนึ่งวินาที คำสั่งเดียวที่ต้องเชื่อฟังคือคำสั่งของผู้ที่นั่งอยู่บนที่นั่งของตน (ของตำแหน่งของตน) เท่านั้น จงนั่งบนที่นั่งของลูก และลูกจะได้รับชัยชนะ ยุคบรรจบพบกันคือยุคที่มีชัยชนะอย่างสม่าเสมอ ยุคนี้ได้รับพร ดังนั้นจงได้รับพรและกลายเป็นผู้มีชัยชนะ

คติพจน์: ผู้ที่ได้รับชัยชนะเหนือความอ่อนแอทั้งหมดของพวกเขาคือกองทัพบกที่ดีพันดาฟ

*** โอม ซานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกมาหาพ่อเพื่อจะได้รับความสดชื่น เมื่อลูกพบพ่อความเหนื่อยล้าทั้งหมดของลูกจากหนทางของความเสื่อมสัทธิธจะถูกขจัดออกไป
- คำถาม:** บาบามีวิธีอะไรเพื่อทำให้ลูกๆ สดชื่น?
- คำตอบ:** 1. บาบามีทำให้ลูกสดชื่นโดยการให้ความรู้ที่ต่อเนื่องแก่ลูก 2. ลูกได้รับการทำให้สดชื่นด้วยการจดจำระลึกถึงบาบา ในความเป็นจริงแล้วยุคทองคือดินแดนแห่งการพักผ่อนอย่างแท้จริง ลูกไม่ขาดสิ่งใดเลยที่นั่นที่ลูกจะต้องใช้ความเพียรพยายาม 3. พื้นที่ที่ลูกนั่งบนตักของชีพบบาบ, ลูกๆ จะได้รับการพักผ่อน และความเหนื่อยล้าทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดออกไป

โอมชานติ พ่อที่นั่งและอธิบายน และเพราะพ่อที่นั่งและอธิบายผ่านดาด้านี้ ดาด้านี้ฟังท่านในเวลาเดียวกัน ดาด้านี้เข้าใจเช่นเดียวกับที่ลูกเข้าใจ ดาด้าไม่ถูกเรียกว่าพระเจ้า เหล่านี้คือคำสอนของพระเจ้า พ่ออธิบายอะไร? ขอให้ลูกกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นี่เป็นเพราะว่าเว้นแต่ลูกพิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณ มิฉะนั้นแล้วลูกก็ไม่สามารถจดจำพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดได้ ในปัจจุบันดวงวิญญาณทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ถูกเรียกว่ามนุษย์ ในขณะที่ผู้บริสุทธิ์ถูกเรียกว่าเทพ สิ่งเหล่านี้ง่ายมากที่จะเข้าใจและอธิบายแก่ผู้อื่น เป็นมนุษย์ผู้ที่ร้องเรียก: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ของผู้ไม่บริสุทธิ์ได้โปรดมา! เหล่าเทพไม่เคยร้องเรียกในลักษณะนี้ พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาด้วยเสียงเรียกของผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ท่านทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์และก่อตั้งโลกใหม่ที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน เป็นดวงวิญญาณผู้ที่ร้องเรียกหาพ่อ ร่างกายไม่ได้อธิบายหา ทุกคนจดจำพ่อเหนือโลก ผู้เดียวที่บริสุทธิ์เสมอ โลกนี้เก่า พ่อทำให้โลกใหม่และบริสุทธิ์ บางคนพูดว่าพวกเขามีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่นี่(ในโลกเก่า) พวกเขามีความมั่งคั่งและทรัพย์สินสมบัติมากมายที่นี่ และดังนั้นพวกเขาคิดว่านี่คือสวรรค์สำหรับพวกเขา พวกเขาจะยอมรับสิ่งที่ลูกพูดได้อย่างไร? เป็นสิ่งที่ไม่มีเหตุผลที่จะพิจารณาว่าโลกยุคหลังนี้เป็นสวรรค์ โลกนี้ได้ถึงสภาพของความเสื่อมโทรมอย่างสิ้นเชิง แต่ผู้คนยังคงพูดว่าพวกเขากำลังนั่งอยู่ในสวรรค์ หากลูกๆ ไม่สามารถอธิบายสิ่งนี้ พ่อจะถามลูกอย่างแน่อนว่าสติปัญญาของลูกทำด้วยหินหรือไม่ ลูกไม่สามารถอธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่นหรือไม่? เมื่อลูกกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง ลูกจะสามารถทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูกเอง ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ไม่มีเรื่องของการเขินอายเกี่ยวกับสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามมนุษย์ไม่สามารถลืมหินคิดผิดได้อย่างรวดเร็วที่เติมเต็มสติปัญญาในพวกเขาเป็นเวลาถึงครึ่งวงจร จนกว่าลูกจะมีการรู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ ลูกจะไม่สามารถมีพลังนั้น พ่อพูดว่า มนุษย์ไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยการศึกษาศาสนาและคัมภีร์เหล่านั้น วันแล้ววันเล่าพวกเขากลับแย้งลง พวกเขากลับมาดโม้ประชันจากสโตประธาน สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครว่าเราเคยเป็นเทพที่สโตประธานและเราได้ลงมาอย่างไร ไม่มีใครรู้สิ่งใดเลย แทนที่จะเป็น 84 ชาติเกิด พวกเขาพูดถึง 8 ล้าน 4 แสนชาติเกิด ดังนั้นพวกเขาจะสามารถรู้สิ่งใดได้อย่างไร? ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถให้แสงสว่างแห่งความรู้แก่ลูกได้ ทุกคนยังคงเดินเคาะประตูบ้านไปเรื่อยๆ ที่ละบ้าน พวกเขาจะยังคงลงมาอย่างต่อเนื่องและขณะนี้ได้มาถึงจุดต่ำสุด พวกเขาได้ใช้พลังกำลังของพวกเขาทั้งหมด สติปัญญาของพวกเขามีพลังกำลังเลยที่จะสามารถตระหนักถึงพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ พ่อมาและเปิดล็อกในสติปัญญาของทุกคน และแล้วพวกเขาจะกลับมาสดชื่นอย่างยิ่ง ลูกๆ มาหาพ่อเพื่อที่จะสดชื่น ลูกได้การพักผ่อนในบ้านของลูก เมื่อลูกพบพ่อ ความเหนื่อยล้าทั้งหมดของลูกจากหนทางความเสื่อมสัทธิธจะถูกขจัดออกไป ยุคทองลูกเรียกว่าดินแดนแห่งการพักผ่อนด้วยเช่นกัน ลูกได้รับการพักผ่อนอย่างมากที่นั่น! ที่นั่นลูกไม่ขาดสิ่งใดที่ลูกจะต้องทำความเพียรพยายาม ที่นั่นพ่อและดาด้านี้ทำให้ลูกสดชื่น พื้นที่ที่ลูกเข้ามาสู่ตักของชีพบบาบาก็ได้รับการพักผ่อนอย่างมาก การพักผ่อนหมายถึงความเงียบ ผู้คนไปพักผ่อนเมื่อเขาเหนื่อยล้า บางคนไปยังสถานที่หนึ่งเพื่อพักผ่อนและคนอื่นก็ไปที่อื่นเพื่อพักผ่อน อย่างไรก็ตามไม่มีความสดชื่นใดในการพักผ่อนนั้น ที่นั่นพ่อทำให้ลูกสดชื่นอย่างมากด้วยความรู้นี้ ลูกกลับมาสดชื่นด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อด้วยเช่นกัน จากดโม้ประธาน ลูกกลับมาสโตประธานอย่างต่อเนื่อง ลูกมาที่นี่มาหาพ่อเพื่อกลับมาสโตประธาน พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน จดจำพ่อ พ่อได้อธิบายแล้วว่าวงจรโลกว่าหมุนไปอย่างไร และดวงวิญญาณทั้งหมดได้รับการพักผ่อนที่ไหน เป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่จะให้ศาสนของพ่อแก่ทุกคน พ่อพูดว่าจดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นนายของมรดกนี้ พ่อสร้างโลกยุคใหม่แห่งสวรรค์ในยุคบรรจบพบกัน ลูกไปและกลายเป็นนายของที่นี่ และแล้วในยุคทองแดงลูกก็ถูกสาปแช่งโดยมายา, ราวัน และลูกสูญเสียความบริสุทธิ์ ความสงบ ความสุข ความมั่งคั่ง ฯลฯ ทั้งหมดของลูก พ่ออธิบายด้วยเช่นกันว่าลูกค่อยๆ สูญเสียสิ่งเหล่านั้นไปอย่างไร ที่นั่นไม่สามารถมีการพักผ่อนในดินแดน

แห่งความทุกข์ ในขณะที่ไม่มีสิ่งใดในดินแดนแห่งความสุขนอกจากการพักผ่อน ผู้คนกลับมาเหนื่อยล้าอย่างมากจากการทำความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขากลับมาเหนื่อยล้าจากการทำความเลื่อมใสศรัทธามาชาติแล้วชาติเล่า และลูกก็กลับมายากจนขึ้นแค้นโดยสิ้นเชิง พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายความลับเหล่านี้ทั้งหมด เมื่อคนใหม่มาที่นี่ ลูกต้องอธิบายอย่างมากให้แก่พวกเขา พวกเขาคิดมากเกี่ยวกับทุกสิ่ง พวกเขากลัวว่าพวกเขาอาจถูกเวทย์มนต์สะกดใส่พวกเขา อย่างไรก็ตามลูกคือผู้ที่พูดว่าพระเจ้าคือนักมายากล ดังนั้นพ่อพูดว่า ใช่ พ่อเป็นนักมายากลที่แท้จริง แต่พ่อไม่ได้ทำเวทย์มนต์เพื่อเปลี่ยนผู้คนไปเป็นแกะหรือแพะ สติปัญญาของลูกสามารถเข้าใจว่าผู้ใดเป็นเหมือนแกะ มีเพลงที่กล่าวว่า แพะจะรู้ได้อย่างไรเกี่ยวกับเสียงทิพย์จากสวรรค์? ในปัจจุบัน ผู้คนเป็นเช่นแกะและแพะ เรื่องราวทั้งหมดเหล่านั้นล้วนอ้างถึงสถานที่นั้น เพลงเหล่านั้นอ้างถึงเวลานี้ ผู้คนไม่สามารถเข้าใจแม้กระทั่งในตอนสิ้นสุดของวงจร พวกเขาจัดงานแฟร์ออกร้านขนาดใหญ่เช่นนั้นสำหรับซานติกา(เทพเจ้าสับหรือ) เธอเป็นใคร? พวกเขาบอกว่าเธอเป็นเทพเจ้า พวกเขาไม่มีชื่อเช่นนั้นในยุคทอง พวกเขามีชื่อที่สวยงามในยุคทอง ผู้ที่อยู่ในชุมชนยุคทองถูกเรียกว่าผู้ที่สูงส่ง ในขณะที่ผู้ที่อยู่ในชุมชนยุคเหล็กได้รับสมญานามที่สกปรก จะไม่มีใครพูดว่าผู้คนของวันนี้สูงส่ง เป็นเหล่าเทพที่ถูกเรียกว่าผู้ที่สูงส่ง มีคำพูดที่ว่าพระเจ้าไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่จะเปลี่ยนมนุษย์ไปเป็นเทพ พ่ออธิบายแก่ลูกถึงความลับว่าเทพเปลี่ยนเป็นมนุษย์อย่างไรและมนุษย์เปลี่ยนไปเป็นเทพได้อย่างไร นั่นคือโลกแห่งเทพและนี่คือโลกมนุษย์ กลางวันคือความสว่างและกลางคืนคือความมืด ความรู้คือความสว่างและความเลื่อมใสศรัทธาคือความมืด นี่ถูกเรียกว่าการหลับไหลของความไม่รู้ ลูกเข้าใจว่าก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้สิ่งใดนี้เลย ลูกเคยพูดว่า “เนติ เนติ” ซึ่งหมายความว่าลูกไม่รู้ เวลานั้นลูกเข้าใจว่าก่อนหน้านี้ลูกเคยเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกไม่รู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือบาบาผู้ที่คงอยู่ตลอดไปที่แท้จริงของลูก ท่านถูกเรียกว่าพ่อของทุกดวงวิญญาณ ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกเป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อให้ความรู้ที่แฝงตัวนี้แก่ลูกๆ ลูกไม่สามารถรับความรู้ี้จากมนุษย์ ลูกดวงวิญญาณแฝงตัวและความรู้ี้ที่ลูกดวงวิญญาณซึมซับก็แฝงตัวด้วยเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณพูดถึงความรู้ี้ผ่านปากของลูก ลูกดวงวิญญาณอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่แฝงตัวของพ่อที่แฝงตัว พ่อพูดว่า ลูกๆ อย่าได้กลับมาลืมสำนึกที่เป็นร่าง สำนึกที่เป็นร่างทำให้ลูกสูญเสียพลังกำลังของลูก โดยการมีกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณก็สะสมพลังภายในตัวลูกเอง พ่อพูดว่า ลูกต้องเดินหน้าต่อไปเรื่อยๆ ในขณะที่เข้าใจความลับของละครอย่างชัดเจนมาก ผู้ที่เข้าใจความลับของละครที่ไม่รู้จักอย่างชัดเจนมากจะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ ในเวลานี้ผู้คนทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะไปสู่เบื้องบนเพราะว่าพวกเขาคิดว่ามีโลกอยู่บนนั้น พวกเขาได้ยินจากคัมภีร์ว่ามีโลกอยู่ข้างบนนั้นและดังนั้นพวกเขาจึงต้องการไปดู เพราะประชากรโลกนี้เพิ่มขึ้นอย่างมาก พวกเขาพยายามก่อตั้งโลกขึ้นที่นั่น เคยมีเพียงหนึ่งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปในบาร์ด ไม่มีแผ่นดินอื่นเลยลา และแล้วประชากรก็เพิ่มขึ้นอย่างมาก! แค่นี้เกี่ยวกับสิ่งนี้: เหล่าเทพต้องอาศัยอยู่ในพื้นที่เล็กๆเช่นนั้นของบาร์ด! ปรีสถานอยู่ริมฝั่งแม่น้ำยมุนาที่ลักษมีและนารายณ์ปกครอง โลกเคยสวยงามและสโตนีประฐานมาก มีความงามตามธรรมชาติ ประกายทั้งหมดอยู่ในดวงวิญญาณ ลูกๆ บางคนได้รับนิมิตว่าศรัทธาขณะถือกำเนิดมาอย่างไร เป็นราวกับว่ามีแสงสว่างทั่วทั้งห้อง พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูกๆ เวลานั้นลูกกำลังทำความพยายามเพื่อไปยังปรีสถาน ไม่ใช่ว่าลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้าด้วยการจุ่มลงไปในทะเลสาบ ทะเลสาบได้รับชื่อที่ผิดโดยการพูดถึงหลายแสนปี พวกเขาได้ลืมทุกสิ่งอย่างสมบูรณ์ เวลานั้นลูกจดจำทุกสิ่งตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกควรคิดเกี่ยวกับว่าดวงวิญญาณที่แสนเล็กน้อยเช่นนั้นเล่นบทบาทที่ใหญ่โตผ่านร่างกายของเขาได้อย่างไร เพียงแต่ดูสภาพร่างกายของใครบางคนหลังจากที่ดวงวิญญาณได้จากไป มันเป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาท นี่เป็นเรื่องของความคิดที่ลึกลับ นักแสดงทั้งหมด(ดวงวิญญาณ)ของทั้งโลกต้องแสดงบทบาทของเขาเอง ไม่สามารถมีความแตกต่างแม้แต่น้อยในบทบาทของพวกเขาเอง การแสดงทั้งหมดกำลังซ้ำรอยเหมือนเดิม ไม่สามารถมีความสงสัยเลยเกี่ยวกับสิ่งนี้ สามารถมีความแตกต่างระหว่างสติปัญญาของทุกคน เพราะจิตใจและสติปัญญาอยู่ด้วยกันภายในดวงวิญญาณ เมื่อเด็กรู้ว่าพวกเขากำลังจะได้รับทุนการศึกษา พวกเขามีความสุขในหัวใจของเขา ที่นั่นเช่นกัน ที่นั่นที่ลูกเข้ามาและเห็นเป้าหมายและวัตถุประสงค์เบื้องหน้าลูก ลูกก็กลับมามีความสุขอย่างแน่นอน เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกกำลังศึกษาที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นเช่นพวกเขา(ลักษมีและนารายณ์) ไม่มีโรงเรียนอื่นใดที่ลูกสามารถเห็นเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกสำหรับในชาติเกิดต่อไปของลูก ลูกสามารถเห็นว่าลูกจะกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์อย่างไร ขณะนี้เราอยู่ในยุคบรรจบพบกันและกำลังศึกษาการศึกษาเพื่อที่จะกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ในอนาคต นี่เป็นการศึกษาที่แฝงตัวเช่นนั้น! ควรจะมีความสุขอย่างมากเมื่อลูกเห็นเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ไม่ควรมีขีดจำกัดในความสุขของลูก นี่คือนิสัยที่โรงเรียนควรชอบ โรงเรียนนี้แฝงตัวแต่มีพลังอย่างมาก โดยปกติแล้วตามความสำคัญของการศึกษา ก็จะมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากตามนั้น อย่างไรก็ตามที่นี่ ลูกศึกษาขณะนั่งอยู่บนพื้น เป็นลูกดวงวิญญาณที่ต้องศึกษา และดังนั้นไม่ว่าลูกนั่งอยู่บนพื้นหรือบนกัณฑ์ ลูกควรกระโดดด้วยความสุขที่ลูกจะกลายเป็นเหมือนพวกเขาหลังจากที่จบการศึกษาสำหรับสิ่งนั้นและสอบผ่าน เวลานั้นพ่อมาและให้คำแนะนำตัวท่านเองแก่ลูกๆ และบอกลูกว่าท่านเข้ามาในผู้นี้และสอนลูกอย่างไร พ่อไม่ได้สอนเทพ

เทพมีความรู้ได้อย่างไร? ผู้คนกลับมาสับสนและถามว่า: เหล่าเทพไม่มีความรู้หรือ? เป็นด้วยการศึกษาความรู้ที่พวกเขากลายเป็นเทพ หากพวกเขาเป็นเทพแล้ว พวกเขาจะมีความทำอะไรสำหรับความรู้? ลูกจะยังคงศึกษาต่อไปเพื่อกลายเป็นนักกฎหมายหลังจากที่ลูกได้กลายเป็นนักกฎหมายและแล้วมีรายได้หรือไม่? อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บ๊อบดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสโดยการเข้าใจความลับของละครที่ไม่สูญสลายนี้อย่างถูกต้องแม่นยำ นักแสดงแต่ละคนต้องเล่นบทบาทของเขาเองภายในละครนี้ และเขาเล่นบทบาทเหมือนเดิมในแต่ละวงจร

2. เก็บรักษาเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไว้เบื้องหน้าลูก ลูกควรจะกระโดดด้วยความสุขเมื่อลูกกลายเป็นเหมือนพวกเขาให้สิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าด้วยการศึกษานี้ที่ลูกจะกลายเป็นเช่นลัทธิและนารายณ์

พร: พร: ขอให้ลูกก้าวไปข้างหน้าด้วยความเร็วโดยการรับการคำจูนที่ทรงพลังของการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ และกลายเป็นผู้เอาชนะมา

พื้นฐานของชีวิตบราห์มินคือการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ เมื่อการคำจูนทั้งสองเหล่านี้มีพลังและแล้วลูกก็จะก้าวไปข้างหน้าด้วยความเร็วสูง หากมีงานรับใช้มากเกินไปและการจดจำระลึกถึงอ่อนแอ หรือหากการจดจำระลึกถึงดีมากและงานรับใช้อ่อนแอ และแล้วในแต่ละกรณี ลูกไม่สามารถก้าวไปข้างหน้าด้วยความเร็วสูงได้ จะต้องมีความเร็วสูงทั้งในการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ ให้การจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน และแล้วก็จะเป็สิ่งที่ง่ายดายที่จะกลายเป็นผู้มีชัยชนะต่อมายา ชัยชนะจะมองเห็นได้ในทุกการกระทำแม้กระทั่งก่อนที่การกระทำนั้นจะเสร็จสิ้น

คติพจน์: จงเฝ้าแต่ก้าวหน้าต่อไปในขณะที่พิจารณาว่าโลกนี้เป็นเกมทางจิต และสถานการณ์ที่เลวร้ายก็จะเป็นของเล่นทางจิต

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะมีความสุขและความซาบซึ้งที่ไม่มีขีดจำกัด ละทิ้งความเจ็บป่วยของสำนักที่เป็นร่าง มีสติปัญญาที่มีความรักและเปลี่ยนแปลงประเพณีของลูกให้ดีขึ้น

คำถาม: ลูกๆ ใดไม่สามารถมีความสุขซึ่งที่ผิดๆ ของความรู้?

คำตอบ: ผู้ที่รู้จักและจดจำพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ ผู้ที่ยกย่องพ่อจากหัวใจของพวกเขาและมีความใส่ใจเต็มที่ต่อการศึกษานี้เป็นลูกๆ ผู้ที่ไม่สามารถมีประเภทของความซาบซึ้งในความรู้ที่ผิดๆ ได้ ผู้ที่พิจารณาพ่อว่าธรรมดา จะไม่สามารถจดจำท่านได้ ถ้าพวกเขาจดจำท่าน พวกเขาจะเขียนไปถึงท่านอย่างแน่อนและให้ข่าวของพวกเขาเอง เมื่อลูกไม่เขียนถึงบาบาและให้ข่าวแก่ท่าน พ่อก็สงสัยว่าลูกนั้นได้กลับมาสิ้นสติไปแล้วหรือไม่

โอมชานติ พ่อที่นั่งและอธิบายว่า ลูกๆ เมื่อคนใหม่มา ก่อนอื่นจงให้คำแนะนำของ 2 พ่อแก่เขา พ่อที่มีขีดจำกัดและพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดหมายถึงพ่อของดวงวิญญาณที่ไม่มีขีดจำกัด แต่ละดวงวิญญาณมนุษย์มีพ่อที่มีขีดจำกัดของแต่ละคนต่างกันไป ไม่ใช่ทุกคนจะซึมซับความรู้นี้มากเท่ากัน บ้างซึมซับเพียง 1 % บ้างซึมซับถึง 95 % ของความรู้ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องของความเข้าใจ จะมีสุริยวงศ์และจันทรวงศ์ จะมีราชา ราชนี และปวงประชา จะมีผู้คนทุกประเภทเป็นปวงประชา ปวงประชามุ่งถึงปวงประชา! พ่ออธิบายว่านี่คือการศึกษาลูกแต่ละคนศึกษาตามสติปัญญาของลูก ลูกแต่ละคนได้รับบทบาทเพื่อเล่นของตนเอง มากเท่าที่ลูกซึมซับความรู้ในวงจรที่แล้ว ลูกจะซึมซับความรู้ได้มากตามนั้น ในเวลานี้ อย่างไรก็ตาม ใครก็ตามศึกษาได้มากเท่าไรก็ไม่สามารถอยู่อย่างช่อนเร้นได้มากตามนั้น ลูกได้รับสภาพตามที่ลูกศึกษามากเพียงใด พ่อได้อธิบายว่าลูกจะต้องทำข้อสอบในวันข้างหน้า ลูกไม่สามารถเลื่อนชั้นได้โดยไม่ผ่านการสอบ ลูกจะมารู้ทุกสิ่งในเวลาสุดท้าย แต่แม้กระทั่งในเวลาที่คุณสามารถเข้าใจว่าสภาพใดที่คุณมีค่าควรแก่การได้รับถึงแม้ว่าลูกทั้งหมดยกมือของลูกขึ้นด้วยความเขินอาย ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจได้ว่าลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นได้หรือไม่? ถึงกระนั้นลูกบางคนก็ยกมือของลูกขึ้น นี่ลูกเรียกว่าความไม่รู้ พ่อเข้าใจได้อย่างรวดเร็วว่านักเรียนทางโลกรู้จักคิดมากกว่าลูก พวกเขาเห็นว่าเมื่อใดที่พวกเขาไม่มีค่าต่อการได้รับทุนการศึกษา พวกเขาเห็นว่าเมื่อใดสอบไม่ผ่าน พวกเขาสามารถเข้าใจว่าพวกเขาจะได้รับคะแนนในวิชาใดก็ตามที่ครูสอนพวกเขา พวกเขาจะไม่พูดว่าพวกเขาจะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม ที่นี้ลูกบางคนไม่แม้จะรู้คิดมากเท่านี้ ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมาก ลูกได้มาที่นี่เพื่อกลายเป็นเช่นพวกเขา (เหล่าเทพ) ดังนั้นความประพฤติของลูกจะต้องเป็นเหมือนพวกเขาด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า มีผู้ที่ไม่มีความรักในสติปัญญาของเขาสำหรับพ่อในเวลาของการทำลายล้างเพราะพวกเขาไม่ได้รับพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ พ่อได้อธิบายแก่ลูกๆ แล้วเกี่ยวกับความหมายที่ถูกต้องของการมีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง ถ้าแม้ลูกๆ ไม่สามารถเข้าใจความหมายของสิ่งนี้อย่างสมบูรณ์ ผู้อื่นจะเข้าใจอะไร? การจดจำพ่อเป็นเรื่องที่แผ่ทั่วแต่ลูกศึกษามากเท่าใดนั้นไม่ใช่สิ่งที่แผ่ทั่ว ลูกทั้งหมดต่างลำดับกันไปในการศึกษา ลูกไม่ได้ศึกษาในขนาดเท่ากันทั้งหมด บาบาเข้าใจว่าลูกบางคนยังคงเป็นทารก บางครั้งลูกไม่แม้กระทั่งจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้นเป็นเวลา 3 หรือ 4 เดือน บาบาจะสามารถรู้ได้อย่างไรว่าลูกกำลังจดจำท่าน ถ้าลูกไม่แม้จะเขียนจดหมายถึงพ่อเพื่อบอกท่านว่าลูกกำลังก้าวหน้าไปอย่างไร และงานรับใช้อะไรที่ลูกกำลังทำอยู่? พ่อมีความใส่ใจอย่างมากสำหรับลูกๆ! ท่านประหลาดใจ: ลูกผู้นั้นได้สิ้นสติไปแล้วหรือไม่? ลูกผู้นั้นได้ตายไปแล้วหรือไม่? บางคนเขียนข่าวงานรับใช้ที่น่าอัศจรรย์ถึงบาบา ในกรณีนั้นพ่อเข้าใจได้ว่าลูกๆ เหล่านั้นยังคงมีชีวิตอยู่ ลูกๆ ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ไม่สามารถคงอยู่อย่างหลบซ่อนได้ พ่อเอาชนะหัวใจของลูกๆ แต่ละคน ท่านรู้ว่าลูกแต่ละคนเป็นเช่นไร ความเจ็บป่วยของสำนักที่เป็นร่างรุนแรงมาก พ่ออธิบายในมูร์ลีว่าบางคนมีความซาบซึ้งที่ผิดของความรู้ พวกเขามีความมึนงง ลูกๆ เช่นนั้นไม่ได้จดจำบาบาและไม่เขียนจดหมายถึงท่านแม้ฉบับเดียว และแล้วพ่อจะสามารถจดจำลูกได้อย่างไร? การจดจำระลึกถึงดังดูการจดจำระลึกถึง เวลาลูกๆ จดจำพ่อในขณะที่รู้จักท่านอย่างถูกต้องแม่นยำ ลูกร้องเพลงสรรเสริญท่านจากภายในหัวใจของลูก ลูกบางคนพิจารณาพ่อว่าธรรมดาและดังนั้นจึงไม่ได้จดจำท่าน บาบาไม่ได้แสดงความโอฬารตระการตาใดๆ ฯลฯ พระเจ้าพูด: ฉันสอนราชาโยคะแก่ลูกเพื่อลูกจะได้รับอำนาจปกครองโลก อย่างไรก็ตามลูกดูเหมือนไม่ตระหนักว่าลูกกำลังศึกษากับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในอำนาจปกครองโลก ถ้าลูกมีความสุขซึ่งนี้ องค์ของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจะคงสูงอยู่ตลอดเวลา ผู้ที่ศึกษาก็จะพูดว่าศรัทธาให้คำสอน: “ฉันสอนราชาโยคะแก่ท่าน” แต่พวกเขาจะมีความสุขแห่งการได้มาซึ่งอาณาจักร เมื่อพวกเขาจบสิ้นการศึกษา ก็ทิ้งพวกเขาก็ออกไปยังธุรกิจของเขา เวลานั้นสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูกอยู่ นี่ไม่ได้เข้าไปใน

สติปัญญาของพวกเขา ดังนั้นก่อนอื่นลูกต้องให้คำแนะนำสองพ่อแก่ใครก็ตามที่มา บอกพวกเขา: ครึ่งหนึ่งบาร์ตเคยเป็น
สวรรค์แต่เวลานี้เป็นนรก เวลานี้คือยุคเหล็ก จะถูกเรียกว่าสวรรค์ได้ยากมาก! ลูกไม่สามารถประกาศสิทธิ์ทั้งในยุคทอง
และยุคเหล็กในเวลาเดียวกัน เมื่อบางคนได้รับความทุกข์เขาจะพูดว่าเขาอยู่ในนรก ในขณะที่ เมื่อบางคนสัมผัสกับความ
สุขเขาจะพูดว่าเขาอยู่ในสวรรค์ มีมากมายที่พูดเช่นนั้น ผู้ที่มีประสบการณ์ของความทุกข์อย่างมากอยู่ในนรก ในทาง
ตรงกันข้าม เวลานี้เรามีประสบการณ์ของความสุขอ่างมาก เพราะบางคนมีประสาทราชวังและรถยนต์ ฯลฯ พวกเขาคิดว่า
พวกเขาอยู่ในสวรรค์และไม่ว่าจะเป็นยุคทองหรือยุคเหล็กทั้งหมดก็เหมือนกันสำหรับพวกเขา ดังนั้นก่อนอื่นใดลูกต้อง
ทำให้ประเด็นของ 2 พ่อตั้งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา พ่อตัวท่านเองได้ให้คำแนะนำตัวของท่านเองแก่ลูก ท่านจะอยู่ใน
ทุกหนแห่งได้อย่างไร? ลูกจะเรียกพ่อทางร่างกายว่าอยู่ทุกหนทุกแห่งหรือไม่? พวกเขาสามารถเห็นในรูปภาพที่ลูกแสดง
แก่พวกเขาว่ารูปของดวงวิญญาณและรูปของดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเช่นเดียวกัน ไม่มีความแตกต่างในทั้งสอง ดวง
วิญญาณไม่เล็กกว่าหรือใหญ่กว่าดวงวิญญาณสูงสุด แต่ละคนเป็นดวงวิญญาณ ท่านเป็นดวงวิญญาณเช่นกัน ท่านคงอยู่
ในดินแดนสูงสุดเสมอ และดังนั้นท่านจึงถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด พ่อไม่มาสู่โลกนี้เช่นเดียวกับที่ลูกดวงวิญญาณ
ทั้งหมดทำ พ่อเพียงแต่มาในเวลาสุดท้ายและเข้ามาในร่างนี้ แม้ว่าสิ่งเหล่านี้ง่ายดายมากที่จะเข้าใจ คนภายนอกไม่สามารถ
เข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้เลย มีเพียงความแตกต่างที่พวกเขาแทนชื่อของพ่อด้วยชื่อของศรีกฤษณะซึ่งเป็นผู้อยู่ในไวคุณฑ (ดิน
แดนสุขาวดี) ศรีกฤษณะจะมาจากไวคุณฑ สวรรค์ไปสู่ นรกและสอนราชาโยคะแก่ลูกได้อย่างไร? ศรีกฤษณะจะสามารถ
พูดได้อย่างไรว่า “ลิมร่างกายรวมทั้งความสัมพันธ์ทางร่างกายของลูกและจดจำฉันเท่านั้น” ได้อย่างไร? บาปของลูกจะถูกตัด
ไปโดยการมีการจดจำระลึกถึงชีวิตที่อยู่ในร่างกายได้อย่างไร? ศรีกฤษณะเป็นเพียงเด็กเล็ก เพียงมองดูความแตกต่าง
ระหว่างเขาและพ่อ เมื่อพ่อเข้ามาในร่างเก่าของมนุษย์ธรรมดา มีความแตกต่างอย่างมาก เนื่องจากความผิดเดียนั้นมนุษย์
ทุกคนได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และยากจน! พ่อไม่อยู่ทุกหนแห่งและศรีกฤษณะไม่ได้อยู่ทุกหนแห่งด้วย ดวงวิญญาณอยู่
ทุกหนแห่งในแต่ละร่างกาย! พ่อไม่แม้จะมีร่างกายของตนเอง แต่ละดวงวิญญาณมีร่างกายของตนเอง แต่ละร่างกายได้รับ
ชื่อต่างกัน พ่อไม่ได้มีร่างกายและไม่มีชื่อที่ตั้งให้แก่ร่างกาย พ่อใช้ร่างเก่านี้และเปลี่ยนชื่อของเขาเป็นบราห์มา บราห์มาไม่
ใช้ชื่อของนั้น พ่อคือชีวิตตลอดไป พ่อเท่านั้นเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ไม่ใช่ดวง
วิญญาณผู้ที่ถูกเรียกว่าผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ดวงวิญญาณสูงสุดเคยกลับมาตกต่ำ
หรือไม่? เพียงดวงวิญญาณเท่านั้นที่กลับมาตกต่ำและเพียงดวงวิญญาณเท่านั้นที่ได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่
บริสุทธิ์จากพ่อ ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด มิฉะนั้นลูกจะสามารถอธิบายสิ่ง
เหล่านี้แก่ผู้อื่นได้อย่างไร? อย่างไรก็ตามมายานี้มีพลังมากจนเธอไม่ปล่อยให้สติปัญญาของลูกๆก้าวหน้า ลูกบางคนสูญเสีย
เวลาชบชิตนินทาตลอดทั้งวัน เพื่อที่จะดึงลูกไปจากพ่อ มายาใช้ความพยายามออกแรงกับลูกอย่างมาก ลูกๆบางคนก็
ตัดขาดไป เพราะว่าพวกเขาไม่จดจำพ่อ สภาพของพวกเขาไม่ได้กลับมาไม่ไหวหวั่นสิ้นคลอน พ่อทำให้ลูกลุกขึ้นครั้งแรกแล้ว
ครั้งเล่าและแล้วมายาเฝ้าแต่ชักลูกล้มลง พ่อพูดว่า ลูกต้องไม่พ่ายแพ้เลย การแข่งขันนี้เกิดขึ้นทุกวงจร ไม่ใช่สิ่งใหม่ ลูกจะ
กลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนือมายาในที่สุดอย่างแน่นอน อาณาจักรของราวันจะต้องจบสิ้นและแล้วเราจะปกครองในโลกใหม่
เราได้กลับมามีชัยชนะเหนือมายาทุกวงจร เราได้ปกครองโลกใหม่นับครั้งไม่ถ้วน พ่อพูดว่า เฝ้าแต่รักษาสติปัญญาของลูก
ให้ไม่ว่างเว้นและลูกจะอยู่อย่างปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ นี่คือนั่นที่รู้กันว่าเป็นผู้คงแก่จรแห่งการสำนึกในตนเอง ไม่ใช่
เรื่องของความรุนแรงในสิ่งนี้ เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่สามารถถูกเรียกว่าผู้คงแก่จรแห่งการสำนึกในตนเอง เหล่า
เทพไม่สามารถถูกเรียกว่าผู้คงแก่จรแห่งการสำนึกในตนเอง มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างชนบทรหมนิยมและ
ระบบของโลกที่ไม่บริสุทธิ์และของเหล่าเทพ เป็นผู้ที่อยู่อาศัยในดินแดนแห่งความตายผู้ที่ร้องเรียกพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์:
โปรดมาและชำระเราผู้ไม่บริสุทธิ์! โปรดพาเราไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่า 5,000 ปี ก่อนวันนี้ เคย
เป็นโลกใหม่ที่บริสุทธิ์ ซึ่งถูกเรียกว่ายุคทอง ยุคเงินไม่ถูกเรียกว่าโลกใหม่ พ่ออธิบายว่านั่นคือขั้นหนึ่งและอีกหนึ่งนั่นคือ
ขั้นสอง ลูกควรซึมซับทุกประเด็นอย่างดีมากเพื่อว่าใครก็ตามที่มาและฟังลูกจะกลับมาอัศจรรย์ใจ มีมากมายผู้ที่กลับมา
อัศจรรย์ใจแต่พวกเขาไม่มีเวลาที่จะทำความเพียรพยายาม เพราะว่าพวกเขาได้ยินแล้วว่าพวกเขาต้องคงอยู่อย่างบริสุทธิ์
อย่างแน่นอน เป็นกิเลสตัณหาที่จะทำให้มนุษย์ไม่บริสุทธิ์ โดยการเอาชนะตัณหาจะถูกก็กลับมาเป็นผู้เอาชนะโลก
อย่างไรก็ตามก็เป็นเหมือนว่ากิเลสเป็นทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และเหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่แม้กระทั่งพูดถึงสิ่งมัน! พวกเขา
เพียงแต่พูดว่าท่านต้องควบคุมจิตใจของท่าน เพียงเมื่อจิตใจไม่อยู่ในร่างกายเท่านั้นจึงจะสามารถกลับมาเป็นอิสระ
จากความคิด มิฉะนั้นแล้วจิตใจของลูกไม่สามารถเป็นอิสระจากความคิดได้เลย ลูกได้รับร่างกายเพื่อที่จะมีการกระทำ
ดังนั้นลูกจะสามารถคงอยู่ในสภาพเหนือปวงกรรมได้อย่างไร? สภาพอยู่เหนือปวงกรรมลูกกล่าวได้ว่าเป็นสภาพของศพ
การเป็นศพที่มีชีวิตหมายถึงการกลับมาละวางจากร่างกายของลูก พ่อกำลังสอนการศึกษาของวิถีกลับมาละวางจากร่างกาย
ของลูกแก่ลูก ลูกดวงวิญญาณแตกต่างหากจากร่างกายของลูก ลูกดวงวิญญาณเป็นผู้อยู่อาศัยของอาณาเขตสูงสุด เมื่อลูก

ดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกายลูกจึงถูกเรียกว่ามนุษย์ ลูกแต่ละคนได้รับร่างกายเพื่อที่จะมีการกระทำ ลูกจากร่างกายหนึ่ง และรับอีกร่างหนึ่งเพื่อที่จะทำการกระทำต่อไป เพียงเมื่อดวงวิญญาณไม่อยู่ในร่างกายพวกเขาจึงสามารถมีประสบการณ์ของความสงบได้ ไม่มีการกระทำใดในโลกที่ไม่มีตัวตน และไม่มีเรื่องของการกระทำใดๆในดินแดนที่ละเอียดอ่อน วงจรโลกหมุนไปเพียงที่นี้ ความรู้นี้หมายถึงการรู้จักพ่อและวงจรโลก ไม่มีผู้ใดที่ใส่เสื้อผ้าสีขาวหรือเสื้อผ้าที่ตกแต่งอย่างสวยงามอยู่ในดินแดนที่ละเอียดอ่อน และไม่มีช่างกัที่ตกแต่งด้วยงูๆสา พ้อเฝ้าแต่อธิบายถึงความลับของบราห์มาและวิษณุแก่ลูก บราห์มาคงอยู่ที่นี้และรูปรวมของวิษณุก็อยู่ที่นี้ด้วยเช่นกัน ฉะนั้นเป็นเพียงบทบาทของละครซึ่งสามารถเห็นได้ด้วยสายตาที่สูงส่งเท่านั้น ลูกไม่สามารถเห็นสิ่งใดที่บริสุทธิ์ด้วยดวงตาที่เป็นอาชญากรเหล่านี้ อัจชะ

ถึงลูก ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อรักษาตนเองให้ปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ ลูกต้องรักษาสติปัญญาของลูกให้ไม่ว่างเว้นในการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้นี้ จงกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง อย่าสูญเสียเวลาของลูกในการซบเซา
2. ศึกษาการศึกษาที่พ่อสอนลูกของการกลับมาละวางจากร่างกายของลูก เพื่อที่จะอยู่อย่างปลอดภัยจากแรงบังคับของมายา จงทำให้สภาพของลูกไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน

พร: พร: ขอให้ลูกร่วมมือกับทุกคนและกลายเป็นตัวอย่างในทางปฏิบัติเช่นเดียวกับพ่อบราห์มาผู้นำเป้าหมายของเขาไปสู่รูปทางปฏิบัติ
พ่อบราห์มาทำให้ตนเองเป็นเครื่องมือ เป็นตัวอย่าง และนำเป้าหมายของเขาไปสู่รูปทางปฏิบัติ ใครก็ตามที่ริเริ่มคืออรุณ เขากลายเป็นอันดับหนึ่งด้วยการทำสิ่งนี้ ทำตามพ่อในวิธีการเดียวกัน กลายเป็นภาพลักษณ์ของคุณธรรมด้วยสิ่งใดก็ตามที่ลูกทำในชีวิตของลูกอย่างสม่ำเสมอ กลายเป็นตัวอย่างในทางปฏิบัติและทำให้ดวงวิญญาณสร้างสมคุณธรรมด้วยความร่วมมือของลูกได้อย่างง่ายดาย สิ่งนี้เรียกว่าการให้ทานคุณธรรม การให้ทานหมายถึงการให้ความร่วมมือของลูก เวลานี้ดวงวิญญาณทั้งหมดต้องการที่จะเห็นข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติบางอย่างและไม่เพียงแค่อธิษฐานเกี่ยวกับทุกสิ่ง ดังนั้นก่อนอื่นใดทำให้ตนเองเป็นภาพลักษณ์ของคุณธรรม

คติพจน์: ผู้ที่ขบไล่ความมืดของความมืดหวังของทุกคนคือตะเกียงแห่งความรู้

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน การทำตามศรัทธาทุกอย่างก้าว คือ การมีบันทึกที่สูงที่สุด ลูกๆ ผู้ให้ความนับถือต่อศรัทธาจะศึกษามูรลีย่างแน่นอน

คำถาม: คำถามใดที่ไม่ควรมีใครถามลูก ๆ ของพระเจ้า ?

คำตอบ: ไม่ควรมีผู้ใดถามลูก ๆ ว่า “ลูกมีความสุขและพอใจหรือไม่ ?” เพราะลูกพูดว่าลูกนั้นพอใจอย่างสม่ำเสมอ ลูกได้เคยใส่ใจในการแสวงหาพ่อผู้อาศัยในดินแดนที่อยู่เหนือทุกสิ่งในบราห์มันด์ เวลานั้นลูกได้พบท่านแล้ว เหตุใดลูกจึงควรวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งใดเล่า? ถึงแม้ว่าลูกอาจจะไม่สบาย ลูกยังคงพูดว่าลูกมีความสุขและพอใจ ลูก ๆ ของพระเจ้าไม่กังวลเกี่ยวกับสิ่งใด เมื่อพ่อมองเห็นว่าบางคนกำลังถูกมายาจุใจท่านจึงถามว่า ลูก มีความสุขและพอใจหรือไม่?

โอม ซานติ พ่ออธิบาย: สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ อย่างแน่นอนว่าบาบาเป็นพ่อ ครู และครูสูงสุด ลูกต้องกำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงนี้อย่างแน่นอน ไม่มีใครอื่นสามารถสอนการจดจำระลึกถึงนี้แก่ลูกได้ พ่อท่านนั้นมาทุกวงจรและสอนสิ่งนี้แก่ลูก ท่านคือมหาสมุทรของความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกแต่ละคนก็ได้รับดวงตาที่สามของความรู้ สติปัญญาที่สูงส่งถึงมาแล้ว สิ่งนี้จึงสามารถอธิบายแก่ลูกได้ ถึงแม้ว่าลูกๆ เข้าใจความรู้ลูกก็ลืมพ่อ และดังนั้นลูกจะสามารถจดจำครูและครูได้อย่างไร? มายาเติมไปด้วยพลังอย่างยิ่งที่เธอทำให้ลูกลืมทั้งสามรูปของพ่อ หลังจากนั้น ลูกก็พูดว่า ฉันได้พ่ายแพ้ตามความเป็นจริง ลูกมีรายได้หลายล้านในทุกย่างก้าว แต่ลูกจะสามารถสะสมบางสิ่งไว้ได้อย่างไร ถ้าลูกพ่ายแพ้ ? มีการแสดงภาพเหล่าเทพถือดอกบัว พระเจ้าสอนการศึกษานี้ การศึกษาเช่นนี้ไม่สามารถมาจากมนุษย์ได้ ถึงแม้ว่าเหล่าเทพได้รับการยกย่อง สูงสุดเหนือทั้งหมดคือพ่อผู้เดียว ดังนั้น พวกเขามีความยิ่งใหญ่ใด ? วันนั้นพวกเขามี “สภาพที่เหนื่อยยากเหมือนลา (donkeyship)” และพรุ่งนี้พวกเขาจะมีอาณาจักร เวลานั้นลูกกำลังเพียรพยายามที่จะกลายเป็นสิ่งนี้ ลูกรู้วามมากมายสอบตกในความเพียรพยายามนี้ ความรู้ที่ง่ายดายมากแต่กระนั้นก็มีลูกเพียงจำนวนน้อยนิดอย่างยิ่งที่สอบผ่าน! เพราะเหตุใด? เพราะมายาทำให้ลูกลืมซ้ำแล้วซ้ำเล่า พ่อบอกลูกให้รักษากันที่กของการจดจำระลึกถึงของลูกแต่ลูกก็ไม่สามารถเขียนได้ มากเพียงใดที่ลูกนั่งและเขียนบันทึกนั้น? เมื่อลูกเขียนบันทึก บางครั้งก็ขึ้นและบางครั้งก็ลง ผู้ที่ทำตามศรัทธาทุกอย่างก้าวจะมีบันทึกที่สูงสุด พ่อรู้ว่าบางที ลูก ๆ ที่นำเสนอเหล่านี้คงรู้สึกเลอะอายใจ มิฉะนั้น ก็คงจะนำศรัทธาไปปฏิบัติแทบจะไม่ถึง 1 หรือ 2 เปอร์เซ็นต์ที่เขียนบางอย่าง เพราะพวกเขาไม่มีความเคารพต่อศรัทธา แม้เมื่อพวกเขาได้รับมูรลีพวกเขาก็ไม่ศึกษามูรลีนั่น สิ่งนี้จะสัมผัสหัวใจพวกเขาอย่างแน่นอนว่าบาบา กำลังบอกสัจจะ เมื่อท่านพูดว่าพวกเขาไม่ได้ศึกษามูรลี ในกรณีนั้นลูกจะสามารถสอนอะไรแก่ผู้อื่นเล่า? พ่อพูดว่า จดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ทั้งครูและผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ก็รวมอยู่กับพ่อในสิ่งนี้ ทั้งหมดของความรู้นี้รวมอยู่ในไม่กี่คำเหล่านี้ แม้ว่าพ่ออธิบายสิ่งเดียวกัน ลูกก็มาที่นี้เพื่อทบทวนสิ่งเหล่านั้น ลูกเองพูดว่าลูกลืมและเหตุนี้เองลูกจึงมาที่นี้เพื่อทบทวน แม้ว่าลูกบางคนทำเช่นนั้นลูกไม่สามารถทบทวนได้อย่างเหมาะสม ถ้าสิ่งนี้ไม่อยู่ในโชคของบางคนลูกจะเพียรพยายามอะไร? พ่อผู้เดียวดลใจลูกทั้งหมดให้ทำความเพียรพยายามนี้ พ่อไม่แสดงความชื่นชอบใครเป็นพิเศษในสิ่งนี้ ในการศึกษาอื่นๆ มีการเรียกครูให้สอนพิเศษ ผู้เดียวนี้สอนทุกคนเหมือนกันทุกประการ เพื่อที่ลูกทั้งหมดจะสร้างโชคของลูกเองมากเพียงใดที่ท่านจะนั่งและสอนลูกแต่ละคนเป็นรายบุคคล? มีลูกมากมายที่นี้ ในการศึกษาอื่นๆ ผู้มั่งคั่งจะมอบของบางสิ่งแก่ครูที่มาสอนพิเศษแก่ลูกของเขา ครูรู้ว่าเมื่อบางคนสติปัญญาที่บดบังนั้นก็จะสอนเพิ่มเติมแก่เขาเพื่อทำให้เขามีค่าที่จะได้รับทุนการศึกษา ครูนี้ไม่ทำเช่นนั้น ผู้เดียวนี้สอนทุกคนเช่นเดียวกัน เมื่อครูทำความพยายามพิเศษกับนักเรียน นั่นก็หมายความว่าท่านกำลังแสดงความเมตตาบ้าง บ้างยอมรับเงินในการให้เวลาพิเศษกับนักเรียนและทำให้เขาศึกษามากขึ้นเพื่อจะฉลาด พ่อนี้ให้มนตราที่ยิ่งใหญ่เดียวกันแก่ทุกคน “มานมานะบาฟ” ท่านนั่นเอง! พ่อท่านนั้นเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงท่านที่เรากลับมาบริสุทธิ์ สิ่งนี้อยู่ในมือของลูก- มากเท่าที่ลูกจดจำท่าน ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์มากเท่านั้น! ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามที่แต่ละคนทำ ผู้คนไปจาริกแสวงบุญ บ้างไปจาริกแสวงบุญเมื่อพวกเขาเห็นผู้อื่นไปที่นั่น ลูกๆ ได้ไปจาริกแสวงบุญมากมาย อะไรคือผลของสิ่งนั้น? ลูกยังคงเฝ้าแต่ลงมา การจาริกแสวงบุญเหล่านั้นเป็นไปเพื่ออะไร? ลูกได้รับสิ่งใดจากการจาริกแสวงบุญเหล่านั้น? ลูกไม่ได้เรียนรู้สิ่งใด เวลานั้น นี่คือการจาริกแสวงการจดจำระลึกถึงของลูก นี่คือนมนตราเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น: มานมานะบาฟ! การจาริกแสวงบุญของลูกคงอยู่ตลอดไป ผู้คนพูดว่า พวกเขาได้ไปจาริกแสวงบุญตั้งแต่ก่อนมีการบันทึกเวลา เวลานั้นลูกมีความรู้ ดังนั้นลูกพูดว่าลูกมีการจาริก

แสงบุญนี้ทุกวงจร พ่อตัวท่านเองมาและสอนการจาริกแสงบุญนี้แก่ลูก ผู้คนสะดุดพลัดพลั่งอย่างมากในการจาริกแสงบุญเหล่านั้น และทำเสียงดังอย่างมาก การจาริกแสงบุญนี้คือการนิ่งเงียบสนิท(dead silence): ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อผู้เดียว นี่คือวิธีที่ลูกกลับมาบริสุทธิ์ พ่อได้สอนการจาริกแสงบุญทางจิตที่แท้จริงนี้แก่ลูก ลูกได้ไปในการจาริกแสงบุญเหล่านั้นชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่า แต่กระนั้นลูกยังคงร้องเพลงว่า เราได้แสงหาพระเจ้าในทั่วทั้ง 4 ทิศ แต่ยังคงอยู่ไกลห่างจากท่าน เมื่อพวกเขากลับจากการจาริกแสงบุญ พวกเขาถึงช่องแวนในกิเลส และดังนั้นมีคุณประโยชน์อันใดเล่า? ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้เป็นยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดเมื่อพ่อมา วันหนึ่งทุกคนจะรู้ว่าพ่อได้มาแล้ว ในที่สุดใครก็ตามจะพบพระเจ้าอย่างไร? ไม่มีใครรู้อะไร บ้างคิดว่าพระเจ้าอยู่ในแมวและสุนัข ลูกจะพบพระเจ้าในสัตว์เหล่านั้นหรือไม่? มีความหลอกลวงอย่างมาก อาหารของพวกเขาหลอกลวง (ผิด) เครื่องดื่มของพวกเขาหลอกลวง และพวกเขาใช้เวลากลางวันของพวกเขาในความหลอกลวง เหตุนี้เองนี่คือดินแดนของความหลอกลวง เพียงสวรรค์เท่านั้นที่มีชื่อว่าเป็นแดนแห่งสัจจะ บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ ทุกคนในสวรรค์เคยเป็นชาวบาร์ต และชาวบาร์ตเดียวกันเหล่านั้นวันนี้อยู่ในนรก ลูกๆ ที่แสนหวานรู้ลูกกำลังได้รับสรีรม์จากพ่อในเวลานี้และกำลังทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์อีกครั้งหนึ่ง ในเวลานั้นไม่มีผู้ใดอื่นคงอยู่ในบาร์ต ทั้งโลกกลับมาบริสุทธิ์ ในปัจจุบันมีศาสนามากมาย พ่อให้ความรู้ของต้นไม้มทั้งหมดแก่ลูก ท่านเตือนลูกอีกครั้งว่าลูกเคยเป็นเทพและต่อมาลูกกลายเป็นพ่อค้าและแล้วก็เป็นผู้ทรยศ เวลานั้นลูกกลายเป็นบราห์มิน ลูกเคยได้ยินคำพูดเหล่านี้จากชนยาสซี หรือผู้รอบรู้ หรือบัณฑิตหรือไม่? พ่ออธิบายความหมายของ “ฮัมโซและโซฮัม” ในวิธีที่ง่ายตายอย่างมาก! “ฮัมโซ” หมายถึงฉัน ดวงวิญญาณนี้ไปรอบวงจรเช่นนี้ ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า “ฉันดวงวิญญาณเป็นดวงวิญญาณสูงสุดและดวงวิญญาณสูงสุดเป็นฉัน ดวงวิญญาณ” ไม่แม้เพียงคนเดียวที่รู้ความหมายที่แท้จริงของ “ฮัมโซ” พ่อพูดว่า ลูกควรเก็บรักษามন্ত্রา “ฮัมโซ” ไว้ในสติปัญญาของลูกอย่างสม่ำเสมอ มิฉะนั้นลูกจะสามารถเป็นผู้ปกครองโลกได้อย่างไร? ผู้คนเหล่านั้นไม่แม้จะเข้าใจความหมายของวงจร 84 ชาติเกิด “การขึ้นและการตกต่ำของบาร์ต” ได้รับการจดจำ ลูกได้เข้าสู่สภาพสโตปะธาน สโต โรโซ และตโม: สุริยวงศ์และจันทร์ราศี ฯลฯ ขณะนี้ลูกรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับสิ่งนี้เพียงพ่อผู้เดียว เมล็ด ที่เรียกได้ว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านไม่ได้เข้ามาในวงจรโลก ไม่ใช่เราดวงวิญญาณกลายเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ไม่เลย พ่อทำให้เราเต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้เช่นที่ท่านเป็น ท่านไม่ได้ทำให้เรากลายเป็นพระเจ้าอย่างที่ท่านเป็น ลูกต้องเข้าใจสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้อย่างชัดเจนมาก เพียงเมื่อใดลูกจึงสามารถหมุนวงจรไปรอบสติปัญญาของลูก ลูกสามารถใช้สติปัญญาของลูกที่จะเข้าใจว่าลูกไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดอย่างไร เวลานี้ วรรณะ และราชวงศ์ถูกรวมไว้ในนี้ทั้งหมด ลูกกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดเหนือสิ่งใดด้วยความรู้นี้ เมื่อลูกมีความรู้ลูกก็สามารถให้ความรู้แก่ผู้อื่นได้ ในเวลาของการทำข้อสอบในโรงเรียนเหล่านั้นลูกได้รับข้อสอบซึ่งมาจากต่างแดน จะต้องมีการมีรัฐมนตรีการศึกษาผู้อาวุโสผู้ที่ตรวจสอบทุกสิ่งแม้สำหรับผู้ที่กำลังศึกษาในต่างแดน ใครจะตรวจสอบข้อสอบของลูกที่นี่? ลูกต้องทำสิ่งนี้. เพื่อตนเองลูกสามารถกลายเป็นอะไรก็ตามที่ลูกต้องการ ด้วยการศึกษาล่าเรียนการศึกษานี้ที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพใดก็ตามที่ลูกต้องการจากพ่อ ยิ่งลูกจดจำพ่อและรับใช้ผู้อื่นมากแค่ไหน ผลที่ลูกจะได้รับก็จะมากตามนั้น เพราะอาณาจักรของลูกกำลังมีการก่อตั้ง ลูกรู้ว่าปางประชาภิเษกที่ต้องการด้วยเช่นกันและดังนั้นลูกจึงมีความใส่ใจที่จะทำงานรับใช้ ไม่มีมีความจำเป็นใดเลยสำหรับที่ปรึกษาใดๆ ที่นั่น เป็นที่นี้ ที่พวกเขามีปัญญาน้อยกว่า พวกเขาจึงต้องการที่ปรึกษาหลายคนมาหาพ่อที่นี่เพื่อขอคำแนะนำ พวกเขาถามว่า บาบาค้นควรทำอะไรกับเงินที่ฉันมี? ฉันควรทำธุรกิจอะไร? พ่อพูดว่า อย่าได้นำเรื่องราวธุรกิจทางโลกของลูกมาที่นี่ ใช่ ถ้าบางคนรู้สึกสิ้นหวังหรือหดหู่หัวใจ พ่อจะให้คำแนะนำบางอย่างแก่เขาเพื่อทำให้เขาแน่ใจ อย่างไรก็ตามนี้ไม่ใช่ธุรกิจของพ่อ ธุรกิจของพ่อ คือ การทำให้ลูกกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ลูกต้องรับสรีรม์จากพ่ออย่างสม่ำเสมอ ในปัจจุบันทุกคนให้การกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ ที่นั่นเป็นดินแดนแห่งความสุข ที่นั่นจะไม่มีใครถามลูกว่า ท่านเป็นสุขและพอใจหรือไม่? สุขภาพของท่านดีไหม? มีการคำถามเหล่านั้นเพียงที่นั่นเท่านั้น คำกล่าวเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นที่นั่น จะไม่มีคำกล่าวใดของดินแดนของความทุกข์ที่นั่น อย่างไรก็ตาม พ่อรู้ว่าเมื่อใดที่มายากำลังแทรกแซงลูก ดังนั้นพ่อจึงถามลูกว่า ลูก OK ไหม? ลูกเป็นสุขและพอใจไหม? มนุษย์อื่นไม่เข้าใจคำพูดที่เราใช้ที่นี่ เมื่อผู้คนถามลูกว่าสบายดีหรือไม่ ลูกสามารถบอกพวกเขาว่าลูกเป็นลูกของพระเจ้าและดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นใดเลยที่พวกเขาจะถามสภาพความเป็นอยู่ของลูก เราได้ใส่ใจเกี่ยวกับการค้นพบพ่อผู้อาศัยอยู่ในดินแดนเบื้องบนในธาตุนรก เวลานั้นเราได้พบท่านแล้วเหตุใดเราจึงควรวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งใดอื่นเล่า? ลูกควรจดจำอย่างสม่ำเสมอว่าลูกเป็นลูกของใคร ลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูก เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์สงครามจะเริ่มขึ้น เมื่อพวกเขาถามลูกว่า สบายดีไหม , ลูกสามารถพูดว่าลูกมีความสุขและพอใจอย่างสม่ำเสมอ แม้เมื่อลูกป่วยลูกก็ยังคงพอใจเมื่อลูกคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบา ลูกยังมีความพอใจที่มากกว่าลูกอยู่ในสวรรค์ เพราะว่าลูกได้พบพ่อแล้วผู้ให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่ลูก ท่านทำให้เรามีค่าอย่างมาก ดังนั้น เหตุใดลูกจึงวิตกกังวลกับสิ่งใดเล่า? ลูกๆ ของพระเจ้าจะวิตกกังวลกับสิ่งใดเล่า? เหล่าเทพไม่ได้กังวลกับสิ่งใด พระเจ้าสูงยิ่งกว่าเหล่าเทพ ดังนั้นลูก ๆ ของพระเจ้าจะวิตกกังวลสิ่ง

ใดเล่า? บาบากำลังสอนเราอยู่ บาบาคือครูและสัจธรรมของเรา บาบาสวมมงกุฎให้แก่เรา เด็กผู้ที่กำลังจะสวมมงกุฎของพ่อของเขาในภาษาอังกฤษจะเรียกว่า “crown prince” (มงกุฎราชกุมาร) ลูกสามารถเข้าใจว่าในยุคนั้นไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข ลูกจะได้รับความสุขนั้นในทางปฏิบัติเมื่อลูกไปที่นั่น เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าอะไรคงอยู่ในยุคทอง ลูกจะไปไหนเมื่อลูกจากร่างปัจจุบันนี้ของลูก? เวลานี้พ่อกำลังสอนลูกในทางปฏิบัติ ลูกรู้ว่าลูกไปสวรรค์อย่างแท้จริง เมื่อผู้คนเหล่านั้นพูดว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งได้ไปสวรรค์พวกเขาก็ไม่ได้รู้ว่าสวรรค์คืออะไรและนรกคืออะไร ได้มีการเขียนไว้ว่าช่วงเวลาของวงจรเป็นหลายแสนปี ขณะที่ลูกได้ฟังความรู้ที่นั่นเป็นเวลาหลายชาติเกิดลูกก็ยังคงเฝ้าแต่ลงมา เวลานี้สติปัญญาของลูกรู้ว่าลูกเคยอยู่ที่ใดและลูกได้ตกมาสู่ที่ใด ลูกยังคงเฝ้าแต่ลงมาจากยุคทองและเวลานี้ได้มาถึงยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด พ่อมาทวงวงจรเพื่อสอนลูก ลูกอยู่กับพ่อ ใช่หรือไม่ ? ผู้เดียวนี้คือสัจธรรมที่จริงแท้ของเรา ผู้แสดงหนทางของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่เรา เช่นที่บาบานั้นศึกษาเล่าเรียน ดังนั้นลูกๆ ควรสังเกตดูท่านและศึกษาเล่าเรียนในวิถีเดียวกัน ลูกควรระมัดระวังในทุกย่างก้าว ความคิด คำพูดและการกระทำของลูกต้องบริสุทธิ์มาก ไม่ควรมีความสกปรกหรือขยะรูปแบบใดอยู่ภายในลูก ลูกๆ เฝ้าแต่ลืมหืมแล้วแล้วแล้ว เมื่อลูกลืมหืม ลูกก็ลืมหืมคำสอนของท่านด้วยเช่นกัน ลูกแม้แต่ลืมหืมว่าลูกเป็นนักเรียน การศึกษานี้ง่ายดายอย่างยิ่ง มีเวทมนตร์ ในการจดจำระลึกถึงบาบา ไม่มีพ่อใดอื่นที่สามารถสอนลูกถึงวิธีแสดงเวทมนตร์เช่นนั้น เป็นไปด้วยเวทมนตร์นี้ที่ลูกกลับมาสู่โลกประจักษ์จากโลกประจักษ์ ลูกรู้ว่าสิบบาบาคือก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปโดยผ่านบราห์มา คงอยู่มาในยุคทองและยุคเงินเป็นเวลาครั้งวงจร และแล้วภายหลังผู้ที่ เป็นของศาสนาอื่นๆ ก็ขยายตัวขึ้น ยกตัวอย่างเมื่อพระคริสต์ได้มาก็มีจำนวนเพียงเล็กน้อยในตอนต้น เพียงเมื่อมีจำนวนมากมายที่พวกเขาจึงสามารถปกครองได้ ศาสนาคริสต์ยังคงดำเนินมาแม้กระทั่งในเวลานี้ ศาสนานั้นยังคงเฝ้าแต่ขยายตัวต่อไป พวกเขาเห็นว่าเขาได้กลายเป็นคริสต์เตียนด้วยพระคริสต์ พระคริสต์ได้มาเมื่อ 2000 ปีที่แล้วและการขยายตัวกำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ ชาวคริสต์จะพูดว่าพวกเขาเป็นของพระคริสต์ ก่อนอื่นมีเพียงพระคริสต์เท่านั้นที่มาและแล้วศาสนาของเขาก็ได้มีการก่อตั้งขึ้นและการขยายตัวก็เกิดขึ้น จากหนึ่งเป็นสองจากสองเป็นสี่...และการขยายตัวเฝ้าแต่เกิดขึ้นในวิถีนี้ จมมองดูว่าต้นไม้ของชาวคริสต์เตียนได้มีขนาดใหญ่มากเพียงไร รากฐานคือราชวงศ์เทพ เหตุนี้เองบราห์มาจึงเรียกได้ว่าเป็นปฐพวด อย่างไรก็ตามชาวบาร์ตได้ลืมหืมไปว่าพวกเขาเป็นลูกโดยตรงของพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดชื่อว่า ชาวคริสต์เองก็เข้าใจว่าอดีตเคยมีชีวิตอยู่ในอดีตและนี่คือราชวงศ์มนุษย์ของท่าน อย่างไรก็ตามพวกเขายังคงเชื่อในพระคริสต์ของพวกเขา พวกเขาคิดว่าพระคริสต์ หรือ พระพุทธเจ้า ฯลฯ เป็นพ่อของพวกเขา มีต้นไม้เฝ้าพันธุมนุษย์ เช่นที่มีอนุสรณ์ของพระคริสต์อยู่ในประเทศที่เป็นคริสต์เตียน ในทำนองเดียวกัน ลูกๆ ได้ทำทาปาเซียที่นั่นและเหตุนี้เองจึงมีอนุสรณ์ของลูกที่นั่นในอาบู อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงไปในการจาริกแสวงบุญทางจิตของความเงียบบ่งชี้ที่จริงแท้ เฝ้าแต่จดจำมนตราของ “ฮัมโซ” อย่างสม่ำเสมอเพราะเพียงเท่านั้นเองที่ลูกจึงสามารถเป็นผู้ปกครองโลกได้
2. ความคิด คำพูด และการกระทำของลูกจะต้องบริสุทธิ์อย่างมาก ห้ามมีความสกปรกหรือขยะใดอยู่ภายในลูก จงใส่ใจในทุกย่างก้าวและให้ความเคารพต่อศรีมหา

พร: พร: ขอให้ลูกซึมซับคุณธรรมของความถ่อมตนและให้ความสุขให้แก่ทุกคนในฐานะผู้ประทานความสุขและเป็นตัวของความสุข
สิ่งซึ่งบอกของลูกดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ คือ ความถ่อมตน มากเท่าที่ลูกมีความถ่อมตน ลูกก็จะได้รับความเคารพจากทุกคนตามนั้น ผู้ที่ถ่อมตนให้ความสุขแก่ทุกคน ไม่ว่าพวกเขาจะไปที่ไหนและไม่ว่าพวกเขาจะทำอะไร พวกเขาจะให้ความสุข ใครก็ตามที่เข้ามาติดต่อหรือมีความสัมพันธ์กับลูกควรที่จะสัมผัสกับความสุข ด้วยเหตุนี้การยกย่องลูกดวงวิญญาณบราห์มิน คือ ลูกเป็นตัวของตัวเองความสุข ผู้ให้ความสุขลูกของมหาสมุทรแห่งความสุข ดังนั้นจงเฝ้าแต่ให้มีความสุขกับทุกคนและรับความสุขจากทุกคน ถ้าใครพยายามเป็นสาเหตุทำให้ลูกทุกข์ ห้ามรับความทุกข์นั้น

คติพจน์: ดวงวิญญาณที่รู้แจ้งที่สุด คือ ผู้ที่อยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

*** โอม ขานดี ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ขณะนี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องศึกษาสิ่งนี้ และสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน

คำถาม: ด้วยการมีความรู้ใดที่คนในโลกยังคงมีความมืดของความไม่รู้?

คำตอบ: ความรู้ของมายา ด้วยความรู้นี้ที่ทำให้การทำลายล้างเกิดขึ้น ผู้คนไปยังดวงจันทร์ พวกเขามีความรู้ นั่นอย่างมาก แต่ไม่มีใครมีความรู้ของโลกใหม่และโลกเก่า พวกเขาทั้งหมดอยู่ในความมืดของความไม่รู้ ถ้าปราศจากดวงตาที่สามของความรู้ พวกเขาทั้งหมดก็ตาบอด ขณะนี้ลูกแต่ละคนกำลังได้รับดวงตาที่สามของความรู้ ลูกที่เต็มไปด้วยความรู้จะรู้ว่าพวกเขามีความคิดของการทำลายล้างเท่านั้นที่อยู่ในสมอของพวกเข แต่ลูกมีความคิดของการก่อตั้งอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างสม่ำเสมอ

โอม ซานติ พ่ออธิบายผ่านร่างนี้ ผู้ที่เรียกว่ามนุษย์ มีดวงวิญญาณในผู้นี้และพ่อมาและก็นั่งอยู่ภายในท่าน ก่อนอื่นลูกควรทำให้สิ่งนี้มั่นคง ผู้นี้คือดาต้า ลูกๆ ควรมีความศรัทธาอย่างมั่นคง ลูกต้องไตร่ตรองความรู้ด้วยศรัทธานี้ พ่อเองพูดว่าท่านเข้ามาในร่างของผู้อื่นเมื่อเขาอยู่ในชาติเกิดสุดท้ายจากหลายชาติเกิดของเขา ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ ว่านี่คือความรู้ของกิตะที่สูงส่งที่สุดซึ่งเป็นเพชรพลอยของคัมภีร์ทั้งหมด ศรัทธามีความหมายถึงคำแนะนำที่สูงส่ง คำแนะนำที่สูงส่งที่สุดให้โดยพระเจ้าผู้เดียว และด้วยการทำตามคำแนะนำที่สูงส่งของท่านที่ลูกจะกลายเป็นเทพ พ่อเองพูดว่า พ่อมาเมื่อลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์จากการทำตามการกำหนดที่เลวทรามต่ำช้า ลูกต้องเข้าใจความหมายของ “ การเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ ” ด้วยเช่นกัน พ่อมาเพื่อเปลี่ยนมนุษย์ที่มีกิเลสให้กลายเป็นเทพที่ปราศจากกิเลส เทพในยุคทองยังคงเป็นมนุษย์แต่พวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่ง ทุกคนในยุคเหล็กเวลานี้มีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจร้าย โลกทั้งโลกคือโลกมนุษย์ อย่างไรก็ตามที่นั่นลูกมีสติปัญญาของพระเจ้าในขณะที่พวกเขามีสติปัญญาที่ชั่วร้าย ที่นั่นลูกมีความรู้และที่นั่นพวกเขามีความเลื่อมใสศรัทธา ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาแยกออกจากกัน มีหนังสือมากมายของความเลื่อมใสศรัทธาแต่มีเพียงหนังสือเล่มเดียวของความรู้ สามารถมีหนังสือเล่มเดียวเท่านั้นของมหาสมุทรแห่งความรู้เดียวนี้ ทุกคนที่ก่อตั้งศาสนามีเพียงหนังสือเล่มเดียวที่เรียกว่าหนังสือศาสนาของพวกเขา หนังสือศาสนาเล่มแรกคือ กิตะ ศาสนาแรกคือ ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ไม่ใช่ศาสนาฮินดู ผู้คนคิดว่าศาสนาฮินดูก่อตั้งขึ้นโดยผ่านกิตะและลักษณะเป็นผู้ให้ความรู้ของกิตะ เขาให้สิ่งนี้เมื่อไร? พวกเขาจะพูดว่า “ ตั้งแต่ดึกดำบรรพ์!” คำพูดที่พูดโดยพระเจ้าชีวาไม่ได้กล่าวถึงในคัมภีร์อื่นใด เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าด้วยความรู้ของกิตะนี้ที่พ่อสอนเราว่ามนุษย์กลายเป็นเทพได้อย่างไร สิ่งนี้เรียกว่า ราชา โยคะ โบราณของบาร์ต มันคือกิตะนี้ที่กล่าวว่า “ ตัณหาราคะ คือ ศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ” และศัตรูนี้ที่ทำให้ลูกได้พ่ายแพ้ พ่อสามารถทำให้ลูกเอาชนะกิเลสเหล่านั้นและด้วยเหตุนี้จึงเอาชนะโลกและกลายเป็นนายของโลก พ่อที่ไม่มียึดจำกัดหนึ่งที่นี่และอธิบายผ่านผู้นี้ ท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ในขณะที่ผู้นี้เป็นพ่อที่ไม่มียึดจำกัดของมนุษย์ทั้งหมด ชื่อของเขาคือประชาบิดา บราห์มา เมื่อลูกถามคนอื่นถึงชื่อของพ่อของบราห์มา พวกเขาจะสับสน บราห์มา วิษณุ และชางก้าต้องมีพ่ออย่างแน่นอน บราห์มา วิษณุ และชางก้าถูกแสดงให้เห็นว่าเป็นเทพในดินแดนที่ละเอียดอ่อน ชีวาถูกแสดงไว้เหนือพวกเขา ลูกๆ รู้ว่า ดวงวิญญาณ ซึ่งเป็นลูกของชีวาบรานำร่างกายมาใช้ ในขณะที่ท่านคงอยู่อย่างป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนเสมอ ดวงวิญญาณพูดผ่านร่างกายว่า: พ่อสูงสุด นี่เป็นประเด็นที่ง่ายดายที่จะเข้าใจ ! สิ่งนี้เรียกว่า การศึกษาของอัลฟาและเบต้า ใครกำลังสอนลูก ? ใครให้ความรู้ของกิตะ? กฤษณะไม่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้าได้ เพราะเขาเป็นชีวิตที่มีร่างกาย กฤษณะมีมังกูในขณะที่ยังไม่มีตัวตนและไม่มีมังกู ฯลฯ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อคือเมล็ดเป็นสิ่งที่มีความชีวิต ลูกก็เป็นชีวิตที่มีความชีวิตเช่นกัน ลูกรู้ถึงแรกเริ่มตอนกลาง และตอนจบของต้นไม้ทั้งหมด แม้ว่าลูกจะไม่ใช้คนทำสวน แต่ลูกก็สามารถเข้าใจได้ว่าเมล็ดถูกเพาะหว่านอย่างไร และต้นไม้ปรากฏออกมาจากเมล็ดอย่างไร สิ่งเหล่านั้นเป็นเมล็ดที่ไม่มีชีวิตและผู้เดียวเท่านั้นมีชีวิต ดวงวิญญาณกล่าวได้ว่ามีชีวิต เพียงลูกดวงวิญญาณเท่านั้นที่มีความรู้ นี้ไม่มีดวงวิญญาณอื่นใดที่สามารถมีความรู้ ดังนั้นพ่อคือเมล็ดที่มีความชีวิตของต้นไม้โลกมนุษย์ นี่คือสิ่งสร้างที่มีความชีวิต เมล็ดทั้งหมดเหล่านั้นไม่มีชีวิต เมล็ดที่ไม่มีชีวิตไม่สามารถมีความรู้ใดๆ ผู้เดียวนี้คือเมล็ดที่มีความชีวิต ท่านคือผู้ที่มีความรู้ทั้งหมดของทั้งโลก ท่านมีความรู้ทั้งหมดของการสร้าง การบำรุงรักษา และการทำลายของต้นไม้ทั้งหมด ต้นไม้ใหม่ปรากฏขึ้นมาได้อย่างไรเป็นเรื่องที่แฝงตัว พ่อมาในลักษณะที่แฝงตัวและให้ความรู้แก่ลูกอย่างแฝงตัว ลูกรู้ว่าเวลานี้ต้นอ่อนกำลังถูกเพาะหว่าน ในปัจจุบันทุกคนกลับมาไม่บริสุทธิ์ อัจชะ ใครจะเป็นใบแรกของต้นไม้? กฤษณะเป็นใบแรกของยุคทอง ลักษมีและนารายณ์จะไม่ถูกเรียกว่าสิ่งนั้น ใบไม้

ใหม่นั้นมีขนาดเล็กและจากนั้นก็เติบโต ดังนั้นมีค่ายกย่องอย่างมากของเมล็ดที่มีชีวิตนี้ ไปไม่อื่น ๆ ก็ปรากฏขึ้นมาเช่นกัน แต่การยกย่องของพวกเขาที่ค่อย ๆ ลดลงเรื่อย ๆ ขณะนี้ลูกจะกลายเป็นเทพ สิ่งหลักคือเราต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง เราต้องกลายเป็นเหมือนพวกเขา มีภาพลักษณ์ของพวกเขาด้วยเช่นกัน หากไม่มีภาพลักษณ์เหล่านี้คงอยู่ เราจะเก็บรักษาความรู้ไว้ในสติปัญญาของลูกได้อย่างไร? รูปภาพเหล่านี้มีประโยชน์มาก ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธารูปภาพเหล่านี้ได้รับการกราบไว้บูชา ในขณะที่ลูกในหนทางของความรู้ลูกได้รับความรู้จากรูปภาพเหล่านั้นว่าลูกต้องกลับมาเป็นเช่นเดียวกับพวกเขาอย่างไร ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกจะไม่เคยคิดเลยว่าลูกต้องกลับมาเป็นเช่นเดียวกับพวกเขา มีการสร้างวัดมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา วัดที่ดีที่สุดสร้างไว้ให้แก่ใคร? วัดเหล่านั้นสร้างให้แก่ชีพบาบาอย่างแน่นอน และหลังจากนั้นพวกเขาก็จะสร้างวัดให้กับสิ่งสร้างของท่าน สิ่งสร้างแรกที่สุดคือลักษมีและนารายณ์ หลังจากชีวิตก็เป็นลักษมีและนารายณ์ที่ได้รับการกราบไหว้บูชามากที่สุด ลูกผู้เป็นแม่ที่ให้ความรู้ไม่ได้รับการกราบไหว้บูชา ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน เป็นเพราะลูกกำลังศึกษาอยู่ลูกจึงไม่ได้รับการกราบไหว้บูชาในตอนนี้อย่างไร? เมื่อลูกเรียนจบและไม่จำเป็นต้องศึกษาอีกต่อไปแล้วที่ลูกจะได้รับการกราบไหว้บูชา ขณะนี้ลูกกำลังกลับมาเป็นเทพ พ่อจะไม่เข้ามาในยุคทองเพื่อสอนลูก การศึกษาเช่นนี้ไม่ได้มีอยู่ที่นั่น การศึกษาเป็นไปเพื่อทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าผู้เดียวคือที่ทำให้ลูกบริสุทธิ์เหมือนพวกเขาได้รับการกราบไหว้บูชา ก่อน และจากนั้นลูกจะได้รับการกราบไหว้ตามลำดับกันไป จากนั้นเมื่อลูกลงมา ลูกเริ่มกราบไหว้แม่กระทั่งวัดธาตุทั้งห้า การกราบไหว้วัดธาตุทั้งห้าหมายถึง การกราบไหว้ร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกมีความรู้ในสติปัญญาว่ามโหฬารจักรของลักษมีและนารายณ์อยู่ทั่วทั้งโลก เทพเหล่านั้นได้รับอาณาจักรของพวกเขาอย่างไรและเมื่อไร? ไม่มีใครรู้อะไร พวกเขาคิดว่า “หลายแสนปี” อะไรก็ตามที่มีอายุหลายแสนปีไม่สามารถนั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้ใดได้ ดังนั้นพวกเขาพูดว่า สิ่งนี้จะอยู่มาเนิ่นนานตั้งแต่ครั้งบรรพกาล เวลานั้นลูกเข้าใจว่าหลายคนที่เป็นของศาสนาเทพได้เปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่น ผู้ที่อยู่ในบาร์ตเรียกตนเองว่าฮินดู เพราะเมื่อพวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาก็ไม่รู้สึกลูกต้องที่จะเรียกตนเองว่าเป็นเทพ อย่างไรก็ตามผู้คนไม่มีความรู้ พวกเขาให้สมญาตนเองแม้กระทั่งสูงกว่าของเหล่าเทพ แม้ว่าพวกเขาจะกราบไหว้รูปปั้นเทพที่บริสุทธิ์และกัมมัตริศจะเคารพพวกเขา พวกเขาก็ไม่ได้พิจารณาตนเองว่าไม่บริสุทธิ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบาร์ต พวกเขาก็มักระทำความผิดอย่างมาก ! พวกเขาไม่ได้เคารพบูชา พวกเขาคณะผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย เพราะในเวลานี้ผู้เป็นแม่ได้รับน้ำทิพย์แห่งความรู้ก่อน พ่อเข้ามาในผู้นี้ ลูกก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่า บราห์มาบาบาเป็นผู้เป็นแม่แห่งความรู้ที่ยิ่งใหญ่ ท่านคือแม่แห่งความรู้และเป็นชายด้วยเช่นกัน แม่แห่งพรหมบุตรเป็นผู้เป็นแม่ที่ขมขื่นที่สุดและหลอมรวมกับมหาสมุทรในกัลกัตตา การพบปะ (เมลา) เกิดขึ้นที่นั่น อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าเป็นการพบปะของดวงวิญญาณสูงสุดกับดวงวิญญาณทั้งหมด แม่แห่งนั้นเรียกว่าพรหมบุตร เพราะว่าพวกเขาเรียกบราห์มาว่าเป็นพระเจ้า พวกเขายังเชื่อว่าแม่แห่งพรหมบุตรนั้นบริสุทธิ์ อันที่จริงแล้วคงหาไม่ได้เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้ การพบปะที่นี้เป็นของมหาสมุทรและแม่แห่งบราห์มา พ่อพูดว่า ผู้ที่ซึ่งลูกนำมาเลี้ยงดูเป็นบุตรบุญธรรมซึ่งไม่ใช่ผู้หญิง สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ลึกลับมากที่ต้องเข้าใจ และจากนั้นก็หายไป ต่อมามนุษย์ก็สร้างคัมภีร์ ฯลฯ บนพื้นฐานของสิ่งเหล่านี้ ในตอนแรกพวกเขามีมานกระดาศที่เขียนด้วยมือและต่อมาพวกเขาก็พิมพ์หนังสือขนาดใหญ่มาก พวกเขาไม่ได้มีโคลงกลอนภาษาสันสกฤต ฯลฯ นี่เป็นเรื่องที่ง่ายดายอย่างมาก พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกโดยผ่านผู้นี้ จากนั้นโลกนี้จะถูกทำลาย จะไม่มีคัมภีร์ใดเหล่านั้นหลงเหลืออยู่เลย คัมภีร์เหล่านั้น ฯลฯ จะถูกสร้างขึ้นอีกครั้งในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนคิดว่าคัมภีร์เหล่านั้นคงอยู่มาตั้งแต่ตอนต้นของเวลา สิ่งนั้นเรียกว่าความมืดของความรู้ เวลานั้นบาบา กำลังสอนลูกซึ่งลูกจะเข้ามาสู่ความสว่าง ทุกคนในยุคทองเป็นหนทางของครอบครัวที่บริสุทธิ์ ในยุคเหล็กพวกเขาเป็นของหนทางครอบครัวที่ไม่บริสุทธิ์ สิ่งนี้ก็เป็นไปตามละครด้วยเช่นกัน ต่อมาหนทางแห่งความสันโดษด้วยเช่นกัน และที่เรียกว่าศาสนาของการสละละทิ้ง (ซันยาส) เพราะพวกเขาไปและอาศัยอยู่ในป่า นั่นคือการสละละทิ้งที่มีชีวิตจำกัด พวกเขายังคงอาศัยอยู่ในโลกเก่านี้ เวลานั้นลูกกำลังไปสู่โลกใหม่ ลูกแต่ละคนได้รับดวงตาที่สามของความรู้จากพ่อและดังนั้นลูกจึงกลับมาเต็มไปด้วยความรู้ ไม่สามารถมีความรู้ใดที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ นั่นคือความรู้ของมายาซึ่งการทำลายล้างเกิดขึ้น ผู้คนเหล่านั้นไปและทำวิจัยบนดวงจันทร์ นั่นไม่มีอะไรใหม่สำหรับลูก ทั้งหมดนั้นคือความเอิกเกริกของมายา พวกเขาแสดงความโอ้อวดอย่างมาก และไปในระยะไกลมากเพื่อแสดงความอัศจรรย์บางอย่าง โดยการแสดงความอัศจรรย์อย่างยิ่งพวกเขาก็สร้างความสูญเสีย พวกเขายังมีความคิดของการทำลายล้างในสมองของพวกเขา แค่มองดูสิ่งที่พวกเขายังคงทำต่อไป! ผู้ที่ทำการนี้รู้ว่าโลกกำลังจะถูกทำลายโดยพวกเขา พวกเขายังคงทดสอบทุกสิ่งต่อไป มีคำกล่าวว่า ในขณะที่แมวสองตัวต่อสู้กันแมวตัวที่สามได้กินเนื้อ เรื่องราวสั้นมากแต่การละเล่นนั้นยาวมาก ชื่อของพวกเขาได้รับการยกย่อง การทำลายล้างถูกกำหนดไว้ให้เกิดขึ้นโดยผ่านพวกเขา บางคนต้องกลายเป็นเครื่องมือสำหรับสิ่งนั้น ชาวคริสต์เชื่อว่าสวรรค์มีอยู่จริงแต่พวกเขาเองไม่ได้อยู่ในช่วงเวลานั้น และไม่มีผู้คนของชาวอิสลามและชาวพุทธเช่นกัน อย่างไรก็ตามชาวคริสต์มีความเข้าใจดีกว่า ผู้คนชาวบาร์ตพูดว่าศาสนาเทพคงอยู่มาหลายแสนปีมาแล้ว ดังนั้น

พวกเขาเป็นบุญคุณ พ่อมาในบาร์ดแทนนั้นและทำให้ผู้ที่ไม่รู้คิดที่สุดกลายเป็นผู้ที่รู้คิดที่สุด อย่างไรก็ตามนั้นก็เพียงเมื่อลูกจดจำท่านเท่านั้น! บาบออธิบายทุกสิ่งแก่ลูกอย่างง่ายดายมาก! จดจำพ่อและสติปัญญาของลูกจะกลายเป็นภาษาสะท้อนคำและลูกจะสามารถสร้างสมความรู้นี้ได้ดีมาก ด้วยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงท่านที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไป เมื่อลูกไม่ฟังมุรลึความรู้ก็จะหายไปจากสติปัญญาของลูก เพราะพ่อมีความเมตตา ท่านบอกลูกถึงวิธีที่จะยกระดับตนเองให้สูงขึ้น ท่านยังคงสอนลูกต่อไปจนถึงเวลาสุดท้าย อัจชะ วันนี้เป็นวันออฟเฟอร์โบ๊ก เพียงแค่ออฟเฟอร์โบ๊กและกลับมาอย่างรวดเร็ว! การไปสวรรค์และมีนิมิตของเทพ ฯลฯ นั้นไร้ประโยชน์ ลูกต้องมีสติปัญญาที่ลึกซึ้งและละเอียดอ่อนมากเพื่อที่จะเข้าใจสิ่งนี้ พ่อพูดโดยผ่านรณมานี้ว่า จดจำพ่อ! พ่อท่านนั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อของลูก สำนวนที่ว่า “ฉันรับประทานกับท่าน ฉันนั่งกับท่าน” ใช้กับเวลานี้ สิ่งนี้เกิดขึ้นที่นั่นได้อย่างไร? อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พ่อเข้ามาในดาด้าผู้นี้และให้ความรู้ของกิตะแก่ลูกเพื่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้เป็นเทพ นั่นคือ จากมนุษย์ที่มีกิเลสเป็นมนุษย์ที่ปราศจากกิเลส ดังนั้นจงเคลื่อนไปด้วยศรัทธาอย่างสม่ำเสมอ ทำตามศรัทธาและกลับมาสูงส่งและมีคุณธรรม
2. ทำให้สติปัญญาของลูกเป็นภาษาสะท้อนคำด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง เก็บความรู้ไว้ในสติปัญญาของลูกอย่างสม่ำเสมอ สำหรับสิ่งนี้ลูกต้องฟังและศึกษามุรลืออย่างแนนอน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่สม่ำเสมอและเอาชนะมายาด้วยความตระหนักถึงตำแหน่งของลูก ผู้ที่มีตำแหน่งในทางโลกไม่เคยลืมตำแหน่งของพวกเขา ในทำนองเดียวกันตำแหน่งของลูกคือนายผู้ทรงอำนาจ เก็บสิ่งนี้ไว้ในสำนักกูรูของลูกตลอดเวลา ทุกวันในเวลาอมฤตให้สิ่งนี้ปรากฏออกมาและลูกจะกลายเป็นโยคีที่สม่ำเสมอและได้รับความช่วยเหลือตลอดทั้งวัน มายาไม่สามารถเข้ามาอยู่เบื้องหน้าของผู้ที่ทรงอำนาจได้ เมื่อสำนักกูรูของลูกอยู่อย่างมั่นคงในตำแหน่งสูงสุดของลูก สิ่งนี้ก็จะง่ายดายสำหรับลูกที่จะเอาชนะมายา,มด

คติพจน์: ผู้ที่ทำสิ่งมีชีวิต,ดวงวิญญาณมีความสูงส่งคือผู้เพียรพยายามที่แท้จริง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มายานั้นทรงพลังมาก ดังนั้นลูกต้องคงอยู่อย่างระมัดระวัง อย่าได้มีความคิดใดๆ ของการไม่เชื่อในบราห์มา หรือ มีความคิดที่ว่าลูกมีสายใยเชื่อมโยงโดยตรงกับชีพบาบา
- คำถาม:** ลูกคนใดถึงความรักของทุกคนโดยอัตโนมัติ?
- คำตอบ:** ผู้ที่นำทุกสิ่งไปสู่การปฏิบัติก่อนที่จะบอกผู้อื่นให้ทำบางสิ่ง คือผู้ที่เป็นที่รักของทุกคนโดยอัตโนมัติ ลูกต้องซึมซับความรู้ในตนเองก่อนอื่น แล้วจึงรับใช้ผู้อื่นมากมาย เพียงนั้นที่ลูกจะได้รับความรักของทุกคน หากลูกบอกผู้อื่นให้ทำบางสิ่ง แต่ตัวลูกเองไม่ทำเช่นนั้น ใครจะเชื่อลูก? ลูกก็จะเพียงแค่เป็นเหมือนกับบันทึก

โอมชานติ พ่อถามลูกๆ นั่นคือ พ่อสูงสุด ถามลูกดวงวิญญาณว่า: ลูกรู้ไหมว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด? บาบามีได้มีพาหนะของท่านเอง ลูกมีศรัทธาว่าพ่ออาศัยอยู่ในกึ่งกลางหน้าผากนี้ พ่อตัวท่านเองได้พูดว่า: พ่อกำลังนั่งอยู่ในกึ่งกลางหน้าผากของผู้อื่น พ่อได้ยืมร่างกายของเขามาใช้ ดวงวิญญาณของผู้อื่นก็กำลังนั่งอยู่ในกึ่งกลางหน้าผากนี้ และดังนั้นพ่อมาและนั่งที่นั่นด้วยเช่นกัน บราห์มาอยู่ที่นั่น และชีพบาบาอยู่ที่นั่นด้วย หากบราห์มานี้ไม่ได้อยู่ที่นั่น ชีพบาบาจะไม่อยู่ที่นั่นเช่นกัน หากบางคนพูดว่าเขาจดจำแต่เพียงชีพบาบาเท่านั้นและไม่จดจำบราห์มาบาบา ชีพบาบาจะสามารถพูดกับเขาได้อย่างไร? ลูกได้เคยจดจำชีพบาบาว่าท่านอยู่เบื้องบนนั้น ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่นกับพ่อ ลูกไม่ได้คิดว่าชีพบาบาอยู่เบื้องบนในเวลานี้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกเคยพูดว่าชีพบาบาอยู่เบื้องบน แต่รูปของท่านได้รับการกราบไหว้บูชาที่นั่น ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างดี ลูกรู้ว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ดังนั้นท่านอยู่ที่ไหนเวลาที่ท่านพูดความรู้? ท่านพูดความรู้ผ่านร่างของบราห์มา ผู้คนมากมายพูดว่าพวกเขาไม่เชื่อในบราห์มา แต่ชีพบาบาพูดว่า: พ่อบอกลูกผ่านปากนี้ให้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น นี่เป็นประเด็นของความเข้าใจ บราห์มาเองก็พูดว่า: จดจำชีพบาบา เขาไม่ได้พูดว่าลูกต้องจดจำเขา ชีพบาบาพูดผ่านเขาว่า: จดจำพ่อ! พ่อให้มันตรานี้แก่ลูกผ่านปากของเขา ถ้าบราห์มาไม่ได้อยู่ที่นั่น พ่อจะสามารถให้มันตรานี้แก่ลูกได้อย่างไร? ถ้าบราห์มาไม่ได้อยู่ที่นั่น ลูกจะสามารถพบชีพบาบาได้อย่างไร? ท่านจะสามารถนั่งถัดจากพ่อได้อย่างไร? มายานี้ในความคิดเช่นนั้นแม้กระทั่งในมหาชาติจนพวกเขาเห็นใบหน้าของพวกเขาไปจากพ่อ สภาพของพวกเขาเหล่านั้นผู้ที่พูดว่าพวกเขาไม่เชื่อในบราห์มาจะเป็นเช่นไร? มายานั้นทรงพลังมากจนเธอหันใบหน้าของลูกออกไปจากบาบาอย่างสมบูรณ์ เวลานี้ลูกกำลังเผชิญหน้ากับชีพบาบา ลูกกำลังนั่งเป็นการส่วนตัวอยู่เบื้องหน้าท่าน ดังนั้นหากลูกบางคนพูดว่า บราห์มานั้นไม่มีอะไรเลย สภาพของลูกจะกลายเป็นอะไร? ลูกจะมีประสบการณ์ของความตกต่ำ เมื่อผู้คนร้องเรียกหาพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ พระเจ้าผู้เป็นพ่อรับฟังพวกเขาไหม? พวกเขาพูดว่า: โอ ผู้ปลดปล่อยได้โปรดมา! ท่านจะปลดปล่อยลูกจากเบื้องบนนั้นไหม? พ่อมาในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดของทุกๆ จักร หากลูกปฏิเสธผู้ที่ท่านเข้ามา ลูกจะเรียกสิ่งนี้ว่าอย่างไร? มายานี้มีพลังมากจนเธอทำให้ลูกเป็นอันดับหนึ่งในการไม่มีค่าแม้แต่เศษสตางค์ มีลูกๆ เช่นนั้นในบางศูนย์ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่าลูกต้องคงอยู่อย่างระมัดระวัง แม้ว่าพวกเขาบอกผู้อื่นถึงความรู้ที่บาบาให้แก่พวกเขา ก็เป็นราวกับพวกเขาเป็นบันทึก บาบามักจะถ่ายทอดเรื่องราวของบันทึกที่อยู่บ่อยๆ ในปัจจุบันลูกกำลังข้ามมหาสมุทรแห่งยาพิษไปสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนมด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ พวกเขาได้แต่งเรื่องราวมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ครั้งหนึ่งมีบันทึกผู้ที่บอกสาวกของพวกเขาว่าพวกเขาจะสามารถข้ามแม่น้ำได้ด้วยการพราสาวดชื่อของราม อย่างไรก็ตามตัวเขาเองก็ไม่ได้สะสมสิ่งใดในบัญชีของเขาด้วยการพราสาวดชื่อนั้น ผู้ที่ตัวเขาเองชั่งแวงในกิเลสจะมีผลกระทบอะไรต่อผู้อื่น เมื่อเขาบอกผู้อื่นให้คงอยู่อย่างปราศจากกิเลส? ในบางแห่งก็มีบางคนเช่นกันที่รับฟังและก้าวไปข้างหน้าผู้ที่ให้ความรู้ได้อย่างรวดเร็ว เป็นผู้ที่ทำงานรับใช้มากมายที่อย่างแน่นอนจะเป็นที่รักของทุกคนมากที่สุด บันทึกคนนั้นหลอกลวง ดังนั้นใครจะรักเขาเล่า? ความรักจะไปสู่ผู้ที่จดจำบาบาในทางปฏิบัติ มายากลืนกินแม้กระทั่งมหาชาติที่ดี บาบาอธิบายว่า: ลูกยังไม่ได้ทำให้สภาพของลูกอยู่เหนือบ่วงกรรม สภาพนี้ยังไม่ถูกสร้างขึ้นจนกว่าการเตรียมการทั้งหมดสำหรับสงครามเกิดขึ้น ในด้านหนึ่งพวกเขากำลังเตรียมการเพื่อสงคราม และอีกด้านหนึ่งลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ทั้งสองสิ่งเชื่อมโยงกัน แล้วสงครามก็จะสิ้นสุดลง และลูกก็จะถูกโยกย้าย ก่อนอื่นลูกประจำของรูตราถูกสร้างขึ้น ไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ลูกเข้าใจว่าโลกนี้ต้องเปลี่ยนแปลง พวกเขาคิดว่าโลกยังคงต้องดำเนินต่อไปอีก 40,000 ปี ในขณะที่ลูกรู้ว่าการทำลายล้างเพียงแค่ออยู่เบื้องหน้าลูก ลูกอยู่ในคนส่วนน้อย และพวกเขาอยู่ในคนส่วนใหญ่ และดังนั้นใครล่ะจะเชื่อลูก? เมื่อจำนวนของลูกเติบโตขึ้น ผู้คนมากมายก็จะถูกดึงดูดด้วยพลังโยคะของลูก ยิ่งลูกกำจัดตนออกจากตัวลูกมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้รับ

การเติมเต็มด้วยพลังมากเท่านั้น ไม่ใช่ว่าบาบาเป็นผู้ที่รู้ทุกสิ่ง ไม่เลย ท่านรู้สภาพของลูกทั้งหมด พ่อจะไม่รู้ถึงสภาพของลูกๆของท่านหรือ? ท่านรู้ถึงสภาพของทุกคน ลูกไม่สามารถไปถึงสภาพเหนือบ่วงกรรมได้ในเวลานี้ ยังคงเป็นไปได้สำหรับลูกที่จะทำความผิดร้ายแรงมากมาย แม้กระทั่งฆาตกรรมบางคนก็ทำความผิดพลาด วิธีที่ลูกพูด วิธีที่ลูกกระทำและประพฤติ ฯลฯ ทั้งหมดนั้นมองเห็นได้ เวลานั้นลูกต้องทำให้พฤติกรรมของลูกสูงส่ง เทพนั้นเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด และดังนั้นลูกต้องเป็นเหมือนกับพวกเขา อย่างไรก็ตามมายาก็ไม่ปล่อยใครไว้ตามลำพัง เธอทำให้ทุกคนเป็นเหมือนกับ “ต้นไมยราบ” มีห้าชั้น เมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกก็ตกมาจากชั้นบนสุด ลูกตกลงมาและตาย ทุกวันนี้ผู้คนพยายามที่จะฆ่าตัวตายในวิธีการที่แตกต่างมากมาย เมื่อพวกเขาตกลงมาจากชั้นที่ 20 พวกเขาจับสั่นอย่างสมบูรณ์ พวกเขาไม่ต้องไปจบลงในโรงพยาบาลและมีประสบการณ์ความเจ็บปวดต่อไปอีก มีบางคนที่จะจุดไฟเผาตนเอง หากใครบางคนช่วยชีวิตพวกเขา พวกเขาจะมีประสบการณ์กับความเจ็บปวดอย่างมาก เมื่อร่างกายถูกเผา ดวงวิญญาณก็จากไป เหตุนี้เองพวกเขาจึงฆ่าตัวตาย ผู้คนคิดว่าพวกเขาจะได้รับการปลดปล่อยจากความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมานด้วยการฆ่าตัวตาย เมื่อพวกเขาารู้สึกถูกบังคับให้ทำเช่นนั้น ทุกสิ่งก็จะจบสิ้นลงสำหรับพวกเขา บางคนมีประสบการณ์ของความเจ็บปวดอย่างมากในโรงพยาบาล หมอรู้ว่าพวกเขาไม่สามารถเป็นอิสระจากความเจ็บปวดนั้น และจะเป็นการดีกว่าที่จะให้ยารับประทานเพื่อให้พวกเขาตาย อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ตระหนักด้วยเช่นกันว่า มันจะเป็นบาปอย่างใหญ่หลวงมากที่จะให้ยาในวิธีนั้น ดวงวิญญาณตัวเขาเองนั้นก็พูดว่า: คงจะดีกว่าที่จะจากร่างของนั้นมากกว่าจะต้องทนกับความเจ็บปวดนี้ อย่างไรก็ตามใครจะปล่อยให้พวกเขาจากร่างนั้นไปล่ะ? นี่คือโลกของความทุกข์ที่ไม่มีที่สิ้นสุด ที่นั่น เป็นโลกของความทุกข์ที่ไม่มีที่สิ้นสุด ลูกๆเข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสุขจากดินแดนแห่งความทุกข์ ดังนั้นลูกควรจะทำอย่างไร พ่อเพียงแค่มาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น เมื่อโลกต้องเปลี่ยนแปลง พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูกๆจากความทุกข์ทุกรูปแบบและส่งลูกไปยังโลกใหม่ที่บริสุทธิ์ มีผู้คนน้อยมากในโลกที่บริสุทธิ์นั้น ในขณะที่มีผู้คนมากมายยิ่งที่ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์และเหตุนี้เองลูกจึงร้องเรียกหา: “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์!” ลูกไม่ได้ตระหนักว่าลูกกำลังเรียกหาเจ้าแห่งความตายที่ยิ่งใหญ่ (มหากาฬ) ให้มาและพาลูกกลับบ้าน ออกไปจากโลกที่สกปรกนี้ บาบาจะมาอย่างแน่นอน เพียงเมื่อทุกคนตายไปแล้วเท่านั้นที่จะมีความสงบ ผู้คนเฝ้าแต่ร้องขอความสงบ เพียงในดินแดนแห่งความสงบเท่านั้นที่มีความสงบ จะสามารถมีความสงบในโลกนี้ที่มีมนุษย์จำนวนมากมายได้อย่างไร? ในยุคทองมีความสงบและความสุข ในยุคเหล็กเวลานี้มีศาสนามากมาย เพียงเมื่อศาสนาทั้งหลายถูกทำลายและมีการก่อตั้งศาสนาเดียวเท่านั้น ที่จะสามารถมีความสงบและความสุข หลังจากเสียงร้องของความทุกข์ก็จะเป็นเสียงร้องแห่งชัยชนะ ขณะที่ลูกทำความก้าวหน้า ลูกก็จะได้เห็นว่าตลาดแห่งความตายนั้นเป็นที่นิยมแค่ไหน ดูซิว่าพวกเขาถูกฆ่าอย่างไร ไฟลุกไหม้ด้วยระเบิด ขณะที่พวกเขาเคลื่อนไปและเห็นสิ่งต่างๆที่กำลังเกิดขึ้น หลายคนก็จะพูดว่า จะมีการทำลายล้างในอนาคตอย่างแน่นอน ลูกๆ รู้ว่าความจริงโลกนี้ต้องเฝ้าแต่หมุนต่อไปอย่างไร และรู้ว่าการทำลายล้างต้องเกิดขึ้น พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก และทำให้ศาสนาเดียวสามารถถูกก่อตั้งขึ้นด้วยเช่นกัน ศาสนาอื่นๆจำนวนนับไม่ถ้วนทั้งหมดจะถูกทำลาย สิ่งนี้ไม่ได้ปรากฏในกิตะ ดังนั้น ผลลัพธ์ของการศึกษาก็คืออะไร? พวกเขาแสดงให้เห็นว่าการทำลายล้างอย่างสิ้นซากเกิดขึ้น และเกือบทุกหนแห่งปกคลุมไปด้วยน้ำ อย่างไรก็ตามทั้งโลกไม่ได้ถูกปกคลุม บาร์ตคือแผ่นดินที่บริสุทธิ์และไม่สูญสลาย และในนั้นด้วยอาบูก็เป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่บริสุทธิ์ที่สุดที่ซึ่งพ่อมาและให้การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียาพิษแก่ทุกคน วัดดีวาลาเป็นอนุสรณ์ที่ดีมาก มีนัยสำคัญอย่างมากมาย แต่ผู้ที่สร้างวัดไม่ได้รู้ถึงสิ่งนั้น อย่างน้อยพวกเขาก็รู้คิด ในยุคทองแดงจะต้องมีบางคนที่มีชีวิต ในยุคเหล็กทุกคนหาไม่ประฐาน นี่คือวัดที่สูงส่งที่สุดเหนือทั้งหมดที่ซึ่งลูกกำลังนั่งอยู่ลูกรู้ว่าลูกอยู่ในรูปที่มีชีวิต และรู่ว่านั้นคืออนุสรณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูก อย่างไรก็ตามวัดเช่นนั้น ฯลฯ จะเฝ้าแต่ถูกสร้างขึ้นต่อไปอีกเล็กน้อย แล้วก็จะถึงเวลาที่วัดเหล่านั้นจะล่มสลาย วัดทั้งหมดจะพังทลายและถล่มลงมา จะมีการตายหมู่แบบชายส่ง สงครามมหาภารตะที่ยิ่งใหญ่ที่ซึ่งทุกคนถูกทำลายนั้นได้รับการจดจำ ลูกก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าพ่อมาในยุคบรรจบพบกันและท่านต้องการพาหนะ เพียงเมื่อดวงวิญญาณเข้าสู่ร่างกายเท่านั้นจึงสามารถมีการเคลื่อนไหวของร่างกายได้ และแล้วเมื่อดวงวิญญาณออกจากร่างของเขา ร่างกายก็ไร้ชีวิต พ่อพูดว่า: เวลานั้นลูกกำลังจะกลับบ้าน ลูกต้องกลายเป็นเหมือนลักษมีและนารายณ์ ดังนั้นลูกก็ต้องการคุณธรรมที่พวกเขามีด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกจะเกี่ยวกับละครนี้ ละครนี้ช่างน่ามหัศจรรย์! พ่อที่นั่งและอธิบายนัยสำคัญของละครนี้ พ่อคือผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ ผู้เป็นเมล็ด พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาเพื่อให้ความรู้ของทั้งต้นไม้นี้แก่ลูก: เกิดอะไรขึ้นในต้นไม้นี้ และลูกได้เล่นบทบาทของลูกในนี้เป็นเวลานานเท่าไร? มีอาณาจักรที่สูงส่งถึงครั้งวงจร และอีกครั้งวงจรมีอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจ ลูกๆที่ตึกก็เก็บความรู้ทั้งหมดนี้ไว้ในสติปัญญาของพวกเขา พ่อทำให้ลูกผู้เป็นครูทัดเทียมกับตัวท่านเอง ครูด้วยกันก็ต่างลำดับกันไป บางคนกลายเป็นครูแล้วพวกเขาก็เสียคน หลังจากที่ได้สอนลูกๆมากมาย พวกเขาเองก็จับสั่นลง เด็กเล็กๆนั้นก็มึนสับสนหลากหลาย พ่ออธิบายว่า: ผู้ที่ไม่เข้าใจความรู้นี้อย่างถูกต้องแม่นยำ และผู้ที่ไม่ได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเขากลายเป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้คนมากมายไม่มีความสุข มีการแสดงสิ่งนี้ไว้ในคัมภีร์ว่าปีศาจ

แอบเข้ามาในชุมชนอย่างลับๆอย่างไร แล้วพวกเขาก็จากไป กลายเป็นคนทรยศและสร้างความยุ่งยากลำบากมากมาย ทุกสิ่งเหล่านี้เฝ้าแต่เกิดขึ้น พวกเขาขัดขวางพ่อผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ผู้เดียวที่ก่อตั้งสวรรค์ พ่ออธิบายว่า: ลูกๆคือหอคอยแห่งความสงบและความสุข ลูกนั้นสูงศักดิ์มาก ไม่มีใครในปัจจุบันที่สูงศักดิ์ยิ่งกว่าลูก เพราะลูกคือลูกๆของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกจึงควรมีปฏิสัมพันธ์กันด้วยความอ่อนหวานอย่างมาก ลูกต้องไม่เป็นเหตุแห่งความทุกข์ต่อผู้ใด ไม่เช่นนั้นลูกก็จะจดจำสิ่งนั้นในเวลาสุดท้าย แล้วก็ต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษสำหรับสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน ลูกๆบางคนได้นิมิตของบราห์มาในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกด้วยต้องกลายเป็นผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกต้องฝึกฝนการอยู่ใน “ภาพยนตร์เจียบ” (การเคลื่อนไหวอย่างเจียบๆ) ลูกต้องพูดน้อยมากและอย่างอ่อนหวานมาก ด้วยการทำความเพียรพยายามในวิธีนี้ ลูกก็จะกลายเป็นหอคอยแห่งความสงบ พ่อคือผู้เดียวที่กำลังสอนลูก แล้วลูกก็ต้องสอนผู้อื่น หนทางของความเลื่อมใสศรัทธานั้นคือหนทางของการ “ใช้คำพูด” (talkie) เวลานั้นลูกต้องคงอยู่ในความเจียบสงบ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องมีปฏิสัมพันธ์กันด้วยความอ่อนหวานและด้วยความสูงศักดิ์อย่างมาก เพื่อที่จะกลายเป็นหอคอยแห่งความสงบและความสุข จงพูดน้อยมากและอย่างอ่อนหวาน ลูกต้องฝึกฝนที่จะมีการเคลื่อนไหวอย่างเจียบๆ (movie) และไม่หมกมุ่นอยู่กับการพูดคุย

2. ทำให้พฤติกรรมของลูกสูงส่ง ลูกต้องไม่กลายเป็นเหมือนกับ “ต้นไมยราบ” ลูกต้องไปถึงสภาพอยู่เหนือปวงกรรมของลูกก่อนที่สงครามจะเริ่มขึ้น กลับมาปราศจากกิเลสและทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นปราศจากกิเลสด้วยเช่นกัน

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นนายของมหาสมุทรแห่งความรัก และผูกทุกคนไว้ด้วยเส้นด้ายแห่งความรักด้วยการหล่อเลี้ยงพวกเขาด้วยความรักที่บริสุทธิ์ เมื่อการบรรจบของมหาสมุทรแห่งความรักและแม่น้ำที่เต็มไปด้วยความรักเกิดขึ้น แม่น้ำก็กลายเป็นนายของมหาสมุทรแห่งความรักเช่นเดียวกับพ่อ ดวงวิญญาณของโลกก็เข้ามาใกล้โดยอัตโนมัติด้วยการมีประสบการณ์ของความรักนั้น การหล่อเลี้ยงของความรักที่บริสุทธิ์จากครอบครัวของพระเจ้าทำงานราวกับแม่เหล็ก และดึงดูดแต่ละคนให้เข้ามาใกล้โดยอัตโนมัติ ความรักของพระเจ้านี้ทำให้ทุกคนให้ความร่วมมือและผูกพวกเขาไว้ด้วยเส้นด้ายแห่งความรักนี้ เพื่อที่จะทำให้พวกเขาสามารถก้าวไปข้างหน้า

คติพจน์: สะสมสมบัติที่มีค่าของความคิด คำพูด เวลา คุณธรรม และพลัง และลูกจะเฝ้าแต่ได้รับความช่วยเหลือจากสมบัติเหล่านี้

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มาเพื่อเติมเต็มลูกทั้งหมดด้วยสมบัติที่มีค่า ลูกเพียงแค่ทำตามการชี้นำของพระเจ้า เพื่อยรพยายามอย่างดีและประกาศสิทธิในมรดกของลูก อย่าได้พ่ายแพ้ต่อมายา
- คำถาม:** อะไรคือความแตกต่างหลักระหว่างการชี้นำของพระเจ้า การกำหนดที่สูงส่งและการกำหนดของมนุษย์?
- คำตอบ:** ด้วยการทำตามการชี้นำของพระเจ้า ลูกๆ จะกลับไปบ้านของลูกและจากนั้นลูกก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในโลกใหม่ ด้วยการทำตามการกำหนดที่สูงส่งลูกจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ เพราะลูกได้รับคำแนะนำเหล่านั้นจากพ่อในเวลาอันชั่วนิรันดร์ อย่างไรก็ตามลูกยังคงลงมาเรื่อยๆ การกำหนดของมนุษย์ทำให้ลูกไม่มีความสุข ในการที่จะทำตามการชี้นำของพระเจ้าก่อนอื่นใดลูกต้องมีศรัทธาที่สมบูรณ์ในพ่อผู้ที่ยกย่องลูก

โอม ชานติ พ่อได้อธิบายถึงความหมายของ: ฉัน ดวงวิญญาณ เป็นตัวของความสงบ เมื่อลูกพูด “โอม ชานติ” ลูกดวงวิญญาณก็จดจำบ้านของลูก ฉันดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบ และแล้วเมื่อดวงวิญญาณได้รับอวยวะเขาก็เข้ามาสู่ “การพูด talkie” ในตอนแรกอวยวะทั้งหลายมีขนาดเล็กจากนั้นอวยวะเหล่านั้นก็เติบโตขึ้น ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อสูงสุด ไม่มีตัวตน ท่านต้องการพาหนะเพื่อที่จะเข้ามาสู่ “การพูด” เช่นที่ลูกดวงวิญญาณโดยดั้งเดิมเป็นผู้อยู่อาศัยในดินแดนแห่งความสงบและเมื่อลูกลงมาที่นี้ลูกก็เข้ามาสู่ “การพูด” พ่อพูดว่า พ่อก็เข้ามาสู่ “การพูด” เพื่อที่จะให้ความรู้แก่ลูก พ่อให้การแนะนำตัวท่านเองแก่ลูกและคำแนะนำของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง การศึกษานี้เป็นทางจิตวิญญาณในขณะที่การศึกษาอื่นทั้งหมดเป็นทางร่างกาย พวกเขาพิจารณาว่าตนเป็นร่างกาย ไม่มีใครในพวกเขาจะพูดว่าฉันเป็นดวงวิญญาณกำลังฟังโดยผ่านหู เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่าพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านมาและอธิบายว่าท่านมาอย่างไร พ่อไม่ได้เข้ามาในครรภ์เช่นเดียวกับลูก พ่อเข้ามาในผู้ใด ไม่สามารถมีคำถามเกิดขึ้นเกี่ยวกับสิ่งนี้ ผู้ใดคือพาหนะของพ่อ และเขาก็เรียกได้ว่าเป็นแม่เช่นกัน แม่ที่น่าที่ใหญ่ที่สุดคือพรหมบุตรและดังนั้นผู้ใดคือแม่ที่น่าที่ใหญ่ที่สุด นี่ไม่ใช่เรื่องของน้ำ นี่คือแม่ที่น่าที่สูงส่งที่สุด เป็นแม่ที่น่าของความรู้ที่ใหญ่ที่สุด ดังนั้นพ่ออธิบายแก่ลูกดวงวิญญาณว่า: พ่อคือพ่อของลูก พ่อก็พูดเช่นเดียวกับที่ลูกพูด บทบาทของพ่ออยู่ในตอนสุดท้าย เมื่อลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์พ่อต้องมาเพื่อให้ลูกบริสุทธิ์ ใครทำให้ลัทธิและนารายณ์เป็นเช่นนั้น? ลูกไม่สามารถพูดว่าเป็นใครอื่นนอกจากพระเจ้า เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านพูดว่า พ่อคือเมล็ดที่มีชีวิตของต้นไม้ โลกมนุษย์ พ่อรู้ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของต้นไม้ พ่อเป็นสัจจะและเป็นเมล็ดที่มีชีวิต ความรู้ทั้งหมดของต้นไม้ โลกนี้บรรจุอยู่ภายในพ่อ สิ่งนี้เรียกว่าวงจรโลกและละคร สิ่งนี้ยังคงหมุนไปอย่างต่อเนื่อง ละครที่มีขีดจำกัดเหล่านั้นมีความยาวเพียง 2 ชั่วโมง ในขณะที่ม้วนฟิล์มของละครนี้เป็นเวลา 5,000 ปี เวลาอะไรก็ตามที่ผ่านไป จะลดลงเรื่อยๆ จาก 5,000 ปี ลูกรู้ว่าในตอนแรกลูกเคยเป็นเทพและจากนั้นลูกค่อยๆเข้าไปสู่สภานักรบ ความลับทั้งหมดเหล่านั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกดังนั้นลูกควรจะต้องคิดถึงสิ่งเหล่านั้นต่อไป เมื่อเราลงมาในตอนต้นเพื่อเล่นบทบาทของเราเราเคยเป็นเทพและเราปกครองเป็นเวลา 1,250 ปี เวลาผ่านไปอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่เรื่องของหลายแสนปี ไม่มีใครสามารถคิดถึงสิ่งใดที่มีอายุหลายแสนปีได้ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกเคยเป็นเทพเหล่านั้นอย่างไร และปีแล้วปีเล่าได้ผ่านไปในขณะที่ลูกยังคงเล่นบทบาทของลูกอยู่และก็ปีแล้วที่ได้ผ่านไปความสุขของลูกก็ลดลงเรื่อยๆ ทุกสิ่งผ่านสภาพสโตประธาน สโต ราใจ และตโม ทุกสิ่งกลับมาเก่าอย่างแน่นอน นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัด ให้สติปัญญาของลูกซึมซับทุกประเด็นเหล่านั้นอย่างดีมากแล้วจึงอธิบายแก่ผู้อื่น ไม่ใช่ทุกคนสามารถที่จะเป็นเช่นเดียวกันได้ แน่แน่นอนว่าพวกเขาจะต้องอธิบายในวิธีที่แตกต่างกันไป สิ่งที่ยากที่สุดในการอธิบายคือวงจร ละครและต้นไม้เป็นสองภาพหลัก สิ่งนี้เรียกว่าต้นกล้าปะ ไม่มีใครรู้วาระเวลาของวงจรเป็นเช่นไร มนุษย์มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมาย คนหนึ่งอาจจะพูดสิ่งหนึ่งและอีกคนหนึ่งอาจจะพูดสิ่งอื่น เวลานั้นลูกเข้าใจความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมายของมนุษย์และลูกก็เข้าใจการชี้นำของพระเจ้าผู้เดียวด้วยเช่นกัน มีความแตกต่างอย่างมาก ด้วยการทำตามการชี้นำของพระเจ้าลูกก็จะไปยังโลกใหม่อีกครั้งหนึ่ง ลูกจะไม่สามารถกลับไปที่นี่ด้วยการทำตามการกำหนดของใครอื่นใด ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดของมนุษย์หรือ การกำหนดที่สูงส่ง ในขณะที่ทำตามการกำหนดที่สูงส่งลูกก็ลงมาเพราะองศาของลูกลดลงเรื่อยๆ ลูกก็ลงมาด้วยเช่นกันในขณะที่ทำตามการกำหนดของปีศาจ อย่างไรก็ตามมีความสุขในการทำตามการกำหนดที่สูงส่งในขณะที่มีความสุขในการทำตามการกำหนดของมนุษย์ พ่อได้ให้คำสอนที่สูงส่งแก่ลูกในเวลาอันชั่วนิรันดร์ เหตุนี้เองลูกจึงคงอยู่อย่างมีความสุข พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาที่นี้จากที่ห่างไกล ผู้คนไปต่าง

ประเทศเพื่อที่จะหารายได้ เมื่อพวกเขาสะสมเงินมากมายแล้วพวกเขาก็กลับมา พ่อพูดว่า พ่อได้นำสมบัติที่มีค่ามากมายมา ให้แก่ลูกเพราะพ่อรู้ว่าพ่อได้ให้ความมั่งคั่งมากมายแก่ลูกและลูกก็สูญเสียสิ่งนั้นไปทั้งหมด พ่อเพียงบอกสิ่งเหล่านี้แก่ลูกๆ ผู้ที่สูญเสียทรัพย์สินสมบัติในทางปฏิบัติ ลูกจดจำสิ่งต่างๆ ของ 5,000 ปีที่แล้ว ใช่ไหม? ลูกพูดว่า “ใช่ บาบา เราพบท่านเมื่อ 5,000 ปี ที่แล้วและท่านได้ให้มรดกแก่เรา” เวลาที่ลูกตระหนักว่าลูกเคยประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจาก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างแน่นอน “บาบาเราเคยประกาศสิทธิในมรดกแห่งอำนาจในการปกครองโลกใหม่ของเราจากท่าน” โอเค ดังนั้นจึงเพียรพยายามอีกครั้ง อย่าได้พูดว่า “บาบา วิญญาณปีศาจร้ายของมายาทำให้นั้นพ่ายแพ้” เป็นเพียงเมื่อ หลังจากกลับมาฉันนึกเป็นร่างที่ลูกพ่ายแพ้มายา ลูกกลายเป็นผู้ที่ละโมภหรือลูกรับสินบน สถานการณ์สิ้นหวังเป็นอีก เรื่องหนึ่ง บาบารู้ดีว่า โดยที่ไม่ละโมภลูกก็ไม่สามารถทำให้กระเพาะของลูกเต็มอิ่มได้ นั่นไม่เป็นไร ลูกต้องรับประทานแต่ ลูกต้องไม่ติดกับในสิ่งนั้น มิฉะนั้นก็จะเป็นลูกที่จะต้องประสบกับความทุกข์ ลูกได้รับเงินและมีความสุข แต่ถ้าลูกถูก ตำรวจจับลูกก็ต้องเข้าคุก อย่าได้ทำการกระทำเช่นนั้น: พ่อจะไม่รับผิดชอบต่อลูก เมื่อใครบางคนประกอบอาชญากรรม เขาก็ต้องเข้าคุก ที่นั่นไม่มีคุก ฯลฯ ดังนั้นตามแผนของละคร ลูกจะได้รับมรดกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดเช่นที่ลูกเคยได้รับใน วงจรก่อนหน้านี้ อาณาจักรทั้งหมดกำลังมีการก่อตั้งขึ้น มีทั้งปวงประชาที่มั่งคั่งและปวงประชาที่ยากจนแต่ไม่มีความทุกข์ เลย พ่อรับประกันในสิ่งนี้ ไม่ใช่ทุกคนสามารถกลายเป็นเหมือนกันได้ ทุกประเภทมีความจำเป็นในอาณาจักรสุริยวง ศ์และจักรวาล ลุกๆรู้ว่าพ่อให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูกอย่างไรและต่อมาลูกลงมาอย่างไร ลูกจดจำสิ่งนี้ใช่ไหม? ลูกจดจำการศึกษาของลูกที่โรงเรียนใช่ไหม? ที่นั่นเช่นกันพ่อเตือนลูกว่าไม่มีใครอื่นในทั้งโลกที่สามารถสอนการศึกษาทาง จิตวิญญาณแก่ลูกได้ มีการกล่าวถึง “มานมานะบา!” ในกิตะด้วยเช่นกัน สิ่งนี้เรียกว่ามนตราที่ยิ่งใหญ่ มนตราที่ฝึกฝน จิตใจให้มีระเบียบ เป็นมนตราที่สามารถทำให้ลูกเอาชนะมายาได้ ผู้ที่เอาชนะมายาคือผู้ที่เอาชนะทั้งโลกได้ เป็นกิเลสทั้ง 5 ที่เรียกมายา ภาพของราวันนั้นชัดเจนอย่างมาก มีกิเลสทั้ง 5 ในผู้หญิงและกิเลสทั้ง 5 ในผู้ชาย ด้วยกิเลสเหล่านี้ที่ลูก กลายเป็นเหมือนลา เหตุนี้เองจึงมีการแสดงหัวลาเป็นหัวของราวัน เวลาที่ลูกเข้าใจว่าโดยที่ไม่มีความรู้ที่ลูกก็เป็นเช่นนั้น ด้วย พ่อที่นั่งและสอนลูกในวิธีที่สนุกสนานมาก ท่านคือครูสูงสุด อะไรก็ตามที่เราเรียนจากท่านเราก็คะบอกผู้อื่นต่อไป ประการแรกลูกต้องทำให้พวกเขามีศรัทธาในผู้เดียวที่กำลังสอนลูก บอกพวกเขาว่า: พ่ออธิบายสิ่งนี้แก่เรา ดังนั้นเวลานี้ ไม่ว่าคุณเชื่อหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับคุณ ท่านเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เป็นด้วยการทำตามศรัทธาที่ลูกจะกลับมาสูงส่ง ดังนั้นลูก ต้องการโลกใหม่ที่สูงส่งเช่นกันอย่างแน่นอน เวลาที่ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งอยู่ในโลกของชยะ ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจ สิ่งนี้ ที่นั่นในดินแดนสุชาติลูกคงอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่ผู้คนที่นี่ไม่มีความสุขอย่างมากในนรก ลูก สามารถเรียกสิ่งนี้ว่านรกหรือแม่น้ำแห่งยาพิษ โลกเก่านี้สกปรก เวลาที่ลูกสามารถรู้สึกถึงความแตกต่างระหว่างยุคทองซึ่งเป็นสวรรค์และยุคเหล็กซึ่งเป็นนรก สวรรค์เรียกว่าสิ่งมหัศจรรย์ของโลก ยุคเงินไม่สามารถเรียกเช่นนั้นได้ บางคนมีความสุขอย่างมากที่อาศัยอยู่ในโลกที่สกปรกนี้ แผลงที่ส่งเสียงนั้นก็ส่งเสียงรอบๆแผลงที่สกปรกและทำให้พวกเขากลายเป็น เช่นเดียวกับตนเอง ลูกเคยนอนอยู่ในชยะเช่นกัน พ่อมาและเปลี่ยนลูกจากแผลงนั้นคือจากศูทรเป็นบราห์มิน ด้วยการ ส่งเสียงของความรู้นี้แก่ลูก เวลาที่ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีมงกุฎสองชั้นและดังนั้นลูกควรมีความสุขอย่างมาก ลูกควร จะเพียรพยายามอย่างสมบูรณ์ด้วยเช่นกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้คำอธิบายที่ง่ายดายนี้แก่ลูก บาบอธิบายสัจจะที่สัมผัสหัวใจ ของลูก ในเวลานี้ทุกคนติดกับอยู่ในปลักของมายา มีการแสดงออกภายนอกมากมาย บาบอธิบายว่า พ่อมาและช่วยเหลือ ลูกให้พ้นภัยจากปลักนั้นและพาลูกไปสู่สวรรค์ ลูกเคยได้ยินชื่อ “สวรรค์” สวรรค์ไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ มีแต่เพียงรูปภาพ เท่านั้น ผู้เป็นนายแห่งสวรรค์มั่งคั่งอย่างมาก ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาแม้ว่าลูกจะไปวัดทุกวันแต่ลูกไม่มีความรู้ นี้ เวลาที่ลูกเข้าใจว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปดั้งเดิมคงอยู่ในบาร์ด ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดที่เป็นอาณาจักรของพวก เขา แทนที่จะเรียกว่าศาสนาเทพพวกเขากลับเรียกว่าศาสนาฮินดู ในตอนเริ่มต้น ประธานของฮินดูมหาสภาได้มา เขาพูด ว่า เรามีกิเลสและชั่วร้าย เราจะเรียกตนเองว่าเทพได้อย่างไร? เราพูดว่า โอเค เข้ามาและเราจะอธิบายให้ท่านฟังว่าศาสนา เทพกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้ง เราจะทำให้ท่านกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ขอให้นั่งลงและเรียนรู้ เขาพูดว่า: “ดาต้าจิ นั่นไม่มีเวลา” เขาจะกลายเป็นเทพได้อย่างไรถ้าเขาไม่มีเวลา? นี่คือการฝึกเล่าเรียน สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของชายผู้ นำ สงสารนั้น เขาได้ตายไปแล้ว! ไม่แม้แต่จะกล่าวได้ว่าเขาจะกลายเป็นปวงประชา ไม่เลย! เขาเพียงแต่มาเพราะได้ยินว่ามี การให้ความรู้ที่จะกลับมาบริสุทธิ์ที่นี้ อย่างไรก็ตามเขาไม่สามารถไปสวรรค์ได้ เขาจะมาในศาสนาฮินดูอีกครั้ง ลุกๆ เข้าใจ ว่ามายามีพลังมาก เธอทำให้ลูกทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่ง หากลูกทำบาปประเภทใดลูกต้องบอกพ่อด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ บาปต่างๆ ยังคงเกิดขึ้นในโลกแห่งราวัน พวกเขาคิดว่า เราเป็นคนบาปมาหลายชาติเกิด ใครพูดสิ่งนี้? ดวงวิญญาณพูดสิ่ง นี้เบื้องหน้าพ่อหรือรูปปั้นของเหล่าเทพ เวลาที่ลูกรู้สึกว่าคุณเป็นคนบาปมาหลายชาติเกิดอย่างแท้จริง ลูกได้ทำบาปอย่าง แน่แน่นอนในอาณาจักรของราวัน ลูกไม่สามารถพูดถึงบาปของหลายชาติเกิดของลูกแต่ลูกสามารถพูดถึงบาปของลูกในชาติ เกิดนี้ได้ ด้วยการบอกบาปลูกจะกลับมาสบาย ลูกต้องบอกภัยพิบัติเกี่ยวกับความเจ็บป่วยของลูก ที่ลูกตีผู้อื่นผู้อื่น

หรือลูกขโมยบางสิ่ง ลูกไม่ละอายที่จะบอกสิ่งเหล่านี้แต่ลูกละอายที่จะบอกเกี่ยวกับต้นหาคะ ถ้าลูกอายที่จะพูดกับ ศัลยแพทย์ความเจ็บป่วยของลูกจะถูกขจัดไปได้อย่างไร? สำนักของลูกจะกีดกร้อนลูกต่อไปและลูกจะไม่สามารถจดจำพอ ได้ ด้วยการบอกความจริงแก่ท่าน ลูกจะสามารถจดจำท่านได้ พอพูดว่า พ่อซึ่งเป็นศัลยแพทย์ให้ยาแก่ลูกมากจนกระทั่ง ลูกจะคงอยู่อย่างบริสุทธิ์เสมอ ด้วยการบอกศัลยแพทย์ลูกจะกลับมาเบาสบาย บางคนมีการริเริ่มเขียนจดหมายว่า: บาบา ลูกได้ทำบาปมาเป็นเวลาหลายชาติเกิด ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบาปในโลกของดวงวิญญาณบาป เวลานี้พอพูดว่า ลูกๆ ลูกต้องไม่ให้และรับกับดวงวิญญาณบาปอีกต่อไป สัตกुरुที่แท้จริงคือพ่อผู้ที่มีภาพลักษณ์อมตะ ท่านไม่เคยเข้ามาในวงจร ของการเกิดและการตาย ผู้คนเหล่านั้นตั้งชื่อปลั่งกันนั้นว่า “ปลั่งก้อมตะ” แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พ่อ อธิบายว่านี่คือปลั่งก้อมตะของดวงวิญญาณ การอยู่ที่นี้ (ตรงหน้าผาก) ทำให้รู้สึกถูกต้อง มีการแต่มติลักตรงนี้ด้วยเช่นกัน ตั้งเดิมแล้วมีการแต่มติลักเป็นจุดเล็กๆ เวลานี้ลูกต้องแต่มติลักแก่ตนเอง ลูกต้องจดจำพ่อต่อไป ผู้ที่ทำงานรับใช้มากมาย จะกลายเป็นจักรพรรดิที่ยิ่งใหญ่ ลูกไม่จำเป็นต้องศึกษาการศึกษาใดๆของโลกเก่าในโลกใหม่ ดังนั้นลูกต้องใส่ใจต่อการ ศึกษาที่สูงส่งเช่นนั้น แม้ในขณะที่นั่งอยู่ที่นี้ลูกบางคนก็รักษาโยคะของสติปัญญาของลูกได้ดีมากในขณะที่คนอื่นก็ปล่อย ใ้โยคะของสติปัญญาของพวกเขาร่อนไปทั่ว บางคนเขียนว่าพวกเขามีโยคะเป็นเวลา 10 นาทีและบางคนเป็นเวลา 15 นาที ผู้ที่ซาร์ทของพวกเขาคิดจะมีความซาบซึ้งว่าเขาได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบาเป็นเวลานานเท่านี้ ไม่มีใครสามารถ เขียนว่าเขามีโยคะเป็นเวลานานมากกว่า 15 นาที สติปัญญานั้นก็ร่อนไปที่นี้และที่นั่น หากทุกคนมีการจดจำระลึกถึงที่ สม่่าเสมอพวกเขาทั้งหมดจะได้รับสภาพที่เหนือปวงกรรมของพวกเขา พ่ออธิบายหลายประเด็นที่หวานชื่นและน่ารัก มากมายแก่ลูก ไม่มีกुरुอื่นใดที่สอนในวิธีนี้ จะไม่ใช่เพียงคนเดียวที่เรียนรู้จากกुरु นับพันคนจะเรียนรู้จากกुरुหนึ่งคน ลูก เรียนรู้อย่างมากมายจากสัตกुरु นี่คือมนตราที่จะควบคุมมายา กิเลสทั้งห้านี้เรียกว่ามายา ความมั่งคั่งเรียกว่าความเจริญ รุ่งเรือง ลูกจะพูดว่าลักษมีและนารายณ์มีความมั่งคั่งมากมาย ลักษมีและนารายณ์ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นแม่และพ่อ อติเทพและอติเทวีเรียกว่าเป็นพ่อของโลกและแม่ของโลก พวกเขา(ลักษมีและนารายณ์) ไม่ได้ถูกเรียกว่าสิ่งนี้ พวกเขา เป็นนายแห่งสวรรค์ เรากลับมามั่งคั่งอย่างมากด้วยการรับเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ผู้คนไปหาอัมบาด้วยความ ปรารถนามากมาย ในขณะที่พวกเขาไปหาลักษมีเพื่อความมั่งคั่งเท่านั้นไม่ใช่เพื่อสิ่งอื่นใด ดังนั้นใครที่ยิ่งใหญ่กว่า ไม่มีใคร รู้ว่าพวกเขาได้รับสิ่งใดจากอัมบาและพวกเขาได้รับอะไรจากลักษมี พวกเขาเพียงแต่ร้องขอความมั่งคั่งจากลักษมีเท่านั้น ลูกได้รับทุกสิ่งจากอัมบา อัมบามีชื่อเสียงมากกว่า เพราะผู้เป็นแม่ต้องอดทนต่อความทุกข์อย่างมาก ดังนั้นผู้เป็นแม่จึงมีชื่อ เสียงมากกว่า อัจชะ พ่อยังคงพูดว่า จดจำพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ จดจำวงจร และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ทำให้ผู้คน มากมายเป็นเช่นเดียวกับตัวลูกเอง ลูกคือนักเรียนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ลูกกลายเป็นนักเรียนเหล่านั้นในวงจรก่อนหน้านี้ เช่นกัน เวลานี้ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์เดียวกัน นี่คือการที่แท้จริงของการเป็นนารายณ์จากนายธรรมดา อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าซ่อนความเจ็บป่วยของลูกจากศัลยแพทย์ ทำให้ตนเองปลอดภัยจากวิญญาณปีศาจร้ายใดๆของมายา ลูกต้องทำงาน รับใช้อย่างแนนอนเพื่อแต่มติลักของอำนาจในการปกครองให้กับตนเอง

2. กลับมามั่งคั่งด้วยการเติมเต็มตนเองด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย เวลานี้อย่าได้มีการให้และรับกับดวง วิญญาณบาป มีความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษานี้

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เอาชนะมายาและเอาชนะวัตถุประสงค์ในยุคนี้อย่างแท้จริงให้ทุกคนพอใจและให้ประโยชน์กับ ทุกคน ยุคบรรจบพบกันเรียกว่ายุคที่ให้คุณประโยชน์ ในยุคนี้ลูกต้องจดจำความเคารพตนเองอย่างสม่าเสมอว่า นั่นคือดวงวิญญาณที่ให้คุณประโยชน์ หน้าที่ของฉันคือการให้ประโยชน์กับตนเองก่อนแล้วจึงให้ ประโยชน์กับทุกคน ไม่เพียงเฉพาะกับมนุษย์เท่านั้น เราจึงเป็นผู้ให้ประโยชน์แม้กระทั่งกับวัตถุธาตุด้วย และดังนั้นเราจึงถูกเรียกว่าผู้เอาชนะวัตถุประสงค์และมายา เมื่อดวงวิญญาณสิ่งมีชีวิตกลายเป็นผู้เอาชนะวัตถุประสงค์แล้ววัตถุประสงค์ก็จะกลายเป็นผู้ประทานความสุข แล้วลูกจะไม่สามารถติดกับอยู่ในความปั่นป่วนของวัตถุ ธาตุหรือมายา ไม่สามารถมีอิทธิพลใดๆที่เป็นอันตรายต่อลูกจากบรรยากาศได้

คติพจน์: จงให้ความเคารพต่อความคิดของกันและกัน แล้วลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าต่อการได้รับความเคารพ

***** โอม ขานติ *****

ปีใหม่นี้ ขอให้ใช้สมบัติที่มีค่าทั้งหมดของคุณในทางที่มีค่า

และแสดงให้เห็นถึงคุณสมบัตินิเศษของการเป็นภาพลักษณ์แห่งความสำเร็จ

วันนี้ บัพดาตา ผู้สร้างยุคใหม่ ผู้ประพันธ์ชีวิตใหม่ มาเพื่อเฉลิมฉลองปีใหม่นี้ ลูกทุกคนได้มาเพื่อเฉลิมฉลองปีใหม่นี้หรือลูกมาเพื่อเฉลิมฉลองยุคใหม่? ทุกคนเฉลิมฉลองปีใหม่นี้ แต่ลูกทุกคนกำลังเฉลิมฉลองทั้งสามสิ่ง นั่นคือ ชีวิตใหม่ ยุคใหม่ และปีใหม่นี้ บัพดาตา กำลังแสดงความยินดีกับตรีมูรติ ผู้คนต่างอายุพรปีใหม่นี้ให้กันและกัน และพวกเขาก็ให้ของขวัญอย่างใดอย่างหนึ่งด้วย พวกเขาให้ของขวัญกันใช่ไหม? แต่บัพดาตาได้ให้ของขวัญอะไรกับลูกทุกคน? ท่านได้ให้ของขวัญแห่งโลกทองแก่ลูกแล้ว ลูกทุกคนได้รับของขวัญของโลกทองแล้วใช่หรือไม่? มันคือโลกทอง ยุคใหม่ที่มีการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ลูกจำอาณาจักรของลูกได้หรือไม่? ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของการขาดการบรรลุผลใดๆ ไม่มีใครนอกจากบัพดาตาที่สามารถให้ของขวัญเช่นนั้นได้ ในทั้งโลก แม้ว่าจะมีคนให้ของขวัญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแก่ลูก เขาจะให้สิ่งใดกับลูกได้บ้าง? พวกเขาอาจให้มงกุฎหรือบัลลังก์ที่ใหญ่ที่สุดแก่ลูกได้ เมื่อมีการก่อตั้งเกิดขึ้น (บรรดาทุกคนที่อยู่มาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของการก่อตั้งก็กำลังนั่งอยู่แถวหน้า) แม้แต่ในตอนนั้น พ่อบราห์มาห์ก็เคยถามลูกๆว่า ถ้าราชินีในปัจจุบันจะมอบมงกุฎและบัลลังก์ให้กับลูก ลูกจะไปที่นี่ไหม? ลูกจำสิ่งนั้นได้ไหม? ลูกๆเคยตอบว่า “เราจะทำอะไรกับมงกุฎและบัลลังก์นั้นในเมื่อเราได้พบพ่อแล้ว?” เมื่อเทียบกับสิ่งนี้แล้ว ไม่มีของขวัญอะไรจะยิ่งใหญ่ไปกว่าของขวัญแห่งโลกทองนี้อีกแล้ว ลูกๆหลายคนถามว่า “จะมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลอะไรบ้างที่นี่?” บัพดาตาบอกว่า รายการของการบรรลุผลนั้นยาว แต่ลูกจะพูดสั้นๆว่าอย่างไร? ไม่มีอะไรขาดหายไปที่นี่ ลูกจะได้มาซึ่งทุกสิ่งที่ลูกต้องการในชีวิต ดังนั้น ลูกคือดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ที่จะได้รับของขวัญของเช่นนั้น ลูกคือผู้มีสิทธิ์ใช่หรือไม่? ลูกดับเบิลโฟเรนเนอร์คือผู้มีสิทธิ์หรือไม่? (พวกเขาโบกมือ) ลูกทั้งหมดจะกลายเป็นราชาหรือไม่? ในกรณีนั้น จะต้องเตรียมบัลลังก์มากมายไว้ บัพดาตาบอกว่า บัลลังก์นั้นก็คือบัลลังก์ และลูกมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด แต่อำนาจในการปกครองตนเองของยุคบรรจบกันนั้นไม่ยิ่งหย่อนไปกว่านั้นเลย ลูกเป็นราชาแล้วแม้กระทั่งในตอนนี้อยู่หรือไม่? ลูกเป็นปวงประชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์? ลูกเป็นอะไร? มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่พูดด้วยความภาคภูมิใจว่าลูกของท่านทุกคนคือลูกที่จะกลายเป็นราชา ลูกเป็นราชาใช่หรือไม่? ลูกเป็นราชาโยคีหรือประชาโยคี (โยคีที่กลายเป็นปวงประชา)? ในเวลานี้ ทุกคนนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ ลูกทุกคนเป็นผู้มีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเอง ลูกที่จะกลายเป็นราชา ลูกมีความซาบซึ้งทางจิตเช่นนั้นใช่หรือไม่? ด้วยอำนาจในการปกครองตนเองของลูกในช่วงเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับอาณาจักรในอนาคต ยุคบรรจบกันนี้มีค่าและสูงส่งมาก บัพดาตาและลูกๆทุกคนรู้จักยุคบรรจบกันนี้ ลูกตั้งชื่อยุคบรรจบกันว่าอย่างไรด้วยความสุข? ยุคแห่งความสุขเพราะเหตุใด? ลูกไม่มีความสุขกับยุคที่บรรจบกันในยุคอื่นใดเลย เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น? ในทั้งวงจรนี้ มีเพียงเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับความสุขจากการได้พบกับพระเจ้า แต่ละวันของยุคบรรจบกันเป็นเช่นไร? มีความสุขและมีเพียงความสุขเท่านั้น มีเพียงความสุขเท่านั้นใช่หรือไม่? มีความสุข ลูกไม่สับสนใช่ไหม? ทุกวันคือเทศกาลเพราะลูกมีความกระตือรือร้น ลูกมีความจริงใจและความกระตือรือร้นที่จะทำให้พี่น้องชายหญิงของลูกทุกคนเป็นของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ลูกมีความจริงใจและความกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้ใช่หรือไม่? “เราจะทำสิ่งนี้ เราจะทำสิ่งนี้ เราจะทำสิ่งนี้...” ลูกวางแผนเช่นนั้นใช่หรือไม่? นั่นเป็นเพราะเมื่อลูกได้มาซึ่งการบรรลุผลที่สูงส่งแล้ว ลูกไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่บอกคนอื่นเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกจะได้มาซึ่งการบรรลุผลของยุคบรรจบกันนี้แม้กระทั่งในโลกทอง รางวัลของความพยายามที่ลูกทำในเวลานี้คือโลกทองในอนาคต ดังนั้นลูกชอบยุคบรรจบกันหรือลูกชอบยุคทองมากกว่ากัน? ลูกชอบยุคไหนมากกว่ากัน? ยุคบรรจบกันก็ดีใช่หรือไม่? เป็นเพียงแต่ว่ามาษาเข้ามาอยู่ระหว่างกลาง บางครั้งลูกก็สับสนเล็กน้อย ลูกบางคนทำให้โยคะที่ง่ายดายกลายเป็นโยคะที่ยาก มันไม่ยาก แต่ลูกทำให้มันยาก จริงๆแล้วมันง่ายมาก ลูกเห็นว่ามันยากหรือไม่? ผู้ที่เห็นว่ามันยาก ยกมือขึ้น ไม่ใช่เสมอไป แต่บางครั้งก็ยากหรือไม่? หรือว่ามันง่าย? ผู้ที่เป็นโยคีที่ยาก (โยคีที่เห็นว่ามันยาก) ยกมือขึ้น! ผู้เป็นแม่ ลูกเป็นโยคีที่ยากหรือโยคีที่ง่ายดาย? มีใครเป็นโยคีที่ยากบ้างไหม? ไม่มีลูกคนไหนยกมือขึ้นเลย แล้วลูกทำสิ่งนี้ได้อย่างไรในทั้งชุมชน?

ลูกๆ ทุกคนพูดด้วยความภาคภูมิใจและความซาบซึ้งว่า “บาบาของฉัน” ลูกพูดว่า “บาบาของฉัน” หรือไม่? เป็น “บาบาของฉัน” หรือบาบาของดาดีหรือไม่? เป็น “บาบาของฉัน” ใช่หรือไม่? ลูกแต่ละคนจะพูดก่อนว่า “บาบาของฉัน” เป็นเช่น

นี้หรือไม่? ชาวซินดีทั้งหมดกำลังนั่งอยู่ที่นี้ เป็น“บาบาของฉัน” หรือบาบาของดาดีจางก็หรือไม่? หรือเป็นบาบาของดาดีป
ระกาศหมณีไหม? ท่านเป็นของใคร? ท่านเป็น “ของฉัน” หรือไม่? ลูกจดจำคำว่าอะไรตลอดทั้งวัน? คำว่า “ของฉัน” พ่อ
กำลังบอกยุคที่ง่ายดายมากแก่ลูก: ลูกพูดว่า “ของฉัน” ก็ครั้ง และใช้คำนี้ตลอดทั้งวันก็ครั้ง? ถ้าลูกจะนับ ลูกใช้คำว่า
“ของฉัน” หลายครั้ง เมื่อลูกพูดคำว่า “ของฉัน” แล้วใครคือ “ของฉัน?” มันคือ “บาบาของฉัน” สิ่งนี้ยากไหม? บางครั้ง
ลูกลืมสิ่งนี้ไปบ้างหรือไม่? บัพาดาไม่ได้ให้คำใหม่กับลูก ลูกมักจะใช้คำว่า "ฉัน" และ "ของฉัน" อยู่เสมอ แล้ว "ฉัน" คือ
ใคร? และ "ของฉัน" คือใคร? เหตุใดลูกบางคนจึงทำให้ความพยายามเป็นเรื่องยาก? พวกเขาแค่คิดว่าจุต (บินดู) ควรอยู่
ตรงหน้าพวกเขา บินดู, บินดู, บินดู... และบินดูก็หลุดลอยไป ลูกเป็นบินดู แต่บินดูประเภทไหน? รักษาความเคารพตน
เองไว้ในสำนักของลูกว่าลูกคือใคร แล้วความพยายามจะกลายเป็นเรื่องที่สนุกสนานมาก เมื่อลูกพูดเพียงแค่จิตบินดู
(จุตแห่งแสง) มันก็กลายเป็นเรื่องยาก จงเพียรพยายามอย่างง่ายดาย เพียรพยายามอย่างสนุกสนาน

ในปีใหม่นี้ ให้ความพยายามของลูกสูงส่ง อย่างไรก็ตามนอกจากสูงส่งแล้ว ให้ความพยายามนั้นง่ายดายก่อน ให้ความ
พยายามนั้นสูงส่งและให้ความพยายามนั้นง่ายดายด้วย สิ่งนี้เป็นไปได้หรือไม่? ความพยายามทั้งสองประเภทเป็นไปได้ใน
เวลาเดียวกันหรือไม่? ดับเบิลฟอเรเนอร์ พุตสี! เป็นไปได้หรือไม่? แล้วบัพาดาจะได้เห็นกัน บัพาดาจะคอยตรวจสอบ
อยู่เสมอว่าใครเป็นโยคีที่ยากลำบาก การเป็นโยคีที่ง่ายดายไม่ได้หมายความว่าความพยายามของลูกควรเป็นความ
พยายามของความไม่ระมัดระวัง ให้ความพยายามนั้นสูงส่งและให้ความพยายามนั้นง่ายดายด้วยเช่นกัน แล้วพันดาวาส
เป็นโยคีที่ง่ายดายหรือไม่? ผู้ที่เป็นโยคีที่ง่ายดาย ยกมือขึ้น! ขอให้ระวัง ทุกสิ่งกำลังถูกบันทึกลงบนทีวี ขอแสดงความ
ยินดี! ดังนั้นในปีนี้จะไม่มีใครมีความยากลำบากใดๆ เพราะลูกเป็นโยคีที่ง่ายดาย อย่าได้ประมาทและไม่ระมัดระวัง

ตามเวลา ในปีใหม่นี้ ลูกทุกคนต้องตั้งเป้าหมายพิเศษของสมบัติที่มีค่าใดก็ตามที่ลูกมี ไม่ว่าจะเป็น - เวลา ความคิด
คุณธรรม ความรู้ และพลัง - สมบัติที่มีค่าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือความคิด - ความคิดที่สูงส่งและความคิดที่บริสุทธิ์ ลูกต้องใช้
สมบัติที่มีค่าเหล่านั้นทั้งหมดไปในทางที่มีค่าทุกวัน นั่นคือ ลูกต้องบรรลุความสำเร็จ แจกจ่ายสมบัติที่มีค่าเหล่านั้นให้มาก
กลายเป็นนายผู้ประทานพร ลูกของผู้ประทานพร แจกจ่ายสมบัติที่มีค่าเหล่านั้นให้มาก เพราะเหตุใด? การใช้สมบัติที่มีค่า
เหล่านั้นไปในทางที่มีค่าหมายถึงการบรรลุความสำเร็จ ดังนั้นจงรักษาคุณสมบัติพิเศษของปีใหม่นี้ไว้กับลูกตลอดเวลา ลูก
ต้องใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่าและความสำเร็จก็รับประกันได้ ลูกทุกคนบอกว่าความสำเร็จเป็นสิทธิโดยกำเนิดของลูก ลูกมี
สิทธินี้หรือไม่? ดังนั้นจงเชื่อมั่นในทางที่มีค่าและประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่องไป ไม่ว่าลูกจะทำงานอะไร จงใช้สมบัติที่
มีค่าอย่างใดอย่างหนึ่งในทางที่มีค่าและประสบความสำเร็จต่อไป ลองคิดดูสิ มีใครบ้างที่มีสิทธิที่จะประสบความสำเร็จได้
นอกจากลูกดวงวิญญาณบราห์มิน? เพราะเหตุใด? เพราะพ่อได้ให้พรแห่งความสำเร็จแก่ลูกทุกคน บัพาดาพูดอยู่เสมอ
ว่าลูกบราห์มินแต่ละคนเป็นดวงดาวแห่งความสำเร็จ เป็นตัวของความสำเร็จ ลูกเป็นดวงดาวแห่งความสำเร็จหรือเป็นดวง
ดาวของความพยายาม? บัพาดาเห็นลูกๆ ทุกคนว่าเป็นดวงดาวแห่งความสำเร็จ ลูกจำได้ไหมว่าในตอนต้นบราห์มาบาบา
ใช้เวลาไปมากเท่าไรในการใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่า? ท่านใช้เวลาของท่านในทางที่มีค่าจนกระทั่งเวลาสุดท้าย แม้ว่าท่านจะ
กลับมาคาร์มาที่ทแล้ว ท่านก็ยังคงเขียนจดหมายมากมาย ท่านใช้เวลาของท่านในทางที่มีค่า แม้กระทั่งในวันสุดท้ายของ
ท่าน ท่านก็ยังได้พูดคำพูดที่สูงส่ง ท่านใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่าจนถึงวันสุดท้าย และเหตุนี้เองท่านจึงประสบความสำเร็จ
ดังนั้น จงทำตามพ่อ แท้จริงแล้ว การใช้ทุกความคิดและทุกวินาทีในทางที่มีค่าคือการกลายเป็นตัวของความสำเร็จ ลูกทุก
คนพูดด้วยความศรัทธาว่า ลูกมีความรักต่อพ่อบราห์มาเป็นอย่างมาก ดังนั้น สิ่งขับเคลื่อนของความรักคือ อะไรก็ตามที่พ่อรัก
ลูกก็รักเช่นกัน จงใช้เวลา ความคิด และสมบัติที่มีค่าทั้งหมดของลูกใช้ไปในทางที่มีค่า อย่าให้เสียไปโดยเปล่าประโยชน์
สิ่งขับเคลื่อนของความรักคือ ทำตามพ่อ พ่อบราห์มาแสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติพิเศษอะไร? ไม่ว่าท่านจะมีความคิดอะไรก็ตาม
ท่านก็จะนำสิ่งนั้นไปปฏิบัติในหนึ่งวินาที ท่านไม่ได้แค่คิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ท่านไม่ได้แค่วางแผน แต่ท่านแสดงให้เห็นถึง
สิ่งนั้นด้วยการนำไปปฏิบัติ แล้วเป็นเช่นนั้นหรือไม่? ลูกเป็นผู้ที่ทำตามท่านหรือไม่? นี่เป็นสิ่งที่ดี

วันนี้มีผู้คนมากมายมาเฉลิมฉลองปีใหม่ นี่เป็นสิ่งที่ดี ถึงแม้ว่าห้องโถงจะกลับมาเล็กลง แต่หัวใจของลูกนั้นใหญ่ ดูลิ
เพราะลูกมีหัวใจที่ใหญ่ จึงสามารถรองรับทุกคนได้ (มีบราเธอร์และซิสเตอร์ประมาณ 18,000-19,000 คนนั่งอยู่ในห้อง
โถง) ผู้ที่นั่งอยู่ข้างนอกก็กำลังฟังด้วยเช่นกันใช่หรือไม่? ผู้ที่นั่งอยู่ข้างนอกก็กำลังฟัง พวกเขาไม่สามารถมองเห็นได้ บัพ
าดาได้ยินมาว่าในต่างประเทศ ผู้คนจากออสเตรเลียจะนั่งรอรับส่งสัญญาณในเวลาเที่ยงคืนกว่าๆ และตื่นหลังตีสี่เวลา
อมฤต ดังนั้น บัพาดาจึงระลึกถึงผู้ที่มาจากออสเตรเลียในวันนี้ด้วย พวกเขากำลังฟังอยู่ ผู้ที่อยู่ที่นี่ (ในซานติวัน) ที่มา
จากออสเตรเลีย ยกมือขึ้น! ขอแสดงความยินดีกับตรีมูรติ ก่อนอื่นสำหรับผู้ที่มาจากออสเตรเลีย จากนั้นก็ถึงคนอื่นๆ

บาบาได้บอกเป้าหมายของปีนี้แก่ลูกแล้ว ใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่าแล้วรับประกันความสำเร็จ ลูกทุกคนทำให้สิ่งนี้มั่นคงหรือไม่? ลูกต้องใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่าและอย่าได้สูญเสียสิ่งใด ยุคบรรจบพบกันคือยุคแห่งพลัง เป็นยุคแห่งความสำเร็จ ไม่ใช่ยุคที่จะสูญเสียสิ่งใดไปอย่างไร้ประโยชน์ชาติเกิด 63 ชาติแห่งความสูญเสียเปล่าเวลานี้ได้สิ้นสุดลงแล้ว ยุคเล็ก ๆ นี้นี้เป็นไปเพื่อการใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่า หากลูกใช้เวลาในทางที่มีค่า ลูกจะประกาศสิทธิในอาณาจักรในอนาคตได้เต็มครึ่งวงจร หากลูกใช้เวลาไปในทางที่มีค่าเพียงแต่บางครั้ง ลูกก็จะประกาศสิทธิในอาณาจักรได้เพียงบางครั้งเช่นกัน นี่คือการวัดของการใช้เวลาของลูกในทางที่มีค่า หากลูกใช้ลมหายใจของลูกในทางที่มีค่าแล้ว ลูกก็จะอยู่อย่างมีความสุขดีเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกจะไม่หัวใจวายในขณะที่ก้าวเดินไป หัวใจของบางคนหยุดเต้น บางคนหลุดเลือดอุดตัน ไม่มีอะไรเช่นนั้นจะเกิดขึ้นที่นั่น

ใช้สมบัติที่มีค่าของความรู้ในทางที่มีค่า ความรู้หมายถึงความเข้าใจ ที่นั่น ลูกจะกลายเป็นคนที่รู้คิดมากจนไม่จำเป็นต้องมีรัฐมนตรีเลย ทุกวันนี้เมื่อพวกเขาสาบานตน พวกเขาจะจัดตั้งคณะรัฐมนตรีก่อนเป็นอันดับแรก ที่นั่น ลูกจะมีมิตรร่วมทางแต่ไม่มีรัฐมนตรี สมาชิกราชวงศ์ทุกคนที่นั่งอยู่ในราชสำนักจะได้รับการสวมมงกุฎ ราชวงศ์จะไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันเลย แม้ว่าพวกเขาอาจไม่ได้นั่งบนบัลลังก์ แต่พวกเขาจะมีสถานภาพเท่าเทียมกัน ดังนั้น อย่าคิดว่าจะมีเพียงไม่กี่คนที่นั่งบนบัลลังก์ เพราะพวกลูกทุกคนจะอยู่ในราชสำนักในฐานะผู้มีสิทธิในอาณาจักร ลูกแต่ละคนจะมีมงกุฎบนศีรษะและลูกจะมีสิทธิอย่างเต็มที่ ดังนั้น ลูกจะกลายเป็นอะไร อันดับหนึ่งหรือตามลำดับกันไป? ลูกจะกลายเป็นอะไร? ลูกจะตามลำดับกันไปหรือกลายเป็นอันดับหนึ่ง? ลูกจะกลายเป็นอะไร? อันดับหนึ่งหรือตามลำดับกันไป? ในกรณีนั้น ลูกรู้หรือไม่ว่าลูกต้องทำอะไร? เป็นเรื่องดีมากที่สุดที่ลูกแสดงความกล้าหาญ อย่างไรก็ตาม เพื่อที่จะกลายเป็นอันดับหนึ่ง ลูกต้องชนะก่อน ลูกกำลังทำเช่นนั้นใช่หรือไม่? อย่าบอกว่าลูกจะทำสิ่งนั้น แต่ลูกกำลังทำสิ่งนั้น คนอื่นก็กำลังฟังอยู่เช่นกัน บาบาได้ยืนยันว่า วันนี้เพื่อนของบราห์มาบาบาจากซินดีเก่ามากันหลายคน ยกมือขึ้น! ไม่ใช่ซินดี ลูกๆซินดี ยืนขึ้น! (ลูกๆของครอบครัวชินดี) ครอบครัวทั้งหมดมากันครบ อัจชะ ลูกจะแสดงความมหัสจรรย์ใช่ไหม? ลูกจะแสดงความมหัสจรรย์อะไร? (เราจะให้สาส์นของบาบา) ลูกกำลังทำสิ่งนั้นอยู่แล้ว อัจชะ มีคนมา 38 คน ดังนั้น ลูกจะแสดงความมหัสจรรย์อะไร? บาบาไม่ได้บอกให้ลูกทำอะไรมากมาย บาบาบอกให้ลูกทำสิ่งที่เล็กน้อยเท่านั้น ลูกพร้อมหรือยังที่จะทำสิ่งนั้น? ลูกจะแสดงความมหัสจรรย์นี้ด้วยเช่นกันหรือไม่? (เราจะสร้าง 3.8 ล้าน) ขอแสดงความยินดีหลายล้านเท่า! ลูกพูดบางสิ่งที่ยิ่งใหญ่มาก แต่บาบาบอกลูกให้ทำสิ่งที่เล็กน้อยมาก นั่นคือ ลูกแต่ละคนต้องนำอีกคนมา ลูกจะนำคนหนึ่งมาหรือไม่? คนหนึ่งควรนำอีกคนหนึ่งมา ลูกๆควรนำลูกๆหรือเด็กๆมา ผู้เป็นแม่ควรพาสามีมาหรือพาพี่สาวน้องสาวมาด้วย แต่ว่าแต่ละคนต้องพาอีกคนมาด้วย ดูกลุ่มนี้สิ ลูกคอยชี้นำพวกเขา ปีหน้าลูกต้องพาพวกเขาด้วย มาเป็นกลุ่มที่ใหญ่เป็นสองเท่า บัพดาต้องการให้การเปิดเผยเกิดขึ้นตรงที่จุดเริ่มต้นเกิดขึ้น ลูกรู้สึกเมตตาใช่ไหม? ลูกเป็นผู้อยู่อาศัยในดินแดนของพ่อบราห์มา ดังนั้นจึงมีความรักต่อผู้อยู่อาศัยในประเทศเดียวกันกับลูก

ลูกมีสมบัติที่มีค่ามากมาย สมบัติของคุณธรรมนั้นใหญ่โต สมบัติของทุกพลังนั้นใหญ่โต ดังนั้น จงเป็นนายผู้ประทานที่ให้ทานคุณธรรมและพลัง ลูกต้องให้ของขวัญแก่คุณธรรมหรือพลังอย่างใดอย่างหนึ่งแก่ทุกคนที่มาเกี่ยวข้องกับลูกหรือมีความสัมพันธ์กับลูก ไม่มีใครควรจากไปด้วยมือเปล่า หากไม่มีอย่างอื่น จงให้ของขวัญแก่ถ้อยคำอันแสนหวานจากสาส์นของพ่อแก่พวกเขา เมื่อใดก็ตามที่ผู้คนในโลกจัดงานเทศกาล พวกเขาชอบทำให้ปากของผู้อื่นหวานขึ้นอย่างแน่นอน บัพดาพูดว่า: ลูกต้องทำให้ปากของพวกเขาหวานขึ้น แต่ลูกต้องแสดงใบหน้าที่แสนหวานของลูกด้วย อย่าให้เป็นเพียงปากอันแสนหวานของลูกเท่านั้น แต่ให้ใบหน้าของลูกนั้นแสนหวานด้วย ลูกสะสมความหวานขึ้นไว้มากขนาดนี้แล้วใช่หรือไม่? ที่ไม่ว่าลูกจะแจกจ่ายไปมากเพียงใด ลูกก็ยังคงเต็มเปี่ยมอยู่ดี ที่จริงแล้ว ยิ่งลูกแจกจ่ายสมบัตินี้มากเท่าไร สมบัตินี้ก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น ไม่มีวันหมดไป ดังนั้น ในปีนี้ จงจดบันทึกว่าลูกได้ให้สิ่งใดแก่ดวงวิญญาณที่เข้ามาอยู่เบื้องหน้าลูกหรือไม่? หากพวกเขาไม่ฟัง ก็เพียงให้ดุริยศัพท์แสนหวานและทรงพลังแก่พวกเขาเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ลูกต้องให้บางสิ่งบางอย่างแก่พวกเขาอย่างแน่นอน ไม่มีใครควรจากไปด้วยมือเปล่า นี่เป็นสิ่งที่ง่ายตายใช่หรือไม่? หรือว่ามันยาก?

อัจชะ ลูกจำการฝึกจิตใจเป็นเวลาหนึ่งวินาทีได้ไหม? ลูกแต่ละคนฝึกฝนสิ่งนี้กี่ครั้งตลอดทั้งวัน? จดสิ่งนี้ไว้ ยิ่งลูกฝึกสิ่งนี้มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งกลายเป็นโยคีที่ง่ายตายและเป็นโยคีที่เป็นธรรมชาติมากขึ้นเท่านั้น ในด้านหนึ่ง ทำงานรับใช้ด้วยจิตใจของลูก และอีกด้านหนึ่ง ให้ฝึกฝนจิตใจของลูก ช่วงเวลาหนึ่งกลายเป็นผู้ที่ไม่มีตัวตน และช่วงเวลาถัดไปกลายเป็นเทวดานางฟ้า พ่อบราห์มากำลังปลุกเรียกลูกเทวดานางฟ้า หลังจากที่ถูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าแล้ว ลูกต้องกลับบ้านไป

พร้อมกับพ่อบราห์มาในรูปที่ไม่มีตัวตน จากนั้นลูกจะต้องกลายเป็นเทพ อัชชะ

บัพดาได้รับความรักและความทรงจำระลึกถึงมากมายจากทุกทิศทุกทางผ่านการดีและจดหมาย บัพดารู้ว่าลูกทุกคนรู้สึกว่าการมอบความรักและความทรงจำระลึกถึงให้แก่บาบา แต่บาบาได้รับสิ่งนั้นแล้ว ลูกๆที่รักยังเป็นพิเศษอยู่เบื้องหน้า บัพดาเพื่อมอบความรักและความทรงจำระลึกถึงของพวกเขา เหตุนี้เองบัพดากล่าวว่า ลูกแต่ละคนควรรับคำแสดงความยินดีและพรจากหัวใจของบัพดาด้วยตัวของเขาเองตามชื่อ ขอแสดงความยินดีมากมายหลายล้านเท่าและคำอวยพรจากหัวใจแด่ลูกทุกคน รัก ระลึกถึง และนมัสเต

ในโอกาสขึ้นปีใหม่อันเป็นสิริมงคล เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2002 เวลาเที่ยงคืน บัพดาได้มอบคำอวยพรปีใหม่แก่ลูกๆ ทุกคน

ขออวยพรปีใหม่และแสดงความยินดีมากมายหลายล้านเท่าสำหรับปีใหม่แก่ลูกๆทุกคนที่น่ารักและแสนหวานในทุกหนแห่ง ช่วงเวลาที่ผ่านมาเป็นช่วงเวลาแห่งการอำลาและแสดงความยินดีและคำอวยพร ในด้านหนึ่ง ลูกต้องกล่าวคำอำลา - กล่าวคำอำลาต่อสิ่งที่ลูกรู้สึกว่าจะหายไปในการกลับมาสมบุรณ์ และกล่าวคำอำลาต่อสิ่งนั้นตลอดไป และขอแสดงความยินดีสำหรับการโยยบินไปข้างหน้า! ขอแสดงความยินดี! ขอแสดงความยินดี! ขอแสดงความยินดี อัชชะ

พร: ขอให้ลูกทำให้ตนเองมั่นคงในประสบการณ์ของสภาพของการกลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษอันดับหนึ่ง ทุกดวงวิญญาณบราห์มินมีความคิดในตนเองว่าพวกเขาต้องการกลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษอันดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม เพื่อที่จะจบสิ้นความแตกต่างระหว่างความคิดนั้นกับความเป็นจริง ลูกต้องสัมผัสกับสำนึกที่รู้ นั่น เช่นเดียวกับที่ลูกจดจำสิ่งที่ลูกได้ยินและสิ่งที่ลูกรู้ ในทำนองเดียวกัน ทำให้ตนเองสัมผัสกับสภาพนั้นสำหรับสิ่งนี้ ให้เข้าใจถึงความสำคัญของตนเองและเวลา และตั้งใจและสติปัญญาของลูกไว้บนที่นั่งของประสบการณ์ใดๆ แล้วลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษอันดับหนึ่ง

คติพจน์: ละทิ้งการแข่งขันในสิ่งที่ไม่ดีและแข่งขันในสิ่งที่ดี

***** โอม ชานตี *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องซาร์ทแบตเตอร์ของลูกด้วยพลังของความรู้และโยคะนี้ และด้วยเหตุนี้ทำให้ตัวลูกเองสโตประธาน ไม่ใช่ด้วยการอาบในน้ำ
- คำถาม:** ใครทำให้ดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหมดเร่ร่อนอย่างไร้จุดหมายในเวลานี้? เหตุใดเขาจึงทำให้ลูกเร่ร่อน?
- คำตอบ:** เป็นราวันที่ทำให้ทุกคนเร่ร่อนอย่างไร้จุดหมายเพราะตัวเขาเองกำลังเร่ร่อนอย่างไร้จุดหมาย เขาไม่มีบ้านของเขาเอง ไม่มีใครเรียกราวันว่า “บาบา” พ่อมาจากบ้านของท่าน, อาณาเขตสูงสุด (พารามตาม) เพื่อที่จะแสดงจุดหมายปลายทางของลูกให้แก่ลูก เวลานั้นลูกรู้จักบ้านของลูก ลูกไม่เร่ร่อนอีกต่อไป ลูกพูดว่าลูกได้แยกห่างจากพ่อก่อนและดังนั้นลูกจะกลับบ้านก่อน

โอมชานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานในขณะนี้นะที่นี้ ลูกเข้าใจว่าไม่ว่าอะไรเกิดขึ้น ชีพบาบาผู้ที่เข้ามาในผู้นี้จะพาเรากลับบ้านไปกับท่านอย่างแน่นอน นั่นคือบ้านของดวงวิญญาณ ลูกๆ ควรจะมีประสบการณ์ของความสุชอย่างแน่นอนเพราะพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาเพื่อให้เราสวยงาม ไม่ใช่ที่ท่านทำให้เราสวมใส่เสื้อผ้าๆ สิ่งนี้ลูกเรียกว่าพลังโยคะ พลังของการจดจำระลึกถึง ไม่ว่าใครจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพใด เขาก็สามารถทำให้นักเรียนของเขาได้รับสถานภาพตามนั้น นักเรียนสามารถเข้าใจจากการศึกษาของพวกเขาว่าพวกเขาจะกลายเป็นอะไร ลูกเข้าใจเช่นกันว่าบาบาของลูกเป็นครูและสัจกูรูของลูกด้วยเช่นกัน นี่คือการเดินทางใหม่ เราจดจำบาบาของเราในฐานะที่เป็นครูของเราด้วยเช่นกัน นี่คือการที่ท่านกำลังสอนให้เรากลายเป็น บาบาสี่ที่ไม่มีขีดจำกัดของเรามาเพื่อพาเรากลับบ้านไปกับท่าน ราวันไม่มีบ้านของตนเอง รามมีบ้าน ชีพบาบาอาศัยอยู่ที่ไหน? ลูกจะพูดอย่างรวดเร็วว่า “อาณาเขตสูงสุด” ราวันจะไม่ถูกเรียกว่า “บาบา” ราวันอาศัยอยู่ที่ไหน? ไม่มีใครรู้ ลูกจะไม่พูดว่าราวันอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ไม่เลย ราวันกับเขาไม่มีจุดหมายปลายทาง เขาเพียงแต่เร่ร่อนทั่วไปต่อไปและทำให้ลูกเร่ร่อนไปทั่วเช่นกัน ลูกจดจำราวันหรือไม่? ไม่เลย เขาทำให้ลูกเร่ร่อนไปทั่วอย่างมา: ลูกศึกษาคัมภีร์ ทำความเลื่อมใสศรัทธา ทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น พ่อพูดว่า สิ่งนั้นลูกเรียกว่าหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา อาณาจักรของราวัน คานธีก็เคยพูดเช่นกันว่าควรมีอาณาจักรของราม ชีพบาบาของเราได้เข้ามาในพาหนะนี้ ท่านเป็นพ่ออาสุ ท่านพูดคุยกับเราดวงวิญญาณและพูดว่า ลูกๆ เวลานั้นพ่อทางจิตอยู่ในสติปัญญาของลูก และลูกๆ ทางจิตก็อยู่ในสติปัญญาของพ่อทางจิต การเชื่อมโยงของเราเป็นไปกับโลกที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณได้แยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลานาน ดวงวิญญาณทั้งหลายอาศัยที่นั่นกับพ่อ และแล้วพวกเขาก็ได้แยกห่างจากท่านเพื่อที่จะเล่นบทบาทของพวกเขา จะต้องมีการเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งนี้ เวลานั้นลูกกำลังศึกษาการศึกษา ลูกผู้ที่ศึกษาอย่างดีก็ตามลำดับกันไป พวกเขาเป็นผู้ที่แยกห่างจากพ่อก่อน และแล้วพวกเขาก็เป็นผู้ที่จดจำพ่ออย่างมากและก็จะกลับไปหาพ่อก่อนด้วยเช่นกัน พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ทั้งหมดถึงความลับที่ลึกซึ้งของทั้งจักรวาล ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ ความรู้นี้สามารถถูกเรียกว่าความลึกและสามารถถูกเรียกว่าเป็นความรู้ที่ลึกซึ้งที่สุด ลูกรู้ว่าพ่อไม่ได้นั่งอยู่ข้างบนนั้นขณะที่อธิบายแก่เรา ลูกรู้ว่าท่านลงมาที่นี้เพื่ออธิบายทั้งหมดนี้ พ่อคือเมล็ดของต้นกล้วยไม้ ต้นไม้โลกมนุษย์นี้ลูกเรียกว่าต้นกล้วยไม้ด้วยเช่นกัน ผู้คนในโลกนี้ไม่รู้อะไรเลย พวกเขา กำลังนอนหลับไหลอยู่ในการหลับไหลของกุ่มภักดิ์ และดังนั้นพ่อจึงมาเพื่อปลุกพวกเขาให้ตื่น เวลานั้นท่านได้ปลุกลูกๆ ในขณะที่คนอื่นยังคงนอนหลับอยู่ ลูกก็เคยหลับไหลเหมือนกุ่มภักดิ์ในการหลับที่เป็นเช่นปีศาจด้วย พ่อมาและปลุกลูกให้ตื่น ท่านกล่าวว่า ลูกๆ ตื่นขึ้นมา! ลูกกลับมาไม่ระมัดระวังและยังนอนหลับไหลอยู่ นั่นลูกเรียกว่าการนอนหลับของความไม่รู้ ทุกคนมีการนอนหลับประเภทอื่น พวกเขาอนหลับในยุดทองด้วยเช่นกัน ในปัจจุบันลูกทั้งหมดกำลังนอนหลับไหลอยู่ในการหลับของความไม่รู้ พ่อมาเพื่อปลุกลูกทั้งหมดโดยการให้ความรู้แก่ลูก เวลานั้นลูกๆ ถูกปลุกให้ตื่นแล้ว ลูกรู้ว่าบาบาและท่านจะพาเรากลับบ้านไปกับท่าน ทั้งร่างกายและดวงวิญญาณนี้ไม่มีประโยชน์ใดเลยในเวลานี้ ทั้งสองกลับมาไม่บริสุทธิ์ มีอัลลอยด์ปะปนอยู่ในสิ่งเหล่านั้น ลูกสามารถเรียกสิ่งนั้นว่าทองคำเก่ากระดหรือมีทองคำอยู่น้อยมาก ทองคำแท้มี 24 กระรัต เวลานั้นพ่อต้องการทำให้ลูกทุกคนเป็นทอง 24 กระรัต ท่านทำให้ลูกเป็นดวงวิญญาณยุคทองอย่างแท้จริง บารัตเคยถูกเรียกว่านกกกระจอกทอง เวลานั้นลูกเรียกบารัตว่าเป็นนกกกระจอกเหล็ก นกกกระจอกของกอนกรวดและหิน ถึงอย่างนั้นบารัตก็ยังคงมีชีวิตอยู่ ทุกสิ่งเหล่านั้นจะต้องเข้าใจ เช่นที่ดวงวิญญาณสามารถเข้าใจได้ ในท่านองเดียวกันดวงวิญญาณสูงสุดก็สามารถเข้าใจได้ด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดถึงดวงดาวที่เปล่งประกาย เป็นดวงดาวที่เล็กมาก พวกแพทย์ ฯลฯ ได้พยายามอย่างมากที่จะทดลองเพื่อเห็นดวงวิญญาณ อย่างไรก็ตามหากปราศจากเทพนิมิตแล้วก็ไม่มีความสามารถมองเห็นดวงวิญญาณได้ ดวงวิญญาณละเอียดอ่อนมาก บางคนพูดว่าดวง

วิญญาณออกไปทางตา และบางคนก็พูดว่าวิญญาณออกไปทางปาก ดวงวิญญาณไปไหนเมื่อเขาจากร่างของเขา? ดวงวิญญาณไปและเข้าสู่อีกร่างหนึ่ง เวลาที่ลูกดวงวิญญาณกำลังจะขึ้นไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ลูกแน่ใจมากกว่าพ่อจะมา และจะพาลูกกลับบ้าน ในด้านหนึ่งมียุคเหล็กและอีกด้านหนึ่งมียุคทอง เวลาที่เราอยู่ที่ยุคบรรจบพบกัน มันน่าแปลกใจ! มีมนุษย์หลายพันล้านที่นั่น ในขณะที่ยุคทองมีเพียงเก้าแสนเท่านั้น เกิดอะไรขึ้นกับส่วนที่เหลือของพวกเขา? การทำลายล้างเกิดขึ้น! พ่อเท่านั้นที่มาเพื่อก่อตั้งโลกใหม่ การก่อตั้งเกิดขึ้นโดยผ่านบราห์มา และแล้วมีการหล่อเลี้ยงผ่านรูปที่เป็นคู่ ไม่มีมนุษย์ที่มีสี่แขน จะไม่มีความงามเลยในสิ่งนั้น บาบาอธิบายแก่ลูกๆ ว่ารูปที่มีสี่แขนนั้นแสดงถึงรูปรวมของศรีลักษมีและศรีนารายณ์ “ศรี” หมายถึงสูงส่ง ในยุคเงินลดลงไปสององศา ลูกๆ ต้องตระหนักถึงความรู้นี้ที่ลูกกำลังได้รับอยู่ในขณะนี้ สิ่งหลักคือการจดจำคำว่า: จดจำพ่อ! ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจสิ่งนี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ทรงอำนาจ พวกเขาร้องเพลงว่า “บาบา ท่านได้ให้ทุกสิ่งแก่เรารวมทั้งผืนดินและท้องฟ้า ไม่มีสิ่งใดที่ท่านไม่ได้ให้แก่เรา! ท่านให้อาณาจักรของทั้งโลกแก่เรา” ลูกรู้ว่าลักษมีและนารายณ์เคยเป็นนายของโลก วงจรของละครนี้ยังคงหมุนไป ลูกจะกลับมาปราศจากกิเลสโดยสิ้นเชิงตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกรู้ว่าลูกกลายเป็นผู้ที่มิเกลจากผู้ปราศจากกิเลสและปราศจากกิเลสจากมิเกล ลูกได้เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของลูกมานับครั้งไม่ถ้วน ลูกไม่สามารถนับได้ ลูกสามารถนับจำนวนประชากรได้ แต่ลูกไม่สามารถนับว่ากี่ครั้งที่ลูกเปลี่ยนจากตโมประธานเป็นสโตประธาน หรือกี่ครั้งที่ลูกเปลี่ยนจากสโตประธานเป็นตโมประธาน บาบาพูดว่า วงจรนี้มี 5000 ปี นี่คือระยะเวลาที่ลูกต้องแม่นยำ หากเป็นเวลาหลายแสนปี ลูกจะไม่สามารถจดจำสิ่งใดได้ เวลาที่ลูกกำลังสร้างสมคุณธรรม ลูกแต่ละคนได้รับดวงตาที่สามของความรู้ ลูกเห็นโลกเก่าด้วยดวงตาทางร่างของลูก ลูกต้องใช้ดวงตาที่สามของความรู้ของลูกที่ลูกได้รับมาเพื่อที่จะเห็นโลกใหม่ โลกนี้ไม่มีประโยชน์มันเป็นโลกเก่า เพียงแต่ดูความแตกต่างระหว่างโลกใหม่และโลกเก่า! ลูกรู้ว่ามีเพียงลูกเท่านั้นที่เป็นนายของโลกใหม่ และแล้วในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด นี่คือนี่ที่ลูกกลายเป็น! ลูกต้องจดจำสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างดีมากและแล้วอธิบายแก่ผู้อื่นว่าลูกกลายเป็นเช่นนี้ได้อย่างไร บราห์มากลายเป็นวิษณุและแล้ววิษณุกลายเป็นบราห์มา ลูกสามารถเห็นความแตกต่างระหว่างบราห์มาและวิษณุ วิษณุกำลังนั่งอยู่ในรูปที่ได้รับการประดับประดาอย่างสวยงามในขณะที่บราห์มา กำลังนั่งในรูปที่ธรรมดา ลูกรู้ว่าบราห์มานี้จะกลายเป็นวิษณุ เป็นสิ่งที่ย่างมากที่จะอธิบายให้แก่ใครก็ตามถึงความสัมพันธ์ระหว่างบราห์มา, วิษณุและชงก้า ลูกรู้ว่าวิษณุเป็นรูปที่เป็นคู่ของลักษมีและนารายณ์ วิษณุเทพกลายเป็นบราห์มาที่เป็นมนุษย์ธรรมดา วิษณุเป็นของยุคทอง ในขณะที่บราห์มาเป็นของที่นั่น พ่อได้อธิบายว่าใช้เวลาเพียงหนึ่งวินาทีที่จะกลายเป็นวิษณุจากบราห์มา แต่ใช้เวลา 5000 ปีที่เปลี่ยนจากวิษณุเป็นบราห์มา กับลูกก็เช่นเดียวกัน ไม่ใช่เป็นเพียงผู้เดียวนั้นเท่านั้นที่กลายเป็นบราห์มา ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ลูก ไม่มีสิ่งใดเกี่ยวกับมนุษย์หรือกูรูที่นั่น กูรูของผู้นี้คือชีพบบา และกูรูของลูกบราห์มินก็คือชีพบบาด้วยเช่นกัน ท่านลูกเรียกว่าสัดกูรู ดังนั้นลูกๆ ต้องจดจำชีพบบาท่านนี้เป็นสิ่งที่ย่างมากที่จะบอกใครๆ ให้จดจำชีพบบา ชีพบบาสร้างโลกใหม่แห่งสวรรค์ พระเจ้าชีวาเป็นผู้ที่สูงที่สุด ท่านคือบาบาของเราดวงวิญญาณทั้งหมด ดังนั้นพระเจ้าพูดกับลูกๆ ว่า: จดจำฉัน พ่อของลูก! นี่เป็นสิ่งที่ย่างมากที่จะจดจำ เมื่อเด็กทารกเกิดมา คำว่า “แม่ แม่” ก็จะออกมาจากปากของเขาโดยอัตโนมัติ เขาจะไม่ไปหาใครนอกจากพ่อแม่ของเขา แน่แน่นอนว่าเป็นเรื่องที่แตกต่างกันถ้าแม่ตาย อันดับแรกคือแม่และพ่อ และแล้วก็มีเพื่อนฝูงและญาติมิตร ฯลฯ มีผู้เป็นคู่ในนั้นด้วยเช่นกัน; ลูกป้าหน้าอา เมื่อกุมารกลายเป็นหญิงสาว บางคนก็เรียกเธอว่าน้าและบางคนก็เรียกว่าอา พ่ออธิบายกับลูกว่า เวลาที่ลูกทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน ความสัมพันธ์ก่อนหน้านี้ทั้งหมดของลูกถูกยกเลิกไปแล้ว เมื่อลูกคิดว่าตนเองเป็นพี่น้อง ลูกก็จะจดจำพ่อผู้เดียว พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า ลูกๆ จดจำฉัน, พ่อของลูก! ท่านเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด, ผู้อาวุโสที่สุดของเรา บาบาอาวุโสมาเพื่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก บาบาพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า มานมานะบาฟ! พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ อย่าได้ลืมสิ่งนี้! เป็นด้วยการมีสำนึกที่เป็นร่างที่ลูกลืม ก่อนอื่นใดลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เราดวงวิญญาณคือชาลิแกรม เราต้องจดจำพ่อผู้เดียว พ่อบอกลูกว่า: พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ด้วยการจดจำพ่อ, แบตเตอร์รี่ซึ่งว่างเปล่าของลูกจะกลับมาเต็มเปี่ยมและลูกจะกลับมาสโตประธาน ลูกเคยสาลักในน้ำของแม่น้ำคงคา มาชาติแล้วชาติเล่า แต่ลูกก็ไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ นี่จะเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร? เป็นเพียงด้วยความรู้ที่เท่านั้นที่ลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ในปัจจุบันโลกนั้นหลอกลวงและเต็มไปด้วยดวงวิญญาณบาป การให้และการรับของลูกก็เป็นไปกับดวงวิญญาณบาปด้วยเช่นกัน ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบาปด้วยความคิด, คำพูดและการกระทำ เวลาที่ลูกๆ ได้รับความเข้าใจแล้ว ลูกพูดว่าลูกกำลังเพียรพยายามที่จะกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ เวลาที่ลูกได้หยุดทำพิธีกรรมเลื่อมใสศรัทธาแล้ว มีเพียงด้วยความรู้ที่เท่านั้นที่สามารถมีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เทพเหล่านั้นเคยอยู่อย่างหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พ่อได้อธิบายว่าผู้นั้นอยู่ในชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา พ่ออธิบายทุกอย่างอย่างง่ายมาก! ลูกๆ ทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกทำความเพียรพยายามนี้ทุกวงจร ลูกต้องเปลี่ยนโลกเก่านี้ไปเป็นโลกใหม่ พวกเขาพูดว่าพระเจ้าเป็นนักมายากล, พ่อค้าเพชรและนักธุรกิจ ท่านเป็นนักมายากล

ท่านเปลี่ยนโลกเก่าแห่งนรกนี้ไปเป็นสวรรค์ ดังนั้นจึงมีการแสดงมายากลอย่างมากมาย เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นชาวสวรรค์ และลูกรู้ว่าในปัจจุบันลูกกำลังอาศัยอยู่ในนรก สวรรค์แยกจากนรก วงจรนี้คือ 5000 ปี ไม่สามารถเป็นเรื่องของหลายแสนปีได้ ลูกต้องไม่ลืมสิ่งเหล่านี้ มีคำพูดของพระเจ้า จะต้องไม่มีใครบางคนผู้อยู่เหนือการกลับมาใช้ชาติเกิดอย่างแน่นอน ศรีกฤษณะมีร่างกายของเขาเองในขณะที่ข้าไม่มี ดังนั้นท่าน(ข้า)ต้องการปากของใครบางคนอย่างแน่นอนที่ท่านสามารถให้ความรู้แก่ลูกได้ ท่านมาที่นี่เพื่อสอนลูก ตามละครพ่อมีความรู้ทั้งหมดนี้ ท่านมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในทั้งวงจรเพื่อที่จะเปลี่ยนดินแดนแห่งความทุกข์นี้ไปเป็นดินแดนแห่งความสุข ลูกได้รับมรดกแห่งความสงบและความสุขของลูกจากพ่ออย่างแน่นอน และนี่คือสิ่งที่ผู้คนต้องการอีกครั้ง เหตุนี้เองลูกจึงจดจำพ่อ ดูซิว่าพ่อให้ความรู้แก่ลูกง่ายเพียงใด ในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ลูกต้องจดจำพ่อและจดจำการดีลังกานี้ด้วยเช่นกัน เพราะสิ่งนี้คือ “มานมานะบาฟ” ด้วย พ่อคือผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้ทั้งหมดนี้ ลูกบอกผู้อื่นว่าลูกกำลังจะได้พบพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นั่นคือพ่อกำลังแสดงหนทางสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขแก่เรา ในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ลูกควรจดจำบ้านของลูกด้วยเช่นกัน พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องจดจำพ่อ,บ้านและโลกใหม่ โลกเก่าที่กำลังจะถูกทำลายอย่างแน่นอน เมื่อลูกก้าวหน้า, ลูกจะจดจำสวรรค์อย่างมาก จะเป็นราวกับว่าลูกไปสวรรค์ครั้งแล้วครั้งเล่า ในตอนเริ่มต้น, ลูกสาวเคยนั่งด้วยกันและไปไวยกุธ (สวรรค์) ครั้งแล้วครั้งเล่า เมื่อคนจากครอบครัวสำคัญได้เห็นสิ่งนี้, พวกเขาทั้งสองลูกของพวกเขา มา ในเวลานั้นสถานที่นั้นลูกเรียกว่าโอมนิवास มีเด็กจำนวนมากมาและแล้วก็เกิดความปั่นป่วน ท่านเคยสอนเด็กๆ และพวกเขาจะเข้ามาโดยอัตโนมัติ บทบาทของนิมิตและการเข้ามาได้หยุดลงแล้วในเวลานี้ พวกเขาจะสมมุติว่าเป็นสุสานทุกคนลูกสั่งให้นอนลงและบอกว่า จดจำชีพบาบา! และแล้วพวกเขาจะเข้ามา เวลานี้ลูกก็เป็นนักมายากลด้วย ใครก็ตามที่ลูกมองดูจะเข้ามาอย่างรวดเร็วด้วยเช่นกัน มายากลนี้น่าอัศจรรย์มาก! เพียงเมื่อผู้คนที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจังจึงเท่านั้นที่พร้อมจะส่งเวทย์ชีวิตของพวกเขาที่ทำให้พวกเขาได้รับนิมิต พ่อเองมาที่นี่ ท่านให้การศึกษาแก่ลูกๆ และทำให้ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง เมื่อลูกก้าวหน้าไป ลูกจะมีนิมิตมากมาย หากลูกจะถามพ่อในเวลานี้ท่านก็สามารถที่จะบอกลูกว่าใครจะกลายเป็นดอกกุหลาบ ใครจะกลายเป็นดอกมะลิ และใครจะกลายเป็นดอกไม้ที่ไม่มีกลิ่นหอมเลย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ยกเลิกความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดของลูกและมีศรัทธาว่าดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้องเพศชาย จดจำพ่อและประกาศสิทธิ์ในมรดกที่เต็มเปี่ยมของลูก

2. เวลานี้การให้และการรับของลูกไม่เป็นไปกับดวงวิญญาณบาปอีกต่อไป ปลุกทุกคนให้ตื่นขึ้นจากการนอนหลับของความไม่รู้ของพวกเขา และแสดงหนทางไปสู่อาณาเขตแห่งความสงบและอาณาเขตแห่งความสุขให้แก่พวกเขา

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นประสบความสำเร็จทั้งหมดด้วยการมีสมาธิของจิตใจและสติปัญญาของลูก และกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังอย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่จะบรรลุความสำเร็จทั้งหมด จงเพิ่มพลังสมาธิ พลังของสมาธินี้จะทำให้ลูกเป็นอิสระจากอุปสรรคได้อย่างง่ายดาย ไม่มีความจำเป็นต้องทำงานหนัก พ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น ลูกจะมีประสบการณ์นี้อย่างง่ายดายและสภาพของลูกจะกลับมาสมาเสมอและมั่นคงได้อย่างง่ายดาย ลูกจะมีทัศนคติของการให้คุณประโยชน์และมีสายตาของความเป็นพี่น้องต่อทุกคน อย่างไรก็ตามเพื่อที่จะมีสมาธิ ลูกต้องกลับมามีพลังอย่างมากที่จิตใจและสติปัญญาของลูกจะทำงานตามคำสั่งของลูก อย่าให้มีความปั่นป่วนใดๆ แม้กระทั่งหนึ่งวินาที แม้แต่ในความฝันของลูก

คติพจน์: อยู่อย่างละวางเหมือนดอกบัวและลูกจะกลับมามีค่าของการได้รับความรักของพระเจ้า

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้ขาดการศึกษาที่พ่อสอนลูกทุกวัน เพียงด้วยการศึกษาการศึกษาเล่าเรียนนี้เท่านั้น ที่ความสงสัยที่อยู่ภายในตัวลูกจะถูกจัดออกไป
- คำถาม:** อะไรคือวิธีการที่จะเอาชนะหัวใจของพ่อ?
- คำตอบ:** เพื่อที่จะเอาชนะหัวใจของพ่อ อย่าได้ซ่อนสิ่งใดจากท่านตราบเท่าที่ยุคบรรจบพบกันนี้ยังคงอยู่ ให้ความใสใจอย่างเต็มที่ต่อบุคลิกของลูก หากลูกทำกรรมที่เป็นบาปใดๆ บอกสัลยแพทย์ที่ไม่สูญสลาย และลูกจะกลับมาเบาสบาย ความเมตตาของพ่อ ความปรารถนาดีของท่านและพรของท่านคือคำสอนที่ท่านให้แก่ลูก ดังนั้นแทนการร้องขอความเมตตาจากพ่อ จงมีความเมตตาต่อตนเอง ทำความเพียรพยายามเช่นนั้นที่ลูกจะเอาชนะหัวใจของพ่อ

โอมชานติ ในเวลานี้ลูกๆ ทางจิตรู้มีความสุขในโลกใหม่และความทุกข์ในโลกเก่า ในเวลาของความทุกข์ ทุกคนมีประสบการณ์ของความทุกข์ และในเวลาของความสุข ทุกคนมีประสบการณ์ของความสุข ไม่มีนามหรือร่องรอยของความทุกข์ในดินแดนของความสุข และไม่มีนามหรือร่องรอยของความทุกข์ในที่ที่มีความทุกข์ ที่ใดก็ตามที่มีบาปไม่สามารถมีนามหรือร่องรอยของบุญ และที่ใดก็ตามที่เป็นบุญก็ไม่สามารถมีนามหรือร่องรอยของบาปได้ สถานที่เหล่านี้คือสถานที่ใด? หนึ่งในนั้นคือยุคทองและอีกหนึ่งนั้นคือยุคเหล็ก สิ่งนี้ควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ อย่างแน่นอน เวลาของความทุกข์กำลังจะมาถึงจุดจบลงแล้วในขณะนี้ และลูกกำลังเตรียมการที่จะไปสู่ยุคทอง เวลานี้เรากำลังจะจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์และสกปรกนี้ไป และข้ามฟากไปสู่ยุคทอง นั่นคือสุ่อณาจักรของราม มีความสุขในโลกใหม่ และความทุกข์ในโลกเก่านี้ ไม่ใช่ว่าผู้เดียวที่ให้ความสุขแก่ลูกก็เป็นเหตุของความทุกข์ของลูกด้วยเช่นกัน ไม่เลย ความสุขนั้นได้รับมาจากพ่อ และความทุกข์นั้นก็เกิดขึ้นจากมายา, ราวน์ มีการเผาหุ่นจำลองของศัตรูผู้หนึ่งทุกปี หุ่นจำลองของใครบางคนที่เป็นเหตุของความทุกข์นั้นก็จะถูกเผาเสมอ ลูกๆ เข้าใจว่าเมื่ออาณาจักรของเขาสิ้นลง อาณาจักรนั้นจะจบสิ้นลงตลอดไป เป็นกิเลสทั้งห้าที่สร้างความทุกข์สำหรับทุกคนตั้งแต่ช่วงเวลาที่กิเลสเหล่านั้นเริ่มขึ้นจนถึงตอนกลางและตอนจบของสิ่งเหล่านั้น แม้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ก็อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกต้องการจะไปหาบาบา ลูกจะไม่เรียกราวน์ว่าเป็นพ่อของลูก ลูกเคยได้ยินใครเรียกราวน์ว่า “พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด” ไหม? ไม่เลย! บางคนนั้นก็คิดว่าราวน์นั้นอาศัยอยู่ในลังกา พ่อพูดว่า ทั้งโลกนี้คือเกาะลังกา ทุกคนพูดว่า วาสโก ดา กามา เดินทางไปรอบโลกในเรือใช้เครื่องไอน้ำ เครื่องบิน ฯลฯ ยังไม่เกิดขึ้นในเวลาที่เขาไปรอบโลก รถไฟเองนั้นก็เคยวิ่งด้วยการใช้ไอน้ำ กระแสไฟฟ้านั้นคือบางสิ่งอื่น เวลานี้พ่อพูดว่า มีโลกเดียวเท่านั้น โลกนั้นได้เปลี่ยนจากใหม่เป็นเก่าและเก่าเป็นใหม่ เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องที่จะพูดว่า ก่อนอื่นนั้นมีการก่อตั้ง และแล้วก็เป็นการรักษา และแล้วก็เป็นการทำลายล้าง เป็นการถูกต้องที่จะพูดว่า ก่อนอื่นมีการก่อตั้งและแล้วก็การทำลายล้าง แล้วมีการบำรุงรักษา การบำรุงรักษาที่ลูกได้รับจากราวน์เกิดขึ้นภายหลังจากนั้นมาก นั่นคือการบำรุงรักษาที่หลอกลวงที่ทำให้ลูกนั้นอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และมีกิเลส ด้วยการบำรุงรักษานั้น, ทุกคนก็มีประสบการณ์ของความทุกข์ พ่อไม่เคยเป็นเหตุของความทุกข์สำหรับใคร เนื่องจากทุกคนที่นี้ดโมประธาน พวกเขาจึงพูดว่าพ่อนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เพียงแต่มองดูว่าพวกเขาได้กลายเป็นอะไร! ลูกๆ ควรจะเก็บสิ่งต่างๆ เหล่านี้ไว้ในสติปัญญาของลูกขณะที่ลูกเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา สิ่งนี้ง่ายดายอย่างยิ่ง เป็นเพียงเรื่องของอัลฟา ผู้คนของอิสลามเองก็พูดว่าลูกควรจะต้องตั้งแต่เช้าตรู่และจดจำอัลลáh พวกเขาเองนั้นก็ตื่นแต่เช้าตรู่ พวกเขาพูดว่า “จดจำอัลลáh” หรือ “คุด้า(พระเจ้า) ขณะที่ลูกพูดว่า; “จดจำพ่อ” คำว่า “บาบา” นั้นหวานขึ้นอย่างยิ่ง ลูกนั้นจะไม่จดจำมรดกของลูกด้วยการพูดว่า “อัลลáh” ในขณะที่ด้วยการพูดว่า “บาบา” ลูกก็จดจำมรดกของลูก ผู้คนของอิสลามไม่ได้พูดคำว่าพ่อ พวกเขาพูดถึงอัลลáh, พระผู้เป็นเจ้า ผู้คนพูดถึงสามีและภรรยา คำเหล่านี้ทั้งหมดเกิดขึ้นในบารัต เมื่อผู้คนของบารัตพูดว่า “พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด” พวกเขาก็คิดถึงชีวาสิงกัม ชาวยุโรปก็พูดถึงพระเจ้าผู้เป็นพ่อ แต่ผู้คนของบารัตนั้นแม้กระทั่งคิดว่าก่อนกรวดก่อนหินเป็นพระเจ้า ชีวาสิงกัมเองก็ทำขึ้นมาจากหิน พวกเขาคิดว่าพระเจ้ากำลังนั่งอยู่ในหินนั้น และดังนั้นเมื่อพวกเขาจดจำพระเจ้า สัญลักษณ์ของหินนั้นก็ปรากฏขึ้นเบื้องหน้าเขา พวกเขาคิดว่าหินนั้นเป็นพระเจ้าและกราบไหว้บูชาสิ่งนั้น หินเช่นนั้นมาจากที่ใด? หินเหล่านั้นถูกนำลงมาจากภูเขาดตามลำธารและน้ำก็ได้ทำให้ก้อนหินนั้นเรียบและกลม สิ่งนั้นก็ได้กลายเป็นสัญลักษณ์ตามธรรมชาติ รูปปั้นของเหล่าเทพไม่ได้เป็นเช่นนั้น นักแกะสลักนั้นก็จะแกะสลักหินให้เป็นรูปปั้นที่มีตา ปาก จมูก หู ที่สวยงาม ฯลฯ พวกเขาใช้จ่ายเงินทองอย่างมากมาย อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของคำใช้จ่ายฯลฯ สำหรับสัญลักษณ์ของชีพบาบา ลูก

ๆ เข้าใจว่าลูกเองนั้นกำลังจะกลายเป็นเทพในรูปที่มีชีวิตในเวลานี้ ลูกนั้นไม่ได้รับการกราบไหว้บูชา ในขณะที่ลูกอยู่ในรูปที่มีชีวิต ผู้คนกราบไหว้บูชาหินเมื่อพวกเขาเห็นได้กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหิน ลูกนั้นมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเมื่อลูกอยู่ในรูปที่มีชีวิต ภายหลังจากนั้นลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ไม่ได้มีทั้งผู้กราบไหว้บูชาใดและไม่ได้มีสัญลักษณ์ของหินในยุคทอง ไม่มีความจำเป็นสำหรับสิ่งเหล่านั้นที่นั่น สัญลักษณ์ที่เป็นหินเป็นเช่นอนุสรณ์ของผู้ที่เคยมีชีวิตอยู่ในรูปที่มีชีวิต เวลานั้นลูกรู้ว่าเรื่องราวชีวิตของเทพเหล่านั้นเป็นเช่นไร สิ่งเหล่านั้นกำลังจะซ้ำรอยอีกครั้งหนึ่ง ก่อนหน้านั้นเมื่อลูกไม่มีตาที่สามแห่งความรู้ของลูก ก็ราวกับว่าสติปัญญาของลูกนั้นเป็นหิน ความรู้ที่ลูกทั้งหมดได้รับจากพ่อ นั้นเป็นเช่นเดียวกัน แต่ลูกทั้งหมดก็รับความรู้ตามลำดับกันไป ดังนั้นลูกประจำของรูตรา(ดวงวิญญาณ)ก็มีการสร้างขึ้นตามที่ลูกแต่ละคนนั้นจะซึมซับได้มากเพียงไร ลูกประจำหนึ่งนั้นเป็นของรูตราและอีกหนึ่งนั้นเป็นลูกประจำของรูตรา(มนุษย์) หนึ่งนั้นเป็นของพี่น้อง(ดวงวิญญาณ) และอีกหนึ่งนั้นเป็นของพี่น้องหญิงชาย ในเวลานี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นเหมือนกับจุดเล็กๆ มีเพลงที่กล่าวว่า ดวงดาวที่มหัศจรรย์เปล่งประกายที่กึ่งกลางหน้าผาก เวลานั้นลูกๆ ดวงวิญญาณเข้าใจว่าลูกๆ ดวงวิญญาณคือผู้มีชีวิตที่ลูกแต่ละคนเป็นเหมือนกับดวงดาวเล็กๆ ร่างกายที่ดวงวิญญาณเข้าไปในครรภ์ก็เล็กมากในตอนเริ่มแรก และแล้วก็เติบโตใหญ่ขึ้น ดวงวิญญาณนั้นก็เฝ้าแต่เล่นบทบาทที่ไม่สูญสลายของเขาด้วยร่างของเขา และแล้วทุกคนก็เริ่มที่จะจดจำร่างกาย เป็นร่างกายที่ดึงดูดทุกคนเพราะอาจจะเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี ในยุคทองลูกไม่ต้องบอกใครให้กลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณหรือให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เป็นเวลานี้ที่ลูกได้รับความรู้นี้ เพราะลูกรู้ว่าในเวลานี้ดวงวิญญาณนั้นไม่บริสุทธิ์ เนื่องจากดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์, ไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่พวกเขาทำจะเป็นการกระทำที่ผิด พอดลใจลูกให้มีการกระทำอย่างถูกต้องในขณะที่มา ยากี่ทำให้ลูกทำการมอย่างผิดๆ การกระทำที่ไม่ถูกต้องที่สุดคือการเรียกพ่อว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน บทบาทที่แต่ละดวงวิญญาณเล่นนั้นไม่สูญสลาย ลูกๆ ดวงวิญญาณไม่เคยถูกเผา ลูกนั้นได้รับการกราบไหว้บูชา ร่างของลูกนั้นถูกเผา เมื่อดวงวิญญาณจากร่างของเขา ดวงวิญญาณนั้นก็เข้าไปอีกร่างหนึ่งและร่างเก่านั้นก็ถูกเผา ร่างกายที่ไม่มีดวงวิญญาณไม่สามารถเก็บไว้แม้กระทั่ง 2-4 วัน อย่างไรก็ตามได้มีการเก็บรักษาร่างกายบางร่างไว้ด้วยสารเคมี ฯลฯ มีคุณประโยชน์ใดในสิ่งนั้น? ชาวคริสเตียนพูดถึงนักบุญเซเวียร์ว่ายังคงมีการเก็บรักษาร่างของเขาไว้ ราวกับว่ามีวัดของเขาที่นั่น อวัยวะของนักบุญที่พวกเขาแสดงคือส่วนเท้าของเขาเท่านั้น พวกเขาพูดว่าใครก็ตามที่สัมผัสเท้าของเขาจะไม่มีวันล้มป่วย หากพวกเขารู้สึกบรรเทาจากความเจ็บป่วยของพวกเขาหลังจากที่ได้สัมผัสเท้าของนักบุญ พวกเขาเชื่อว่านั่นเป็นความเมตตาของนักบุญเซเวียร์ พ่อพูดว่า พวกเขาได้รับผลตอบแทนของศรัทธาของเขา บ้างก็ได้รับประโยชน์เนื่องจากศรัทธาที่เขามีในสติปัญญาของตน อย่างไรก็ตามหากจะเป็นเช่นนั้นจริงๆ ผุ่ชนที่ใหญ่โตก็จะไปที่นั่นและจะมีชุมนุมที่ใหญ่โต พ่อได้มาที่นั่นแต่ก็ยังไม่ได้มีผุ่ชนที่ใหญ่โต ถึงอย่างไรก็ไม่ได้มีที่ว่างมากเพียงพอสำหรับทุกคน เมื่อถึงเวลาที่ผู้คนมากมายจะมา, การทำลายล้างก็จะเกิดขึ้น สิ่งนี้เองก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย ละครนี้ไม่ได้มีตอนเริ่มต้นหรือตอนสิ้นสุด ใช่ ต้นไม้ไปถึงสภาพของการเสื่อมโทรมอย่างสมบูรณ์ นั่นคือ ต้นไม้ นั้นได้กลับมาโตใหม่ ประเด็น ต้นไม้ นั้นต้องมีการเปลี่ยนแปลงในเวลาต่อมา ต้นไม้ นั้นไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่ต้องเข้าไปก่อนจะลงมาก่อน ทุกคนนั้นต้องลงมาตามลำดับกันไป ไม่ใช่ทุกคนในสุริยวงศ์สามารถลงมาพร้อมกัน แม้แต่ทุกคนในจักรวาลก็ไม่สามารถลงมาพร้อมกัน พวกเขาลงมาตามลำดับกันไปตามตำแหน่งของพวกเขาในลูกประจำ นักแสดงทั้งหมดจะสามารถมาบนเวทีพร้อมกันได้ อย่างไร? ทั้งละครนั้นก็จะเสียไป การละเล่นนี้ถูกต้องแม่นยำอย่างยิ่ง ไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงน้อยนิดที่สุดได้ ลูกๆ ที่แสนหวาน เมื่อลูกนั่งที่นี้ สติปัญญาของลูกควรเก็บสิ่งต่างๆ เหล่านั้นเท่านั้น ในสัปดาห์อื่นพวกเขาเก็บเรื่องราวทุกรูปแบบไว้ในสติปัญญาของพวกเขา ที่นี้มีเพียงการศึกษาเดียวเท่านั้นที่ลูกสามารถหารายได้ของลูก ลูกไม่ได้หารายได้จากการศึกษาคัมภีร์เหล่านั้น ใช่ ลูกสามารถซึมซับคุณธรรมที่ดีบางประการ ไม่ใช่ว่าบุคคลทั้งหมดผู้ที่นั่งและอ่านกรันท์(คัมภีร์ซิกซ์)นั้นปราศจากกิเลส พ่อพูดว่า ทุกคนในโลกนี้ถูกสร้างขึ้นมาด้วยความเลวทรามต่ำช้า ผู้คนมากมายก็ถามลูกๆ ว่า ทารกจะถือกำเนิดขึ้นมาที่นั่นอย่างไร? บอกพวกเขา: กิเลสทั้งห้าไม่ได้คงอยู่ที่นั่น เด็กๆ ถือกำเนิดขึ้นมาด้วยพลังโยคะ พวกเขาได้มีมิตของเด็กที่กำลังจะมากิดล่วงหน้า ไม่มีเรื่องของกิเลสที่นั่น ที่นี้มาอย่าแม้กระทั่งทำให้ลูกๆ บางคนนั้นตกลงมา บ้างก็มาและบอกพ่อ เนื่องจากใครบางคนไม่ได้บอกท่าน, พวกเขาจึงต้องมีการประสพการณ์ของการลงโทษถึง100เท่า พ่อบอกลูกๆ ทั้งหมดว่า หากลูกนั้นจะเคยทำกรรมที่เป็นบาป, ลูกต้องบอกพ่อในที่นี้ พ่อคือหมอยาสมุนไพรที่ไม่สูญสลายด้วยการบอกสัณยแพทย์ถึงสิ่งที่ลูกได้ทำลงไป, ลูกก็จะอยู่อย่างเบาสบาย ลูกต้องไม่ซ่อนเร้นสิ่งใดจากพ่อในตลอดระยะเวลาของการบรรจบพบกัน ลูกคนใดก็ตามที่ซ่อนเร้นสิ่งใดจะไม่สามารถเอาชนะหัวใจพ่อได้ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามที่ลูกทำ หากใครบางคนไม่ไปโรงเรียน จะมีการเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของเขาได้อย่างไร? ในปัจจุบันอุปนิสัยของทุกคนนั้นเลวร้าย กิเลสของตัณหาราคะนั้นคือกิเลสที่เลวร้ายอันดับแรกสุด เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ลูกๆ กิเลสตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก ก่อนหน้านั้นพ่อเองก็เคยรับฟังก็ตะ, แต่พ่อก็ไม่สามารถเข้าใจทุกสิ่ง เวลานั้นพ่อกำลังให้ความ

รู้ของกิตะนี้แก่ลูกโดยตรง เวลานี้พ่อได้ให้สติปัญญาที่สูงส่งแก่ลูกๆ เมื่อลูกจดจำสิ่งที่ลูกเคยทำในความเลื่อมใสศรัทธา, ลูกก็หัวเราะ เวลานี้พ่อได้ให้คำสอนแก่ลูก; ไม่มีเรื่องของพรหรือความเมตตาในสิ่งนี้ ลูกต้องมีความเมตตาและให้พรแก่ตนเอง พ่อตั้งใจให้ลูกๆแต่ละคนทำความเพียรพยายาม ลูกๆบางคนก็ทำความเพียรพยายามและเอาชนะหัวใจของพ่อ บางคนก็แม้กระทั่งตายขณะที่กำลังทำความเพียรพยายาม พ่อนั้นก็ให้คำสอนเดียวกันแก่ลูกๆทั้งหมด บางครั้งประเด็นที่ลึกซึ้งอย่างยิ่งก็ปรากฏขึ้นที่ความสงสัยก่อนหน้านี้ทั้งหมดของพวกเขาได้ถูกขจัดออกไปและพวกเขานั้นก็อยู่อย่างตื่นตัวอีกครั้ง เหตุนี้เองลูกต้องไม่มีวันขาดการศึกษาเล่าเรียนของบาบา สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน หากใครบางคนพูดสิ่งที่สกปรกกับลูก และแล้วเพียงแต่ฟังแต่อย่าได้ยิน อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! เพื่อที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกต้องอดทนต่อชื่อเสียงและการประณาม ความเคารพและความไม่เคารพ ความสุขและความทุกข์ ชัยชนะและการพ่ายแพ้อย่างแน่นอน พ่อได้ให้วิธีการมากมายอย่างยิ่งแก่ลูก กระนั้นก็ตามราวกับว่าลูกๆบางคนก็รับฟังพ่อ แต่ไม่ได้ยินสิ่งใดที่ท่านพูด ดังนั้นพวกเขาจะได้รับสถานภาพใด? พ่อพูดว่า ตราบจนกระทั่งลูกนั้นได้อยู่อย่างปราศจากร่าง ไม่เช่นนั้นลูกก็จะเฝ้าแต่ถูกทำร้ายโดยมายาในวิถีใดวิถีหนึ่ง หากลูกไม่รับฟังพ่อ นั้นหมายถึงลูกไม่เคารพต่อพ่อ ทั้งที่เป็นเช่นนั้นพ่อก็ยังพูดว่า ลูกๆ ขอให้ลูกคงอยู่อย่างมีชีวิตและรู้ตัวอย่างสม่ำเสมอและจดจำพ่อและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. หากใครบางคนบอกสิ่งที่ผิดๆ ใดๆ แก่ลูก ฟังแต่อย่าได้ยิน อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! ลูกต้องอดทนต่อทุกสิ่ง: ความสุขและความทุกข์ ชัยชนะและการพ่ายแพ้ ความเคารพและความไม่เคารพ

2. อย่าได้มีความไม่เคารพต่อพ่อด้วยการไม่รับฟังสิ่งที่ท่านพูด เพื่อที่จะได้รับการปกป้องจากการถูกทำร้ายโดยมายา จงฝึกฝนการอยู่ในสภาพที่ปราศจากร่างอย่างแน่นอน

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ประทานและมีความเมตตาเหมือนกับพ่อโดยการให้อภัยทุกคนและให้ความรักแก่พวกเขา
เช่นที่พ่อได้รับการกล่าวว่ามีเมตตา ในท่านองเดียวกันลูกๆก็เป็น “นายที่มีความเมตตา” ด้วยเช่นกัน
เพียงผู้ที่มีความเมตตาเท่านั้นที่จะสามารถให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่นได้และให้อภัยผู้ที่ทำให้เกิดความเสียหายกับพวกเขา พวกเขาเป็นนายมหาสมุทรแห่งความรัก และพวกเขาไม่มีอะไรเลยนอกจากความรัก
ในปัจจุบันมีความต้องการความรักยิ่งกว่าความมั่งคั่ง ดังนั้นจงกลายเป็นนายผู้ประทานและให้ความรักแก่ทุกคนต่อไป ไม่ควรจะมีใครจากไปมือเปล่า

คติพจน์: เมื่อลูกมีความปรารถนาที่จะกลายเป็นผู้เพียรพยายามอย่างจริงจังแล้ว ที่ใดมีความปรารถนาลูกจะพบหนทางอย่างแน่นอน

*** โอม ขานติ ***